

تفسيرى زادى

تەفسیری زادی

نووسینی: کرێکار

مافی له چاپدانهوهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی تەفسیر

چاپی یه کهم ١٤٤٤ک - ٢٠٢٣ز

نووسینگهی تەفسیر

بۆ بلاوکردنهوه

ههولێر- شهقامی 30 مه تری ته نیشته مناره ی چۆلی

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

 /TafseerOffice

ئاماده کردنی پێرست - نووسینگهی تەفسیر

تەفسیری زادی،

کرێکار (نووسەر)،

٤٥٧ لاپههه،

١٧ * ٢٤ سم،

بابهت، ئایینی

ISBN: 978-9922-654-16-4

له بهرئوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (٥٨٥) ی سالی ٢٠٢١ز پێدراوه.

"بیروبوچوونی ئەم کتیبه، مه رج نیه هه مان بیرو بۆچونی نووسینگهی تەفسیر بێ"

خهتی بهرگ : نهوزاد کۆیی

دیزاینی ناوهوه : زه دهشت کاوانی

تفسیری زادی

سورہ تہ کانی:

الصَّفِّ • الْجُمُعَةِ • الْمُنَافِقُونَ

نوسینی

کریکار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

النساء: ۱

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ۷۰-۷۱.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي
النَّارِ.

پیشکشه

بهو پیاوه به جه رگانه ی، خوا خوشی دهوین..
نهوانه ی له مهیدانی جیهاددا، یه ک ریز راوه ستاون

الضعف

تفہیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ② كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ
أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ③ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ
صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرصُوصٍ ④ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَلْقَوْنِي لِمَ
تُؤْذُونِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑤ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مَّصَدَقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑥ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑦ يُرِيدُونَ
لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ⑧ هُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ⑨ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَرُكُمْ عَلَى تَجَرُّقِ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ⑩ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَيُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑪ يَغْفِرُ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑫ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ
⑬ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ
أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَتِ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ⑭

پیناسه‌ی سورته‌که

ئەم سورته، هەر له سه‌رده‌می یاوه‌راندا پێی وتراوه: سورته‌تی (الصف)، بۆیه (ئییامی بوخاری)، هه‌روه‌ها (ئییامی ترمزی)ش (رحمهما الله)، کردویانه به ناویشان و پیناسه‌ی سورته‌که.

ئەلف و لامی ناوه‌که‌ی، پێی ده‌وتریت: (ئەلف و لامی عه‌هد)، الصف: پرزه، که بریتیه له: ریک‌خستن و ریک‌دانانی هه‌رچی شتیک، که لیک‌ده‌چن.

له‌و ئایه‌ته‌وه‌ هاتوه، که خۆی گه‌وره، هەر له‌م سورته‌دا له‌ ئایه‌تی چواره‌میدا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا﴾.

واته: خۆئه‌و که‌سانه‌ی خۆش ده‌وێت، که له‌ پیناوی ئەودا یه‌ ک‌ریز کوشتارده‌ که‌ن.

(ئییامی سیوطی) ده‌فه‌رموئ: پێشی ده‌لێن: سورته‌تی (حه‌واریین) و سورته‌تی سه‌ییدنا (عیسا).

ئەم سورته، شه‌ست و یه‌ که‌مین سورته، چواره‌ ئایه‌ته.. (النحاس) و (موجاهید) و (عه‌طاء) له‌ (ئیی‌نوعه‌ بباس) ه‌وه (خوایی پازی بی‌ت)، ده‌ گ‌یرنه‌وه، که فه‌رموویه‌تی: مه‌ که‌ییه. (واته: له‌ مه‌ که‌ هاتۆته‌ خواره‌وه).

به‌لام (ماوه‌ردی) و (زه‌مه‌خشه‌ری) و (فه‌خری پازی) و ئەوانیتر ده‌فه‌رموون: هه‌موو ئایه‌ته‌کانی مه‌ده‌نین. (واته: له‌ مه‌دینه‌ هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه).

وام بۆ ساغبۆته‌وه: که ئەمه‌یان راست‌تره، چونکه ئەو هۆی هاتنه‌ خواره‌وانه‌ی بۆ پێشه‌کی سورته‌که‌ هێنراونه‌ته‌وه، هه‌مووی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) ده‌گه‌رینه‌وه بۆ موسوڵمانان له‌ مه‌دینه، به‌ تایبه‌تی که‌ ریوایه‌تی (جابری کوری زه‌ید) خوایی

پازی بیت، ددهرموی: ئەم سوږه ته له دواي سوږه تی (التغابن) هاتوته خواره وه، که و ابو: له ریزی هاتنه خواره وه دا سوږه تی سه دو هه شته مه...

ئەم سوږه ته - له گه ل ئەو ئاماژه کردانه ی بۆ ئەم باسو و ئەو باسی جودا- چەند خاڼکی سهره کی پۆشن، زۆرتر تۆخده کاته وه:

خاڼی یه که م: ئەوه زیاتر له میشکی موسولمان ده چه سپینیت، له وه دلناییت، که دینه که ی ریبازو بهرنامه ی خواي گه وریه و، بۆ کۆمه لگه ی مروڤایه تی ناردو وه، به م شیوازه کۆتاییه ناردویتی، ههر له وه یه، که پیشتر به شیوازیتر دهینارد، که له گه ل دیدو بیرو هۆش و، قه باره ی کۆمه لگه کانیتری پیشووی مروڤایه تیدا ده گونجا.

پیشتر ئەزمونی جۆراوجۆری گه لێک له پیغه مبه ران و نیراوانی خواي گه وریه و، په یامه کانیا ن و خه لکانیتر رابورد، که ههر هه موویان رپخۆشکه رو زه مینه سازی بوون، بۆ هاتن و پیاده کردنی ئەم دینه کۆتاییه.

ئەم دینه ی، که خواي گه وریه ویستی و ابو، بیکاته مۆری ره سمی خۆی و پیغه مبه رایه تی پێ خه تم بکات، که ئە ی مروڤایه تی ئەوه بزانی، که ئەمه کۆتا بهرنامه مه بۆتانی ده نیرم و، غه یری ئەمه ش له ئیوه قبوولنا که م، ئیوه ش بیگر نه به رو پیاده ی بکه ن، تا به خته وه ریی دنیا و پروو سووری قیامه ت بن..

له م نیوانه دا ئاماژه یه ک به په یامه که ی سه ییدنا (موسا) ده کاته وه، (سه لامی خواي لییت)، تا هه موو لایه ک چاره نووسی به نوئیسرایلییه کان وه بیر به ینیته وه و، وه ک ئەوه ی پیا ن بفرموی: بزانی، که به نوئیسرایلییه کافر کان، ئەو هه موو تازاره ی پیغه مبه ره کانی خواياندا، ئەو هه موو به ره لستییه یان کردن و، ئەو هه موو به ره به ست و که ندو کۆسپه یان خستنه ری، ئاقیبه تییا ن بوو به چی؟!

کێ سهرکه وت و پروو ره شی و نه هامه تی ده روونی و، زه لیلی جهسته یی بۆ کێ مایه وه؟!

پیغه مبه‌ران و ئی‌بانداران سه‌رکه‌وتن و، دوژمنه‌کانیان گومرا‌بوون، به‌لام ئەم سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌رزیه‌ی ئی‌بانداران‌ی به‌نوئیسرا‌ئیل خۆشیان، زۆری نه‌خایاند!

ئه‌مانیش ورده‌ ورده‌ له‌ دینه‌ که‌ی خوا لایانداو، راو بو‌چوونی خۆیان خسته‌ پیش دینه‌ که‌ی خوا‌ی گه‌وره‌و کارزان!

تا سه‌ره‌نجام شایانی ئەوه‌ نه‌مان، که‌ په‌یامی خوا‌یی له‌سه‌ر زه‌میندا هه‌لب‌گرن:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقُومُوا لِرَبِّكُمْ فَمَا تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

واته: که‌ موسا (علیه‌ السلام) به‌ قه‌ومه‌ که‌ی فه‌رموو: ئه‌رئ ئیوه‌ بو‌چی _ که‌ ده‌شزانن من نه‌یراوی خوام و بو‌ ئیوه‌ی نار‌دووم _ هه‌ر ئازارم ده‌ده‌ن؟! ئه‌وجا که‌ له‌ رئ لایاندا، خوا‌ی گه‌وره‌ش د‌لی ئه‌وانی له‌سه‌ر خوا‌یستی لادا، چونکه‌ خوا ر‌ینمایی خه‌ل‌کانی لاد‌ه‌ر ناکات.

که‌ و‌ابوو: قه‌ومه‌ که‌ی سه‌بیدنا (موسا)، هی ئەوه‌ نه‌مان په‌یامی خوا‌یی هه‌لب‌گرن، چونکه‌ هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی، که‌ له‌ رئ ترازان و لایاندا، ئەمیندار نه‌مان، هه‌ر له‌و کاته‌وه‌، که‌ دینه‌ که‌یان پشت‌گو‌ی‌خست، خۆیان گومرا‌کردو، هی ئەوه‌ نه‌مان خه‌ل‌کانیتر هیدایه‌ت بده‌ن.

دیس‌ان هه‌ر له‌م ن‌یوانه‌دا، ئاماژه‌یه‌ ک‌یش به‌ په‌یامی سه‌بیدنا (عیسا -علیه‌ السلام) ده‌کاته‌وه‌، به‌و سیفه‌ته‌ی، که‌ هه‌ر به‌رده‌و‌امبوونی ئا‌راسته‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌ که‌ی سه‌بیدنا (موسایه -علیه‌ السلام) و ر‌پ‌ره‌وو پیشه‌کییه‌ ک‌یشه‌ بو‌ په‌یامه‌ که‌ی سه‌بیدنا محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که‌ کو‌تا په‌یامی پیغه‌مبه‌ر‌یتییه‌.

ئالقه‌ی په‌یوه‌ستی ن‌یوان په‌یامی پیشووی سه‌بیدنا (موسا) و په‌یامی د‌وایی سه‌بیدنا (محمد) ه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)..

سه ییدنا (عیسا) مژدهی هاتنی پیغه مبه ریکی دی ده داته خه لکه که ی، که نه گهر، تا نه و زه مانه ژیان و دیتان، لاتان نامۆ نه بیّت و ئیوه پیش هه موو که س، باوه ری پییه نین و شوینی بکه ون: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾.

واته: که عیسا ی کوری مه ریهم (علیها السلام) به به نی ئیسرا ئیلیه کانی فهرموو: من پیغه مبه ری خوام و بو ئیوه نیبراروم، نه و (ته ورات) ه ی خوا به راسته زانم، که پیش په یامه که ی من بو ی ناردن، مژده ی هاتنی پیغه مبه ری کیتری خواشتان پیده ده م، که له دوا ی من دیت، ناوی نه حمه ده.

که و ابوو: سه ییدنا (عیسا) بو نه وه هات، تا ئاراسته ی پیغه مبه رایه تییه که له سه ییدنا (موسا) وهر بگریّت و، قه و مه که ی خوی پی ئاراسته بکات، ئینجا زه منه که به رده وام بکات، هه تا په یامه که ی سه ییدنا (محمد) یش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیت.

له زانیاری خوا ی په روه رد گاردا نه م هه نگا وانه دیار ی کرا و بوون، ده بوو هه ر ئاوا هه له ی نرینه وه، تا هه موو ده گه نه کات و شوینی پیویست، کات و شوینی چه سپاندنی بریاره نه گوړه که ی خوا ی کار جوان، که بریتییه له: وهر گرتن و پیاده کردنی دینه که ی خوا - به و شیوه کو تاییه ی - که له سه ر دهستی کو تا پیغه مبه ری خوا هاتووه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ده بیّت به و، هه موو دین و ریبازیکی دی، که نار بدریّت و، هه ر نه ویش بیته ریبازی کار و به رنامه ی ژیان: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾.

واته: نه وه هه ر خوا ی گه وره یه، که پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به ری نیما یی خوی و دینی حه قه وه ناردووه، تا - به کویریایی چاوی موشریکان - به سه ر هه موو دین و به رنامه یه کیتردا زال بیّت..

خالی دووهم: خالی دووهمیش، له سهر ئهم خالی یه که مه بنیاتده نریت! نه گهر ئهمه له ههستی موسولماناندا دابین بوو، که قه ناعه تی ته واوی ئه وهی بو دروستبوو، که ئه و بویه هیدایه تی خوی بو هاتوو، تا په یامه کۆتاییه که ی خوا وهر بگریت و پیوهی پابه ندییت و، وه کو ئه مانه تیکی خوی - که پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیییت) هیناویانه - بیگه ینیت و له ژیا نی کۆمه لگه که یدا پیاده ی بکات، که ئهم مانا به هیژو ههسته به رزه، وه که عه قیده یه کی نه گۆر له ناخی چه سپی، ئیدی ههستی به رپرسی و هیممه تی شانده بهر لپرسراویتییه که ی زیاترده بییت و، به نییه تیکی پاک و وره یه کی به رزه و پرو له جیهاده که ده کات، سوورده بییت له سهر دهرخستن و سه رخستینی، سوور ده بییت له سهر ئه وهی، که به م دینه، هه موو دین و به رنامه یه کی دی - وه کو خوی گه وره مه به ستیتی - وه لا نیت.

مساوه مهش له سهر ئهم خاله نه گۆره ی - لیی بووه به عه قیده - ناکات، دلهراوکی و پاراییشی تووشنا بییت، که ئهم حه قیقه ته ئاشکرا بکات و ههنگاوی بو هه لپهینته وه، یان نا؟!

ئه و کاته (به لی، ته نها ئه و کاته، که ئهم خاله ی له دل و دهروندا بو بوته به لگه نه ویستی عه قیده که ی)، پیی شتیکی ناقولا و ناماقولییه، رپی جیهاد بگریته بهرو دواتر لیی بکه ویته پاشه کسه، یان لیی لابدات! یان مساوه مه ی له سهر بکات و چۆکادات!

وه کو، که له هه ندیک موسولمانانی سه رده می یه که می قورئان و زۆریکی موسولمانانی سه رده مه دوا یینه کانی ئیمه دا پرو ویداوه.

هه ر له بهر عاری ئهم هه لویسته به زیوانه یه، خوی په روه ردگاری کردگاری مرووف و کارزان، له سه ره تای سوړه ته که دا به موسولمانه کان ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُيِّنٌ

مَرْصُوصٌ

واتە: ئەى ئەو كەسانەى باوەرتانەيناوە! ھۆ موسولمانينە! بۆچى شتىك ناكەن، كە خۆتان دەيلين؟! ئاخىر ئەمە ھەلۆيستیكە - كە شتىك دەلين و خۆتان نايكەن - رقى خوا ھەلدەستينيت!

خوای گەورە ئەو كەسانەى خۆشدەويت، كە يەكپىز لەبەر خاترى ئەوو لە پیناوى ریبازو بەرنامە كەى ئەودا كوشتاردە كەن! يەكپىز وەكو دیوارى خشت و ريك، بەرامبەر دوژمن راوەستاون.

خالى سייەم: ھەر لە سەرەتای سورەتە كەو ھەزەردەداتە ئيمانداران، كە نە كەن وادە بەخىلاف دەربچن. بەلكو پيويستە سەرپرستانە بە ئەحكامى دينە كەو ھە پابەندبن و پياوانە بيگرن.. كە رۆژى ھىممەت و جواميريش ھاتەپيش، خۆنەدزەو! بەلكو وەكو ياوەرانى (عيسا - عليه السلام) ھاوار بكەن: ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾. واتە: ئيمە پشتيوانانى خوين! ئينجا ئەو ھەش داوادمەكات، كە دواى بە دەمھاتنى ئەم ھاوارەو، خۆگرانە بەردەوام بمينەو،

ئەمەى دووھەميش، گرنگترە، چونكە لەوانەى، كە ديمەنيكى مەزلوميتى ئيسلام و موسولمانان بينيت، جواميريت وات لى بكات، ھەموو كيانت بخروشت و ببيتە رقيكى پيروزي بەرخودان و رابوون و بەرەنگارى، بەلام دواى كالبوونەو ھەي وینە دراماتيكيە كەو، ساردبوونەو ھەي ھەماسەت، ئيتىر ئيرادەى بەردەوامبوون سست ببيت و، ھەزو شەيتانیش بە بەھانەى ھىچ و پوچ، بۆت بكەونە ھیلە شەرعى خۆدزینەو.. زۆرمان ھى ئاوا بينى.

ئینجا لە ناوەرەستى سورەتە كەدا، بانگھيشتيان دەكات بۆ بەرەواجترين بازرگانى، بۆ قازانجترين بازرگانى دنيائو رۆژى دواى، بۆ جیھادکردن، بۆ كوشتارى ئەو كافرانەى، نە تەسبيحاتى خوا دەكەن (واتە: لە سيستمى ھەموو بونەو ھەرياخبوون و پيچەوانەى ھەموو زیندەو ھەرو بگيان دەبزون) و، نە ئامادەشن

سەرورەری شەریعەتە کە ی بکەنە سەبەری ژیانی خویان و کۆمەلگە موسولمانە کە:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ تَجَرَّةٍ تُنَجِّكُمْ مِّنْ عَذَابِ إِلَهِمۥ ۖ تَوَّمُنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَغْفِر لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝﴾ .

واتە: ئە ی ئەو کە سەنە ی باوەر تانەیناوە، هۆ موسولمانینە! جۆری ئەو بازرگانینە تان پێرا بگەینم، کە ئە گەر کردتان، لە سزاو ئازاری بە ژان قوتارتان بکات و لاتاندا؟!

باوەر بە خواو پیغەمبەرە کە ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهیئن و، لە پیناوی خوادا بە سامان و گیانتان جیهادبکەن، گەر پە ی پێبەن، ئا ئەوە تان باشتەر، بە ئەنجامدانی جیهادە کە، لیتان خۆش دەبیئت و دە تانخاتە نیو ئەو بەهەشتانە وە، کە روبرار بە ژێر باخ و باخاتە کانیدا دەروات و کۆشک و تەلاری جوان و رازاوەیان تێدا یە، بەهەشتیکی نە براوە یە، ئا ئەوە شە سەرکە وتن و سەرفرازی مەزن.. جگە لە مانەش، هیتیش هە یە، کە خۆتان زۆر شەیدا یی، سەرکە و تنیشی لای خواوە یە و ئازادی نزیکە، دە ئەم مژدە بدە بە موسولمانان..

ئینجا سورەتە کە بە بانگیشتیکیتر بۆ موسولمانان کۆتایی دیت، تا هەموویان ببنە پشتیوانی خوا! هەر وە کو کە یاوەرانی دەوری سەیدنا (عیسای -علیه السلام) پیش ئەمان (هەوارییه کان)، بوونە پشتیوانانی خوا، ئەو هەوارییه ئیپاندارە بەرپزانه، هەرچەند بە نوئیسراییلییه کە لەلەرە قە کان، زۆریان دوژمنداریتی کردن، زۆر بەرھەلستی سەیدنا (عیسا) و بانگەوازە کە ی بوونە وە، بە لام ئەمان هەر سووربوون لە سەر سەر خستنی بانگەوازی خواو یستیی سەیدنا (عیسا -علیه السلام):

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَن أَنْصَارِي إِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ

عَدُوَّهُمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

واته: ئەو ئەو کەسانەى باوەرتاننەیناوه، هۆ موسولمانینە! ببە پشتیوانی خوا، هەر وهك (عیسای کوری مەریەم -علیه السلام) بە یاوەرانی خۆی فەرموو: کێ لە گەڵ من دەبێتە پشتیوانی خوا؟!

ئەوانیش هەموو فەرموویان: ئێمە پشتیوانی خواین، ئینجا ئەو بوو کۆمەڵیکی بەنویسرائییل باوەریان هێناو موسولمانبوون، کۆمەڵیکیتیریشیان باوەریان نەهێناو کافربوون، ئیدی ئێمەش ئەوانەمان هیدایەتدا، کە باوەریان هێناوو، پاشان بەسەر دوژمنەکانیاندا سەرمانخستن، تا هاتنە نێو خەڵکی و دەرکەوتن..

ئەم دوو خالە لە سوپەتە کەدا زۆر گەش و پۆشنن، چونکە تەقربەن هەموو سوپەتە کەیان گرتۆتەو، تەنانت ئەو ئایەتانەش، کە سەرزنشتی کافرو بەرھەڵستکارەکان دەکەن، هەر لەبەر ئەو هەلۆیستە دوژمنکارانەیانە لە ئیسلام و بانگەواز و شوینکەوتوانی!

دینی هەموو پیغەمبەران (علیهم السلام)، هەر ئیسلامە، بۆیە قورئانی پیرۆز لە باسی هەموویاندا (علیهم السلام)، هەر زاراوەی ئیسلام بە کاردەھێنیت.

بۆیە، کە لەم سوپەتەشدا لە نێو جەرگەى باسی هەلۆیستی دوژمندارانەى بەنویسرائییلەو، وا دیتە سەر هەمان هەلۆیستی دوژمندارانەى قورەیش، کە زۆرجار قورئانخوین هەست بەو ناکات، کە بەرەى شەرە کە لە پرووی زەمەنەو گۆراو!

نابینیت دواى هەلۆیستی دوژمنکارانەى ئەوان و، مژدەى پیغەمبەرایەتیە کەى سەیدنا محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دیتە سەر باسی قورەیش و دەفەرموی:

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ

لِيُظْفِرُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾.

واته: هەر، که به لگه و نیشانه‌ی رۆشنی بۆ هێنان و هه‌نجه‌تی برین، هاواریانکرد: ئەمه سیحرو ئاشکرایه!! ئاخ‌ر کێ لهو کهسه سته‌مکارو زالمتره، که هەر کاتیک بۆ ئیسلامه‌تی بانگبکریّت، درۆو ده‌له‌سه‌و بوختان به ناوی خواوه دروستده‌کات! به‌لام به ته‌ئکید، خۆ خوا پێنهایی سته‌مکاران ناکات، ئەوانه ده‌یان‌ه‌وێت نووری خوایی به فوو بکوژێننه‌وه! به‌لام هه‌تمه‌ن خوای گه‌وره -به کوێراییی چاوی کافران- ته‌واوکاری نووره‌که‌ی خۆیه‌تی..

موسولمان، هەر لهم دوو خاله سه‌ره‌کییه گه‌شه‌ی ئەم سوپه‌ته‌وه، ده‌گاته ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی، که ئەو ئیسلامه‌ی ئەو گرتووێتی‌به‌ر -که کۆتا شیوازی کۆتا په‌یامی خواییه‌و هاتۆته سه‌ر زه‌مین- عه‌قیده‌یه‌کی خواویستییه‌و به ئەمانه‌ت به‌و سپێراوه، ده‌بیّت شیاوانه نه‌وه‌به‌نه‌وه بۆ کۆمه‌لگه‌ی مروّقایه‌تییه‌ هه‌لبگریّت و، له‌پیناوی پاراستن و پیاده‌کردنیدا، جیهادیکی به‌رده‌وامی نه‌پساوه بکات، ئەمه‌شیان (جیهادکردنه‌که، به‌و شیوه‌یه‌ی، که خوای گه‌وره ده‌یه‌وێت و خۆشی ده‌وێت)، ته‌کلیفی خوای گه‌وره‌یه‌و لێی کردووه..

هەر موسولمانیک، که ئەم سوپه‌ته ده‌خوینێت، ده‌بیّت له‌وه به‌رچا‌ورووبیّت، که ئەم کۆتا دینه‌ی بۆ ئەم هاتووه، ئەمانه‌تی خوای گه‌وره‌یه‌و، ده‌بیّت جیهاد له‌ پیناو مانه‌وه‌و پایه‌دارکردنیدا بکات، ده‌بیّت ئەمه‌ی لا به‌لگه‌نه‌ویست بیّت و، منجه‌منج و جووبینه‌وه‌ی تێدانه‌کات، نه‌ خۆی هه‌لخه‌له‌تێنێت، نه‌ خه‌لکی ده‌روبه‌ریشی.

ده‌بیّت به‌وپه‌ری قه‌ناعه‌ته‌وه خۆی بخاته ریزی ئەو موجاهیدانه‌ی، که له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره یه‌کریز کوشتارده‌که‌ن!

سوپه‌ته‌که له‌گه‌ڵ تۆخکردنه‌وه‌ی ئەو دوو مه‌به‌سته‌ی خۆیدا، له‌ گوشه‌و که‌ناره‌کانی ئا‌راسته‌و ئامۆزگارییه‌کانی خۆیدا، په‌وشت و په‌فتاره په‌سه‌نه‌کان وه‌بیر موسولمانان ده‌هینیته‌وه، هه‌ره‌شه‌ی ئەوه‌یان لێ ده‌کات: که نه‌کا ناوه‌وه‌و

دەرەوہی خوڤان یەك نەبن!

نەكا لە ناخیاندا شتیکیان بویت و بە رەفتاری دەرەوہیاندا شتیکی پیچەوانە ی
ئەو ئەنجامدەن! چونکە ئەمە ناقلایە، ئەمە لە رەوشتی موسولمان ناوہشیئەوہ،
چۆن دەشیئ موسولمان لە ناخیدا چەپەل بیت و، لە دەرەوہی جوان!

چۆن دەبیت شتیک ئاشکرا بکات و دژەکە ی لە ناخیدا پەنھان بکات؟! نا، ناشیت،
موسولمانی خواویست ئەوہیە: کە بۆخواساغبۆتەوہ، رەنج و ھەوڵی لەبەر خاتری
خوایە و بۆ دینەکە ی ئەوہ، ھەنگاو و ھەلوێستەکانیشی بە پێی شەریعەتەکە ی
ئەون، بۆیە ریکوپیکە و خشتی خشتەو، لەگەڵ خوشک و براکانی تریدا، ھەر
شیاوێ دیواری سفت و ریکی بانگەوازەکە ی خان..

هۆی هاتنه خوارهوهی

(ئیمامی ئیبنوکه ثیر) چه نندین ریوایه تی له تهفسیره کهیدا هیناوه تهوه، که به هۆی هاتنه خوارهوهی ئەم سورەتە ی داناو، که له چه نندین ریگاوه دینهوه سه ر ئەم دهقه: ریوایه تی (ئیمام ئەحمەد) له (عبداللهی کوپی سه لام) هوهو، (ترمذی) له (عبداللهی کوپی عبدالرحمانی داریمی) یهوه، ئەویش دهیگه ینیتتهوه (عبداللهی کوپی سه لام)، که فهرموویه تی: (تَذَاكِرْنَا أَيُّكُمْ يَأْتِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَسْأَلُهُ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ، فَلَمْ يَقُمْ أَحَدٌ مَّا فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا رَجُلًا، فَجَمَعَنَا فَقَرَأَ عَلَيْنَا هَذِهِ السُّورَةَ يَعْنِي سُورَةَ الصَّفِّ كُلَّهَا).^(۱)

واته: چه ند که سیک بووین دانیشتبووین، هه ر وا قسه مانده کرد، وتمان: ئه ری کێبان بچیتته خزمه ت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و لێی بپرسین: داخو چ کرده ویه ک له هه موان لای خوای گه وره خۆشه ویستره؟

که سمان هه لئه ستاین، که چی هه ر له و کاته دا پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ناردی به شوین یه ک یه کماندا، که چووینه خزمه تی و لای کۆبووینه وه ئەم سورەتە ی (الصَّف) ی به ته وای به سه رماندا خوینده وه.

به لام هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه ته که - وه کو زۆر له موفه سسیرین ریوایه ت ده که ن و، (ئیمامی طه به ری) ش ئیعتیادی کردۆته سه ر- ئەوه یه: که هه ندیک له یاه وهرانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که هیشتا جیهادیان له سه ر فه رزنه بووبوو، خۆزگیان بو خواستبوو، که چی که فه رزکرا هه ندیکیان که مته رখে مییان تیدا نواند، بۆیه خوای گه وره ئاوا به سه ختی سه رزنه نشتی کردن.

(۱) ترمذی (۳۳۰۶)، ئەحمەد (۲۳۹۰۱). شیخی ئەلبانی (رحمه الله) له (صحيح سنن الترمذی/ ۲۶۳۶) دا ده فهرموئ: سه حیحه.

(عهلی کوری طه لحه) له (ئیبی نوعه بباس) سه وه ده گپ یتته وه: که فهرمووی: چه ند که سانیك، پیش ئه وهی جیهاد له سه ر موسولمانان فهرز بیئت، ههر ده یانوت: خۆزگه خوای گه وره ئه و کاره ی بۆ روو ن بکردینایه ته وه، که پپی خۆشه، تا ئه نجامی بده ی، تا بیکه ی و خۆشه ویستی خوا مسوگهر بکه ی، تا دواتر خوای گه وره پیغه مبه ره ئازیزه که ی خۆی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لئ ناگادار کرده وه، که ئه وهی خوا پپی خۆشه بیکه ن: باوه ره ی نانتانه - بیگومان و دوو دلی - به خوای گه وره، ئینجا جیهاد کردنتانه دژی یاخیان و سه ر پیچیکاران فهرمانی خوای گه وره، ئه وانه ی که باوه ریان نه هی ناو بریاری خوای گه وره یان وهر نه گرت.

به لام، که جیهاده که فهرز بوو، هه ندیک موسولمان پییان ناخۆش بوو، به لایانه وه قورسبوو! بۆیه خوای گه وره فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَقْعَلُونَ ۚ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝۳﴾ ..

(ئیمامی ئیبی نوکه شیر) یش له ته فسیره که یدا وای ریوایه تکردو وه، که: جمهوری ئه هلی ته فسیر رایان له سه ر ئه وه به: که ئه م ئایه تانه دهر باره ی ئه و هاوه لانه هاته خواره وه، که خۆزگه ی جیهاد کردنیان خواست، که چی، که فهرز کرا، هه ندیکیان خۆیان لئ دزی به وه، ئه مه ش وه کو ئه و ئایه تانه ی تره که ده فهرموئ:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا ت ظْلَمُونَ فَيَلًا ۝۷۷﴾ اَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ﴿النساء: ۷۷ - ۷۸﴾

واته: مه گهر حالئ ئه وانه ت نه دی که پییان ده و ترا: ده ست له جیهاد بگر نه وه و هه قتان نه بیئت و مه یکه ن (به لام هه ندیکیان ههر داوای فهرز بوونیان ده کرد!)، نوپژی خۆتان بکه ن و زه کاته که تان بده ن، که چی، که کوشتاریان له سه ر فهرز کرا، کۆمه لیکیان ئه وهنده له و خه لکه تۆقییون زیاتر له وهی، که له خوا ده ترسی ن! بۆیه

ده یانوت: خواجه! بۆچی ئەم کوشتارەت لەسەرمان فەرزکرد؟! نەدەبوو بتخستایەتە کاتیکی تر؟!

بلی: شەمەکی لەزەتی دنیا شتیکی کەمە، خێروخۆشی خەلکی دیندارو خواوێست، وا لە رۆژی دوایدا، بێخەم بن، خۆ لەوێ هیچ جوهر سەمیکتان لێناکریت، ئێوە لە هەر کوێیەك بن، مردن هەر دەتانگات؟! بە لە قەلاو قولەلی مەحکەمیشدا بن..

یان، کە خۆی گەورە دەربارەیی هەندیکتر، یان هەر ئەوانە فەرمووی:

﴿فَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةً مُحْكَمَةً وَذُكِّرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ محمد: ۲۰

واتە: کە سۆرەتیکی حوکم دێتە خوارەو، باسی کوشتاری تێدا، دڵنەخۆشەکان دەبینیت و سەیرت دەکەن و چاوتێدەپەرن، دەلێی ئەوانەن، کە مەرگ شابالی خۆی بەسەریاندا دەکشیت و، هاکا گیانیان دەرچوو!!

هەندیک لە ئەهلی تەفسیر، وەکو: (قەتادە) و (ضەحاک) دەفەرموون: ئەم ئایەتانە لەسەر کەسانیکی تر هاتنەخوارەو، کە خۆیان هەڵدەکێشاو لە کۆرو کۆمەڵدا دەیانوت: ئاومان بەرگریکردو، ئاوا شمشیرمان وەشانوو، ئاومانکردو.. ئیدی خۆی گەورەش پێی فەرموون: کە ئەوێ نەتانکردوو، بۆچی بۆ خۆتان دەکەنە مأل؟! کاریکی چاکە، کە نەتانکردوو، بۆچی دەلێن کردوومان؟!

(زەمەخشەری) لە (اللهەلەبی) یەو، ئەم رێوایەتە دەکاتە هۆی هاتنەخوارەو ئایەتەکان: یەکیک لە کافەکانی قورەیش لە غەزای (بەدر) دا زۆری زیان لە موسوڵماناندا، (صوھەیبی رۆمی) خۆی گەیانیدی و کوشتی، کە کوشتار تەواو بوو، باسو خواسی دەگیرایەو.

کابرایەك بۆ خۆھەلکێشان لای پیغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وتی: وامکردو وامکردو، فلان کەسم ئاوا کوشت!

پیغمبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به کوشتنی کابرا زۆر دلخۆشبوو، (عه‌مری کورپی عبدالرحمن)، که ده‌یزانی ئەو فلان که‌سه (صوه‌ه‌یب) کوشتبوی، نه‌ک ئەم، به (صوه‌ه‌یب)ی فه‌رموو: به پیغمبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بلی: که تو کوشتووته.

(صوه‌ه‌یب) فه‌رمووی: لینگه‌ری، له‌به‌ر خاتری خواو پیغمبه‌ری خوا کوژراوه. (عه‌مر) خۆی نه‌گرت و به پیغمبه‌ری (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموو: ئەو پیغمبه‌ری خوا! ئەو کابرایه (صوه‌ه‌یب) کوشتی.

ئەوجا پیغمبه‌ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پروویکرده (صوه‌ه‌یبی رۆمی)، (که کونیه‌که‌ی ئەبویه‌حیا بوو)، فه‌رمووی: (كَذَلِكَ يَا أَبَا يَحْيَى؟) ئەری ئەبویه‌حیا! وایه؟ فه‌رمووی: به‌لی..

ئەو کاته ئەو ئایه‌تانه‌هاتنه‌خواره‌وه..

به‌هه‌ر حال، ئە‌گه‌ر ئەم ئایه‌ته‌پیرۆزانه، هه‌ر یه‌کیکیان هۆکاربووبیت بۆ هاتنه‌خواره‌وه‌ی، خۆمه‌ن‌عی ئەوه‌ناکه‌ن، که ئایه‌ته‌کان خۆیان بۆ ئاراسته‌و ئامۆژگاریی و په‌روه‌رده‌ن.

گه‌ر هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌کانیشیانمان نه‌زانی، ده‌رس و ئامۆژگه‌رییه‌کان، هه‌ر له‌خودی وشه‌ی ئایه‌ته‌کان و ماناکانیانه‌وه‌وه‌رده‌گیریت، نه‌ک له‌هۆکاری هاتنه‌خواره‌وه‌کانیان، هه‌رچه‌نده، ئە‌گه‌ر هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئایه‌ت زانراو، سه‌نه‌ده‌که‌ی راستبوو، حه‌تمه‌ن -وه‌کو زانیانی ئوصول ده‌فه‌رموون- هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌که به‌شیک ده‌بیت له‌ته‌فسیری ئایه‌ته‌که.

هه‌رچه‌نده ئەوه‌ی که (ئییامی طه‌به‌ری) و (ئیبینوکه‌ئیر) هینایانه‌وه، به‌لگه‌ی به‌هێزتریان له‌سه‌ره‌و، هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌هه‌ر ئەوه‌یه، که ئەو هاوه‌له‌به‌ریزانه‌ی ته‌مه‌نایان ده‌کرد، که خوای گه‌وره‌کاریکیان پێبسیپیت، که خۆی خۆشیبویت، تا ئەمانیش ئەنجامی بده‌ن، به‌لام دوا‌یی که کوشتاره‌که‌ی له‌سه‌ر فه‌رزکردن، هه‌ندیکیان له‌خۆزگه‌که‌یان خۆیانکشانه‌وه‌و ترسان.

سیاقي ئایه ته کان و تهوهری باسه کانیا و، ئایه تی دواي ئه وانیش، ههر له سههر سههر راستیی و پابه ندیی و جیهاد کردنه کهن.. که نابیت که سیک ده مهه راشانه خه لکی بۆ کوشتارو جیهاد بخروشینیت و خوشی نه یکات!!

ئه مه -ههر چه نده له ته بیعه تی هه ندیک دهروونه- به لام ههر مایه ی سه رزه نشتی خوای گه وره یه! چونکه که سیک خوی هیچی له باردا نییه، بۆچی ده مدیریژی له مه سه له یه کی وا گه وره و دژواردا ده کات و، که سانیکی به رپرس و ئه میریش فریو ده دات؟! بۆچی خو با ده ده ن و ده لێن:

﴿أَبْعَثْ لَنَا مَلَكًا نَقُولُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ البقرة: ۲۴۶

واته: فه رمانده یه کمان بۆ ده ستنیشان بکه، با له ژیر ئالایدا، له بهر خاتری خوای گه وره، جیهاد بکه یه.. که چی، که رۆژی کاری جیددیش دیته پیش دزه ی لی ده کهن؟!

مه گه ر ئه مه جیی سه رزه نشت و سزا نییه؟! به دی، به ته ئکید مایه ی سزایه، بۆیه خوای گه وره ئاوا به له فزی (كَبْرَ مَقْتًا) باسی فه رموو، که له هه موو قورئاندا چوار جار هاتوو! ئاخ هه لویستی، که ئاوا رقی خوای ره حمان و ره حیم هه ستییت! ده بیت چه ند نا قولا و دزیو قیزه وون بیت؟!

ئاخر چۆن موسولمانی خواناس ده ویریت خوی بکاته خاوه ن هه لویستی وا، چ جای ئه وه ی خوی سه رپشکانه بیگریته بهر؟!

ئايە تەكانى ۱-۴

﴿سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ① يَتَّيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ② كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ③ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا ④ أَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٌ ﴿الصف: ۱ - ۴﴾

مانای گشتی ئایە تەكان

(۱) ھەرچى لە ئاسمانە كان و زەویداىە، تەسبیحاتى خواى گەورە دەكەن، بە گەورە و مەزنى دادەنن، پریارى بیخەوشیى بو دەدەن، بەرێزەو سوپاس و ستایشى دەكەن و بە تاكوپاكى دەزانن، چونكە خواى گەورە عەزیزە: بەرزو مەزنە و كەس حەددى ئەوێ نییە بەر بەرە كانیى رابگەننیت، خواى گەورە حەكیمە: ھەموو كارو فەرمانىكى قەدەریی و شەرعیى خۆى، لە كات و شوینی شیایى خۆیدا دەكات.

ھەر وەكو لە شوینی تریشدا دەربارەى ئەم تەسبیحات كەردنەى مەخلوقاتى ئاسمانە كان و زەوى دەفەر موی: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ﴿الإسراء: ۴۴﴾.

واته: هه رچی له ئاسانه کان و زه ویدان، ته سبیحاتی خوای گه وره ده کهن، هیچ شتیک له بونه وهردا نییه، ئیلا ته سبیحاتی خوا ده کات، به لام ئیوه له ته سبیحاته کانیاں حالی نابن، خوای گه وره به ئارام و لیبوردیه..

(۲) ئەو ئەو که سانهی باوه رتان هیئاوه، هۆ موسولمانینه! بۆچی ئەو کارانه ناکه ن که خۆتان ده یلین؟!

(۳) ئاخر ئەمه هه لۆیستیکه - که شتیک ده یلین و خۆتان نایکه ن - رقی خوا هه لده ستینیت!

(۴) خوای گه وره ئەو که سانهی خوش ده ویت، که یه کپیز له به رخاتری ئەو و، له پیناوی ریبازو به رنامه که ی ئەودا کوشتارده کهن! یه کپیز وه کو دیواری خشت و ریک.

لێکدانەوهی ئایەتەکان

ئایەتی یەكەم:

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ۱. الصَّف: ۱.

شەش سۆرەتی قورئان بە تەسبیحاتی خۆی گەورە دەستپێدەکات، ئەوانیش: (الإسراء، الحديد، الحشر، الصَّف، الجمعة، التغابن، الأعلى)، کە ورد سەرنجیان دەدەیت، دەبینی بە ریزی بە کارهاتوون! نەك یەك لە دواى یەك، نا چونکە سۆرەتی تریان وایە نێواندا، بەلام لە پرووی زانستی صەرف (مۆرفۆلۆژی) یەوه، بە ریزبەندیی داتاشینی زمانەوانی عەرەبییە، کە بریتییه لە هاتنی چاووگ، ئینجا کرداری رابوردوو، ئینجا کرداری رانەبوردوو، ئینجا کرداری فەرمان!

ئەمەش ئەسڵی بە کارهینانی وشەى عەرەبییە، کە تۆ لە زمانى عەرەبیدا باس لە وشەى یەك دەکەیت، دەبیت یەكەمجار چاووگە کەى بهینیت، ئینجا بزائیت کرداری رابوردوو کەى چۆن لى وەرگیراوه، ئینجا داتاشینەکانیت.

بۆ نمونە، دەلییت: (قَوْلٌ: سەرچاوهی قَال).. ئەم وشەى تەسبیحاتیش ئاوا لە قورئانە کەدا هاتوو: لە سۆرەتی ئیسرا ئدا چاووگە: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ الإسراء: ۱، ئینجا لە سۆرەتی: (حەدید) و (حەشر) و (صەفف) دا _ کە لە دواى ئەو دین _ بە شیوهی کرداری رابوردوو دیت: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و لە سۆرەتی: (جومعه) و (تەغابون) دا _ کە لە دواى ئەمان دین _ کرداری رانەبوردوو: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و لە سۆرەتی (ئەلئەعلا) دا _ کە کۆتایانە _ بە شیوهی کرداری فەرمان دیت: ﴿يَسْبِيحُ أَسْمَرَ بِكَ الْأَعْلَى﴾! ئەم ریزبەندییە جوانەش، بە لگەیه لەسەر ئەوهی، کە

ریزبه ندیی سورپه ته کانیش، هر وهك هه موو قورئانه كه، هر له لایه ن خوای پهره و ردگار هه یه.

وشه ی (سَبَّحَ) یه عنی: پاکیی و بی خه و شیی بو.. یه عنی: به ته و اویتیی مه تحکردن، کورده واری، جوان ئه م مانایه ی پاراستوو، كه به هه موو زیكره كانی خوای گه و ره - به تاییه تی دوا ی نویره فره كه - ی وتوو: ته سبیحات، چونكه له و زیكره نه دا (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) یان تیدایه، كه هه موو یان هر مه تحی خوای گه و ره ن..

ئه م سه ره تایه زور گرنگه له جیگیرکردنی ئه و دیدو تیروانینه ی، كه له پیناسه ی سورپه ته كه دا باسما نكرد، كه بریتییه له: قه ناعه تکردنی موسولمان به وه ی، كه ئه مه ی ئه و گرتویتییه به رو به بهرنامه ی خو ی داناوه، دینی خوایه، كۆتا په یامی ئه وه، ئه م ته کلیفكراوه پیوه ی پابه ندبیت و خه لكی بو بانگبكات و پیاده بیكات، دیسان ته کلیفكراوه كه به جیهاد بیپاریزیت.

ئه م سه ره تایه ش ئه وه ی لا جیگیرده كات، كه هه رچی له ئاسما نه كان و زه ویدان، ستایشی خوای گه و ره ده كه ن، نه كات، ئه م له م سوپاس و ستایش و خواناسیییه دوا كه ویت!

ده بیت خواناسیی و خواپه رستی و راسپارده هه لگرتنه كه ی، (كه بانگه وازه كه ی خوایه) به قه ده ریكی گه ردوونی و ته کلیفیكی شه رعیی بزانی و، زور به جیددی شانی بداته بهر، تا دینه كه به سه ر هه موو بهرنامه و دیدو تیروانییكی تر دا زالبیت، چونكه بزا ف به م قورئانه، وه كو بزوتنه وه كانی تری ناو گه ردوونه، كه هه مووی، هر ده بیت به پی ئه و یاسا و ریسا و سیستمه ی خوا بیت، كه بو ی داناو.

دینداریش ئاوایه، چونكه دینداری ناسینی خوایه، په رستنی خوایه، پابه ندبوونه به شه ریه ته كه ی و چه سپاندنیتی، ئه مه ش ده بیت له هه موو كه سیكدا بیته دی، تا هه موو خه لكی له گه ل نه غمه ی بزوتنه وه ی گه ردووندا پیه لگرن، نابیت كه سانیک لا په ریده برین و، نامۆ بچولین و ناوازه بچرن!!

هه نديك له زانايان پايان وايه: كه بوونه و هرو ئه وى، كه تپيدايه تى، به وه ته سبيحاتى خوى گه و ره ده كه ن، كه ده بنه به لگه و نيشانه له سه ر گه و ريهى خوى گه و ره، نه ك به و يردو زمان.

به لام زورينهى زانايان پايان پيچه وانهى ئه و هيه و ده فهرموون: نه خير له حه قيقه تدا ئه مانه، هه ر يه ك به و زمانه ته سبيحات ده كات، كه خوى گه و ره بوى دروست كردوون، ئه م پايه شيان به هيتره، چونكه خوى گه و ره له باسى چياكان و زيكر كرديان له گه ل سه ييدنا (داود) دا (عليه السلام) بو خوى گه و ره ده فهرموى:

﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ﴾ ﴿الأنبياء: ٧٩﴾

واته: چياو بالنده كانمان له گه ل (داود) دا ملكه چ ده كرد، تا زيكرى خوا بكه ن. ئه گه ر ئه مه زيكرى حه قيقه ت و به زمان نيه، ئيتر چ تايبه تمه نديتييه كى بو سه ييدنا (داود - عليه السلام) تپدايه!

جا كه واييت، ئه م چياو بالنده له گه ل ئيمه شدا هه ر زيكرده كه ن، ئاشكرايه، كه نايت مانا كه ي ئاوا بيت، چونكه ئه وه ئيمتيازى كى تايبه تى سه ييدنا (داود) ه (عليه السلام).. ئه مه جگه له وهى، كه فهرمووده ي پيغه مبه رمان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه حيحى (ئيامى موسليم) و لاي (ئيامى ئه حمه د) دا هه يه، كه فهرموويه تى: (إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ).^(١)

واته: به رديك له مه ككه ده ناسمه وه، كه پيش پيغه مبه رايه تيم سلاوى ليده كردم، ئيستاش ده يناسمه وه.

يان له سه حيحى بوخاريدا هاتوو: كه چيست له به رده ستى پيغه مبه ردا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته سبيحاتى كردوو!

(١) موسليم (٢٢٧٧)، ترمذى (٣٦٢٤)، ئه حمه د (١٠٥/٥)، داريمى له پيشه كى (السنن) به كهيدا (٢٤: ٢٤).

کۆتایی ئایه ته کهش به دوو سیفه تی خوای گه و ره ده هیئتیه وه، که هه م عه زیزه، واته: ده سه لاتداری زال و بیباک.

(ئیمامی شه وکانی) له (فتح القدير) دا ده فه رموی: "یه عنی: ده سه لاتیک ی وا، که نه کهس ده توانیت مملانیی له گه لدا بکات، نه که سیش ده توانیت به سه ریدا زال بییت، بیباکیشه له وه ی ئیوه ته سبیحاتی ده کهن، یان نا.. هه م حه کیم (دانا)یه".

واته: هه موو شتیک له کات و شوینی گونجاوی خۆیدا ده کات، که و ابو، که فه رمانی پابه ندبوون و ریزگرتنی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، سه رخستنی بانگه وازه که ی و کوشتاره که ی پیکردوون، ده زانیت چۆن و بۆچی و که ی پیتانده کات!

ئه وی موسولمانه، ئه وی ئه م دینه ی قبو لکردووه، ده بی ئه وه بزانیته، که ئه مه په یانه و به خوای خۆی داوه، ئه مه به ئینه و له گه ل خوای خاوه ن دینه که دا به ستویتی.

بۆیه ئه وی پیچه وانه ی ئه م په یمان و به ئین و به یعه ته ی ره فتار بکات، نه ک هه ر عاریکی به سه رخۆیدا هیناوه و زیانیلیکه و تووه! نا، رقی خوای هه ستاندووه!! بۆیه یه کسه ر له ئایه تی دوا ی ئه ودا ده فه رموی:

ئایه تی دووهم :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ الصف: ۲.

هه ږه شه یه کی توندو سه خته له و که سانه ی به لینه دهن و نایه نه سه ر،
هه ږه شه یه له که سانیك، که به قسه شتيك ده لین و به کرده وه شتیتري
پیچه وانه ی نه جامده دهن!

نه وانه ی کرده ی وایان لیده وه شیتته وه، که پیچه وانه ی گوftarو
ناموژ گاریه کانیانه بو خه لکی!! نهك هه ر قبوول نابن، به لکو سزای سه ختیش
وه رده گرن.. سه یری شیوازی دارشتنه که بکه، به لامی ته علیل (واته پرسین
له هو) ده ستپیده کات، هه ر وه کو نه وه ی بفرموی: نه ی نه و که سانه ی
باوه رتانه ی نه وه، هو موسولمانینه! ناخر بوچی نه وه ی خوټان نایکه ن، به خه لکی
ده لین بیکه ن؟!

بوچی، به چ پالنه ریك؟! نه گه ر راسته و باوه رتان به حه قیقه تی نه م فرمانه
خواییانه هه یه، نه دی بوچی خوټان نابنه پیشه نگ و، خوټان یه که م که س
نه نجامیان ناده ن؟!

نه گه ر باوه ریشتان پییان نییه! نه دی بوچی خوټان خستوته پیش خه لکی؟!
بوچی بوونه ته سه ردارو پیشه و؟!!

نه گه ر باوه ریشتان پییه تی، به لام وا ده زانن مانه وه ی خوټان گرنگتره!
چونکه خوټان به سه رکرده و پیشه و ده زانن، کی نه م زانیاریانه ی پیداوون؟ کی
مانه وه ی بو مسوگه رکرده وون؟!

نه گه ر راسته و سه رکرده نابیت پیشه نگی نه نجامدانی فرمان بیت، نه دی
بوچی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، یه که م که س خو ی فرمانه کانی
خوای په روه ردگاری نه نجام ده دا؟!

ئەمە رەفتاریکی ئەوەندە زەق و ناوۆلاو ناشیرینه، هەر لە گەڵ دەرکەوتنی لە داعیه کدا، لە سەرکردهیه کدا، یە کسەر لە سەنگیی کە سایه تی و ناره وایی گوشتاروو ناوۆلایی کرداره کانی، لە میشکی خەلکیدا دەچه سپیت، ئیدی قسه زانی و رهوانیژی و زۆر ئایهت هینانه وه، نایسپیتته وه!^(۱)

ئەو زانا بەرێزانهی سەلهف، کە فەرموویانه: موسولمان، کە بەلێنیکیدا، دەبیت بیاتە سەر، ئەم ئایه تەیان کردۆته بەلگه، لە گەڵ ئەو فەرموودهیهی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کە دەفهرموی: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَاهَا: إِذَا أَوْثَمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ).^(۲)

واته: چوار سیفەت هەن، لە هەر کەسیکدا هەبن، دەیکە نه دووروو (مونافیق) یکی تەواو، هەر کەسیکیش یەك سیفەتی لهوانه تیدا بیت، سیفەتیکی دووروو ییه و تییادیه تی، هەر پیوهی ده بیت، تا وازی لێدههینیت: ئەوی راسپاردە ی لا دابنن و خیانه تی لیبکات، ئەوی قسه ی درۆده کات، ئەوی بەلێنیک ده دات و نایاته سەر و، ئەوی غەدر له خاوهن بەلێنه کە ی بهرامبه ری بکات، ئەوی له ناکوکی و ئیختیلافا، کە لله رەق ده بیت و رقتانه ده سترێژی ده کاته سەر بهرامبه ره کە ی..

یان ئەو فەرمووده ی، کە لە سه حیحدا هاتوو وه ده فهرموی: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا اتَّخَذَ خَانَ).^(۳)

(۱) جارێک له یه کێک له به ره کانی جیهادی کوردستان، موجاهیدیکی که لاری به یه کێک له مه لا کانی سەرکردهیه تی بزوتنه وه ی ئیسلامی وت: مامۆستا! توو ئەو خوایه، ئە گەر ئەمه ی ئیمه دهیکه ی جیهاده و، پاداشته کە ی به هه شتی خوایه و به راستیش به هه شت هه یه! ئیوه بۆچی نایه ن و به شدارنابن!؟

ئە گەر جیهادیش نییه، یان به هه شت نییه، بۆچی ئەم خەلکە ی بۆ ده دهن به گوشت!؟

(۲) بوخاری (۳۴)، موسلیم (۵۸).

(۳) بوخاری (۳۳)، موسلیم (۵۹).

واته: نیشانه‌ی دووړو سییه: که قسه‌ده کات درۆده کات، که به‌لینده‌دات نایب‌ته‌سهر، که راسپارده‌شی لا داده‌نن ناپاریزیت.

ثم دوو فهرمووده‌یه، پینج سیفه‌تی دووړو ده‌خه‌نروو، که پینان ده‌وتریت: دووړووی بچوک، یان دووړووی کرده‌وه، که گوناحی گهرن، به‌لام خاوه‌نه‌کانیان له ئیسلام وئومه‌ته‌که‌ی ناب‌نه‌ده‌ره‌وه..

(ئیمامی ئه‌حمه‌د) و (ئه‌بوداود)، له (عبدالله‌ی کوری عامیری کوری ره‌بیعه‌) وه (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ الْعَدَوِيِّ) ده‌گیرنه‌وه: که فهرموویه‌تی: (دَعَنْتِي أُمِّي يَوْمًا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَاعِدٌ فِي بَيْتِنَا فَقَالَتْ هَا تَعَالَ أُعْطِيكَ . فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا أَرَدْتَ أَنْ تُعْطِيَهُ . قَالَتْ أُعْطِيَهُ تَمْرًا . فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطِيَهُ شَيْئًا كُتِبَتْ عَلَيْكَ كَذِبَةٌ).^(۱)

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته‌شریفی هینابووه لامان و دانیشتبوو، منیش، که هیشتا گچ‌که‌بووم ویستم راکه‌مه‌ده‌ری و، له‌گه‌ل مندالاندا یاری بکه‌م، دایکم بانگی‌کردم فهرمووی: وهره (عبدالله)، ها شتیکت بده‌می.

پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموو: ده‌تویست چی بده‌یتی؟!

دایکم فهرمووی: ده‌نکه‌خورمایه‌کی ده‌ده‌می.

پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ده‌باشه، چونکه‌گه‌ر هیچت نه‌دایاتئ، درۆیه‌کت له‌سهر ده‌نوسرا!

گه‌وره‌یی ئیسلام و بانگه‌وازه‌که‌ی له‌وه‌دایه: که ناهیلّیت داعیانی موسولمان، خه‌لکی بؤ ئیسلامه‌که‌بانگیش بکه‌ن و، خویان پیوه‌ی پابه‌ندنه‌بن، خوی گه‌وره‌سزای ئه‌و جوړه‌داعیانه‌ی زور سه‌خت‌کردووه.

(۱) ئه‌بوداود/۴۹۹۱ ته‌حمه‌د/۱۵۲۷۵ ته‌رجومه‌کوردییه‌که‌هی ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمام ئه‌حمه‌دیشه.

له فەرموودەى سەحیحى پێغەمبەردا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سەحیحى (بوخارى و موسلىم) دا له (ئوسامەى كورپى زەید) هوه (خوا لىیان رازى بێت) هاتوو، كه فەرموویەتى: (يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ فَيَقُولُونَ يَا فُلَانُ مَا لَكَ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ فَيَقُولُ بَلَى قَدْ كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ).^(۱)

واته: رۆژى قیامەت، کابرایەك پەلکێشەدەكەو فرییدەدەنە ناو ئاگرى دۆزەخەو، وەرگ و ریحۆلەى دیتەدەرى، له ناو ئاگرەكەدا بە دەورى خۆیدا - له تاو ژان و ناسۆرى - خول دەخوات، وەكو كەرى دەستار (له كوردیدا كەرى جەنجەر، یان گای گێرەیه)، ئینجا خەلکی دینەدەورى و دەیناسنەو، هاوارى دەكەن: ئەرى كابرا ئەو چیتە؟! (واته بەسەر سامییەو لێیدەپرسن، چونكه لهو باوەرەدانهبوون ئەو شوینی ئەو بێت و چارنووسی بەو رۆژه گەیشتبیت!) لێیدەپرسن: مەگەر تۆ فەرمانت بەچاكەو بەرهەلستیت لەخراپە نەدەكرد؟! دەلى: بەدى! بەلام، كه من فەرمانى چاكەم بە ئیوه دەكرد، خۆم نەمدەكرد، كه بەرهەلستى خراپەشم لیتان دەكرد، بۆ خۆم دەمكرد..

ئەمە لەسەر درۆو پەیانەشكاندن و دیندارى فرت و فیل و پروو كەشانه..

ئایه تی سییه م :

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ الصف: ۳.

(مَقْت): زۆرترین رقهه ستانه، یان کاریگه رترین هۆی تووره بوونه، عه ره ب جوریک ژن ماره کردنیان هه بوو پێیان دهوت: (نکاح المقت)، که ماره کردنه وهی باوه ژنی خۆ بوو. (المقت و المقاتة) هه ره به هه مان مانان، بۆ بکه ریشیان دهوتریت: (مقیت یان ممقوت).. لیره دا، که به مه نصوب هاتوو له بهر ئه وهیه، که ته مییزه..

گه وه رترین و دژوارترین شتی، که رقی خوی گه وه ههستییت ئه وهیه، که که سیک په بیان به خواو به پیغه مبه ره کهی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، پاش ئه ویش به ئه میره کهی بدات _ که بیخه م به حه تمه ن کوشتار ده که م! به لێن بیت له سه ر ئه م جیهاد و قیتاله به یعه ت پیده ده م _ که چی له و کاته ی جهنگ به رپاده بیت و جیهاده که فه رزه بیت، ئه م خۆی ده دزیته وه و که س نایدوزیته وه!!

ئاخر ئه گه ره سه د که سی وا به یعه تی کوشتار و مردن به ئه میریک به ستن و ئه ویش به دیدو دیراسه و لیکۆلینه وه ی خۆی و، ئه و وزانه ی له بهر ده ستیدان، هه ستیکرد ده توانیت ده مه فره زه له مو جاهیده کانی ته شکیل بکات و بیاننیریته سه ر دوژمن! به لام له سه عاتی سفردا خۆی لیبدرنه وه، له و کاته ی ئه و پێویستی پێیانه، خۆ ونکه ن! هه ره موو کاره که هه لده وه شیینه وه! رپسه که ده که نه وه به خوری! ئیدی ئه و ئه میره مارانگاز ده بیت و، متانه ی به جهنگا وه ره دلیره کانیشی که مده بیته وه!

قورئانی پیرۆز پره له باسی ئه و ده مه هراشه ده رووبه زیوانه! وه ک ده فه رموی:

* ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَرْبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَاقًا﴾ الأحزاب: ۱۳.

واته: کۆمه لێکیان به خه لکی شاری مه دینه ی پیغه مبه ریان دهوت: هۆ خه لکی یه سرب! (ناوه کۆنه که ی پیش ته شریف بردنی پیغه مبه ری خوا - صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) که ی ئەمە جی و رپی ئیوهیه، کورە بگەرینهوه!

هەندیکی تریشیان داوای مۆلەتی گەرانهوێان لە پێغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکرد، دەیانوت: ماله کانمان چۆلەو لەبەر ئاڤروو ناموسی خویمان، هەر دەبێت ئیزنمان بدەیت و بگەرینهوه! بەلام لە راستیدا لەبەر ئاڤرووی ماله کانیاان نەبوو، هەر دەیانویست هەلین!

* ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَلَّهِ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلُونَ الْأَذْبَرُ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾
الأحزاب: ۱۵.

واتە: بە تەئکید پێشتر پەیمانیاان بە خوای گەورە داڤوو، کە پشتەهەلناکەن! ئاخر پەیمانداان بەرپرستی لەسەرە؟! نازانن، کە خوای گەورە لێیان دەپرستیتهوه، کە بوچی شکانتان؟!

(ئیمامی ئیبنوقودامە ی مەقدیسی) لە کتیی: (المُغْنَى) دا دەفەرموی: ئەگەر جەنگاوەریک بە ئەمیرەکە ی وت: دەرەقەتی دوژمن نایەین! دەبی ئەمیر ئەو کەسە لە ریزی جەنگاوەرانی دەر بهینیت و نهیبات بو جیهاد، چونکە ئەمە مایە ی ورەدابهزینە.

نابینیت خوای گەورە بە گلهیی دەر بارە ی یاوەرانی طالوت دەفەرموی: ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ البقرة: ۲۴۹.

واتە: ئەمڕۆ هەر بە هیچ شێوازیک دەرەقەتی (جالوت) نایەین! کەچی، کە ئەم بەزیوانە، کە لاریکەوتن و دواکەوتن، کە ریزی موچاھیدەکانیاان لێ پاکبۆوه، دەبوو ریزە کە لاوازبیت، کەچی بەهیزتر بوو.

پالفتە بوونەوهی ریزی جیهاده کە لەمانە، بوو مایە ی ئەو سەرکەوتنە مەزنە ی، کە خوای گەورە لە کۆتاییه کەیدا دەفەرموی:

﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ البقرة: ۲۵۱.

واته: ئیتر به ئیزنی خوا تیکیانشکاندن و (داود)، (جالوت) ی کوشت و، خواش دهسه لات و حیکمه تی خوی پیبه خشی و، ئه وهی خوی حه زیکرد فیریکرد..

به لام له به رامبه ر ئه م دهروون به زیوانه شدا، بروانه قورئان، چون هه لویستی سه رپاستی دینداری که له پیاوانی میژووی تۆمار کردوه، هه ر له سوپه تی (ئه حزب) سه رنج بده:

* ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ الأحزاب: ۲۳.

واته: له موسولماناندا پیاوانیک هه ن، سه رپاستانه ئه و په یمانه ی، که به خویان به ستنبو و بردیانه سه ر، هه یانه به و په یمانه وه سه رینایه وه و، هه شیانه چاوه رپییه، به لام به هه یچ جوړیک نه گۆران..

* ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأحزاب: ۲۴.

واته: تا خوی گه و ره پاداشتی راستگۆیان له سه ر راستگۆیییه که یان بداته وه و، ئه شکه نه جه و ئازاری دو وروانیش - گه ر هه زبکات - بدات، یان له وانیش خو شبییت، خوا لیبوردده و به به زه ییه..

که وابه و: ئه وی به لئینیداوه و بردویتییه سه ر، شایانی پاداشتی خوی خاوه ن به لئینه و، ئه وی به لئینیداوه و خوی لی دزیوه ته وه و شکاندویتی، شایانی سزایه ..

موسولمانی دینداریش ده زانییت، که بۆ نییه په یمان به خه لکی بدات و بیشکییتی، چ جای به خوی په و ره دگار!! بۆ نییه قسه و ره فتاری پیچه وانه ی یه ک بنویتییت، خوی گه و ره له مه تحی سه ییدنا (شوعه یب) دا ده فره موئ:

﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكَمُ عَنْهُ﴾ هود: ۸۸.

واته: نامه ویت له و شته ی به رهه لستیم لیکردوون لئی، خوُم پیچه وانه تان بکه م و
بکه م و مه ناوی!

(ئیامی نه خه عی- که پیشه وایه کی به ریژی تابعینه) ده یفه رموو: سی ئایه ت
منیان له خه لکی گرتوته وه، که شتیان بو بگپرمه وه :

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِثْمِ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ البقرة: ۴۴.

واته: چما فه رمان به خه لکی به چاکه ده که ن و، خوَتان بیرده چیتته وه؟!

﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ﴾ هود: ۸۸.

واته: نامه ویت له و شته ی به رهه لستیم لیکردوون لئی، خوُم پیچه وانه تان بکه م و
بکه م و مه ناوی!

ئینجا ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾.

ئايەتى چوارەم :

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوصٍ﴾ الصف: ۴.

واتە: خۇاى گەورە ئەو كەسانەى خۇشەدەوېت، كە يە كېرىز لە بەرخاترى ئەو و لە پېناوې رېيازو بەرنامە كەى ئەودا كوشتاردە كەن! يە كېرىز وە كو دىوارى خشت و رېك.

(مَرْصُوصٌ) (فەرپاى)ى زمانەوان (رحمە اللە) دەفەر موى: واتە: دارپژراو بە قورقوشم (رصاص)! (ئەلموبە رەد) دەفەر موى: نوساندنى بەردى دىوارە بە يە كترىيە وە، تا وایان لىدیت وەك يەك پارچە دەنوین، ھەندىك زمانەوانىتریش دەلین: مە بەست لە خشت و رېكبوونى ددانە..

خۇشەوېستىى، يە كېكە لە سىفەتى كىردارىى خۇاى گەورە، خۇاى گەورە دوو جۆر سىفاتى ھەن، جۆرېكیان: سىفاتى خۇیین، كە بە زاتى پېرۆزى خۇیە وەن، وە كو: زانستىى و زىندوویى، یان وە كو دەست و پەنجە، جۆرە كەىتریان: كرده وەن، وە كو: ھاتن، تورە بوون، خۇشویستن..

ئېمە باوەرمان بە وە ھەيە، كە خۇاى گەورە ئەم سىفەتەنى ھەيە، بە لام نازانین چۆنیەتییە كەیان چۆنە؟ دەستى ھەيە، بە لام نازانین دەستە كە چۆنە. ناشكریت بە دەستى مەخلوقى بچوینین، ناشكریت بېرسین: داخۇ لە پى دەستى ھەيە، یا نا؟! چۆنكە ھېچ زانىارىيە كەان دەر بارەى چۆنییەتى ئەو دەستە نییە..

یان باوەرمان بە وە ھەيە: كە خۇاى گەورە توورە دەپیت، بە لام نازانین چۆنییەتە كەى چۆنە! ناشكریت بە ھى خۇمانى بچوینین، چۆنكە توورەى خۇمان، ھالەتییكى دەر وونىی و جەستەى مەخلوقە، كە دىاردەيەك دەبىنین لە گەل بچوونماندا ناگونجیت و دەسەلاتى گۆرىنپان نییە، خوین لە دەمارە كانماندا كۆ دەبیتە وە، بە لام خۇ ئېمە نازانین زاتى خوا، خۇى چۆنە، تا سىفەتى توورە بوونە كەى بزانیین.

بۆیه ئەسل ئەو هیە: کە بلّین: بە لّی باوەرمان بە ئایە تەکانی سیفاتی خوا هەیه، وە کو، کە هاتوون، بە و مەبەستەش، کە خۆی پەر وەر دگەر فەر موونی، یان پیغە مەبر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی کردوون، بیئە وە ی چۆنیە تییان بۆ دیاری بکەین، یان بیان چۆنین بە سیفاتی مەخلوق. چونکە هەر تیپەر بوونیەک لەم پیناسە و سنوورە، دەمان خاتە هەلە ی شو بەاندنە وە، چونکە ئیمە بە پینج هەستە وەرەکانی دەری: (بینین، بیستن، بۆنکردن، تامکردن، دەستلێدان) و بە هەستەکانی ناخمان: (خەیاڵ، وەهم، هەستی هاو بەش) دەرک بە شت دەکەین.

خۆی گەرەش، نە زاتی خۆی و نە سیفە تەکانیشی نامومکینە و، ناکریت بەم هەستە وەرە پە ی پیبیریت، بۆیه پیویستە سنووری خۆمان بگرین و لّی تیپەر نە کەین.. چونکە وە ک بە هەستە وەرەکانی دەری، پە ی بە سیفە تی خوا نابەین، بە ئامیرەکانی ناخیشان، هەر دەرکی پیناکەین، چونکە پیوهری ئەوانیش ئیعتیباد دەکاتە وە سەر هەستە وەرەکانی دەری.

بۆ نمونە: من (مەدرید) ی پایتەختی (ئیسپانیا) م نە دیووە، بە لام دەتوانم خەیاڵی لّیکە مەو، یان بە تەو هەم وینە یە کی لە می شکمدا بۆ بکیشم، بە لام حە تمەن، هەر قیاسیدە کە مەو لە سەر شار ی کتیری ئەورپایی، کە بلّین: پەیکەری زۆری لّیه، قیاسی دە کە مەو لە سەر (قیەننا) ی پایتەختی (نەمسا)، یان شاری (فلۆرەنسە) ی (ئیتالیا)، کە دیومن پرن لە پەیکەر، کە بلّین: روبراری ئاو بە ناوەر راستی شارە کە دا دەروات، قیاسی دە کەم لە سەر (ئەمستەردام) ی پایتەختی (هۆلەندا)، یان (ستۆکھۆلم) ی پایتەختی (سوید)، چونکە ئەمانم دیووە.

هەر وەها گەر پیم بلّین: ئەتۆم چییە؟ ئەو رەسمە یان بۆ دە کیشم، کە ئەلیکترۆن بە دەوری ناو کدا خۆلە خۆن! هەر وەها هەر شتیکی کتری نەزانراو باسبکەم، حە تمەن دە یچوینم بە زانراویک.. بە لام بۆ سیفاتی خۆی گەرە، بۆمان نییە شیوازیک دابریژین، بۆمان نییە چۆنیە تییه کیان بۆ وینە بکیشین.

چونکه هه‌رچی به می‌شکماندا دیت، هه‌ر مادده‌یه‌و، خوای گه‌وره‌ش له دهره‌وه‌ی مادده‌و وزه‌یه.. به‌لام ده‌شیت شیوه، یان وینه‌ی مه‌خلوقیکی نه‌زانراو به زانراویک قیاسبکه‌ین، نابینیت، که تیمه‌ی مروّف شه‌یتانمان هه‌رچه‌نده نه‌دیووه، به‌لام خوای گه‌وره نه‌زانراویکی دووری وه‌ک:

﴿شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ الصافات: ۶۴.

واته: دره‌ختیکه له قولایی بنی دۆزه‌خه‌وه دهرده‌چیت.

بۆمان ده‌چوینیت به سه‌ری شه‌یتان! ﴿شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾، چونکه هه‌ریه‌که‌مان شیوه‌یه‌کی خه‌یالی شه‌یتانمان له بیردا هه‌یه، بۆ نمونه؛ من لام وایه: سه‌ری زل و قژبژو چاوی خوارو په‌نگی دیزه‌و زۆر ناشیرینه، به‌لام کابرایه‌کی ئه‌وروپایی، که په‌سمی ده‌کیشیت، دوو قوچی بۆ ده‌کات و کلکینکی دریزو دوو که‌لبه‌ی تیزو دریزو بۆ ده‌کات^(۱).

مومکینه بتوانین وینه‌ی هه‌موو مه‌خلوقیکتر ته‌سه‌وربکه‌ین، به‌لام به هیچ شیوه‌یه‌ک، ناتوانین ته‌سه‌وری سیفه‌تی خوای کردگار بکه‌ین، چونکه له دهره‌وه‌ی سنوره‌کانی کات و شوین و مادده‌و وزه‌ن، هه‌موو زانیاریه‌کانی ئیمه‌ش -هه‌ر چه‌نده زۆر زۆر سنوردان- به‌لام هه‌ر وان له سنوره‌کانی کات و شوین و مادده‌و وزه‌دا!

که‌وابوو: ئه‌وه‌نده با بزاین، که خوای گه‌وره خه‌لکانیکی موسولمانی جه‌نگاوه‌ری یه‌کریزی خو‌شده‌ویت، یه‌عنی لای په‌سه‌ندن، ریزیان زۆره‌لای، ئاگای لیانه، جیبایه‌خنی، سه‌رپه‌رشتییانده‌کات!

ئه‌مانه‌ی ئه‌و خو‌شی ده‌وین جه‌نگاوه‌رن، یه‌کریزن! ئه‌مه‌مایه‌ی خو‌شحالی موجهیده، کابرای موسولمانی جه‌نگاوه‌ر، ئه‌گه‌ر نییه‌تی پاک بیت و راستبکات، له هه‌ردوو سه‌ره‌وه سه‌رفرازی مسوگه‌رکردوه: له لایه‌که‌وه ئه‌و په‌په‌په‌یه‌ی، که

(۱) پیغه‌مبه‌ری خواش ئاماژه‌ی بۆ قوچه‌کانی کردوه که به‌پانیان خۆر له نیوانیان هه‌لدیت.

بە خوای دابوو، كە لەبەر خاتری ئەوو لە پیناوی دینە كە ی ئەودا بجهنگیت، ئەو هەتا وا بەو هەفایەو پەبیانە كە ی هیناوە تەدی، قسەو کرداری کردوون بە یەك. لە لایە کیتیشەو، ئەو هەتا وا لە ریزی موحاهییدە جەنگاوەرە کاندایە، كە خوای مەزن خۆشی دەوون، كە وابوو: لە مسەرەشەو هەر مسۆگەرە... خۆزگەم بە خۆی..

بە لام لێرەدا بە کارهینانی یە کپیزی زۆر مەبەستە، چونکە لە لایە کەو هەر بە لەفزی (صفا) هیناوتییەو، كە حالی کوشتارە کە یە، كە موسولمانە جەنگاوەرە کانی تێدایە، یە کدلن، یە کپان، یە کپین، یە کفەرماندەو یە کئاراستەن، لە لایە کیتەرەو خوای گەورە نمونە یە کی بەرجەستە ی نیشانداون، كە دیوارە، دیواریش لە هەموو کات و شوینیک هە یە، دیواری قور بیت، یان هەوربەرە کانی پوژئاوا، هەر سیفەتی راست و ریکی دە گە ییت، چ جای ئەو ی بە مرصوص (خشت و ریک) وەسف کردوو! مەبەستیش لێرەدا ئەو یە: كە موسولمانان لە کاتی شەرو پیکداداندا، وەك دیواری ریک و رەپ و پتەو خۆراگرن و، كە لین نەخەنە نیوانیان، نەبادا دوژمنە کانیان لەو كە لینانەو دزەبکەنە ریزە کانیانەو، كە لیننی ئیختیلافات و ناكۆکی ناوکی..

ئاشکرایە، كە دیواری (مرصوص) كە لە کە بەردیک نییەو گە للابە یەك هەلی رشتبیت، با بەردە کانی نەقاری و ریک و خشتیش بن، وای بینە خە یالی خۆت گە للابە یەك بلۆکی چیمەنتۆ بینەو هەلپریژە، داخۆ بۆت دەبنە دیوار، كە وابوو، هەر موسولمانە جەنگاوەرە وەر بەرزو دلێرو چاونە ترسە كە کافی نییە، گرنگە كە ئەم كەرەستە نایابە، لە ریزیکی نایابی ئەنداز یارانه شدا بیت..

لە فەرموودە ی پیغەمبەری نازداریشدا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم لیکچواندەنە گرنگە، هاتوو، كە دەفەرموی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا).^(۱)

واتە: موسولمان بۆ موسولمان، وەك ریزە خشتی خانوویە کی ریکە، هەر یەك ئەو یتر دەبەستیتەو.

سەرنجدەرە دىۋارى خانوۋىيەك و، سەرنجدەرەۋە رېزى موسولمانان! كە لە
كەسانى ۋە كو تۆ پىك دىت! لە خۆت رازىت؟! ئايا بە راستى تۆ بلۆكىكى
ئەندازىارانەى رىك و پىكى ئەم ئوممەتەيت و، كەس نىيە لە دىۋارىكت
ھاۋىت؟!

سەيركەينەۋە: ھەر ۋە كو چۆن خانوۋىيەكى خشت و رىك، برىتى نىيە لە: كۆمە لە
بەردىكى كە لە كە كراۋ، بەلكو پىكھاتەى چەند دىۋارىكى راست و رىكەۋ، بە بلۆك،
يان بەردى پتەۋو نەقارپى ھەلچىراۋە ۋە ھەريە كەيان بە چىمەنتۆۋ شىشى ئاسن، بە
پىي نەخشەيەكى ئەندازىارى پىكەۋە چەسپىنراۋن.

ئەم خانوۋە ھەموو شتىكى بە پىي نەخشەيە: پايە كانى، پردى پەيوەست و گرىۋ
تىھەلكىشى سەربان و كۆرنىش و لاشىپانى، و قوللى و پانىيى بىنەپايە ۋە ئەستورىيى
بىناغەۋ پايەۋ دىۋار و رادەى بلندىان، ھەروەھا ھەموو حساباتىكى تىن و قورسىيو
قورسايى و، بارودۆخى كەش و سەرماۋ گەرماۋ ئالوگۆرى ھەۋا..ھتد.

ئەمە ھەر ۋەسفى گشتى موسولمانانە بۆيەكتىرى، ئەدى لە جەنگ و
كوشتارەكەدا، دەيىت چۆن بن، تا خواى گەۋرە خوشىيوين؟!

ئەم ئايەتە يەككە لەۋ شوينە پىرۋزانەى قورئان، كە موسولمانانى تىدا ھاندەدات
بۆ كۆمەلكارىي شەرىعيانەى خۇيان، چونكە مومكىن نىيە بانگەۋزاي ئىسلامى و
پىكەۋەنانى كۆمەلگەۋ، پىادە كەردنى شەرىعەتەكەى و جىھاد لە پىناۋى پاراستنى
ئەم دىنەۋ مانەۋەيدا، بە تاكرەۋىيى بىكرىت.

كارى تاك گەر پاك و شەرىعىش يىت، بەرھەمەكەى ئەۋەندە كارىگەرنابىت، تا
جاھىلىيەت لاۋاز بىكات، چ جاي ئەۋەى رايداۋ لايدا. چ جاي ئەۋەى دىنەكەى پى
بەرقرار بىكات.

بۆيە لىرەشدا خواى گەۋرە تەئكىد لەسەر كۆمەلكارىتى كوشتارەكە بە
يەكرىزىي جەنگاۋەران، دەكاتەۋە.

بیگومان یه کریزی، مه بهستی له وه نییه، هه موو ئه و موسولمانه جهنگاوه رانه له یه ك شویندا ریزبهستن، وه کو ریزی نوژی جه ماعت، نه خیر، چونكه ئه مه مایه ی کوشتن و له ناوچوونیانه، به تایبه تی له م زه مانى تۆپ و فرۆكه و رۆكیتانه دا، كه به مانگی دهستکرد ئاراسته ده کرین.

بۆیه به پیچه وانه وه، ده بیته به لاشه لیکه وه دوورین، ئه وه ی لیڤه دا مه بهسته ئه وه یه: كه ده بیته مایه ی هیژو پیژو ریزی جهنگاوه ره کان.

كه و ابوو: لیڤه دا مه بهست یه کیری و یه کریازی و یه كه بهستی و یه ك سهرکردایه تی و یه ك ئاراسته ییه، ئه مه ش به لگه نه ویستی شه ری کۆن و نوییه.

هه موو كه سیك هه ر به فیره تی خۆی ئه مه ده زانی، کافریکی وه کو فیره ون و دهسته و دایه ره كه شی له به رامبه ر بانگه وازه ئاشتیانه كه ی سه ییدنا (موسا) دا (علیه السلام) ده یانوت: ﴿فَاجْمَعُوا إِلَيْكُمْ تُرَاتُّوا صَفًّا﴾ طه: ۶۴.

واته: پلان و پیلان و نه خشه و ته گبیرتان بکه ن به یه كو، یه کریز بچه به رامبه ری. (به رامبه ر سه ییدنا موسا - علیه السلام).

له قورئاندا له هیچ شوینی کدا نابینیت، کاری تاك كه سی کرایته مایه ی بنیاتانی کۆمه لگه ی موسولمانان، به پیچه وانه وه هه میشه فه رمانه کانی خۆای گه وه ر به شیوازی کۆ هاتوون:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا.. كُتِبَ عَلَيْكُمْ .. إِذَا كُنْتُمْ.. إِذْ أَنْتُمْ.. أَقِيمُوا.. وَاعْدُوا.. جَهْدًا﴾ ته نانه ت نوژی ش، كه به ته نها ده یكه یت هه ر ده لییت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ الفاتحه: ۵ - ۶.

ئه وه ی، كه خۆای گه وه ر کردویتییه مایه ی خۆشیستنی جهنگاوه رانی موسولمان - وه ك له م ئایه ته دا ده رده كه ویت - باوه رو یه کریزی و جهنگ و جیهاد و کوشتاره ، ئه مانه شی له شوینیتری قورئاندا به فراوانتر باسفه رموه.

بۆ نموونه: ئەو هی، که ده بیته مایه ی سه رکه وتنی سو پای موسو لهانان له سو ره تی (ئه نفال) دا ئاوا با سیفه رموو ه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٤٥) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ الأنفال: ٤٥ - ٤٦.

واته: ئە هی ئەو که سانه ی باوه ر تانه ی ناوه، هۆ موسو لهانینه! کاتیک به کۆمه لیک ی دو ژمن ده گهن، خۆ تان را بگرن، زی کرى خوا زۆر بکه ن، تا سه رکه وتوو بن. گو ی رایه ل ی خواو پیغه مبه ره که ی بن و را جو یی تان نه تانگه ی نیته ناکۆکی، چونکه دوا یی ده به زن و شکست دین و هی زو پی زتان نام یی ت. به ئارام یش بن خواش له گه ل ئارام گرانه.

ئه مانه هۆ کار ی سه رکه وتن: خۆ را گرتن، یاد ی خواو پی دا چو نه وه ی نییه ت و پشت به خوا به ستن، ملکه چی ده برین بۆ فه رمان ی خواو پیغه مبه ر ی خوا (صلی الله علیه و سلم) و ئەو ئەمیره شه رعییه ی دانراوه، ناکۆک نه بوون و ململانیه کردن، ئارام گرتن و خۆ را گرتن و به زۆر ئارام به خۆ دان..

گومان ی تی دا نییه، که کۆمه لکاری ی و ملکه چی ئەمیر - له کار ی خیر دا- و هیج ره ت و جیهاد مایه ی پاراستنی ئیسلام و مانه وه ی عیزه تی موسو لهانان، بۆیه پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) وه کو له هه دیسی سه حیح ی (ئیها می ئەحمه د) و (ترمذی) یه وه له (الحارث الاشع ر یی) یه وه ده گیر نه وه که ده یفه رموو: (وَأَنَا أَمْرُكُمْ بِخَمْسٍ، اللَّهُ أَمْرُنِي بِهِنَّ: بِالْجَمَاعَةِ، وَبِالسَّمْعِ، وَالطَّاعَةِ، وَالْهَجْرَةِ، وَالْجِهَادِ).^(١)

واته: فه رمان تان به پینج شت پی ده که م، که خوا ی گه وره فه رمان ی به منیش پیکر دوون: (کۆمه لکاری ی، گو ی رایه ل یی و ملکه چی ی و هیج ره ت و جیهاد).

(١) ترمذی (٢٨٦٣)، ئەحمه د (١٦٧١٨)، حا کم (١٥٧٤) ده شفه رموی: به پیتی مه رجه کانی بوخاری ی و موسلیمه، شیخی ئەلبانی رحمه الله له (صحیح مشکاة المصابیح/٣٦٩٤) و له: (التعلیق الرغیب ١/١٨٩) و ل: ٠ (صحیح الجامع/١٧٢٤) دا ده فه رموی: سه حیحه.

لهم تیگه یشتنه راسوره وایه وه بوو، که سهیدنا (عومهری کوری خه ططاب) خوا لیبی رازی بیت، ده یفه رموو: (إِنَّهُ لَا إِسْلَامَ إِلَّا بِجَمَاعَةٍ، وَلَا جَمَاعَةٌ إِلَّا بِإِمَارَةٍ، وَلَا بَطَاعَةٌ إِلَّا بِطَاعَةِ، فَمَنْ سَوَّدَهُ قَوْمُهُ عَلَى الْفَقْهِ، كَانَ حَيَاةً لَهُ وَلَهُمْ، وَمَنْ سَوَّدَهُ قَوْمُهُ عَلَى غَيْرِ فَقْهِ، كَانَ هَلَاكًا لَهُ وَلَهُمْ)^(۱).

واته: ئیسلام به بی کۆمه لکاری و جودی نابیت، کۆمه لکاریش به بی ئه میریتی دانامه زریت، ئه میریتی به بی ملکه چیی و گوپرایه لیبی نایاته دیی. ههر که سیک خه لکه که ی به تیگه یشتوون و لیحالیبوونه وه کردبوویان به ئه میرو سهرداری خوین، ئه وه مایه ی ژیان سهر به رزی خوشی و ئه وانیشه، ههر که سیکیش خه لکه که ی به تیگه یشتوون و لیحالیبوونه وه کردبوویان به ئه میرو سهرداری خوین، ئه وه مایه ی فه وتانی خوشی و ئه وانیشه..

(۱) ئه بوداود (۳۶۶)، ئه حمده (۳۳۸/۲)، ئیامی مالیک: (الموطأ/۳۵۳)، داریمی: (السنن ۲۵۷). به کۆی ریوایه ته کانی ده بیته (حسن لغیره).

چەند خالێك بۆ سەرنجدان

- شیوازی پرسیارکردنه که: ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ پێی دەوتریت: پرسپاری بەرھەڵستی و سەرزەنشتیی (التوبیخ)، چونکە ئە گەر قسە کە ی کابرای خۆھەڵکیش دەیکات، لە رابوردوودا وانه بوو بیت، دەبیتە درۆ، گەر لە داھاتووشدا وادەرنەچیت، دەبیتە وادەبەخیلاف و بەلێنشکاندن! ئەم دوو رەفتارەش ھەردووکیان ھەر پەسەند نین و دەبوغزینرین.

- **گَبَر:** بۆ سەرسامبوونە، کە بریتییه لە: بە گەورەو گرنگگرتنی ئەو کارە لە دڵی گۆیگرەکاندا، ﴿مَقْتًا﴾ کە منصوبە بۆ ڕاڤە کردنی سەرسوڕمانە کە یە، یەعنی ئەم کارەتان، کە جیگای سەرسوڕمانی خوای گەورە یە، دەبیتە مایە ی رڤەھستانی ئەو، رستە کەش ھەمووی دەبیتە رستە یە کی تەفسیری بۆ باسی پیشتر، کە (تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ) ە، واتە: ئەو ی، کە دە یلین و خۆتان نایکەن.. ئەمەش وەکو (زەمەخشەری) دەفەر موی: ^(۱) بوغزاندنیکی وایە بواری پیچەوانە کە ی تیدا نییە..

- دووبارە کردنەو ی: (تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ)، ھەر بۆ گەورەو دژوارزانیی کارە کە یە، تا گۆیگر ھەست بەو بکات، کە ئەمە کاریکی ئەو ندە ناشیرین و ناپەسەندە، کە دەبیتە مایە ی رڤەھستانی خوای گەورەو توورە بوونی!! بۆ یە نابیت توخنی کە ون..

(ئیمامی قورطوبی) دەفەر موی: ئەم ئایە تە ھەموو ئەو کە سانە ناچار دە کات، کە نەزریان کردووە، بیهیننە دی، بەو مەرجە ی تاعەت و پەرستنی خوای گەورە ی تیدا بیت، نە ک تاوان و سە رپیچیکردنی.

نەزرى خەلكى دوو جۆرە:

* نەزرى خواپەرىستىيى، وەك ئەۋى دەلىت: نەزرىيە ئەۋەندە رىكات نوپۇزىكەم، يان شەرتىيە ئەۋەندە رۇژ بەرپۇرۇۋىيىم، يان عەھدىيە ئەۋەندە تەسبىح (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بىكەم.. ئەمە دەيىت ئەۋ پەرىستانە ئەنجامىدات، چۈنكى بۈۋنە تە قەرز لەسەرى.

* نەزرى شىۋا (موباح): وەك ئەۋى نەزىرە كەى بە مەرجىكىترەۋە بېستىيەۋە، وەك ئەۋى بلىت: ئەگەر دەستى ئەۋ كابرايە لە بەرۋىك بىيىتەۋە (يەنى كۆلم لىدا) شەرتىيە ئەۋەندە پارە بىكەم بەخىر، يان نەزرىيە، ئەگەر فلانكەس بە سەلامەتى گەپرايەۋە، مانگايەك بىكەم بە خىر... ۋە ھەرۋەھا...

زانايان و شەرىناسان رايان لەم بارەيەۋە دوو جۆرە:

- (ئىمامى ئەبۇحەنىفە) و (ئىمامى مالىك) و (ئىمامى شافىعى) _ لە قەۋلىكىدا _ دەفەرموۋن: ئەگەر كەسنىك شىكىكى لەسەر خۇى كىرەمال، دەيىت ئەنجامىدات.

بۇ نەۋىيە: ئەگەر بە كەسنىك بلىت: ئەگەر ژنت مارە كىر، مەن پەنجا ھەزار دىنار تەۋكارىدە كەم، بە مارە كىرەكە، پەنجا ھەزار دىنارە كەى لەسەر دەيىت و دەيىت بىدات.

زانايان دەفەرموۋن: ئەۋى كەسنىك ۋەكو نەزرى نىۋان خۇى و خۇى گەۋرە، يان بەلىنى نىۋان خۇى و بەندەكانى خوا بىريارى لەسەردەدات، ئەۋە كۇرا (ئىجماع) ى زانايانى لەسەرە، كە ھەر دەيىت جىبەجىبىكات.

ۋەكو بۇ نەۋىيە دەلىت: ئەگەر نەخۇشەيە كەم، يان نەخۇشە كەم چاكبۇۋە، يان لەۋ موسىبە تە رىزگارمىۋو، يان ئەگەر ئەۋەندە پارە دەستكەۋت، يان قازانچىمىكرد، شەرتىيە، يان نەزرىيە، يان بىريارىيە، سى رۇژ بەرپۇرۇۋىيىم، يان دەچمە ھەج، يان ئەۋەندە پارە دەكەم بە خىر و دەيىبەخشمەۋە.

ئەمانە ھەموۋ لە گەردىندان و دەيىت، كە مەرجە كە ھاتەدىي - ئەگەر كۆسپ پەيدانەبۇۋىيىم - نەزىرە كەش بىيىنرىيەدىي.. چۈنكى خۇى گەۋرە، لە زۇر شۇيىنى

قورئاندا، مه تحى ئەو كەسانەى كردوو، كە بەلێنەكانیان دەبەنە سەر، وه كو:
﴿وَالْمُؤْمِنُوتِ بَعْدَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾ البقرة: ١٧٧.

ئەمما، ئەگەر نیتوان خۆى و نەفسى خۆى بوو، لە کاریکدا كە نەپەرستە
نەپابەندبوونی شەریعی، ئەو ئەزادە، دەتوانی بیکات و دەشتوانی نەیکات، بۆ
نموونه دەلیت: ئەمجارە لەم نەخۆشییەم چاک بێمەوه ئیتر تۆپى پێناکەم!

- ئەوى خانووێك دروستدەكات و زۆرى بایەخپێدەدات، وای دروستدەكات
ئامانجى لە دروستکردنەكەى پى بێتەدی، دیوارى مالهەكەى وا مەحکەم
دروستدەكات، كە رێك و سفت و لوس بێت، كونپریدەكات، لە دەرەو لەبغ و
لە ناووە گەچکاری دەكات، تا نەفسى هەوای لى بپریت، ئەگەر دیوارەو بۆ
بەربەستى باخ و مال و قەلا و قوللەى دروست دەكات، ئەوئەندە پان و پۆرو بەرزو
مەحکەمى دروستدەكات، كە كەس نەتوانی کوناودەریكات، یان بەسەریدا
بازدات..

ئى خواى گەورەش داواى لەو موسولمانە جەنگاوەرانە كردوو، كە لە جیهاددا
دیوارىكى بەشەرى و دروست بكەن، مەبەستەكەى پى بێتەدی، مەبەستى
پاراستنى دینەكەو پایەدارکردنى شەریعەتەكەى.. (بێگومان مەبەست دیوارى
مەعنەوییه، كە بریتیه لە یەكپزى و نەهیشتنى هۆیهكانى ئیختیلافات، ئەگینا
خۆ لە هیچ بەرەیهكى كۆن و نوێ شەردا، هەر مومكین نەبوو و نابیت هەموو
موجاهیدەكان یەكپز بووستن، بە تاییهتێ لەم زەمانەدا)..

- پەيوەندییهكى پەرەردەى دەروونى زۆر گزنگ هەیه، لە نیتوان حالەتى
یەكەم (قسەى بێكردەوه)، كە کاریک، ئەنجامدانى دەبێتە مایەى رقهەستان و
غەزەبى خواى گەورە، كەچى حالەتى دووهم (كوشتارکردن بە یەكپزى) کاریک،
دەبێتە مایەى خوشحالیى خواى گەورە! ئەمەش وا دەكات هەمیشە بەرپرسیتی
هەلژاردنى هەلوێستیکیان بکەوێتەوه سەرشانى موسولمانەكە خۆى، ئەگەر
راستدەكات و نایەوێت خواى لى برەنجیت، با قسەى بێكردەوه نەكات.

دېسان ئەگەر راستدەكات و خوای خوشدەوئیت و دەیەوئیت رازی بکات، تا لئى رازی بئیت، با بچئیتە ریزی ئەو كەسانەو، كە كوشتار لە پئناوی خوادا دەكەن.

- رای زۆرینەى زانایان لەسەر ئەو بوو: كە ئەگەر موسولمانان یەكریز بۆ جەنگ بەرامبەر كافران وەستابوونەو، موسولمان بۆی نییە لە ریزیان بچئیتەدەرەو و داوای زۆرانبازی و شەپەشمشیر، تا مردن لە كافران بکات، وەكو، كە لە زەمانی كۆندا باو بوو، چونكە دوور نابئیت لە ریابازی و هەرایی و خۆبادان..

بەلام ئەگەر لە كافرهكان خەلكانىك بۆ تەحەدداو بەربەرەكانى هاتنەدەرەو، داوایان لە موسولمانان كرد ئازاترینیان بنێرنە ویزەى، ئەو كاتە دەشئیت، هەر وەكو زەمانی پیغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، كە پێى قبول بوو و یاوهرى تاییەتى بۆ ئەو تەحەددایە ناردۆتە مەیدانەو، وەكو لە غەزاكانى (بەدر) و (خەیبەر) داروویدا.

ئەوى بە تاقى تەنها بۆ تۆقاندنى دوژمنان و زەربە لێدانیان، یان بۆ زات شكانى موسولمانان و ئازاكردنیان هەلدەكوئیتە سەر لەشكرىكى زۆرى دوژمنان، كە دەشزائئیت رزگارى نابئیت، نەك هەر جائیزە، بەلكو لەبەر زۆرى بەلگە شەرعییەكانى لە قورئان و سوننەت و كۆرا (ئىجماع)ى زانایان، پەسەند كراویشە، بۆیە كوشتنەكەى بە رای چوار پێشەواكان و زۆرینەى زانایانى شەرع، شەهیدبوونە (والله اعلم).

كۆمەلكارى و ھەستىي

لەو بەلگەنەوستانەي، كە پيوستە موسولان لە ناخيدا بچەسپيت، ئەو ھەيە، كە ئەم دىنە بۆ ئەو نەھاتووە، كە شوينكەوتوانى تاك تاك برۆنە خەلۆتگايە كەو ھە بکەو نە خواپە رستىي.

نەخېر، ئەم دىنە بەرنامەي كۆمەلكارىي ئوممەتيكى عەقائىدييە، كە ئەركى ئىستىخلاف (برىكارىي خواي گەورە لەسەر زەمىن)ي پيسپىرراو ھە.

ئەمە ئامانجىك نىيە بە تاك كەس بىتەديي.. بۆيە ھېچ بركەيە كى شەرع نابىنيت تاك بە سيفەتي تاكيتىي و تەنھايى پەرورەدەبكات، ئەم دىنە بۆ ئەو ھەت، ئوممەتيك بنىاتبنيت، تا بە ھەموو تاكە كانيەو ئەم ئەمانەت خواييە (ئەركى ئىستىخلافە كە) ھەلگرن. ئەمانەتي خواناسيي و خواپە رستىي و پابەندبوون بە شەريعتي خواي گەورەو، دىندارىي پتو ھەكردن و گەياندىي بانگەوازو بنىاتتاني دارولئىسلاميەو، پيادەكردنى شەريعتەكەي لە سىستميكي ھوكم و ئاراستەي كۆمەلگەيەكي موسولاندا..

بۆيە ھەر دەبوو ئىسلام، ھەر لە سەرەتايەو تاكەكاني خۆي بە گيانىكي كۆمەلكارىي ھەرەو ھەزىي پەرورەدەبكات، دەبوو ھەر لە سەرەتاي موسولانبوونيشيانەو، پروو ھەرووي ئەو واقىعە مرقايەتييە كۆمەلگەكەي خۆشيان ببنەو، تا ھەست بەو ھەكەن، كە بە رەنجى ھەمويان ئەم كۆمەلگەيە دەگۆررېت، چونكە ئامانجى ئوممەتەكەش، ھەر دەستەجەمعيە..

ئىسلام لەو ئاراستانەشيدا، كە پروو ھەرووي تاكەكاني دەكاتەو، ھەر پىي گرنگە كە بە مەنھەجىكي گەشەي كۆمەلكارىي (التنشئة الاجتماعية) پەرورەديان بكات، تا گيانى كۆمەلەيەتييە كەيان تيدا بچەسپىنيت.

بۆیه هه موو پرسیاکانی خواناسیی و خواپهرستی و شهریهت و، رهفتار و ره وشت و بانگه واز و بزوت و کار و خهبات، هه ره موویان تاکی موسولمان به ره و ههستی بهرپرسیتی کۆمه لکاری ده بهن..

سهیری سه رهتای هاتنی ئیسلام خۆی بکه، ئەو کاتهی، که موسولمانان زۆر که مبوون و له ترساندا به بانگه وازه که یانهوه، بۆ ماوهی سی سأل خۆیان له م مال و ئەو مالی مه که دهشاردهوه! یه کیك لهو په ناگهی خۆیان تیدا دهشاردهوه، مالی (ئه رقه می کوری ئە بولته رقه می مه خزومی) بوو، ئەو کاتهی (عومه ری کوری خه ططاب -خوا لئی رازی بیت) موسولمانبوو، ئەم موسولمانانه له چل کهس که متربوون، هه مووشیان له مالی (ئه رقه م) خۆیان شارده بووه.

به لام سهیرکه:

- (ئه رقه م) خۆی ته مه نی بیست سالان بوو!

- له (به نی مه خزوم) بوو، که دوژمنی سه ره سه ختی پیغه مبه ر بوون (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! (خالیدی کوری وه لید)، که بیست سالی ره به ق دژی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه ستایه وه، له م (به نی مه خزوم) -ه بوو!

- ماله که له گه ره کی (سه فا) بوو، که خه لکیکی زۆری لی نیشته جی بوو!

له گه ل ئەم هه موو خاله دژواره دا، مه گه ر ئاسانتر نه بوو، باشر نه بوو پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم موسولمانه که م و مسته زعه فانه ی، له جیی جوداو مالانی لیکدوور بشار دایاته وه؟! به دی.. ئەدی بۆچی هه مووی له جییه کدا کۆکرده وه؟! خۆ ئەو کاته نه نوێژ فەرز بوو بوو، نه جومعه و جه ماعت هه بوو؟!

گوینه دانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به هه موو ئە گه ره کانی ئەو دژوارییه ی ده هاته ری که شفوونی شوینکه و تووه کانی، له بهر ئەوه بوو، که ئەو ئیجابییتییه ی لهو کۆر و کۆبوونه وه نه ئینییه یانه وه دروستده بوو، ئەو کاریگه رییه ی ئەو کۆبوونه وه له ناخی موسولماناندا، له سه ره پهروه رده کردن و ئینتیبا و هه سترکردنیان

بە يەك ئوممەتیی و يەك جەستەیی خۆيان دروستیدە کرد، لە ھەموو ئەو کیشانە گرنکتر بوو، کە کەشفوونە کەیان دروستیدە کرد..

کەوابوو: ئیسلام ھەر لەسەرەتایەو، وەکو، کە بایەخی بە ناسینی خواو پەرستینی خوا دەدا، بایەخیشی -بە ھەمان پر و رادە- بە گەشەیی کۆمەلایەتی ئەو پۆلە پیشەرەو موسوڵمانەیی یە کەم دەدا، تا لە ناخیاندا ئەو ھەستە کۆمەلایەتی و کۆمەلکارییە، يەك ئوممەتییەیان تیدا پرویئیت.

ئەم سۆ ئایەتەش دوو پایەیی سەرەکی ئەم ھەستی کۆمەلکارییە دادەرپژن:

لە لایە کەو ناهیلن موسوڵمان فەشە کەرو خۆھەلکیش و ھەلە پاس دەرچیت، بەلکو راستگۆو سەرراست و پابەند و جیددی بیت، ناهیلن شلگیر و کەمتەرخەم و بیبایەخ بیت، بەلکو ھەستیاری بەعەزم و ھیممەتبەرزیت، ناو و دەرەو و ھەو و ھەو یە و ھەو یەك و ابەن.. دەنا بەر رقی خوی گەورە دە کەویت!

چ ھەرەشە یە کیش لە دلی موسوڵماندا لەمە کاریگەرترە.. چی لەو زیاتر موسوڵمان دەترسینیت، کە پێی بلین: فلانکار، یان فیسار پەفتار، خوات لیدەرەنجینیت؟!

لە لایە کیتیشەو ئەم ئایەتە، ئاسۆیەکی بەرزیان نیشان موسوڵمان دەدا، کە بریتیە لە رازیوونی خوی گەورە و خوشویستنی ئەو بو ئەم، ئەمەش، کە ئامانجی دنیا و رۆژی دوایی موسوڵمانە، رەنگرێژی رێگا کەشی: ئەرکەکانی دینداری و ناپەرەتیەکانی رێی جیھادە ..

ئايەتەکانى ٥-٦ :

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمْ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾﴾ الصف: ٥ - ٦

مانای گشتی ئایەتەکان

(٥) سەیدنا (موسا -علیه السلام) بە قەومە کەى خۆى فەرموو: ئەرى گەلى خزمان! ئیوه بۆچى ئاوا ئازارمەدەن، لە کاتی کدا، کە بە تەئکید ئیوه دەزانو لەوێش دنیان، کە من نیراوی خوی گەورەم و بۆ ئیوهی ناردووم؟!

ئیدی، کە ئەوان لە حەق لایندا، خوی گەورەش دلی ئەوانی لە قەبوڵکردنی حەق لادا، چونکە خوی گەورە رێنایى قەومی وا ناکات، کە لە رێ لاینداوه لەسنوور دەرچوون..

(٦) ئەوجا، کە (عیسای کۆری مەریەم -علیه السلام) فەرموی: ئەرى هۆ بەنوێسرائیلیینە! دنیابن من پێغەمبەری خوا و بۆ ئیوهی ناردووم، ئەو تەوراتەى، کە پێش من هاتبوو، منیش بەراستی دەزانم، مژدەى ئەوێش رادەگەیهنم،

که پیغمبه ریگتر له دواى من دیت، ناوى (ئه حمه د)ه... که چی کاتیک راستی
پیغمبه ریتی و په یامی خوای به به لگه ی به هیزو راست و روشنه وه پیراگه یاندن،
وتیان: ئه مه سیحره! ئه مه جادوو گه ریبه کی ناشکرایه..

لایکدانه وهی ئایه ته کان

ئایه تی پینجه م :

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ ﴿الصف: ۵.

ئامازهیه کی خیرایه بۆ سه ییدنا (موسا -علیه السلام) و قه ومه که ی، باسی هه لۆیستیکیانه، که له گه ل باسه کانی ئەم سوڤه ته دا ده گونجیت، ئەویش: هه زی حه ق وه رنه گرتن و لادانه لێ، له گه ل دلیابوونیشیاندا له وه ی، که ئەمه په یامی خوایه و به پیغه مبه ریکی خۆیدا (علیه السلام) ناردویتی! هه روه ها ئەو ئازاره جه سته یی و ده روونییه ی به ده ست کافرو موسولمانی قه ومه که ی و، قه ومی فیرعه ونه وه ده یچیشت.

خوای گه و ره له زۆر شوینی قورئاندا، باسی زۆر جوړی له و نه شکه نجه و ئازارانه فه رموه، وه ك: دوا ی بیست و دوو سالی په به ق له بانگه وازی خوا په رستی و رزگارکردنی قه ومه که ی و نقومکردنی فیرعه ون و سوپاکه ی له ده ریای سووردا، له بهر چاوی خۆیان، که چی له دوا ی په رینه وه و سه لامه تی و ئەمان، له جیاتنی سوپاسی خوای گه و ره، به سه ییدنا (موسا) یان (علیه السلام) و ت: گویره که یه کمان بۆ په یدا که، با ئیمه ش وه ك ئەو قه ومه بی په رستین!!

﴿وَجُوزَ نَابِئِ اسْرَءِیلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ ﴿الأعراف: ۱۳۸.

یان دوا ی ئە وه ی که خوای گه و ره به لینییدان، که ئە گه ر بچه نزیك قودس و خۆیان ئاماده ی غه زا بکه ن، خوای گه و ره گرتنی شاره که یان بۆ ئاسانده کات، که چی به و په ری بیئه ده بییه وه پێانده و ت: ده برۆ تۆ خۆت و خوا که ت بجه نگن، وا ئیمه

لیره دانیشتوون!!

﴿قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ لَكَ نَذْلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ المائدة: ۲۴.

یان -وه کو ئه وهی خوی پهروه ردگاری سه ییدنا (موسا -علیه السلام) بهرجه سته یه ک بیت و سه ییدنا (موسا -علیه السلام) ئه مدیو و ئه ودیوی پییکات- ده یانوت: ئاده ی موسا! خوامان به ئاشکرای نیشان ده!!

﴿فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ النساء: ۱۵۳.

یان له راپه راندنی ساده ترین فه رمانی خواییدا، چهند ده که وتنه ده مه وه ری و موجدله ی خۆدزینه وه! ده یان جار به پرووی سه ییدنا (موسا) دا (علیه السلام) هه لده سلّه مینه وه! وه کو ئه وهی، که خوی گه و ره له سه ره تای سوپه تی (به قه ره) دا بۆمان ده گیریتته وه، که فه رمانی پیکردن مانگایه ک سه ربړن، هه ر مانگایه ک بیت:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾ البقرة: ۶۷..

که چی ئه وه نده یان موجدله له سه ریکرد، که خه ریکبوو هه ر ئه نجامیشینه دهن: ﴿فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾!

یان له هه مووی ناخۆشتر ئه وهی، که سه ییدنا (موسا -علیه السلام) به هو ی ئه وانه وه، تینی ده روونی ده که وته سه ر، که چی ئه وان به ویانده وت: ئیمه پیشتنه وهی تۆ بیته پیغه مبه رمان، له ناسۆرو ئازاردا بووین و ئیستا، که تۆش هاتوویت بۆمان، هه ر له ناسۆرو ئازاردا یین!

﴿قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ الأعراف: ۱۲۹..

زۆر جوړیتیش!!

لیره دا ئه مه ش بیرخستنه وه یه که بۆ پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که هه ر تۆ تووشی هه لویستی جاهیلییانه ی کافران نه بوویت، ئه وه تا سه ییدنا (موسا -علیه

السلام) پیش جه نابت، هاواری لیله ستاوه، که بۆچی ئاوا نازار مده دهن؟!

ئه مانهش هه لۆیستیکن و له تهسکبونه وهی شهقام و زیاده بونی تین و فشاری جاهیلی، له سه ره ئه هلی ئیسلام - به تاییه تی له کاته کانی زیندان و پرو به پرو و بونه وهی جهنگدا- زۆر تر دهن.

پیغه مبه ریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم جوړه ده رسانه - که ئاراسته ی خوی گه وره - په روه رده ده بوو، بۆیه ده یفه رموو: (رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَىٰ مُوسَىٰ، لَقَدْ اُوْدِيَ بِاَكْثَرِ مَنْ هَذَا فَصَبْرٌ).^(۱) واته: په حمه تی خوا له (موسا) بیته، له وهش زیاتر نازار دراو هه ره سه بریگرت..

خوی گه وره به شوینه که وتوانی پیغه مبه ری مه زنی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموو بوو، که وه کو شوینکه وتووی سه ییدنا (موسا) یان (علیه السلام) لیته یه ت و نازاری پیغه مبه ره که یان نه دهن، چونکه خوا له پشتیتی و دواپی بهر غه زه بی ده که ون.. بۆیه پیی فهرموون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا﴾ الأحزاب: ۶۹.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتانه ی ناوه، هۆ موسولمانینه! وه کو ئه و که سانه مه بن، که سه ییدنا (موسا) یان (علیه السلام) نازاردا، (که تۆمه تیان ده خسته پالیی و) خوی گه ورهش پاکیی و سه رپاستیی له هه موو ئه و شتانه ئاشکرا کرد، که ده درانه پالیی، چونکه ئه و لای خوی گه وره ریزدار و نازیزه.

له حه دیسی سه حیجی (بوخاری) و (موسلیم) دا هاتوو، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پروونکردنه وهی ئه م ئایه ته دا فهرمووی: (كَانَتْ بَنُو إِسْرَآئِيلَ يَغْتَسِلُونَ عُرَاةً يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى سَوَآةِ بَعْضٍ وَكَانَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ فَقَالُوا وَاللّٰهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَىٰ أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ أَدْرُ).^(۲)

(۱) بوخاری (۵۷۴۹)، موسلیم (۱۰۶۲).

(۲) بوخاری (۲۷۴)، موسلیم (۳۳۹).

واته: به نوئیسرائیلییه کان به پرووت و قووتی، خوْیان له بهر چاوی یه کتری ده شوست، سهیری عه ورتی یه کتریشیان ده کرد، سهیدنا (موسا - علیه السلام) به تنها خوْی ده شوست، به نوئیسرائیلییه کان - بوْیان کرده ئیدیعیایه، که گوايه - موسا له بهر ئه وه نایه ویت له گه لاندان خوْی بشوات، چونکه قوره!! له ریوایه تیکیتردا: چونکه گرویییه!!

له م ئایه ته شدا خوای پهروهردگار، دیسان دادپهروهه ری خوْی له ئازادی و سه ره سستی و سه رپشک کردنی رپی هه لپژاردنی مروْفا روْشنده کاته وه، هه ر وه کو که له زور جیتری قورئاندا هیدایه ت و رینمایی خوْی به ویست و ئیراده ی مروْقه کانه وه په یوه سته ده کاته وه، وه کو بیه ویت به فرموی: ئه و که سانه ی ده یانه ویت رینمایی من وه رگرن و به هیوای هیدایه تی من، نابیت چهند سیفه تیک هه یه تیاندان بیت، بوْ نمونه: نابیت سته مکاربن، چونکه خوای گه وره رینمایی سته مکاران نادات: ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الجمعة: ۵، یان نابیت خوْیان هه ز به لارییی بکه ن: ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ﴾ التوبة: ۲۴.

یان نابیت دروزن بن: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ الزمر: ۳، یان نابیت ده ستبلا و بن و شت به فیروْده ن: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾ غافر: ۲۸، هه ووه ها..

ئه مه رپسای به ستنه وه ی ئه نجامه به هوْکاره وه (ربط النتائج بالأسباب)، یان ئه نجام به پیشه کییه وه: واته: ئه گه ر ئه و هوْکارانه بگیری نه بهر، ئه و ئه نجامانه ی لیده که ویته وه.. ئه و پیشه کییانه هه لئه چنرین، ئه و ئه نجامه نایاته دی..

بوْیه ده فرموی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ ئه وان له گوپرایه لی و ملکه چیی نیراوه که ی خوا لایاندا، خوای گه وره له باوه رهینان و هیدایه تی خوْی لایدان.. ئه وان له باوه رلایاندا، ئه میش له پاداشت لایدان..

ئه مه ش رپسایه کی قورئانییه و له زور جیی قورئاندا بوْ زور باس جه ختی لیده کریته وه. وه ک ده رباره ی دوو رووه کان ده فرموی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ

اللَّهُ مَرَضًا ﴿البقرة: ۱۰﴾، یان بۆ موسولمانان ده فەرموی: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ ﴿١٧﴾ محمد: ۱۷، یان بە گشتی ده فەرموی: ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ﴾ ﴿التغابن: ۱۱﴾.

واتە: ھەر کەسێک باوەر بە خوای گەورە بەینیت، خوای گەورەش دلی ھیدایەت دەدات. نوورو خۆشەویستی خۆی دەخاتە ناو..

پیتی تەحقیقی (قَد) ی لە پیش (تَعْلَمُونَ) ھەو بە کارھیناوە، تا تەئکیدیک بدات کە ھیچ گومان و دوودلییەکی تیدا نەھیلێت، واتە لە کاتی کدا، کە ئیوە یەقینتان ھەیە، کە من نیراوی خوا! لەو دُنیا بوون، کە ئەو ناردوومی، کەچی، نە ک ھەر باوەر مپیئنا کەن و شوینما کەون، بە لکو تووشی ئەشکەنجەو ئازاریشم دەکەن، دەلێی لەو ھیان دُنیا بوون، کە بیکەسم و خوای گەورە لەسەر مناکاتەو!!

دەفەرموی: کە پیتی دەوتن: من نیراوی خوای گەورەم.. بە مانایتر: خۆ دەبیت ئیوە ریز لە نیراوی بگرن، خۆ ئەگەر لەبەر خۆشم ریزم لی نەگرن! خۆ ھەر دەبیت لەبەر خاتری خوای گەورە ریزم لی بگرن! خۆ ھەر دەبیت لەبەر خوای گەورە پەيامە کەیم لیوەر بگرن، کە گەیانندە کە ی بە من سپاردووە! من پاسپاردە ی ئەوم ھیناوە!

ثابته تی شه شه م :

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ الصف: ۶.

قورئانی پیروز بهردهوام، که ناوی سهیدنا (عیسا - علیه السلام) دههینیت، به ناوی مهریه می دایکیهوه (علیها السلام) ناوی دههینیت: (عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ)، چونکه چهسپاندی عهقیده، تهئکید کردنهویه کی بهردهوامه، که سهیدنا (عیسا - علیه السلام) کوری خوا نییهو، کوری (خاتوو مهریه) -ه (علیها السلام) .. بویه لییرهشدا ئەم وه کو سهیدنا (موسا) و پیغهمبهره بهریزهکانیتر (علیهم السلام) نافهرموی: ﴿يَقُومُ﴾، چونکه نهسهبی ئەم لهوان نییه .. نابینیت بو سهیدنا (شوعهیب) یش دهفهرموی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ الشعراء: ۱۷۷، چونکه سهیدنا (شوعهیب) لهو قهومه نهبوو ..

ئهمیش جهخت لهئهوه دهکاتهوه، که نیروای خوی گهورهیهو، ئەمیش بو بهنوئیسرائیلیهکان هاتوو، ههموو ئەوهی له تهوراتدا هاتوو، ئەمیش به راستی دهزانیت، ئەوهیان بیردهخاتهوه، که له تهوراتیشدا -وه کو (ئیامی قورطوبی) دهفهرموی- باسو وهسفی سهیدنا (عیسا - علیه السلام) و پیغهمبهریتییه کهی هاتبوو .. ئینجا بو ئەوهی بهردهوامیتی پهیامی خویان تیگهینیت، مژدهیان دهداتی که پیغهمبهریکی تریش (علیه السلام) به دوی ئەمدا دیت .. ههر له قورئانی پیروزدا جهخت لهسهر ئەوهشه، که باسو وهسفی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوهرانی له پهیامو، مژدهی پیغهمبهرانیترا علیهم السلام هاتوو، چونکه خوی گهوره -دوی ئەوهی، که مهتخی پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوهرانی فهرمووه- ئینجا دهفهرموی: ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ الفتح: ۲۹ ..

﴿اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ ناوی (ئهمده) .. له هه دیسی سهیحی (بوخاری) دا هاتوو: (لي خَمْسَةِ أَسْمَاءٍ أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَنَا أَحْمَدُ وَأَنَا الْهَاجِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِيَ الْكُفْرَ وَأَنَا الْحَاشِرُ

الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمَيْ وَأَنَا الْعَاقِبُ، وَالْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ).^(۱) له سه حیچی (موسلیم) یشدا له (ئه بو موسای ئه شعهری) یه وه، (خوا لیبی رازی بیت) هاتووه: که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی: (أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَحْمَدُ وَالْمُقَفِّي وَالْحَاشِرُ وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ).^(۲)

(ئه حمه د) و (محمد) له (حَمَد) ه وه وه ر گیرا و ن. (أحمد): له سیفه ته وه وه ر گیرا وه نه ک له کرداری (حَمَد)، واته: له سیفه تی به را و وردی (أفعل)، که ده بیت به (أَحْمَد) واته: سو پاسکارترین که س، چونکه پیغه مبه ران (سه لامی خویان لیبت)، هه موویان هه ر سو پاسکارن، به لام جه نابی ئه م (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بیت به سو پاسکارترینیان..

ئه مئا (محمد)، که ئه ویش له سیفه ته وه وه ر گیرا وه به مانای (محمود) ه واته: سو پاسکرا و، به لام دو و پاتکرده وه و زۆر به کاره یێنانی تێدایه، چونکه (محمد) ئه و که سه یه، که سو پاس ده کریت و دواتر سو پاس ده کریته وه و، ئینجا هه ر به رده وام جار بۆ جار سو پاسی ده کریته وه..

که و ابو و: ناوی (محمد) له گه ل مانا که یدا جووته، بۆیه :خوا ی گه وه پیش له دایکبوونی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه و ناوه ی له سه ر زمانی سه ییدنا (عیسا - علیه السلام) لێناوه. به و دوو ناوه شه وه یه، که ده بیته سو پاسکرا و (محمود) له ژیا نی دنیا دا، چونکه ئه و هه مو و که سه ی، که تا رۆژی قیامه ت به رده وام دین و موسو لمانده بن و، به پێی سوننه تی جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوا ده په رستن، هه مووی بۆ جه نابی پا داشت و پله به رزیی لای خوا ی گه وه ره یه، هه ر وه ها سو پاسکرا و قیامه ته، چونکه تکا کاری گه وه ره ی لای خوا ی گه وه ره یه..

هه ر له و زه مانه وه، که موسو لمانان و مه سیحیه کان مونا قه شه یانه، تا ئیستا، یه کیك له خالی مونا قه شه کانیا ن ئه م وشه ی (أَحْمَد) ده یه: که له ئینجیلی کۆندا هه ر به وشه یه ک هاتو وه، که مانای (محمد) و (أحمد) ه.. بۆیه دوا ی لیکۆلینه وه و

(۱) بوخاری (۳۳۳۹)، موسلیم (۲۳۵۴).

(۲) موسلیم (۲۳۵۵)، ئه حمه د (۳۹۵/۴).

سەرنجدانی ھەندیک قەشەو پیاوانی دینی مەسیحی وەکو: (عبدالاحد داوود) و (سولەیان شاھید)، موسولمانبوون، تەنانت قەشەپەکی بەناوبانگی وەکو: (سولەیان شاھد) ئیعتیراف بەو دەکات، کە ھەر ئەم وشەپە بوو ھۆکاری ھیدایەتدانی بۆ ئیسلام..

ئێرە جیئە ئەو باسە توولانیانە نییە، ئەگینا زۆرم لەو موناژەرانە دەھینایەو، کە لە نیوان داعیانە ئیسلامی وەکو (ئەحمەد دیدات) و (محمد مەرجان)، (کە ئەویش ھەر قەشەبوو موسولمانبوو) بەرامبەر قەشەو توێژەرەو کانی مەسیحیپەتی وەکو: (سوینگارت) و (گریگۆریۆس) و (نیکۆلا یاگوب) و ئەوانیتریاندا بوو، موناخەشەکانیان لە سەر شریت و سی دی و ئینتەرنیٹ و کتیب ھەپە.. لە ھەموو موناخەشەکاندا ئەو دەردەکەوئیت، کە مەسیحیپەکان دەیانەوئیت، ھەردوو جۆر تەحریفی لەفزی و مانای وشە کە بکەن، لە لایە کەو دەلێن: وشە کە پاراکلیتۆس (PARACLETOS) ھە ئەک پیریکیلیتۆس (PERICLETOS)، لە لایەکی ماناکەشیەو دەلێن: ئەو وەسفە ئینجیل باسیکردوو ھە فریشتەپە، جاری واش ھەپە دەلێن: ھە خواپ گەورەپە.. بەلام بە ھەر حال بۆ کەسیک مەسەلە کە جیپایەخی بیٹ، بواری بەدواداچوونی زۆرەو خۆشە..

پاشان خواپ گەورە دەفەرموی: ﴿فَإِنَّمَا جَاءَهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ الصف: ٦، لە گەل ڕوونبوونەو ھەموو بەلگەو نیشانەکاندا، وتیان ئەمە سحرە! جادوو! کەئەننەما بۆپە دەردەقەتی نایەپن، چونکە شتیکی نائاساییە! خۆ ھەر ئیمەش نین، کە دەردەقەتی نایەپن! بیگومان ئەم جۆرە بەھانەپان، ھەر بۆ ئەو بوو، کە لوتبەرزپە و غروری خۆپان بپاریزنو، تەسلیم بە ھەقە کە نەپن!!

قورئانەوانانی پێشوو وەکو: (نافیع) و (ئیبنو کەثیر) و (ئەبوعەمر) و (ئەبوبەکر) لە (عاصم) ھەو گێراویانەتەو، کە (خەلیلی کورپ ئەحمەدی فەراھیدی) و (سببەو ھە) بە فەتخە لەسەر یائی (مِن بَعْدِي) خویندوو یانەتەو، ئەوانیتیش بە سکون، ھەر و ھا (کیسانی) و (خەلف) و (خەمزە) و شەپ (سحر مبین) یان بە (ساحر مبین) خویندۆتەو، ئەوانیتیش، ھەر بە (سحر مبین).

دەرسى سۆيەم

ئايەتە كانى ۷-۸-۹:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾﴾ الصف: ۷ - ۹.

مانای گشتی ئایەتەکان

(۷) كى ھەيە لەو كەسە ستەمكارتر، كە درۆ بەناوخواوە ھەلدەبەستىت، لە كاتىكدا، كە بۆ يەكخواپەرستىيى ئىسلامەتى بانگدەكرىت؟! بە تەئكيد خواى گەورە رىنمايى قەومى ستەمكارناكات.

(۸) ئەوانە دەيانەويت نورى خوا بە فووبكوژىنەو!! (واتە: بە رەنجى خويان دەيانەويت بەرەنگارىيى ھەق بکەن، ئەمەش وەكوئەو كەسەيە، كە ھەول دەدات بەفوو خۆر بكوژىنەو!!) بەلام بە دۇنيايەو، خوا نورى خۆى تەواودەكات، ھەرچەندە كافران پىيان ناخۆشبيت.

(۹) خواى گەورە ھەر ئەو خوايەيە، كە پىغەمبەرەكەى خۆى بە رىنمايى و دىنى ھەقەو رەوانەكرد، تا -بە كوژرايى چاوى موشرىكان- بەسەر ھەموو تايىن و بەرنامەيە كىتردا سەربىخات، با موشرىكانىش پىيان ناخۆشبيت.

لَیْکَدَانَهُوْی ثَابِهَتَهْکَانَ

ثابِه تی حه و ته م :

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الصّف: ۷.

به م پرسیاره ده ستپیده کات، که له زمانی عه ره بیدا پیی ده و تریّت: (استفهام انکاری)، واته پرسیارى نکولی، که له دوازه شوینیتى قورثانى پیرۆزدا به م شیوهیه ده پرسیت، وه کو: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ البقرة: ۱۱۴، یان ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ الأنعام: ۲۱، یان ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ الکهف: ۵۷.

واته: ئاخِر کى ههیه لهو کهسه سته مکارتریّت، سته مکاریش بریتییه له: دانانى شت له غهیری شوینی خۆیدا.. واته: کهس لهو کهسه زالمتر نییه.. چونکه هه م باوه رپاننه هیئاوهو کافر بون، هه م قه درى خویان نه گرتووه، هه م درویان به ناوی ئه وه وه هه لبه ستووه، هه م بانگه وازه خوايیه که له میشکی خه لکیدا به توو ره هاتی دیدو بۆچوونه خوار و خپچه کانی خویان تی که لده کهن! گه ره لاوژیکه ی خویان وا ده ناسینن، که گوايه دینی خوايه، بانگه وازه خوايیه که ی پیغه مبه رانیش (عليهم السلام) به سیحرو جادوو گه ریی! هه م به ره له سستی پیغه مبه ره کانیش (عليهم السلام) ده کهن!! بۆیه به راستی ئه م کافره مو حاریبانه زالمترین که سن..

افترى: هه لى به ست، دروستیکرد. چا و گه که ی (افتراءه)

الإسلام: خۆبه دهسته وه دان و ته سلیمبونه به خوی پهره ردگار، به م مانایه ش، ئیسلام دینی هه موو پیغه مبه ران و نیراوانی خوايه، هه ر له ئاده مه وه، تا ده گاته په یامه که ی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که کۆتایی به په یامه ئاسمانییه کان

هیناوه.

خوای گه وره -وهك له قورئاندا دهرده كه ویت- زۆر بایه خی بهم راستییه داوه و سووربووه له سههر پروونكرده وهی. وهك له سههر زمانی (نوح) دهفه رموی: ﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ یونس: ۷۲، واته: فه رمانم پیدراوه، كه له موسولمانان بم.

له سههر زمانی (ئبراهیم) و (ئیسماعیل) یش دهفه رموی: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ البقرة: ۱۲۸، واته: خوایه بمانكه به دوو موسولمانی خۆت. (سهیدنا ئبراهیم ئه و دو عایه بۆ خۆی و سهیدنا ئیسماعیلی كورێ (عليهما السلام) ده كات).

له پاسپارده كه ی (یه عقوب) دا، كه بۆ كوره كانی كرد، دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة: ۱۳۲، واته: خوای گه وره دینی بۆ ئیوه هه لێزار دووه، ده ئیوه ش به موسولمانیتی بمرن.

له سههر زمانی (موسا -عليه السلام) دهفه رموی: ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ یونس: ۸۴، واته: مادام وایه و گهر موسولمانن، پشت به و بیهستن.

كه باسی ته و راتیش ده كات دهفه رموی: ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ المائدة: ۴۴، واته: ئه و پیغه مبه رانه ی كه ته سلیم به خوابوون، ئه وانه حوكمی پێده كه ن.

له سههر زمانی سهیدنا (یوسف) یش (عليه السلام) دهفه رموی: ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقَنِي بِالصَّلَاحِينَ﴾ يوسف: ۱۰۱، واته: به موسولمانیتی بممرینه و به پیاوچاكانم بگهینه.

له سههر زمانی سیحربازه كانی فیرعه ون -كه باوه ریان به پیغه مبه ریتی سیدنا (موسا -عليه السلام) هینا- فه رموی: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ الأعراف: ۱۲۶، واته: خوایه ئارامی خۆتمان به سهردا ببارینه و به موسولمانیتی بمانمرینه.

له سههر زمانی یاوه ر (حه واری) یه كانی ده وری سهیدنا (عیسا -عليه السلام)

دهفهرموی: ﴿ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۵۲، واته: ئیمه باوهرمان به خوا هیئاوه جه نابیشته شاهیدییده، که ئیمه موسولمانین.

له سه زمانی شازنی سه بهء (به لقیسی یه مهن)، که باوهری به خواهینا، دهفهرموی: ﴿وَأَسْمَتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ النمل: ۴۴، واته: له گه ل (سوله یان) دا (علیه السلام) بۆ خوی په روه ردگاری جیهانیان موسولمانبووم.

له دوعای پیاوچاکه که شدا دهفهرموی: ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ وَإِيَّيَ الْمُسْلِمِينَ﴾ الأحقاف: ۱۵، واته: خویه! پیاوچاک له وه چه و نه وه که م دروستبکه، من توبه م کردووه و بۆ لای تو گه راومه ته وه و له ریزی موسولمانانم.

له حه دیسی سه حیچیشدا هاتووه، که پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: (الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ مِنْ عِلَاتٍ وَأُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ).^(۱)

واته: پیغه مبه ران هه موویان برای یه کن، باوکیان یه که و دایکیان جیاوازه و دینه که شیان یه که.

خوی گه و ره دهفهرموی: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشوری: ۱۳.

واته: خوی گه و ره له و یاسا و نه حکامه دینیانه ی، بۆ ئیوه ش کردۆته بهرنامه، که (نوح) ی (علیه السلام) پی راسپاردبوو، هه روه ها نه وه ش، که به وه حی بۆ خۆت و بۆ (ئبراهیم) و (موسا) و (عیسا) شی (علیهم السلام) نارد، که: دینه که پایه دار بکه و بیچه سپین و له نیوان خۆتاندا جیاوازی و نا کو کیتان تینه که ویت.^(۲)

ئهم ئایه ته پیروژه وه کو هه ر ئایه تیکیتری قورئان، هه م بۆ خوی سه ربه خۆیه و

(۱) بوخاری (۳۴۴۳)، موسلیم (۲۳۶۵).

(۲) شایه تمان (به شی یه که م له بهرگی یه که می کتییی الاسلام/سه عید هه ووا) وهرگیرانی نازاد بیلال، بلا وکراوه ی بنکه ی دیدی نوی/لقی دهره وه- چاپی یه که م / بهریتانیا ۲۰۰۵ لا

مانای سهر به خو ده به خشیت، هم په یوه سته به ئایه تی پیش و پاش خو یه وه.

بویه له لایه که وه ئه وه باسده فهرمویت، که کهس نییه له و که سه زالم ترو تاوانبار تربیت، که به ره و ئیسلامی بانگیشته که ن و ئیسلامی بو پرونده که نه وه، که چی ئه و له جیاتی ئه وه ی به ده نگییه وه بیت، درو وده له سه ی به ناوخوا ی په روه ردگار وه هه لده به ستیت!

ناخر ئه گهر ئه و راسته کات و خوا ی خو شده ویت، ئه گهر راسته کات و هزی له دینداریه، با په یامه که ی خوا وهر بگریت، نه ک له ولاوه راو بو چوونیک داتاشیت و بیداته پال په یامی خوا یی و، خه لکی پی ئیغفال بکات و بلای: ئه مه ش دینی خوا یه!

ديسان ئایه ته که به ئایه ته که یتری پیش خو شیوه په یوه سته، چونکه ده بیت به په رچدانه وه یه کی به نو ئیسرائیلیه کان، که سه ییدنا (عیسا) یان (علیه السلام) به درو خسته وه و په یامه که ی خوا یان لی وهر نه گرت..

سهرنجده کوتایی ئایه ته که و، ژانی ئیها لکردنی مله وران و سته مکاران، ده فهرمویت: ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ یه عنی: تا ئه وان پیان ته نازول بیت، بین به دهم ئه م دینه وه، تا ئه وان سوور بن له سهر ئه م هه لو یسته موسته کیرانه ی خو یان، خوا ی گه وره ئه و رینماییه ی خو ییان لیده گریته وه.. تا ئه وان وا خو یان نه سازین و مه رجه کانی دینداری و خواویستی له خو یاندا نه هیینه دی، خوا ی گه وره نایان هیینته ریزی ئه و موسولمانه پاکانه وه، که سیفه ته کانی رینمای خوا یی و دینداریان له خو دا چه سپاندو وه، شایان بوون خوا ی گه وره هیدایه تییان بدات..

ئینجا پروانه: که ده فهرمویت ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾. واته: سته مکاریتی له م کومه له خه لکه دا بو ته پیشه، بو ته سیای ناسینه وه ی قه ومیان!!

ئابە تی ھەشتەم :

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

الصف: ۸.

دوای ئەوەی خۆی گەورە، ھەلۆیستی ئەو قەومە ی بە نوێسرائیلییەکانی لە بانگەوازی خۆیی و، پیغەمبەریتی سەیدنا (عیسا -علیه السلام) بەیانفەرموو، رەنجی بیسەمەر و ھەولێ نەزۆک و دۆخ و حالییانی بەم نمونە یە شوبھاند: کۆمەڵە کەسیک بەردەوام لەم سەر زەمینە وە فوو لەو خۆرە دەکەن، کە (نەو دەو سێ ملیۆن) میل دوورە، تا بیکوژننەو!! چ گەلۆرییە کە؟!

يُرِيدُونَ: ئیرادە: کە ویستە، سەرەتای راپەراندنی بریارە، چونکە پیش ویستن قۆناغیتر ھەن، بۆ نمونە کەسیک، کە دەیهوێت دزییەک بکات، پیشدەستکردنی بە کارە کە ئەم ھەلۆیستانە ی لا دروستدەبن:

یە کەم: پێناسە ی شتە کە و جۆرکردنەو ھە ی لەوانە ی نایەوین.

دوو ھەم: ھەزلیکردنی.

سێیەم: پێناسە کردنی بە دید و بۆچوونی خۆی (وەک ئەو ھە ی ئایا چاکە یان خراپە)

چوار ھەم: پلاندانان بۆی.

پێنج ھەم: بریاردانى..

ئەم زالمانە وەک خۆشیان پە یامە کە یان وەرنە گرت، بەرھەلستیشیان کرد و لەمپەری زیڕو زۆریشیان لە بەردەم خەلکیدا دادەنا، تا دینە کە تەشەنە نە کات، بەلام دینیک وەکو (مەحوی) شاعیری خواناسی کورد دەفەرموێ: (نووری بیچوونی موممیدی بی..). خۆی کردگار و بە دەسەلات ناردیبتی، خۆی بە ھیزو کارزان لە پشتییە وە بیّت، چون بە کۆمەڵە خەلکیکی پەراگەندە و بودەلەو گەندەل _با ھەموو رەنجیشیان

پیکه وه بخه نه گهر_لاوازه بیت، چ جای ئه وهی بکوژیتته وه!!

لامی (لِیْطَفُوا)، لامی جه ختکردنه وهیه، بۆ ته ئکید کردنه، واته: به ته ئکید به دلنیا ییه وه ئه وان، ئه وه هه موو فووه بۆ ئه وه ده کهن، که نووری خوی پئی بکوژیتنه وه! چونکه ئه سلی رسته که (یریدون أن یطفؤا) وه (أن) لابر وه..

(الإطفاء): (ئیامی قورطوبی) ده فهرموی: ههر به مانای (اخماد) ه، هه ردوو کیشیان بۆ کوژانه وهی ئاگرو ئه وی وه کو ئاگره، وهك تیشک و پرووناکی، به لام (الإطفاء) بۆ کوژاندنه وهی که م و زۆر به کار دیت.

که و ابو ئه م گه و جانه، که به هه موو ره نجی کۆمه لکار یانه وه هه و لده دن هه چیان پینا کریت، چونکه خۆ ئه م نووره خواییه و چرایه کی به شهریی نییه، تا بیکوژیتنه وه.

که و ابو: ئه م گیله پیاوانه به شیوه یه کی کۆمه لکارانه، ره نجیکی زۆرو به رده وام ده دن، که چی که می کیشیان له نوره که ی خوی گه وره پئی ناکوژیتنه وه! چ ره نجیکی بیهوده یه!

ئهمه له ره وان بێژی زمانه وانی عه ره بیدا، پێیده و تریت: لێچواندنی ژیروانی به هه ستپیکراو (تشبيه المعقول بالمحسوس)، ئینجا بر وانه، که ده فهرموی: فووه که یان به ده مده کهن، ئه و په ری بیه ره می ره نجه که یان ده رده خات، ئه گه ر فوو کردنه که یان به باوه شین بوایه زۆر تر ده بوو، که متریش ماندوو ده بوون! به لام ئیستا هه م به ده مه و هه م به رده وامیشه!!

شیوازی وینه کیشانی قورئان زۆر جوانه، که له م ئایه ته تیده گه یت و چه ند جار یك ده یخوینیتته وه، وات دیت به ره چاو کۆمه لیک که ره پیاوی عینادو گه لۆر له سه ر به رزاییه که وه پیکه وه فوو له خۆرده کهن، له رقاندا ره شدا گه راو، له ره نجیشدا سووره لگه راو! ههر به رده وامیشن، تا به لادا دین، یان له رق و ره شبینیی خۆیاندا ده که ونه کوشتنی ئه و که سانه ی، کاره که یان به راستنازان و هاوکار ییاننا کهن! یان ئه وانه ی خوی خۆیان ده که نه کاسه وه و، پێیان ده لێن: ئیمه ئه و نووره مان

پَیْقَبُولَه!!

له لیچواندنه که وه ئه وه دهرده که ویت: که ئه هلی باتل له وه دلنیا، تا خه لکی له دین دوورین ئاسانتر ئیستیغلالده کرین، ئاسانتر ده ترسینرین، که وابوو، تا دنیا دوور له دینی خوایی به تاریکی بمییتته وه، قازانجی ئه وانه، بویه ئه وانیش ئاوا سوورن له سهر ئه وهی به کۆمه ل و به رده وام، دژی ئه م دینه بووه ستنه وه و فووبکه ن!! به لام ئه مانه له نه فامیی و قین و عینادیی خویانه وهیه، که بیر ناکه نه وه و دیدیان به رفرانتر ناکه ن، تا حه قیقه تی دینی خوا وه کو خوی بینین، ناشیانه ویت بیبین، بویه شایانی ئه وه نین خوی گه وره ش هیدایه تییان بدات..

ئینجا خوی گه وره ئه و نه دهرتر ژانیا ن ده خاته دلّه وه و ره شبینیا نده کات، که به رسته ی ناو (جملة اسمية) ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ﴾ رسته ی ناو هه م ته نکید ده به خشیت، هه م چه سپاوی و به رده وامیی (الثبوت والدوام) به لام له سوپه تی (ته وه) دا به کردار ده فهرموئ: ﴿يُتِمُّ نُورَهُ﴾ التوبة: ۳۲، کرداریش بو پوداوو دووباره بوونه وهیه (الحدث والتكرار)..

که وابوو، تا ئه وان هه ن، با هه ر فووبکه ن! خوی گه وره ته واکاری نووره که یه تی، ته واکردن یه عنی: هه م نووره که ی زیاده کات، هه م به ربه سته کانی ری ی لا ده دات و نا هی لیت ببه سیبه رو به ربه سته گی یاندنی! ده ی ئه مه دوو لایه نی به رامبه ر، بزانی کئ مانده و ده بیت، سه ره نجامی ئه م ململانییه کئ ده که ویت؟!

پیغه مبه ری نازداریش له یه قینی خواناسی خویه وه ده فهرموئ: (وَاللّٰهُ لَيُتِمِّنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكْبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ أَوِ الذُّبَّ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ).^(۱)

واته: خوی گه وره ئه م دینه ی خوی هه ر ده گه ینیت، تا وای لیدیت سوار له سه نعاوه (پایته ختی یه مه نی ئیستایه و له باکوری ولاته که یه) ده چیت بو

(۱) بوخاری (۳۶۱۲)، ئه بوداوود (۲۶۴۹)، ئه حمه د (۱۱۱/۵).

حه زره مهوت (شاریکیتره له رۆژهه لاتی یه مهن خۆیه تی) له هیچ شتیک له غهیری خوا ترسی نییه، گورگیش به سهر مه ره کانیه وه ده بیت (وه کو کورد ده لیت: گورگ و مه ر پیکه وه ئاوده خۆنه وه) به لام ئیوه په له ده کهن..

له کو تایی ئایه ته که شدا ئه وه نده یتر رقیان هه لده ستینیت، تا توو ره تر بن و ئه وه نده فووبکه ن، گپه ره ی ملیان بته قیت! بویه ده فهرموئ: (وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ)، واته: با کافره کانیش پپیان ناخۆش بیت، ههر به کویرایی چاویان خوی گه وه ره خوی ته واو کردنی نووره که ی ئه نجام ده دات! کافیش لیره دا _ له و کاته دا _ مه به ست له وانه ی ئه هلی کیتاب بووه، چونکه له ئایه تی دواتر دا ده فهرموئ: به کویرایی چاوی موشریکه کان، که عه ره باکانی ئه وه سه رده مه بوون، بیگومان ئه م لیکدانه وه یه ش پپی ئه وه ناگریت، که مانای ئایه ته که گشتیی وه، خوی گه وه ره دینه که ی خوی به کویرایی چاوی کافران و موشریکان و دوو روان و، هه موو دوژمنانی خوا له سه رانسه ری سه ر زه مین و، له هه موو کات و شوینی هه موو نه وه یه کی مرۆقایه تیدا ههر ده گه ینیت.. مه گه ر ئه م ئینته رنیتته ی سه رده می ئیمه، ریگایه کی ئه و گه یاندنه ی نییه؟! که ئیسلامی به هه موو زمانیک بردۆته هه موو مالیکه وه..

قورئانخوینه به ناوبانگه کانی وه کو: (نافیع) و (ئه بوعه مر) و (ئیبنو عامر) و (ئه بویه کر) له (عاصم) هه وه گپه راویانه ته وه که به (متم نوره) خویندو یتیی وه، واته: به ته نووین له سه ر میمی دووه می متمم و منصوبوونی نور، به لام (کیسانی) و (حه فص) و (خه له ف) به بی ته نووین خویندوویانه ته وه..

ئایه تی نوویه م:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

الصف: ۹

خوای گه ورهیه، که محمدی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به پیغه مبه ریتی ناردوو، رینمایی ئهوی پییه، که قورئانه که یه تی، دینی راستی هیناوه، که ئیسلامه، حه تمهن ههر به به لگهی به هیزو نیشانه ی به پیژ، بالاده ستیی به سهر هه موو دین و به رنامه یه کی تردا زالی ده کات، جا با موشریکه کان، ههر پیمان ناخوشبیت، خوای گه وره ئه م دینه سهرده خات..

له ئایه تی رابوردوودا، خوای گه وره فهرمووی: به کویرایی چاوی کافران (که زیاتر مه به ستی ئه و سهرده مه ی ئه هلی کیتابه کان بوو، واته: مه سیحیی و جوله که کان) لیره شدا به کویرایی چاوی ئه و عه ره بانه ی، که هاوه لیان بو خوای تاك و پاك داده نا، به لینده دات، که دینه که ی خوی به سهر ههرچی دین و مه زهه بو به رنامه و بیروباوه ریکدا هه یه، سهرده خات..

(ئیمامی الجصاص) له ته فسیره که ی (أحكام القرآن) دا ده فهرموئ: ئه مه یه کی که له موعجیزه یتی قورئان! ئه و سهرده مه ی وای ده فهرموو، جوله که هه موو ده سه لاتییکی ئابووری هه بوو، دیانه کانی نیوه دورگی عه ره بی و یه مه ن و شام بالاده ستبوون و، ههر ئه وان حوکمیان ده کرد، ئه و سهرده مه، ته نانه ت صابییه ی عیراق و مه جوسی ناو فارس و بتپه رستی ولاتی (سیند) یش باویانبوو، ئه مانه هه مووی له کاتیکدا بوو، که موسولمانان زور موسته زعه فبوون، هیشتا سهره تای سه لماندن بوونی خویان بوو له مه دینه، هیشتا غه زاکان ده ستی پینه کرا بوو.. ئا له م ساته وه خته دا، خوای گه وره ده فهرموئ: ئه م رینماییه ی خوم، ئه م دینه ی خوم، به سهرانسه ری ئه م جیهانه پان و پوره ده گه ینم..

جا بروانه هینانه دیی ئەو بەلێنه! ئەندۆنسیایه کی دووسه دو چل ملیۆن موسولمانی -دوای فهزلی خوای گهوره- بهرهمی بانگهوازی چهند بازرگانیکي یه مهنی و هیندییه!! موسولمانانی ئەمرۆ: ملیاریک و سی سهدو په نجا ملیۆن، ئەوی له سهردهمی غهزاو جیهاددا هاتوونه ته ئەم ئیسلامه وه، ناکه نه باب و باپیرانی دووسه ملیۆن کهسی ئیستا! ئەدی ئیسلام چۆن ئاوا ته شه نه یکردو په ره یسه ند!! ئەمهش به لگه یه له سه ر ئەوه ی، که ئەم بەلێناه هی پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خو ی نین..

(ئیمامی قورطوبی) ده فهرمو ی: ده رخستن و سه رخستنی دینه که هه ر به رده وام ده بیّت، تا هه ر هه موو سه رزه مین ده گرێته وه، چونکه هه دیسی سه حیج هه یه، که باس له هاتنی سه ییدنا (عیسا) ده کات، که دێته خوارو نوێژ له دوای (مه هدی) ئەم ئوممه ته موسولمانه وه له (قودس) ده کات.. ئەو کاتهش جه نابیان خاچه ده شکێن و به راز ده کوژن و شه راب ده پرێژن، هوکمیش به شه ریه ته که ی محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کات.. ئەو زه مانه کافر نامینیت. وه ک ده فهرمو ی:

(يُنْزَلُ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا، وَإِمَامًا مُّقْسِطًا، فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعُ الْجُزْيَةَ).^(۱)

واته: کوره که ی مه ریه م (عليهما السلام) دێته خواره وه بۆ ناوتان، حاکیکی دادپه روه و پیشه وایه کی سه رراست ده بیّت، خاچ ده شکینیت و به راز ده کوژیت و جزیه ش له سه ر ئەو که سانه داده نیت، که ئەهلی کیتابن و موسولمان نابن..

ئهمه مانای وا نییه، هه یج دینیکی تر شوینکه وتووی نامینیت، چونکه ئەهکامی شه رعیی ده رباره ی ئەهلی کیتاب، هه ندیکیان ئایه تی قورئان و هه تمه ن، هه ر بۆ هوکمپیکردنی ده میننه وه.. وَاللّٰهُ اَعْلَمُ.

دەرخستەن و سەرخستنی ئەم دینە زۆر پۆشنە، کە زالبوونی بەسەر دینی ئەهلی کیتابدا ئاوا ئاسانبیت، کە کام پاپاو پیاوی دینیان هەیە، ناتوانیت بیتە موناقلەشە! بە دەیان پیاوی دینی مەسیحی و جوو، بوونەتە موسولمان، بەلام نەبوو زانایەکی ئەهلی ئیسلام بووبیتە جوله کە، یان دیان!!

بەسە بۆ گەورەیی و سەركەوتوویی ئەم دینە، کە هەرچی دەسەلاتدارانی پۆژەهلات و پۆژئاوا هەیە، لە گەڵ هەرچی حاکم و عالەمانی مورتەددی ولاتی موسولمانان هەیە، هەر هەموویان پۆژانە لە پەنجی بەرەنگاریی و بەر بەستکردنی بانگەوازی ئەم دینە، کەچی هەر پەنج بە خەسارن! لە کاتیکدا ئەم بانگەوازه، نەحوکمی بە دەستەوهیە و نەپاپاو فاتیکانیکیشی هەیە! ئەوانەش، کە بەیداخە کەیان بە شەکاوهیی هەلگرتوو، هەموویان راکردوون، یان لە زیندانن، یان ئەوەندە موستەزعه فکراون، شەوورپۆژ بە دووی نان و ئاوی ژیاڵاندا ویلن، کات و پارەیهکی وایان بۆ بانگەوازه کەیان بۆ نامینیتەوه!! کەچی ئەم دینە هەر لە برەودایە.. مەگەر لەبەر ئەوە نییە، کە خواى گەورە خاوەنیتى؟! بەدیى..

ئايەتەكانى ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُمُ عَلَىٰ تَجَرِّعٍ تُنجِئُكُمْ مِّنْ عَذَابِ إِلَهِ ۖ ﴿١٠﴾ تَوَّعُنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَيَسِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾﴾

الصف: ۱۰ - ۱۳

مانای گشتی ئایەتەكان

(۱۰) ئەو ئەو كەسانەى باوەرتان ھىناو، ھۆموسولھانىنە! ئەرى پى بازىرگانیە كتان نیشانەم، كە لە سزایە كى پر ئیش و ژان قوتارتان دەكات؟!

(۱۱) ئەو پىیە بریتیىە لە باوەرھىنانتان بە خواو بە پىغەمبەرە كەى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم)، ئینجا جیھاد كەردنتانە بە بەخشینی سامان و گیانتان لە پى خوادا، بىگومان ئا ئەو كارەتان چاكتر و بەفەرترە بۆتان، ئە گەر پەى پىبەن و بزەن.

(۱۲) لە بەرامبەر ئەو باوەر و جیھادەتاندا، خوا لە گوناح و تاوانەكانتان دەبووریتو، دەتانخاتە باخ و باختیکەو، كە جۆگە و پرووبار بە ژیر

دره خته کانیدا تیّده په ریّت، ههروه ها کۆشك و ته لاره رازاوه كانی به هه شتی
(عه دن) تان پیّده به خشیت، كه به هه شتی كي هه میشه به هاره، ئا ئه وه شه سوودو
سه رفرازی و ئاسووده یی.

(۱۳) دواي هه موو ئه وانه ش، شتی تر تان پیّده به خشیت، كه خۆتان هه زی لیّده كه ن،
ئه ویش: به خشی نی سه ركه و تنی نزیکی خوا یی و ده سه لاتی هیّزو زالی ئازاد کردنی
خه لك و ولّاتانه، ده تۆش ئه و مژده یه به موسولمانان بده..

لیکدانه وهی ثایه ته کان

ثایه تی ده یه م :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدْلُكُمْ عَلَىٰ تَجْرَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ إِلِيمٍ ۝۱۰﴾ الصّف: ۱۰

ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتانه یئاوه، هۆ موسولمانینه! ئه ر ی ری بازرگانیه کتان نیشان بدهم، که له سزایه کی پر ئیش و ژان قوتارتان ده کات؟!

- که یاهوهران (خوا لییان رازی بیّت) بهردهوام له پیغه مبهری پیشه وایان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده پرسى، که چ کاریک له هه موان چاکتره لای خوی پهره دگار، تانه نجامی بدن، ئه م ئایه ته له وه لامیانداهاته خواره وه، که جیهادکردن هه م بۆ ئیوه بازرگانیه کی به سووده، هه م کاریکیشه، که لای خوی گه وره خۆشه ویسته.

ئه مه به شیوه یه کی گشتیه، به لام (ئیهامی قورطوبی) له (موقاتیل) هه وه ده گیریتنه وه، که ئه و که سه ی که پرسى و یه کسه ر دواى ئه و ئه م ئایه ته له وه لامیدا هاته خواره وه: عوسمانی کوری مه زعوون (عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ) بوو، قورطوبی ده فره موئ: (قَالَ مُقَاتِلٌ: نَزَلَتْ فِي عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ: وَذَلِكَ أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَذْنْتُ لِي فَطَلَّقْتُ خَوْلَةَ، وَتَرَهَّبْتُ وَاخْتَصَيْتُ وَحَرَمْتُ اللَّحْمَ، وَلَا أَنَامُ بِلَيْلٍ أَبَدًا، وَلَا أَفْطِرُ بِنَهَارٍ أَبَدًا! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ سُنَّتِي النِّكَاحَ وَلَا رَهْبَانِيَّةَ فِي الْإِسْلَامِ إِنَّمَا رَهْبَانِيَّةُ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَخِصَاءُ أُمَّتِي الصُّومَ وَلَا تَحَرَّمُوا طَيِّبَاتَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ. وَمَنْ سُنَّتِي أَنَامُ وَأَقُومُ وَأَفْطِرُ وَأَصُومُ فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي). فَقَالَ عُثْمَانُ: وَاللَّهِ لَوَدِدْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَيَّ التَّجَارَاتِ أَحَبَّ إِلَيَّ اللَّهُ فَاتَّجَرَ فِيهَا: فَنَزَلَتْ. وَقِيلَ: «أَدْلُكُمْ» «أَيَّ سَادَّكُمْ. وَالتَّجَارَةُ الْجِهَادُ; قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

﴿التوبة: ۱۱۱﴾ وَهَذَا خُطَابٌ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ.﴾^(۱)

(۱) قورطوبی: الجامع لأحكام القرآن (۵۷/۱۸)..

واته: عوسمانی کوری مه زعوون ته شریفی هینایه لای پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و فهرمووی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ئه گهر جه نابت پرم بدهیت (خه وله) ی خیزانم ته لاقده ده م و خوم ده خه سینم و ده که و مه خه لوه ت و، گۆشتیش له خوم حهرام ده که م و شه وانیش بۆ شه ونویشان ناخه وم و به پۆژیش به پۆژووده بم!

پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (خیزان پیکه وه نان داب و ده ستوری منه، راهیبگه ری تی (خه لوه کیشان) له ئیسلامدانییه، روه بانیتی ئیسلام جیهاده له پیناوی خوا دا، خو خه ساندنی ئوممه ته که ی من پۆژوو گرتنه، ئیوه شتیکی حه لال له خوتان حهرام مه که ن، که خوی گه وره بۆی حه لالکردوون، له داب و ده ستووری من ئه وه یه: که ئه شخه وم و هه لیشه ستمه وه، به پۆژووش ده بم و ده شیشکینم، ههر که س له داب و ده ستووری من دهر بجیت له من نییه. سه ییدنا عوسمان فهرمووی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! حه زده که م بزائم، داخو کام بازرگانیکردن لای خوا زۆرتر په سه نده و پیی خوشه، تائه و بکه م، ئه و جا ئه و ئایه ته هاته خواره وه، که بازرگانیتییه که پرونده کاته وه، (أَدْلُكُمْ أَيْ سَادُّكُمْ. وَالتَّجَارَةُ الْجِهَاد).

واته: نیشانسانی ده ده م، یه عنی: دواتر نیشانسانی ده ده م و پیتانپراده گه یه نم، بازرگانیه که ش: جیهاده که یه، چونکه ئه وه تا خوی گه وره ده فهرمووی: خوی گه وره گیان و سامانی موسولمانان، ههر له خویان ده کپیته وه، ئه مه ش پرووه و پرووی هه موو موسولمانانه..

- بازرگانی: ئاشکرایه، که سه رمایه کت به ده سته وه یه و ده ته ویت له مامه له ی کرین و فروشتندا هه لیسو پینیت، تا قازانج بکه یت و سامانه که ت زیاتربیت، ئه م مانایه ش له چه ندين جیی قورئاندا هاتووه، وه ك: ﴿فَمَارِیْحَتَ تَجَرَّتُهُمْ﴾ البقرة: ۱۶ یان: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ﴾ البقرة: ۲۸۲ یان: ﴿وَتِجْرَةً تَحْشُونَ كَسَادَهَا﴾ التوبة: ۲۴ یان: ﴿يَرْجُونَ تِجْرَةً لَّنْ تَبُورَ﴾ فاطر: ۲۹..

- ﴿تُجِیْكُمْ﴾: به سکونی نوونه که ی خویندراوه ته وه له (الْإِنِّجَاء) هوه هاتووه، به (تُنْجِیْكُمْ) یش خویندراوه ته وه، که له (التَّنْجِیَهِ) هاتووه.

ئایه تی یازدهیه م :

﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

واته: ئەو ڕێیە بریتییه لە: باوەرھێنانتان بە خواو بە پیغەمبەرە کە ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئینجا جیھادکردنتانە بە بەخشینی سامان و گیانتان لە ڕێی خوادا، بێگومان ئا ئەو کارەتان چاکتر و بەفەرپرترە بۆتان، ئەگەر پە ی پێ ببەن و بزەن.

- لە سەرەتای ئایەتە کە دا بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾: ئە ی ئەو کەسانە ی باوەر تانە ھێناو بە بانگیان دە کات، کە چ ی ھۆکاری قوتار بوونی شیان لێ دە کاتە و بە ﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، چونکە ئەو کەسە ی دە توانی ت خۆ ی لە ڕیزی ئە ھلی جیھاددا ڕا بگری ت، نابێ ت ئیمانە کە ی ھەر ئیمانیک ی سە تھ ی دە شتە کیانە، یان ئیمانیک ی مە عریف ی بێ ت، ئە وە خۆ ی لە بەر قورسی جیھادە کە دا ناگری ت و، زو و بە فیل ی نە فسی خۆ ی و قسە و قسە لۆکی غیرە ت خە ساوان و، واتە وات ی دو ژمن فریو دە خوات.

ئە مە ئەو کەسە ی خوا ی ناسیو وە، ئینجا لە خۆ شە و یستیدا پەرستویتی و، بە ئومیدی سە رفرازی و ڕووسووری لای ئەو، ئاوا بە شە ریعە تە کە یە وە پا بە ندبو وە و خۆ ی لە سەر سیرە و ڕە و شتی پیغە مبەر ان پەر وەر دە کردو وە، ئا ئە وە جیھادی پێ دە کری ت! ئە وە ئیمانە کە ی دو و توپیە، دە بلە..

ئە مە ئە وە ی یە کە م ئیمانە کە ی مادام ھەر زانیارییە و ڕۆحیی پێ نە کە و تۆ تە نە شونما و، بۆ دیداری خوا ی خۆ شە و یست گە شکە ناگری، چۆن خۆ ی لە بەر ئە م ھە مو و کویرە وەر یە ی ڕیی جیاددا دە گری ت؟! با سە ری خۆ ی شۆر بکات و بە قسە ی زل نە خۆ ی فریو داو، نە ئە میریکیش ھە لّخلیسکینیت..

- به خشینی سامان و مالیانی پیش نه فسیان خستووه، له هه موو قورئاندا هه ر وایه، جگه له یه ك جیگای (سوره تی التوبه)، كه له ساته كانی غه زادا دابه زیووه، كه باسی به یعهت و هاندانیانه له سه ر زوړترین قازانج، گیانی پیش مالیان خستووه. هه روه كو بیه ویت پییان بفرموی: دهی ئه وه هه لیکی بازگانیه و بوم ره خساندوون، كام شته ی زوړ به نرخه ئه ویان خیرا بفروشن، تاسو دیک زیاتر بکه ن:

﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ الَّتِي بَاعْتُمْ بِهَا وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾

التوبة: ۱۱۱

واته: خوی گه وره گیان و مالی موسولمانانی لیان کړیو ته وه، له بهر به خشینی گیان و مالیاندا به هه شتیان پیده به خشیت.. ئه وان له پیناوی خوی گه وره دا ده جه ننگن، ده کوژن و ده کوژرین..

مامه له ی ئه م پاداشته به لینیکه و، خوی گه وره _ له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا_ پیداون، ئی کی هه یه وه کو خوی گه وره به لنین بباته سه ر؟

دهی سا مژده بدنه یه کتری، كه ئه و به یعه ته تان به خوی گه وره داوه و پاداشتان مسوگه ر کړدوه.. ئا ئه وه شه سه رکه وتن و سه رفرازی ته واو..

ره نجه که یان ناشکرایه و پاداشته که شیان ناشکرایه.. ئه و که سه ی به یعه تی مردن به خوی گه وره بدات، سامانه که ی لا بیبایه خده بیټ، جا که تو ئاماده بیت روحت بیه خشیت، سامانه که ت چییه؟! جا سامانه که ش، که به خوی گه وره ی ده فروشیت، هه ر ده بیته وه مایه ی به هیز کړدنه وه ی جهاده که!

ئه مپا لیړه دا له سوره تی (صف) دا، بو پروون کړدنه وه ی ته رتیب و ریزبه ندی بابه ته که یه، بو یه سامانی پیش نه فس باسفه رمووه.

- (زهمه خشهری) لایه نگری (الفهرائی) زمانه وانو موفه سسیرده کات و ده فهرموئ: باوه رو جیهاده که لیکده ره وهی بازرگانیه کهن، چونکه له ئایه ته که ی دواایدا ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ﴾ به دواياندا هاتووه، یه عنی: ئایا ده زانن، که بازرگانیه ک هه یه، زۆر به سووده، ده تانه ویت بیکهن؟! چونکه حه تمهن وه لامه که ی ئه وه ده بیت: به لئ به لئ، جا بو نایکه یین؟! ئینجا باسی شمه کی بازرگانیه که دیت: خو سازدان به باوه رو جیهاد و به خشینی گیان و مال، به رامبه ر به لیخشبوونی خوای گه وره، ده ی فهرموون..

- (الززه جاجی) زمانه وانیش تبیینیه کی جوانی هه یه ده فهرموئ: خو هه ر به وهنده ی که بو ی پروونکردنه وه، که بازرگانیه به سووده که چیه، که ده یانگه ینیته ره زامه ندی خوای پهروهردگار، مانای وا نییه ئیتر لییان خوشبووه، نه خیر، خو ده بیت باوه ره که یان به قه ناعه ته وه به یین و موماره سه ی جیهاده که بکه ن، ئینجا شایانی ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ﴾ ده بن..

- (ئیامی به یزوی) ش ده فهرموئ: ﴿تُؤْمِنُونَ﴾، ﴿وَتُحْجِدُونَ﴾ که فهرمانی خوایین، لیره دا به شیوازی خه به ر هیناونی، بو پروونکردنه وه ی ئه و خاله یه که: ئه و دوانه شتیک نین واز لیبه ینرین!! یه عنی ئه و ی ئیمان ده هیئت با بشزانی، که جیهادیکیشی له سه ر فهرزده بیت! با وا نه زانیت دینداری و ئیسلامه تی قسه ی به ر سیبه ری دارگویره!

- (شیخی شه نقیتی) ده فهرموئ: خوای گه وره له قورئاندا که باسی بازرگانی ده کات، باسی قازانج و زیانه که شی ده کات، لیره دا باسی قازانجه گه وره که ی ده کات، ئه وه بزانه له هه ر شوینیکدا باسی زیانی بازرگانی کرد، ئه وه له به ر نو قسانی ئیمان و جیهاد واز لیه ینانه که یه، بزانه چون له به قه ره دا ده فهرموئ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾

واته: ئەوانه هیدایه‌تی خواییان داوه و گومراییان کړیوه! ئی به ته‌ئکید، بازرگانییه که‌یان قازانجی نه‌کردوووه و هیدایه‌تی خواییان وهرنه‌گرتوووه..

- ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (زه‌مه‌خشه‌ری) ده‌فه‌رموی: یه‌عنی هه‌ر ئەوه‌ی، که‌ بزانه‌ ئەو بازرگانییه‌تان چاکه، شتیکی چاکه.. یه‌عنی ئەم په‌ی پی‌برده‌تان، ئەم ئەقل پی‌شکانه‌تان، ده‌سخستنی ئەم زانیارییه، که‌ باوه‌رو جیهاد به‌ په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ ده‌فرۆشرین، ئەمه‌ بازرگانییه‌کی به‌ په‌واج و به‌سووده، ئەمه‌ خۆی له‌ خۆیدا چاکیه‌که‌و ده‌ستانکه‌وتوووه: (خَيْرٌ لَّكُمْ)، چونکه‌ ئە‌گه‌ر بازرگانیک قازانجه‌که‌ی خۆی درک‌پیکرد، هه‌ولی بو‌ ده‌دات و به‌ دوایدا ویلده‌بی‌ت! نابینیت کابرای قاچاخچی، که‌ ده‌زانی قازانجه‌که‌ی زۆره، چۆن خۆی به‌ ئاگری که‌مین و پاسه‌واندا ده‌کات و سنوره‌ خه‌ته‌ره‌کان ده‌بریت؟!

ئایه تی دوازدهیه م :

﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ
عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

واته: له بهرامبه رئه و باوه پرو جیهاده تاندا، خوای گه وره له گوناح و تاوانه کانتان ده بووری و ده تانخاته باخ و باخاتانیکه وه، که جوگه و پرو بار به ژیر دره خته کانیدا تیده په ریټ، هه روه ها کوشک و ته لاره رازاوه کانی به هه شتی عه دنتان پی ده به خشیت، که به هه شتیکی هه میشه به هاره، ئا ئه وه شه سوود و سهر فزازی و ئاسووده یی.

- ئه و لیخوشبوونه ی له م ئایه ته دا هاتووه، ده سته که وتی باوه رهینان و پابه ندیی و جیهاد کردنه که یه، ئه مه وه کو هاو کی شه یه که، که ئه گهر باوه پرو جیهاد به سه رییه وه کرا، لیخوشبوونی خوای گه وره ش به م سه رییه وه حازره..

لیخوشبوونی خوای گه وره، خه لاتییکی دهروونییه، له بیرو که ی دهرووناسیی (ماسلو) دا، که پیی دهوتریت: (هه ره می ماسلو)، تیربوونی چه زی دهروونی لوتکه ی پیداو یستیه کانه، بویه هه میشه له قورئاندا لیخوشبوونی خوای گه وره پیش خه لاته کانی جه سته دین، چونکه له دنیادا هه زاران که س هه ن، که جه سته یان ده خه نه بهر سه دان که ندو کو سپ، له بهر خاتری تیرکردنی چه زی دهروونیان.

جائه و چه زه خوار بیټ وه کو لوتبه رزیی و هه رالیی و خوده رخستن و.. هتد، یان راست بیټ وه کو چه درزانینی ناو کو مه لگه، له مه وه یه، که که سانی وا هه ن، که خه لاتییکیان به دیاری بو ده به یت، ماهیه یت و به های خه لاته که ئه وه ندو ناخوینیتته وه به قه ده ر ئه وه ندو، که لایه نی مه عه نویی (دیاری بو هینان) ه که ده خوینیتته وه، هه شه به پیچه وانه وه، سه روک کو ماریک خه لاتییکات، هه ر چاوی له وه یه خه لاته که بایی چه ندو!

خوای گه ورهش له خه لاتى خۆیدا هه میسه ههردوو جوړه دهروونه کهى
 ره چاو کردوو، تۆ خاوهنى کام نه فسیه ته بیت، خه لاتى شیاوى خۆت وهرده گريت و
 له جوړه کهى تریش مه حروو منابیت، ئەمەش گرنگه! ئەوهى تر بیت یه کهم
 وهریده گريت، ئەوهى که سانیتەر پێیان یه کهمه ئەویش وهرده گريت، یه که میان، بۆ
 تیرکردنى حهزه کهى خۆته، دووهمیان، بۆ تیرکردنى چاوى خه لکییه بهرامبەر به
 مهزىلهى تۆ لای خوای گه وره!!

بۆیه لیره شدا -وه کو شوینه کانیتى قورئان- خاوهن حهزه دهرونییه کان
 بیخه مده کات و، لهزه ته کانى جهسته شیان دهخاته بهردهست.. ده فهرموئ: ﴿وَيَذْخُلْكَ
 جَنَّتٍ﴾ بههشت، دواى قوتار بوون له ترسو بیمى مه حشهرو مو حاسه بهى
 کرده وه کان!

ئینجا رهزامه ندی خوای گه وره، ئینجا بههشت، بهههرچى لهزه تیکه وه، که
 له دنیا دا حهزى لێیان بوو، بهلام له بهر خاترى خوای گه وره، تا شه هید بوو، خۆى
 لیده گرته وه! ئەمەش هه ر لایه نیکی دهروونى کارى گه ره، یه عنى: ئەى مو جاهیدى
 به پرێزى پرېزى سهفه خوشه و یست و سه ربازه ونه کهى رپى من، ئەى ئەوهى له
 دنیا دا خۆت له بهر خاترى من مه حرووم ده کرد!

ده ئەوه بههشت، پرۆ هه رچى به خه یالتدا دههات و دیت و نایات، پرۆ لهوئ
 لهزه تى خۆتى لى ببینه و لیشى بیخه مبه، که نه برا وهیه.. پرۆ ئەو ته لار و کو شکانه ی
 خوای گه وره ده رهه قیان ده فهرموئ: ﴿وَمَسْكَنَ طَيِّبَةً﴾ له بههشتى کی نه برا وه دا ﴿فِي
 جَنَّتِ عَدْنٍ﴾..

له ژيانمدا نه مدیى، نه مبیست، نه مخوینده وه یه کیک -هه رچه ند گه وره بوو بیت-
 دلئى بۆ ئەم لهزه تانه نهشنا بیت، ئەوى له خانووى قوردا یه وه ئەوى له خوشترین
 قیللای سه ر ده رایى سپى نا وه راسته، هه ر حهزى به کو شکی خوشه، حهزى به
 حهوزى ئاو و جوگه و زهوى و زار و باخ و باخاته، حهزى به خواردن و خواردنه وه و
 پۆشاکى نوێى نایاب و ده گمه نه، حهزى له هاوسه ریبى و هاو رازیبى و هاو جیبى ئەو

که سه یه، که له خه یالیدا سیفه ته کانی پی نمونه یین!

ئه مه هه زی دنیایی هه موو که سیکن، به لام هه ندی که س له سه فای پوچی
خویدا، یان له عیزه تی کو مه لایه تیاندا، یان له گیانی به خشینیاندا گه وره تر ده بن و
هه زه کانیان بو شتی گه وره تر له دلیاندا یان له کو مه لگه که یاندا به خه لکیتی
خوار خو یان ده به خشن..

سه یری ئه م ریزه ندیه ده روونی و جهسته ییه ی له م ئایه ته دایه:

_ (ئه مان) به رزگار بوون و بیخه مبوون له ترس.

_ (ته قدیر) به لیخو شبوونی خوای گه وره و خه لات و گه شه ی پوچ!

_ (سوکنایی و ئاسووده یی) به چوونه به هه شت و گه یشتن به هه زه کانی دل، ئینجا
تیربوونی له زه ته کانی جهسته، هه ر هه موو جهسته!!

_ له به هه شتیکیشدا که هیچ نازو نیعمه تیکی، نه هی پوچ، نه هی دل، نه هی
جهسته، کو تایی نایات!!

ئا ئه مه شه سه رفرازی مه زن: ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ..

ثابته تی سیازدهیه م:

﴿وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

واته: دواى هموو ئه وانهش، شتیرتان پیده به خشیت، که خۆتان ههزی لیده کهن، ئه ویش: به خشینی سه رکه وتنی نزیکى خوابی و ده سه لاتى هیزو زالى ئازاد کردنى خه لك و ولاتانه، ده جه نایبشت ئه و مژدهیه به موسولمانان بده..

- (الفهراءى زمانه وان و (الافهش) ریزمانه وان ده فهرمون: (وَأُخْرَىٰ) په یوه سته به خه لاته کهى خواى گه وره وه، که لیخو شبوونه که یه تی، به لام ئه و هیان له روژى دوا ییدایه، بو دنیا شیان سه رکه وتنی خوی ده کاته وه پاداشتی نزیکیان! (نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ).. ئه م نه سرو فه تحه راقه ی (وَأُخْرَىٰ) ده کهن..

- یه که مجار خواى په روه ردگار بو په روه رده کردنى موسولمانان، هوشیان هموو ده خاته سه ر نییه ته که یان، که جهاده که له پیناوى خوادا بکهن، با به ئومیدی خه لات و پاداشتی ئه و بچنه مه یدان. ئه مها سه رکه وتنی دنیایی، ئه وه شیان بو روونده کاته وه، که له ویش بیخه مبن، راسته هه ر ده بی جهاده که بو ئاخیره تی خۆتان بکهن، به لام له وهش بیئومیدمه بن، که له دنیا شدا به ره مه می ره نجی خۆتان نه بینن!

بو یه دوا به دواى با وه پرو جههاد و لیخو شبوون و له زه ته کانى روحو دلو جه سته، له مهش بیخه میانده کات، که سه رکه وتنیش نزیکه و خیرایه و ئاسانه، دواى ئه ویش فه تحی به دوا دا دیت، ئه مهش وه کو ئه و ئایه ته یتره، که ده فهرموی: ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ التوبة: ۱۱۱.

واته: که ده چنه جه نگو جهاده که یان، ده شکوژنو و ده شکوژرین، با هه ر وا نه زانن، که هه ر ده بی بکوژرین، نا ئه مان ئه وان ده کوژنو و سه رده که ون..

- (ئىمامى ئىبنوكەئير) دەفەر موى: يەنى: ئەگەر ئىوھ لەپىناوى مندا جىھاد تانكردو دىنە كەى منتان سەر خست، ئەوا منىش زىادە يترتان _ لەوھى، كە خۆتان پىتان خۆشەو عەودا لىين _ پىدە بە خشم، يە كىك لەوانە: سەر كە وتنىكى خىراو ئاسانە!

- سەر كە وتنە كەش لە لا يەن خواوھىيە، كە و ابو لەوھ دلىابن، كە خىراو ئاسانە! ئەمەش مەرجى نيوان خواى گەورەو موسولمانە: ﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ﴾ الحج: ٤٠ واتە: خواى گەورە ئەو كە سە سەر دە خات، كە دىنە كەى ئەو سەر دە خات.. يان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ محمد: ٧.

واتە: ئەى ئەو كە سانەى باوھرتانھىناوھ! ئەگەر ئىوھ دىنى خوا سەر خەن، حەتمەن ئەویش ئىوھ سەر دە خات! جىپىتان قايم دە كات. دەسە لاتتان جىگىر دە كات...

دواى بردنەوھى ئەنجامى شەرو زالبوون، فەتحىش دىت! تەصدىقى ئەمەش وا لە چىروكى (طالوت) دا لە سورەتى (بەقەرە)، كە چۆن خەلكىكى بەنى ئىسرائىلى لەبەر خاترى خواى گەورەو بۆبەرگىرى لە خۆيان چوونە جىھادو ئاراميانگرت، ئەنجامە كەى: كوشتنى فەرماندەى دوژمن (كە ناسۆرو كەسەر دە خاتە دلى دوژمنەوھو، تۆش دەستى سەرفرازىي بەسەر سىنەى گرگانىيتدا دەھىنىت، كە ھىدىبۆتەوھ:

﴿قَتَلُوهُمْ يَعِزَّ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجَهُمْ عَلَيْهِمْ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ التوبة: ١٤.

واتە: جەنگ بەرامبەر دوژمن بكەن و بكەونە كوشتارىيان، خواى گەورە بە دەستى خۆتان سزايان دەدات و ژان دە خاتە دلىانەوھو چاوشۆريان دە كات. ئىنجا ئىوھ سەر دە خات بەسەريانداو زالدەبن، ئىنجا دەستى ئاھى خۆشىي بەسەر دلتاندا دەھىنن و دەلین: تۆخەى خوايە، ئەوھ ئەوانن وا زەللىل كەوتوونەتە بەردەستمان!؟

ئاوا خواى گەورە شىفای سىنەى گرگانى خەم و غىرەتى كىكراوى موسولمانان دەدات! ئەمانەو سەر كە وتن و زالبوون.. سەربەزىي و غەنىمەت! پاش ئەم ھەموو

ره‌هه‌ندو لایه‌نانه‌ی (ئه‌مان)، ده‌سه‌لات و حوکمرانی و هی‌زیشی به‌دوادا دیت. سوبحان الله چ نیعمه‌تانیک‌ی گه‌وره‌و گرن‌گ و کاریگه‌رن له‌ دارشتنی که‌سایه‌تی موجه‌یدو ته‌نفیسی ئاخ‌ی په‌نگ‌خواردووی سینه‌ی!

﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ البقرة: ۲۵۱

دواتر به‌ ئیزنی خوای گه‌وره‌ به‌زاندیانن.. (کۆمه‌له‌ که‌مه‌ که‌ی ده‌وری (جالوت)، هی‌زه‌ زه‌به‌للاحه‌ که‌ی (جالوت‌)ی شکاند، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (داود)، (جالوت‌)ی کوشت، ئیتر خوای گه‌وره‌ ده‌سه‌لاتی حوکمرانی پاشایه‌تی و دانایی داوه‌ری و ئاراسته‌کردنی ره‌وای پی‌به‌خشی و، هه‌رچی خۆی هه‌زیکرد فی‌ریکرد!

چەند خالێك بۆ سەرنجدان

۱- (سەید قوئب -رحمە اللہ) دەفەرموی: سەیری بکە، خوای گەورە پرسیارە کە ی خۆی کردوو بە ئایەتیک؟! (پێی بازرگانیە کتان نیشاندام، کە لە سزایە کی پر ئیش و ژان قوتارتان دەکات؟! جا کێ هەیه بۆ ئەو وەلامە نەفریت؟! وەلامیک خوای گەورە خۆی دیاریبکات، کە دەبێتە هۆی قوتاربوون! قوتاربوون لە سزاو ناسۆری بەژان!

ئینجا لەو کاتە ی، کە دڵ رادەچەنی و هۆش وریادەبێتەو هەو گۆش چاوەرپی قۆستنهو هە ی وەلامە کە یە، ئاسان دیت: ﴿تَوَمُّونَ﴾! ئی خۆ ئەمان خۆیان موسولمان! کە وابوو بەراستی قازانجە کە مسوگەرە! بەلام نا، خۆ باوەریش داواکاری ی هە یە، یە کێکیان: ﴿وَيُجَاهِدُونَ﴾ هە..

۲- ﴿وَيُجَاهِدُونَ﴾ ئەمە تەوەرە باسی سورەتە کە یە، ئەمە مەبەستی سورەتە کە یە، ئەمە کرۆکی ئەو باسە یە، کە خوای گەورە بیرو ژیری موسولمانانی بۆ رادە کێشیت.. بەچەندین شیوازی کورت و تەفسیل، پرسیارو وەلامی بەلگەنەو یستانه، پیشخستن و دواخستن، سەرنجیان رادە کێشیت، تا لەلایە کەو هە قەناعەت یان پێبکات، کە ئەمە پابەندبوونی باوەرە، ئەمە داواکاری ی خوای خاوەن رێساو یاسا گەردونیە کانه، ئەو خوا یە ی، کە سیستی گەردون و سەرکەوتن، هەر لە ئیرادە ی ئەو هەو دین! خوای گەورە دە یەو یت، ئەو هە لە ناخی موسولماناندا بچەسپینیت، کە ئەم جیهاده، هەرچەند قورسبیت، هەرچەند رۆحی تیدا بروات، هەر دەبێ بمینیت و بەردەوامبیت، چونکە جیهاد کاریک نییە لە پیاده کردنی شەرع و پاراستنی دینه کە دا وازی لیبهینریت!

۳- مەسەلە کە یان بە بازرگانیە ک دەخاتە پیشچاو، کە ئیحتیالی زانی تیدا نییە! بەلام ئەمە، تا ئەقل پە ی پێدەبات و ئیرادە قەناعەت پێدەکات، لەولاو ه سۆزو عاتیفەو

هزی مانه وه و ترس و ده یان له مپه ریت له پئی ئەم قه ناعه ته ژیرییه دا دروستده کات!!
 به لام خوای گه و ره به دلیاییه وه به کارزانیی خوی ده فهرموئ: ئەمه تان چاکتره:
 ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وهرن له مه حالیین، ئینجا هه تمهن خوی تی فریده ده ن!
 ئەوهی، که پارایه و دلەراوکییه تی، ئەوه به هوی باوه ره لاوازه که یه وه یه! ئەگینا
 که سینک به ته مه نیکی کورتی خوی، ژیانیکی نه براوه ی قیامهت بکریت، که سینک
 به موسابه قه یه کی رهنجی خوی، ره زامه ندی خوای گه و ره ده سختات، چ جای ئەو
 هه موو پاداشته یتر، ئیدی بۆچی نایاته پیش!!

باوه ری پئی نییه؟!

متانه ی نییه؟! یان نایه ویّت خوای گه و ره لیخۆشبیت؟!

یان له ترسا ناویړیّت توخنی معامه له ی وا بکه ویّت!!

ئاخر معامه له ی سه ره برزانه ی (رۆح به خوا فرۆشتن) له کوئ و سوالی زه لیلی له
 کوئ؟!

ئاخر له دنیا شدا بازرگانی نهوت له کوئ و کرپن و فرۆشتنی ته نه که و فافۆنه شکاو
 له کوئ؟! که ئەم دوانه له گه ل یه کتریدا به راوردنا کرپن، لیخۆشبوونی خوای گه و ره
 چون به راورد ده کریت به ساتیکی ئیهانی جیهادو سه رنانه وه!

۴- به ههر بازرگانیک بلیت: مالنیک هه یه کاسبی پیوه بکه ییت، قازانجه که ی یه ک
 به ده یه! گهر پاره شی قهرزکردبیت ناهیلت له دهستی ده رچیت! باشه خو هه موو
 ته مه ن به ژیا نی نه براوه ی لای خوا بفروشیّت، کوا له به راوردان؟

هه ره کو فرۆشتنی گوناچه کانت به کرپنی لیخۆشبوونی خوا، جیی به راوردنن، ئەم
 ژین و مه رگه شت هی به راوردنن. ئەو هه موو سووده نابره ره! به لام ئەمه فه زلی
 خوای خاوه نه، خوی به خشیویتی و خوشی ده یکریتته وه!

۵- به لام چونکه خوی پهروردگار ده زانیت هه ندیک دهروون هه، ئەم دنیاشیان دهویت و ئەو دنیاشیان دهویت! بۆیه ئەگەر راستگوو سەرپراست بوون، هه موو رهنجیان بۆ سهرخستنی دینی خوا خستبیته گەر، به سهرکهوتنی دنیایش خه لاتیان ده کات، سهرهپرای بازرگانیه که یان، سهرهپرای به یعه ته که یان، که به خوی خاوه نیان داوه و بردوو یانه ته سهر، خوی گه ورهش سهرکهوتنیکی خیراو ئاسانیان پیده به خشیت، تا زیاتر پشت به خوا بهستن و خویان بۆ ئەو ساغکه نه وه..

۶- ئەوی به پراستی باوه پر له ناخیدا جیگیرده بیت و سهرپراستنه خوا ده په رستی و به شه و قه وه ته علیاتی شه ریعه ته که ی وهرده گریت، به هه مان شه و ق و زه و قیشه وه به ره و جیهاده که ده چیت، تا وای لیدیته ده بیته ماسیی و، مهیدانی جیهاده کهش ده بیته مایه ی ژیان و ده ریای بی بنی سه لماندن لیهاتوویی خوی و حوکی شه ریعه ته که ی..

ئایەتی ۱۴:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَّا طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾

مانای گشتی ئایەتەکه

ئەو کەسانە ی باوەرتانەیتناو! هۆ موسولمانینە! ببنە پشتیوانانی خۆی گەورە، هەر وەکو، کە عیسای کۆری مەریەم (علیها السلام) بە یاوەرانی خۆی فەرموو: کێ لە گەڵ مندا دەبێتە پشتیوانی خۆی گەورە؟!

یاوەرەکان فەرموویان: ئێمە پشتیوانانی خۆین، ئیدی دەستەیهك له بهنی ئیسراییلییهکان باوەریانەیتناو دەستەیه کێتریان کافر بوون، ئێمەش لایەنگریی ئەوانەمان کرد، کە باوەریانەیتناو بەسەر دوژمنەکانیاندا سەرمانخستن، تا بوونە خاوەن دەسەلاتی نیو خەلکی و زالبوون..

لیکدانه و هی ئایه ته که

﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾: أَنْصَارُ: کۆی ناصرو نصیره، ناصر: که ئیسمی فاعیل له وانه یه جارێک کاریکی سهرخستنه که ی کردبیت و، به وه چوو بیته ریزی ته نساره کانه وه! به لام نصیر: که صیغه ی موباله غه یه، واته بۆ زۆر دوو پاتکردنه وه ی کاریک، یان رهفتاریکه، ئه وه که سه یه، که سهرخستن و پشتیوانی ته که ی کردۆته پیشه ی خۆی! ئه مه ش وه کو هه موو ئیسمی فاعیل و صیغه ی موباله یه کیتره، که له سه ر وه زنی (فاعل و فعیل) بن، پروانه: (والی و ولی، یان عالم و علیم، یان شاهد و شهید..) یه عنی ئه و، که پپی فه رموون: کئی ده بیته ئه نصار، که ده شیت کۆی ناصر بیت، ئه وان فه رموویان: ئیمه ئه نصاری خواین، یه عنی ئیمه له هه موو هه لویستی که دا جه نابت سه رده خه ین.. واته: به مانای کۆی (نصیر) وه لامیاندایه وه، ئه مه ش له (أَنْصَارُ اللَّهِ) دا ده رده که ویت:

- سه ییدنا (عیسا) فه رمووی: (مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ) کئی ده بیته پشتیوانم له سه رخستنی دینه که ی خوای گه وره دا؟! ئه وان نه یانفه رموو: (نَحْنُ أَنْصَارُكَ إِلَى اللَّهِ)، به لکو فه رموویان: ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ الصف: ۱۴.

واته: ئیمه پشتیوانانی خواین! ئه مه ش وه لامیکی گشتگیرتره، یه عنی، تا جه نابت له دنیا دامابیت ئیمه - چونکه پشتیوانانی خوای گه روه ین و جه نابیشت نیراوی ئه وی- حه تمه ن ئه رکی سه رشانمانه پشتیوانت بین، که به ریزیشان نه مان، ئیمه هه ر وه ئیستای خۆمان به پشتیوانانی دینه که ی خوا ده مینینه وه..

- به مانای تایبه تی هه موو شتیك، به لام له بهر زۆر سه رخستن و هاوړیوون به یاهه رانی تایبه تی سه ییدنا (عیسا - علیه السلام)، (که هه ندیک ده لێن: دوازه کهس بوون)، و تراوه: هه واری، بۆیه پیغه مبه ری نازداریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رباره ی کۆره پوره که ی خۆی: سه ییدنا (زوبه یری کۆری عه ووام)، که یه کیکه له

(ده) كه سه كه ی مژده ی به هه شتی پیداون، له هه دیسی سه حیحداهه فرموی: (إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٍّ وَإِنَّ حَوَارِيَ الزُّبَيْرِ)^(۱).

- (فَأَمَّتْ طَائِفَةٌ) کۆمه لێک، دهسته یهك. له خه لکی باوه رپانه یهنا..

طَائِفَةٌ: له یهك كه سه وه ده گرێته وه، تا هه زار كه س.. وادیاره، كه ئه وه دهسته خه لکه ی به نو ئیسراییلیه کان (که ئه سلّی جوله که کانن)، که باوه رپان پێیه یهنا، که مبهوون، زۆریش کاریگه رنه بوون، بۆیه هه ر له سه رده می سه یدنا (عیسا) شدا (علیه السلام) ده چه وسینرانه وه له دوا ی ئه ویش، ته نانه ت چه وسانه وه ی مه سیحیه کان، تا سالی (۳۳۰) زایینی تولى کیشا، تا ئه وه زه مانه ی (شا قوسته نتین) بوو به مه سیحی و به رگریی له مه سیحیه کان کرد، ئینجا به سه ر په رشتی ئه وه، گروپه جیاوازه کانی مه سیحیتی له سالی (۳۳۵) دا کۆبوونه وه و پرپاری ئه م چوار ئینجیله ی به رده ستی مه سیحیه کانی ئه مپۆیاند، که به کاریگه ریی ئه وه، یه عقوبیه کان (که په نا به خوا ده یانوت: عیسا خوا بووه و ئه وه نده هاتۆته ناومان و ئیتر گه راوه ته وه شوینی خو ی له ئاسمان!)، هه روه ها نه سطوریه کان (که په نا به خوا ئه وانیش ده یانوت: عیسا کوپری خوا بووه و بۆ ئه وه هاتۆته سه ر زه وی، تا گوناخی خه لکی له خۆبگریّت و خۆبه قوربانی خه لکی بکات)، گروپی سییه میان ده یانوت: عیسا به نده و نیراوی خواجه و، خوا ی گه وره بۆ هیدایه تی خه لکی ناردی و ئیستا بۆ خو یی بردۆته وه، ئه مانه یه که خوا په رسته کان بوون، که دوو گروپه که یتر گه له کۆمه کییان لیکردن و به فیتی ده سه لاتداران ده چه وسینرانه وه، که ئیسلام هات ئه وانه یان، که مابوونه وه موسو لمان بوون، ئه وانه ی تریشیان فه وتان، یان ئینحیرافاتیتریان به سه ردا هات وپوو کانه وه..

- ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ زانایان هه ندیکیان ده فه رموون: ئه وانه ی خوا ی گه وره سه ریخستن به سه ر دوژمنه کانیاندا و زالبوون، هه ر له زه مان ی

سه ییدنا (عیسا) دا بوون، چونکه باسه که، ههر بهرده وامی دوو دهسته که یتره، که یه کیکیان باوه رییه ییناوهو، ئه ویتریان کافریووه، خوای گه ورهش ئیمانداره کانی به سهر کافره کاندای سهر خست! هه ندیکیتریان ده فهرموون: ئه وه دوا ی سه ییدنا (عیسا • علیه السلام) بووه..

به لام من ههر ئه و بوچوونه ی (ئیپامی طه بهری) م پی به هیتره، که ده فهرمو ی: خوای گه وره، ئه و که سانه ی، که له گه ل سه ییدنا محمدا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باوه ریان به سه ییدنا (عیسا) هیئا، خوای گه وره ئه وانی سهر خستوه.. ئی ئه مهش زیاتر ری تی ده چیت، چونکه ئیماندارانی زه مانی سه ییدنا (عیسا) و گروه یه که خوا به رسته که ی دوا ی خو ی، ده سه لاتدار نه بوون!

دیسان، که مادام خوای گه وره ئیمانداران به سهر کافر اندا سهر ده خات، که و ابوو ئه و ئیماندارانه ی خوا سهر یخستوون، موسولمانه کانن، که له واقعی یی ژیان و میژووی ئیسلامدا زالبوون و، ده سه لات ی هه زار ساله ی نیوه ی سهر زه مینی ئه و کاته یان گرته ده ست..

چەند خالێك بۆ سەرنجدان

۱- لێرەدا خۆی پەرەدگار فەرمانێك بە موسولمانان دەدات، كە ئەوانیش بێنە پشتیوانی دینەكەى خۆی گەورەو، پشتی پیغەمبەرەكەى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شەریعەتەكەى بگرن، هەر وەكو كە یاهەرانی سەییەدا (عیسا - علیه السلام) بوونە پشتیوانی ئەو زاتە بەرپزە، ئەمەش بەو دەبێت، كە لە هەموو دیدو بۆچوون و عەقیدەو فیکرو، رەفتار و رەوشت و، کردەو و هەلوێستیاندا خۆ بە تەعلیقاتی پیغەمبەرەوانەو (علیهم السلام) ببەستەو و هەمیشە ئامادەبێ سەرخستنی دینەكەیان هەبێت..

۲- ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ یە عنی كێ كۆلی بانگەوازەكەم لە گەلدا هەلدا گریت؟! كێ دینەكەم سەردەخات؟ چونكە موسولمان هەرچەند و رەبەرزو بە هیممەت بێت - تەنانەت پیغەمبەرانیشت - (سەلامی خویان لیبێت)، هەر پێویستیان بە كەسانێتر هەبە لە گەلدا بکەوونە رێ، خەمی دینەكەى لە گەل بخۆن، شەونخونی بۆ بانگەوازەكە لە گەلدا بکێشن، پاسەوانی بۆ پاراستنی دینەكە لە گەلدا بگرن، بۆیە خۆی گەورە بە پیغەمبەرە ئازیزەكەى (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەرموێ: ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصَرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾.

واتە: خۆی گەورە جەنابتی بە سەركەوتنەكەى خۆی و بە موسولمانان سەرخست.. جا كە هەبوونی خەلكانیكی پشتیوان و لایەنگر بۆ پیغەمبەرەوان (علیهم السلام) و نەفسیەتیان پێویستبوو ببێت، بۆ غەیری ئەوان پێویستترە، چونكە ئەوان بە وەحی خۆی گەورەو پەيوەستبوون و، كە ماندوودەبوون، خۆی گەورە دلنەوايیدەكردن و هیممەتی دەدانهو بەر، ئەمما دواى ئەوان، راستە، كە قورئانەكە هەبە داعی و ئەمیر و پیشەوايان سوكنایی دلێان پێییتەو، بەلام حەتمەن كەسانی ئازاو بە هیممەت و پشوو درێژیش، بۆ راویژكاریی و هاوكاریی پێویستن..

۳- سه‌ییدنا (عیسا -علیه السلام)، یاوهره‌کانی خو‌ی دهناسی و ده‌یزانی، که ئیپاندارن، به‌لام ده‌یویست جه‌خت له به‌لینی پشتیوانی‌تیه‌که‌یان بکه‌نه‌وه و په‌یانی پی به‌ستنه‌وه، بویه پی فهرموون: کی له‌گه‌ل مندا ده‌بیته پشتیوانی خوی گه‌وره؟! ئه‌وانیش فهرموویان: بی‌خه‌م به، ئیمه پشتیوانانتین له‌گه‌یاندنی بانگه‌وازی خواویستی.. واشبوو، زۆریان ههر له‌ته‌مه‌نی سه‌ییدنا (عیسا) دا به (شام) و (یۆنان) دا بلا‌وبوونه‌وه..

۴- پیغه‌مبه‌ری نازداریش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌که‌یدا له (مه‌که‌ه) له‌کاتی حه‌جکردنی تیره‌وه‌هۆزه‌کانی عه‌ره‌بدا، ده‌چووه‌لای وه‌فده‌کانیان و بانگه‌وازه‌که‌ی خوی ده‌خسته‌پیشچاویان و ده‌یفه‌رموو: (أَلَا رَجُلٌ يَّحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ فَإِنْ قُرَيْشًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أَبْلُغَ كَلَامَ رَبِّي).^(۱)

واته: کی دالده‌م ده‌دات و جیپه‌نایه‌کم بو ده‌سازینیت، تا په‌یامه‌که‌م ده‌گه‌ینم، چونکه‌قوره‌یش ری لیگرتووم و ناهیلیت په‌یامه‌که‌ی خوی خۆم بگه‌ینم.. تا ئه‌و زه‌مانه‌ی خوی گه‌وره‌له‌هۆزی (ئه‌وس) و (خه‌زهرج)ی خه‌لکی مه‌دینه، که‌سانیکی باشی لیگرتنه‌پشتیوان بو‌ی..

(۱) ئه‌بوداود(۴۷۳)، ترمذی (۲۹۲۵)، نه‌سائی (۷۴۲۴)، ئیبنوماجه (۱۹۷)، ئه‌حمده (۱۴۸۹۶).. حاکم (۴۱۵۸)، داریمی (۳۲۵۹). شیخی ئه‌لبانی له: (صحیح ابن ماجه/ ۲۰۱) دا ده‌فه‌رموی: سه‌حیحه.

الْجُمُعَةُ

پیناسی سورته که

ناوی سورته که:

هه موو ریوایه تی سه رچاوه کانی قورئانه وانیی و فه رمووده وانیی و سییره و میژوو، باس له وه ده کهن، که ئەم سورته لای یاوه ران، ناوی سورته تی جومعه (سورته تی ههینی) بووه.

- بوخاری له ئەبوهورهیره (خوا لیبی رازی بیت) ده گیریتته وه: که فه رمووی: (كَتَبْنَا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْجُمُعَةِ).

واته: له خزمهت پیغه مبهری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشتبووین، که سورته تی جومعه ی بۆ هاته خواره وه.

- موسلیم له ئەبوهورهیره (خوا لیبی رازی بیت) ده گیریتته وه: که فه رمووی: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ، وَالْمُنَافِقِينَ).

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له پۆژی ههینییدا سورته تی جومعه و (اذا جاءك المنافقون) واته: سورته تی (مونا فیکون) ی ده خویند.

- بهیهیقی له جابری کوپی سه موره وه (خوا لیبی رازی بیت) ده گیریتته وه: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْمَغْرَبِ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَكَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ: سُورَةُ الْجُمُعَةِ وَالْمُنَافِقِينَ).

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نوژی شیوان (ئیواره) ی شهوی ههینییدا، سورته تی (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، واته: سورته تی (کافرون) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)، واته: سورته تی (ئیخلاص) ی ده خویند، له شهوانی ههینییدا له نوژی

خهوتنان (عیشا) شدا، سوږه تی (جومعه) و (مونافیقون) ی ده خویند.

- ریوایه تی تریش زۆرن، که ده گهړینه وه سهر (ئینوعه باس) و (عبدالله ی کور ی زوبیر)، (خوای گه وړه له خو یان و باوکی به ریزیان خو شیی ت)، که هه موویان ئه م سوږه ته به ناوی (سوږه تی جومعه) وه ناو ده به ن.

- (موسلیم) له (ئینوعه باس) و (ئه بو هورهیره) و (خوا لییان رازی بیت)، ده گهړینه وه، که: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ سُورَةَ الْجُمُعَةِ، وَالْمُنَافِقِينَ): پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نوژی هه ینییدا، سوږه تی (جومعه) و (مونافیقون) ی ده خویند.

* جومعه (که هه ینییه) ئاشکرایه، که رۆژی حه وته می هه فته یه و له پیش ئیسلامه وه له ناو عه په به کاند، به رۆژیکی پیرو زو بو پشودان و کۆبوونه وه به ناوبانگبووه. ده لێن له سه رده می (قوصه ی)، که باپیری حه وته می پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووه و سه رۆکی قو ره یش بو، له و رۆژده له دیوه خانی گه وړه ی (دار الندوة)، کۆبوونه وه ی به پیاوماقولا نی قو ره یش ده کرد.

* به و نوژی ه ی، که له ناوه ندی ئه و رۆژده ده کریت و تراوه: نوژی جومعه. به لام له بهر زۆر مه زنی و به ناوبانگی تی وای لیها تووه ده و تری ت: نوژی جومعه. واته نوژی هه ی که ی رۆژی هه ی نی.

بۆیه زۆرینه ی یاوه ران و تابیعین و دواتر، ههر ده یانفه رموو: (جومعه) مه به ستیشیان نوژی هه ی بوو.

وه کو (ئینوعه موه ر)، (خوا لییان رازی بیت) ده یفه رموو: (إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْجُمُعَةَ فَلْيَغْتَسِلْ)^(۱). واته: ههر که سیکتان بو جومعه هات، با پیشتر غوسلده ركات.

(۱) فه رموو ده شه. که بوخاری (ژماره: ۸۳۷) له نافع له ئینوعه موه ره وه (خوا لییان رازی بیت) گهړاو تییه وه، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْجُمُعَةَ فَلْيَغْتَسِلْ).

یان (بوخاری) له خاتوو (عائیشه) وه (خوا لیلی رازی بیت) ده گیریتته وه، که
فهرمووی: (كَانَ النَّاسُ يَنْتَابُونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَالْعَوَالِيِ..) ^(۱)

واته: پوژانی ههینی خه لکی له مال و گه ره کو ده واره دووره کانیانه وه دهاتن.
واته: دهاتنه نوژی ههینی.

- (ئه نه س)، (خوا لیلی رازی بیت) ده فهرمووی: (كُنَّا نَقِيلُ بَعْدَ الْجُمُعَةِ). ^(۲)

واته: دوا نوژی جومعه، سه ره خه ومان ده شکاند.

- (ئینو عومه ر)، (خوا لیان رازی بیت) ده گیریتته وه: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ). ^(۳)

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوا نوژی جومعه نوژیتری
(له مزگه وت) نه ده کرد، تا ته شریفی ده برده وه بو مال وه، چونکه سووننه ته کانی له
مال وه ده کرد.

- (سه هلی کوری سه عد)، (خوا لیان رازی بیت) ده فهرمووی: (مَا كُنَّا نَقِيلُ وَلَا
نَتَغَدَّى إِلَّا بَعْدَ الْجُمُعَةِ). ^(۴)

دوا نوژی جومعه نه بوایه سه ره خه ومان نه ده شکاندو، نانی نیوه پروانمان
نه ده خوارد.

- کوړا (ئیبجاع) له سه ره ئه وه یه: که ئه م سوړه ته ناوی (جومعه) یه واته: ههینی.

- دیسان کوړا له سه ره ئه وه هه یه، که سوړه تیکی مه ده نیه، واته هه موو ئایه ته کانی
له مه دینه هاتوونه ته خواره وه. له سه ره ئه وهش ریکن، که ژماره ی ئایه ته کانی ئه م

(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: بوخاری (ژماره: ۸۶۰)، موسلیم (۱۳۹۸).

(۲) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: وخاری (۵۰۸۸)، موسلیم (۸۵۹).

(۳) بوخاری (۹۳۷)، موسلیم (۸۸۲).

(۴) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: بوخاری (۶۲۷۹)، موسلیم (۸۵۹).

سورپه ته: (يازده) ئايه تن و هه موويان پيکه وه سالی شه شه می کوچی - که سالی گرتنی قه لای خه بیه ره - هاتوته خواره وه، هه ره لهو ساله شدا (ئه بو هویره)، (خوا لی بی رازی بیت) موسولمان بوو.

- ژماره ی سورپه ته که له ریزبه ندیی قورئاندا: (شه ستودوو هه) - له ریزبه ندیی هاتنه خواره وه دا، سورپه تی (سه دوشه شه مین) - له، دوا ی سورپه تی (ته حریم) و پیش سورپه تی (ته غابون) هاته خواره وه، که هه ردوو کیان هه ره لهم جوزئی (بیستوهه شته م) - هه دان.

- فه رزبوونی نویژی جومعه، پیش هاتنه خواره وه ی ئه م سورپه ته یه، چونکه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیشتر، که ته شریفی هی نا بو مه دینه (پوژی هیجره تکرده که ی)، که گه یشته ماله کانی (به نوسالمی کوپی عه وف) له که ناری مه دینه، کاتی نویژی هه ینی بوو، له وئ و تاری هه ینی دا. له وتاره که دا فه رزیتی نویژی جومعه ی پروونکرده وه، پیش جه نابیشی خه لکی مه دینه نویژی جومعه یان ده کرد، به لام فه رزنه بوو بوو. له وه وه ودوا به گوفتارو کردارو بریاری پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رزکرا.

ئه وه ی، که ئه م سورپه ته پیروژه ده رباره ی لیبران بو نویژی جومعه جه ختی لیده کاته وه، بو زیاتر بیرخستنه وه ی فه رزیتییه که یه تی، تا زیاتر به هه ند وه ربگیریت، هه ره وه کو دواتر لیرده پروونده بیتته وه (إن شاء الله).

مه به ست له سوږه ته که:

یه که مین مه به ست له هاتنه خواره وهی ئەم سوږه ته، به هه ندانانی نوژی جومعه یه، که ده بیت موسولمانان هوشیان لپی بیت و، له ساته وهختی نوژه که دا ده ست له کاروباریان هه لږگرن و خیرا خو بگه یننه نوژه که ی.

- ته نکید کردنه وه له وهی، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناو عه ږه به نه خوینده واره کانه وه ته شریفیه پناوه، خوی گه وره هه لیږاردووه، تا په یامی خوی به هه موو جیهاندا پېرا بگه ینیت، ئەمهش ږه تکر دنه وهی قسه و هیوای جوله که کانه، که ده یانوت: کو تا پیغه مبهری خوا له ئیمه ده بیت!

- ته نکید کردنه وه یه له مه زینتی په یامی خوی و، فه زلی خوی گه وره یه له سه ر مرو قایه تی، که ئەم دینه ی بو ناردوون، تا ببیته به رنامه ی ژیان ی تاك و کو یان و پیی به خته وهر بین.

- به پېرۆزدانانی پوژی هه ینی: ئەمهش سه ربه خوی ئوممه ته موسولمانه که ی گه یاند، که پیشت له ناوچه که دا به کاریگه ریی دین و دیدی جوله که کان، پوژی شه ممان پېرۆز بوو، کرابوو پوژی هه وان هه و کو بو ونه وهی خه لکی.

- ږه تکر دنه وهی لاف و گه زافی جوله که کان: له وهی گوا یه: هه ر ئەوان ته ولیای خوان و، هه ر ئەو که سانهش لای خوی گه وره قبول دهن، که له سه ر دین و دیدی ئەوان.

به مهش ئەو شانازیی و لوتبه رزییه یان شکا، که خو یان به سه ر عه ږه به کاند باد ه داو ده یانوت: ئیمه قه ومی تایبه تی خواین، چونکه دینی به تایبه ت بو ئیمه ناردووه.

- سه ر زه نشت کردنی ئەو موسولمانانه یه، که له تاو سامان و مالی دنیا هوشیان له نوژی جومعه ده بریت، چونکه هوی هاتنه خواره وهی سوږه ته کهش، ږوداو یکی و ابوو، که خه لکه که له مزگه وت بوون، له پشت پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژیانده کرد، که له سه دای گه یشتنی کاروانه باز رگانیه که ی (شام) یان پیگه یشت - که ته پل و ده فی بو لیده درا - نوژه که یان وه لکردو به ره و کاروانه که ږایان کرد، خوی گه ورهش گله یی توندی لی کردن، که چو ن ده بیت سامانی دنیا یان پی گرن گتر بیت، وهك له نوژو زیکری خوی گه وره.

مانای گشتی سوره ته که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ الجمعة: ۱

واته: هه رچی له ئاسانه کان و زه ویدان زیگری خوی پاک و پیروز ده کهن، خوی دهسه لاتداری بیناز، خوی کار به جی و دانا.

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ الجمعة: ۲

واته: ئه وه خوی گه ورهیه که له ناو ئه وه قهومه نه خوینده واره دا، نیرواویکی خویی هه لباردوو، تا قورئانی خویان به سهردا بخوینیتته وه، په یامی خوی گه وره یان پیرا بگه ینیت و پالفته یان بکات و، قورئان و سووننه ت و حیکمه تیان فیربکات، که پیشتر له گومرایی دیار و ئاشکرا دا بوون.

﴿وَالْآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ الجمعة: ۳

واته: هه روه ها خه لکانیکتر، که هیشتا نه هاتوونه ته ریزی ئه مان، خوی گه وره ش به دهسه لاته و دانا به ..

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ الجمعة: ۴

واته: ئه وه ش فه زلی خوی گه وره یه، که ده دات به و که سانه ی که خوی ده یه ون، خوی گه وره خاوه ن فه زل و چاکه ی زور مه زنه.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الجمعة: ۵

واته: نمونه‌ی ئەو کەسانە‌ی، کە پەیمانان لێ وەرگیرا، کە (تەورات) لەخۆبگرن و لە ژیاڵاندا پیاوێکەن، بەلام پێوە‌ی پابەندنەبوون و بە ئاراستەکانی (تەورات) نەجوولانەوه، وەکو (کەر/گویدریژ)یان لێهات، کە بارەکتیی لێبنین! بە راستی ئەو کەسانە‌ی تاهەکانی خۆی گەورە بەدرۆدەخەنەوه، کەسانێکی بەدو خراپەکارن، خۆی گەورەش هیدایەتی ستمکاران نادات.

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الجمعة: ۶

واته: بفرموو: ئە‌ی ئەو کەسانە‌ی، کە خۆ بە هیدایەتدراو دەزانن و لافێ ئەوه لێدەدن گوایه: ئێوه ئەولیا‌ی خۆی گەورەن و ئەو چاودیرو ئاودیرتانە، تەنها ئێوه، نەك خەڵكانێكیتر! جا کەوایه دەخۆزگە بە مردن بخوازن، ئەگەر راستگۆن، تا زووتر بگەنەوه بە خۆی گەوره.

﴿وَلَا يَتَمَتَّعُونَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ الجمعة: ۷

واته: بەلام ئەوانە، هەتا هەتایە رازینابن خۆزگەیهك بۆ مەرگیان بخوازن، چونکە دەزانن چ گوشتارو کردارو بریارێکیان هەبووه، دەزانن چەند دیدیل و رێ و یل و بزاوت چەوت و هەلوێست لارو سەرخواڕ بوون، چەند نیەت پیسو کردەوه پووچەل بوون، بۆیه تەمەننا ناکەن بمرن، لە ترسی لێپرسینەوهشیانە، کە ئەوه‌ندە سوورن لەسەر مانەوه و نەمردن، خۆی گەوره ئاگاداری ستمکارانە.

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالَمِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الجمعة: ۸

واته: بفرموو: ئەو مردنە‌ی ئێوه لە دەستی هەلدین، هەر دێتەرێتان، پاشانیش هەر دەگەرێنەوه لای خۆی گەوره، کە ئاگاداری نادیارو دیاره، شارەزاو زانی

په نهان و ئاشکرایه، جائه و کار و کرده وانه تان ده خاته وه پیشچاو، که نه نجامتانداون.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الجمعة: ۹

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتانه یناوه! ئه گهر رۆژی هه ینی بانگدرا بۆ نوێژ (نوێژی جومعه)، خیرا خو بگه ی نه زیکری خوی گه و ره و، کرین و فروشتنانی بۆ وه لکه ن، ئه وه تان چاکتره، ئه گهر په ییبه بن و بزانه.

﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ الجمعة: ۱۰.

واته: که نوێژه که ته و او بوو، بچنه وه سه ر سه و داو مامه له ی خۆتان بۆ که سابه ت و، په یدا کردنی بژیویی بلا و بینه وه، به لام هۆشتان له وه نه پریت، که له کاتی کاسبیکردنیشدا، به نییه ت و گوشتار و کردار، زیکری خوی گه و ره بکه ن و، ئومیدتتان به فه زل و رزق و رۆزی خوی گه و ره بیت، یادی خوا زۆر بکه ن، تا سه رفراز بن.

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ مِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ الجمعة: ۱۱

واته: هه ر به وه نده ی بازرگانیه کیان دی و، گویان له به زم و په زم بوو، به هه له داوان به ره و پیری چوون و جه نابتیان به ته نها له نوێژه که دا جیه یشت!! به ره رموو: ئه وه ی لای خوی گه و ره یه، چاکتره له و که سابه ت و به زم و په زمه، خوی گه و ره باشتترین رۆزیده رانه.

لێكدانهوی ئایه تهكان

ئایه تی یه كه م:

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ الجمعة: ۱

واته: هه رچی له ئاسمانه كان و زه ویدان، زیكری خوای پاكو پیروژ ده كه ن، خوای ده سه لاتداری بینیا، خوای کاربه جی و دانا.

- له سه ره تای سوپه تی (حه شر) دا باس مان له وشه ی (ته سبیح) و ته سبیحات کردنی گه ردوون و هه رچی تیی دایه، کرد، كه بو خوای تاكو پاکی ده كه ن، جا هه یانه به وتن و له فز ته سبیحات ده کات، وه کو مروؤف و فریشته و جن، یان به زمانی حال زیکرده کات، وه کو زینده وهرو بیگیان.

ئیمه باوه رمان وایه: كه هه ر هه موو (وجود) زیکری خوای گه و ره ده كه ن و ملکه چیی بو درده برن، ته سبیحاتیده كه ن، به لام به ته ئکید ئیمه له ته سبیحات کردنه که یان ناگه بن، وه کو خوای گه و ره فه رموویه تی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ الإسراء: ۴۴.

واته: هه رچی شتیك، كه وا له وجود دایه، زیکری خوای گه و ره ده کات، به لام ئیوه له زیکر کردنه که یان حالینابن.

لیره شدا جهخت له وه ده کاته وه که ههرچی له ئاسانه کانداهیه وه، ههرچی له زه ویدا هیه، ته سبیحاتی خوی گه وره ده کهن، تا بیته هاندانی موسولمانان، که له م رۆژهی ههینیشدا نه ونده به هه لپه ی دنیا وه خه ریکنه بن، که زیکی خویان له بیر بچته وه. یان خوا به رستیان - له م رۆژه پیرۆزه شدا - ههر وه کورۆژه کانتریته، چ جای نه وهی له به رختاری کاسبیکردن و خه ریکبوونی پاره پیداکردن، هوشیان له زیکی خوا بپریت و، ته نانهت له ساته وهختی نوژی جومعه که شدا، نه په رژینه سه ر نوژه که! که جۆره ها زیکرو ته سبیحاتی خوی گه وره ی له خوگرتوه.

- لیره شدا به شیوازی کرداری رانه بردوو ده فهرموئ: (یَسَّحْ)، تا به رده وامیته زیکرو ته سبیحاتی مه خلوقات نیشاندات، که که مته رخه م نین و چالا کانه فهرزی سه ر شانی خویان به جیده هینن، نه مه ش گله ییه کی لاهه کیه، که نه دی بوچی ئیوه ی موسولمانی که مته رخه م، وا نابن؟!

- کو تایی ئایه ته که به و سئ ناوه پیرۆزه: (الْقُدُّوسُ، الْعَزِيزُ، الْحَكِيمُ) دینیت، که پیشتر له سورته ی (حه شر) دا هاتبوون (له ویدا شه رحمان کردوون) بو نه وهی بیرخسته نه وهی نوژی زیکرو ته سبیحاته که یان، زیاتر لی ته ئکید بکاته وه، وه کو نه وهی پیان بفرموئ: بوچی به که سابهت و سامانی دنیا وه زیاتر مه شغولده بن، وه که له کوژی زیکی خوی پاک و پیرۆزو ده سه لاتدارو دانا؟! خو هه موو که سینک، که ده چیته کوژی ده سه لاتداران، ههر حه زده کات له وئ بمینیتته وه، به بی مؤله توه رگرتنیش له خزمهت مه ره خهس نابیت! ئیدی ئیوه بوچی ههر وا ئاسان و نه شیاوانه له کوژی زیکی خوا، له نوژ، له مزگهوت، له حزووری نیرواوه که ی خوی گه وره دا، ئاوا ده رده پهرن و خو ده گه یننه کاروانیک بازرگانی، که داخو پشکیکتان به رده که ویت، یان نا؟!!

- (الْقُدُّوسُ) پاک و بی عه یییه، که پاکیتیه که ی و پیرۆزبوونه که ی خویی (زاتی) یه، نه که (مقدس) کراو، که بکه ری ده ره کی پبویسته، تا به پیرۆزیدابنیت. خوایه که نه وه سیفه تی بیت و ئیوه چووبنه ماله که ی و له حزووریدا بن، چون ئاوا بو پشکیکی دنیا یی وه لی ده کهن؟!

- (الْعَزِيز) دہسہ لاتداریکہ، کہ پیویستہ بہ ہیژی کہس نیہ، بہ پیچہ وانہوہ،
ئہوانہی لہ خزمہ تیدا دہبن و عہدایہ تی بۆ رادہ گہ یئن (عہزیز) دہبن و، شانازی
پیوہ دہ کهن، دہی، کہ مادام وایہ، چۆن ئاوا بۆ پشکیکی دنیایی وہ لی دہ کهن؟!

- (الْحَكِيم) خوی گہورہ، کہ دانایہ و ہموو شتیک لہ کات و ساتی شیاوو
سازاوی خۆیدا دہ کات، ئیستاتانی بۆ نوئژ دیاری کردووہو، پیشترو دواتریشی بۆ
کہسابہت و مال و سامانپہیدا کردن، کہی ئہمہ لہ دانایی و ئہقلپیشکان و پہی
پیبردنتانہ، کہ ئاوا بۆ پشکیکی دنیایی نوئژہ کہتان وہ لکهن و کات و ساتی نوئژی
جومعہ وازلیبہینن، لہبہر خاتری پشکیکی دنیایی، کہ ناشزانن (رزق) ی ئیوہیہ،
یان نا؟!

- ئہم ناوہ پیروژانہ، کہ لہم ئایہ تہدا ہاتوون، ہەر بیرخستنہوہی ئہو رہفتارہ
نہشیاوہیہ، کہ چۆن دہشیت ئیوہ لہ مالی خوادابن و لہ خزمہت پہیامبہرہ کہیدابن
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لہ کوږی زیکری خوی ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾
دابن و، ئہوہندہ سات و شوین و کارہ کہتان پی گرنگ نہبیت و، یہ کسہر -بی
رپییدان- بہ ہلہ داوان دہرپہرینہ دہرہوہ؟!

ئیوہ لہ نوئژدان؟ لہ جزووری خوی خاوەن و دہسہ لاتدارو داناو پاک و کاملدان!

دەرسى دووهم

ئايەتى ۳_۲

ئايەتى دووهم:

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾.

واتە: ئەو خەلىپە، كە لە ئاۋ ئەو قەومە نەخۆشەندەۋارەدا، نىرراۋىكى خۆيى ھەلبۇزاردوۋە، تا قورئانى خەلىپە بەسەردا بخۆشەندەۋە، پەيامى خەلىپە بەسەردا پىراپگەنەيت و پالەتەيانبەكات و قورئان و سوۋنەت و ھىكمەتەيان فەربەكات، كە پىشتەر لە گومرايى ديارو ئاشكرادا بوۋن.

- (بَعَثَ) وشەى (بَعَثَ) چەندىن ماناى ھەيە، لىرەدا بە مانايەكى كۆگا - كە ھەموانى لە خۆگرتەيت - ھاتوۋە.. ئەسلى (بَعَثَ):

۱- ھەستەنى تۈزۈخۇل و بىلاۋبوۋنەۋەيەتى، كە دەپتە (عەجەب) و زۆر شوپىن دەگرتەۋە. بەم مانايەيە، كە خەلىپە گەۋرە دەفەرمۇي: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾.

واتە: بىفەرمۇ: خەلىپە گەۋرە ئەۋەندە بەتوانايە، كە سزاۋ ئازارىكى واتان بەسەردا بىلاۋبەكاتەۋە، كە سەرو خەلىپە بىگرتەۋە..

۲- زىندوۋبوۋنەۋەيە مەۋق و بىلاۋبوۋنەۋەيەنە لە رۆژى ھەشەردا: ۋەكو زۆرىنەي ئايەتەكانى (بَعَثَ) جەختى لىدەكەنەۋە، ۋەك: ﴿وَالْمَوْتُ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾.

الأنعام: ۳۶، واته: مردوو ه کان خوی گه وره زیندوو یانده کاته وهو، پاشان ده گه رینه وه لای خوی.

یان ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿۳۸﴾ النحل: ۳۸.

بهو په ری جه ختکرده وه سویندیان به خوی گه وره ده خوارد، که خوی گه وره کهس له وانه زیندوو ناکاته وه، که ده مرن! به لی، زیندوو یان ده که ینه وه، ئه وه به لی نه وه له سه رمانه وه ده یهینینه دی. به لام زو رینه ی خه لکی ئه مه نازانن و په ی بی نابه ن..

۳- ناردنی پیغه مبه ران، که هه روه کو زیندوو کرده وهی دلی خه لکیه، که به خوا ویستی ئاوه دان ده بیته وهو هزریان به خواناسی راست و دروست ته سه وری ئه م (وجود) ه ده کات و له گه لییدا ده بزویت.

وهك ده فهرموی: ﴿وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارَ سُورًا لِّتُلُوْا عَلَیْهِمْ ءَايَاتِنَا﴾ القصص: ۵۹.

واته: مومکین نه بوو خوی گه وره، ناوچه که به فه تاره ت بدات، پیش ئه وهی له مه ککه وه نیروای خوی هه لبریزیت و په یامی خوی پیدا بنیریت.

هه روه ها ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶.

واته: به دلنیا ییه وه له ناو هه موو ئوممه تیک (قهوم و گهل) یکدا نیرواومان هه لبراردوو وه، ناردوو مانه بو خه لکه که که: خوی گه وره بپه رستن و توخنی طاغوت^(۱) مه که ون.

۴- ئه و پله و پایه به رزه ی، که خوی گه وره ده ییه خشیته ئه و خوا ویستانه ی په یامی

(۱) طاغوت: شهیتان و بت و ئه وی _ جگه له خوی گه وره _ ده په رستریت و، ئه وی یاسا داده ریژییت و حوکم به غهیری دینی خوا ده کات و، ئه وی داوهری ده به نه وه لا، تا به غهیری دینی خوی گه وره داوهری بیان بکات..

خوایان_ کارامانه_ هه لگرتوووه_ سه رپاستانه_ گه یاندوو یانه ته وه، ئه مانه شایانی پاداشتی تاییهت و خه لاتنی نایابی خوای گه ورن، له پیش هه مووشیانه وه: پیشه وای سهروه رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، که خوای گه وره پپی ده فره رموی ﴿وَمِنْ أَيْلٍ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ الإسراء: ۷۹.

واته: به شیک له شه وانت ته رخا بکه بو شه ونوئو قورئان خویندن، چونکه فره له سهرت، تا خوای گه وره ئه و پله و پایه ریزه مه دحکراوت پیبه خشیته..

- لیڤه شدا خوای گه وره باس له هه لپژاردنی سه یدنا محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کات، که چۆن کردیه مایه ی زیندو کردنه وهی دَل و رُوح و مَرُوقِیتی عه ره به کان و، پاشان گه لانیت، که هه ریه که له یاوه رانی به ریزی، گه یشته لوتکه ی ته قواکاری و راقیبوونیک، که خوای گه وره له دنیا دا مژده یان بداتی، که لییان خوشبووه ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ الفتح: ۱۸.

واته: به دلنیا ییه وه خوای گه وره له و موسولمانانه خوشبوو، که له ژیر دره خته که دا به یعه تیان پیدایت.

﴿الْأُمِّيْنَ﴾ خه لکه نه خوینده واره که، مه به ست لی: عه ره به کان، چونکه ئه و خوینده واره که مهش، که له ناویاندا هه بووه هه ر به نه خوینده واره هه ژمارد ده کران، چونکه له لایه که وه ریزه یه کی و نه بوو، سیفه تی نه خوینده واریتی عه ره به کان بگوریت. وه کو بو نموونه: جوله که کان، که پییان نه ده و ترا نه خوینده واره.

له لایه کی تریشه وه به خوینده واره و نه خوینده واره وه، هه ر پییان ده و ترا: نه خوینده واره، چونکه ئه هلی کیتاب نه بوون و له سه ر ریه کی روشنی خواپه رستی نه بوون.

- (الْأُمِّي) وه کو ئه وه یه بوتريت: نه زانی زگماکی. واته: هه روه کو ئه و کاتیه تی، که له دایکبوو، نه خوینده واره و نه زان بوو، ئیستاش، که گه وره بووه، هه ر نه زانی زگماکه! و هیچ فیڤنه بووه.

- ﴿مَنْهُمْ﴾ لهوان پیتی (مَنْ: واته: له) بۆ جوئکردنه وهی هه ندیکه له هه موو. واته: یه کیکه له خوین. هاتنی ئەم پیت و راناوه: (مَنْ، هُمْ) لێره دا بهرچاوخستنی چه ندین حاله:

۱- ئە ی عه رهبینه! هه ست به و فه زله گه وره یه بکه ن، که خوی گه وره پێیدا ون، که له ناو ئیوه دا کۆتا پیغه مبه ری خوی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ جیهانیان هه لێژاردووه، خو ئیوه شایانترن زوو شوئینی بکه ون.

۲- ئیوه، که هه مووتان نه خوینده وارن و، ئەم پیغه مبه ره هه لێژیراوه ی ناویشتان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر نه خوینده واره، به لام خو به م په یامه خوا ییه، ئیوه ده که ونه وه پێش ته هلی کیتاب، که ئیوه له خوتان به باشتریان ده زانن!

۳- ئەم پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه ر له خوتانه و ده یان سن، ده بوو زووترو چاکتر شوئینی بکه ون، نابین خوی گه وره پیغه مبه رانیکیتری بۆ ناو قه ومی غه یری خویان ناردووه، که چی هه لویستی ته و قه ومانه له و پیغه مبه رانه (عليهم السلام) له هه لویستی ئیوه چاکتر و ئیماندارانه تر و جوامیرانه تر بوو!

هه روه کو، که سه یدنا (یونس ی) (عليه السلام) نارد بۆ خه لکی (نه ینه و)، یان سه یدنا (لوط ی) نارد بۆ قه ومی (سه دۆم)، یان سه یدنا (ئیلیاس ی) نارد بۆ که نعانیه کان (له ناوچه ی سه یدای لوبنانی ته مرۆ) که بتیکیان به ناوی (به عل) ده په رست، ئی باشه خو ئەم پیغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) غه ربیه نیه و هاتبیته ناوتانه وه!

۴- هاتنی ئەم پیغه مبه ره به پرێزه (عليه الصلاة والسلام) له ناو عه ربه کاند، وه لامدان هه و هینانه جیی دو عاکه ی سه یدنا (ئیهراهم) هه (عليه السلام)، که له په نای که عبه دا ده پارایه وه ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ البقرة: ۱۲۹.

واته: خوی په روه ردگارمان! نیرراویکی خۆت، هه ر له ناو خویاندا هه لێژیه، تا فه رمایشته کانی خۆت به سه ریاندا بخوئینیته وه و، فیری خوئینده وه ی که لامی

خوتیان بکات و، دهروونیان پالفتهو رهوشتیان پارسه‌نگ بکات..

۵- مه‌به‌ست له ﴿الْأُمِّينَ﴾ هه‌که‌ش ته‌ئکیده، که عه‌ره‌به‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ن چونکه:

أ- لیره‌و له شوینیت‌ردا ده‌فه‌رموی ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّينَ رَسُولًا﴾.

واته: له ناو نه‌خوینده‌واره‌کاندا، نیرراویکی خوی هه‌ل‌بارد.

له‌و دو‌عایه‌ی سه‌یدنا (ئبراهیم) یشدا (عَلَيْهِ السَّلَام)، که فه‌رموی ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾: نیرراویک هه‌ر له‌ خو‌یان.. هه‌ر مه‌به‌ستی له‌ عه‌ره‌به‌کان بوو، که نه‌خوینده‌واربوون. ئه‌و دو‌عایه‌یان تیدا هاته‌جی.

ب- پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یفه‌رموو: (إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسِبُ....)^(۱).

واته: ئیمه ئوممه‌تیکی نه‌خوینده‌وارین: نه‌ده‌نووسین و نه‌ ژمیریاریس ده‌زانین..

مه‌به‌ست له‌مه: حوکی گشتی عه‌ره‌به‌کانه، نه‌ک دانه‌دانه‌ی خوینده‌واره‌کانیان، وه‌کو: سه‌یدنا (عومه‌ر) و سه‌یدنا (عه‌لی)، (خوا لییان رازی بی‌ت)، که خوینده‌واربوون.

ج- جوله‌که‌کان بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی ریزی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یانوت: پیغه‌مبه‌ری نه‌خوینده‌واره‌کانه! ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ﴾ آل عمران: ۷۵.

واته: ئیمه هه‌قمان به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری نه‌خوینده‌واره‌کانه‌وه‌ نییه‌و شوینی ناکه‌وین..

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌ (ئینوصه‌بیادی فه‌رموو، که یه‌کیک بوو له‌ ناوداران‌ی جوله‌که: (...أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟.. فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ

الْأُمِّيِّينَ).^(۱)

واته: شاهیدیده دیت، که من نیراوی خوی گه وره؟ عه زیکرد: به ئی، شاهیدیده دم، که نیراوی خوایت، به لام بو نه خوینده واره کان نیراویت.

۶- باسکردنی نه خوینده واریتی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ الأعراف: ۱۵۷.

واته: نه وانه ی شوین پیغه مبه ره نه خوینده واره که ده که ون..

هه روه ها نه خوینده واریتی قه ومه که ی، بو نیشان دانی موعجیزه ی هیئانه به ره می نه و نه وه نمونه بییه ی یاوه رانه، چونکه نه خوینده واریتی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ری له و نه رکانه ی موسلمان کردن و په روه رده کردن و ئاراسته کردنی ئوممه ته که ی نه گرت، که وه زیفه ی پیغه مبه رانی خوینده واری پیشتتر بووه، وه کو: سهیدنا (موسا)، یان سهیدنا (سوله یان)، یان به ریزه کانیتتر (عَلَيْهِمُ السَّلَام).

هه روه ها نه خوینده واریتی نه ته وه که شی _ که عه ره به کانی نه و سه رده مه بوون _ ری له وه نه گرت بگه نه نه و لوتکه به رزه ی، که ره زامه ندی خوی گه وره ئاوا له دنیا دا به ده سته یین و، نه وه نده چاک و زورو کاریگه ربن و، ئاوا دینه که بلا و بکه نه وه.

نه خوینده واریتی هیچ لایه کیان، ری له و هیدایه تدان و تیگه یاندن و پیگه یاندن نه نه گرت، که له مه به سستی پیغه مبه ری تییه که دا هه یه: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾، ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾.

بویه به ته ئکیدیشه وه لی ره دا فره مووی: ﴿مِّنْهُمْ﴾، واته: هه م له و قه ومه یه، که نه خوینده وارن و، هه م جه نابیشی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) یه کیکه له و نه خوینده واران.

۷- ئاماژەییەکی ناواخیتەر لە ئایەتە کەدایە، ئەویش ئەوەیە: کە ئەم پێغەمبەرە نەخویندەوارە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) کۆمەڵێک ئەرکی پێشەوایەتی و مامۆستایەتی و رابەریتی پەرورەدەکاریی ئەنجامداوە، کە لە نەخویندەوارەو نایەت!

وێ کو: خویندەو (يَتْلُوا) و پەرورەدەکردن (وَيُزَكِّيهِمْ) و فێرکردن (وَيُعَلِّمُهُم)، هەر ئەوەندەش نەبوو، کە بیانکاتە ئوممەتییکی خویندەوارو پەرورەدەکراو، بە لکو کردنی بە ئوممەتییکی رابەر و دامەزرێنەری شارستانی!

- ﴿رَسُولًا﴾ رَسُول: نیراو، بەلام لە ئەسڵیدا دواندن و رەفتاری کاوێخو و هیدیی و لەسەرخوا. لەمەوێ، کە بە کەسی نیراویان وتوو: (رَسُول)، کە ویستووشیانە کە سێک هیدیکەنەو، تا لەسەرخوا بدوێت و توویانە: (عَلَى رُسُلِكَ). نیراو دەشیت قسەو هەلۆیست بگەنێت، هەر وێ کو، کە دەشیت نامەو پەيام بگەنێت، پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ السَّلَام) هەردووکیان دەگەیان.

- سەیدنا (موسا - عَلَيْهِ السَّلَام) دەربارەیی جەنابی خوێ و (هارون) ی برای (عَلَيْهِ السَّلَام) بە فیرەوێ فەرموو: ﴿إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾ واتە: ئێمە هەردووکیان دوو نیراوی خوا پەرورەدگارتین.. بۆ عەرەبەکانیش دەفەرموی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ التوبة: ۱۲۸، واتە: بە دنیاییەو نیراوی خاویان، هەر لە ناو خۆتانەو بۆ هاتوو.

دەشیت نیراوی خوا گەورە فریشتە بیت، وێ کو، کە فریشتەکان بە سەیدنا (لوط) یان فەرموو: ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ واتە: بێخەمبە، ئێمە نیراوی خوا پەرورەدگارتین، دوژمنان دەستیان ناتگات.

یان ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ واتە: کاتیک، کە نیراوانمان (فریشتەکان) چوونە خزمەتی (لوط - عليه السلام).

یان ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ العنكبوت: ۳۱ واتە: کاتیک، کە

نیرواوانمان (فریشته کان) مژده که یان گه یانده (ئیبراهیم - علیه السلام).. (مژده ی پییه خشینی کوریک)..

ههروه کو، که ده شیت له مرؤف بیت، وه کو پیغه مبه ره به پرزه کان (علیهم السلام) ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ آل عمران: ۱۴۴، واته: محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیرواویکی خوی گه وره بوو یوتان..

ههروه ها، که دهه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا..﴾ المؤمنون: ۵۱، واته: ئه ی نیرواوانی خوا! له و پرزیه جه لاله ی پیمانداون بخون و کاروکرده وه ی چاک بکن..

- ههروه ها ده شیت باو باران بیت: ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ فُزْرًا﴾ الأنعام: ۶، واته: بارانی به خورمان به سهردا باراندن.

- یان شهیتان بیت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ مریم: ۸۳، واته: مه گهر نابین، که ئاوا ئیمه شهیتانه کانمان ناردوته سهر کافره کان؟!

- له زاراوه ی شهر عدا (رَسُول) ئه و پیغه مبه ره ی خوایه که په یامی سهر به خوی خویی ههیه. وه کو: سهیدنا (نوح) و سهیدنا (ئیبراهیم) و سهیدنا (موسا) و سهیدنا (عیسا)، (علیهم السلام).

(نبی) یش ئه و پیغه مبه ره ی خوایه، که - ئه گه رچی وه حیشی بو دیت - به لام په یامی سهر به خوی خویی نییه، له سهر په یامی پیغه مبه ره ی پیش خوی دهر وات و، خه لکه گو مرا که ده هیئتته وه سهر دینه که.

بو یه ده وتریت: هه موو (نبی) یه ک (رَسُول) نیه، به لام هه موو (رَسُول) یک (نبی) یه .. سه لامی خوا له هه موو یان.

- ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾

- ﴿يَتْلُوا﴾ ده یخوینیتته وه، به لام جیاوازی ئه م له گه ل (یقرأ) دا له زمانی عه ره بیدا

زۆره، ئە گەرچی لە کوردییە کەدا هەردووکیان هەر خویندەنەوێه:

- ئەسلی (يَتْلُو): (تَلَوْ وَتِلَاوَة)، کە چاوگن، واتە: بە دواى یە کداھینان، بێتەوێ هێچ بکەوێنە نێوانیانەو. وە کو: ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝١ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝٢﴾ الشمس: ۱- ۲، واتە: سویند بە خۆرو کاتی بەرزبوونەوێ، سویند بە مانگ، کە بەدوایدا دیت.. هاتنی مانگ یە کسەر بەدواى خۆردا. مەبەست لە شوینکەوتنی خۆرو بەدوادا هاتنی پلەو ئیقتیادپێکردن و لێوەگرتنی، چونکە وزەى خۆر ئەسلەو، مانگ تیشکە کەى لێوە وەرەگریت و، وە کو ئاوینە روناکیە کەى دەداتەو.

بۆیە دەبارەیان فەرموویەتی: ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ الفرقان: ۶۱، واتە: خۆای گەورە لە ئاسماندا خۆرى کردووە بە چراو، مانگیشی پرشنگدار کردووە، چونکە روناکی خۆره کە لە خودی خۆیەوێهەتی، روناکی مانگە کە کراو (مفعول به) یە، بۆیە دەفەرموئ: (مُنِيرًا)، چونکە خۆی لەخۆیدا وە کو خۆر روناك و پرشنگدار نەبوو، بۆیە روناك کراو.

هەر وەها: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرُ نُورًا﴾ یونس: ۵، واتە: ئەو خۆای گەورە، کە خۆرى پرشنگدار کردووە و هەیشیشی تیشکدار کردووە.

بۆ خویندەنەوێ کتیبی ئاسمانی دەوتریت: (تلاوة)، چونکە خویندەنەوێه کە، دەبیت کارپێکردنی بە دوادا بیت، چونکە بریارو فەرمانی خۆای گەورە، بۆیە وە کو خویندەنەوێ شیعرو چیرۆک نیه.

خۆای گەورە لە باسی خویندەنەوێ قورئانی پیرۆزدا دەفەرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ العنكبوت: ۵۱، واتە: مە گەر ئەوئەندە بەس نییه (بۆ بەلگەهینانەو لەسەر راستگۆیی جەنابت و هاتنی وەحی)، کە ئیمە ئەو کتیبەمان ناردۆتە خوارووە بۆ جەنابت، کە بۆ ئەوانیش دەخویندریتەو دەبیستن؟! ئەمە خۆی رەحمەت و بەزەیی و بیرھینانەوێه بۆ کەسانیک، کە باوەریان بە خۆای گەورە وەحی پێشتری هیه. ئەمە گلەییە لە ئەهلی کیتاب، کە: ئیوە دەزانن وەحی چیهو، ئەم وەحیەش ئاوا بە چاوی خۆتان

دهبینن، ئیوه له هه موو کهس له پیشتر بوون، که باوهر بهینن پیی..

کهوابوو: تیلاووت تایبه ته به فهرمایشتی خوی گهوره، ئه وه سنور به زانندن و رهفتاری طاغوتانهیه، که ئیستا بۆ بریاری سهروک و پاشاو حاکمه کانی سهردهم دهوتریت: (تلاوة البیان)، یان (یتلو قرارات الرئيس) یان (تلى البیان الأمیری)!!

- ئهرکه پیغه مبه ریتییه که لیره وه دهستییده کات، که ﴿ءَاٰیٰتِهٖ﴾ یان به سهردا دهخوینیته وه وه فرمانه خواویه کانیاں پیراده گه نییت دواى ئهم ئهرکه: (تهزکیه: پالفتهی دهروون) و (تهعلیم: فیرکردن) دیت.

- (آیات) کوی (آیه)، عه للامه (راغیبی ئه صفه هانی) ده باره ی ده فهرموی: بریتییه له نیشانه ی دیارو ئاشکرای شت، حه قیقه تیشی ئه وه یه: که ده بیته به لگه ی شتیکیتر، که ده شی ت دیار نه بیته، به لام ده رکه وتنی ئایه ته که، ده بیته به لگه ی هه بوون و دۆزینه وه ی نادیاره که، وه کو: هه بوونی مه شخه لی ری، یان به رده بازی ئاو، یان نیشانه ی ریگایه ک، له هه ر شوینییدا ئهم نیشانه یه بینرا ده زانیته، که ئه وه ریگاکه یه، جا له به رجه سته (مه حسوسات) دا بیته، یان له ژیریاری (معقولات) هه کاندا بیته، هه موو دروستکراوی کیش به لگه و نیشانه ی دروستکار یکه.

هاتنی وشه ی (آیه) له قورئاندا بۆ ئه وه یه، که بیته به لگه و نیشانه له سه ر نادیاره که، که له باسییدا هاتووه، هه موو وشه و پرگه و رسته و ئایه تیکی سورته ته کانی قورئان، به لگه و نیشانه ی هه بوونی ئه وانه ن، که له باسیاندا هاتوون.^(۱)

(۱) الراغب الأصفهانی: مفردات الفاظ القرآن. تویژینه وه ی صفوان عدنان داودی. بلاوکار: دار القلم دمشق و الدار الشامیه بیروت. چاپی دووهم ۱۴۲۳هـ/ ۲۰۰۲ز (ل ۱۰۱-۱۰۳).

لہم پیتاسہو شیکارہی (پاغیبی ٹہ صفہ ہانی) یہ وہ پروندہ بیتہ وہ، کہ
(ثایات) سہ کانی خوی گہورہ چہ ندین جوړن:

- (ثایاتی گہردوون و ژیان و مروّف)، کہ بہ لگہن لہ سہر تواناو زانایی و دانایی
خوی گہورہ، وہ کو ہہ موو مہ خلوقات، لہ ہہ سارہیہ کہ وہ بو ٹہ لکترؤنیٹک. ہہ روہا
ژیان و ژیانندہ وہ و مردن و مرادنی گیانلہ بہ ریکی وہ کو: فیل و مروّف، تا دہ گاتہ
ژیاندن و مراندنی سیلّیک.

ہہ روہا جیہانی مروّف: جہستہ و دہروون و ہہست و روّحی، کہ ہہر یہ کہیان
ہہ زاران بہ لگہو نیشانہیان تیدایہ، لہ سہر تواناو زانایی و دانایی خوی کردگار،
وہ کو جوړہ کانی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾.

- ثایہ تی دیارده: ٹہوانہی، کہ دووبارہ دہ بنہ وہ، تا شتیتہر بخنہ بہرچاو، کہ
مہ بہست لییان: سہرنجراکیشان و ہاندانہ بو خواناسیی و خواپہ رستیی و
توبہ کردن، وہ کو: دیارده کانی باران و باو تیشکی خوړو ہاوشیوہیان، کہ پہ حمہ تن،
یان دیارده کانی کارہ ساتی گہردوونی وہ کو: لافاوو بوومہ لہرزہو ہاوشیوہیان، کہ
سزان و دہخوازن خہ لکہ کہ پروہ بکہنہ وہ خوی گہورہ:

﴿فَازْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ﴾ فصلت: ۱۶.

واتہ: چہندی پوژری شومی بہردہوام، پہشہبای ساردو بہ گورمان ہہ لکردہ
سہریان (سہر قہومی عاد)، تا ہہر لہ ژیانہ دنیا اندا سزایہ کی زہلیلکارانہیان پی
بچیژین، سویند بہ خوا، سزای پوژری دوا بیان چاوشوړ کارترہو زہلیلکارترہو، کہس
نابیت بو سہر خستیان بیت بہ ہانایانہ وہ..

- ثایاتی پہیامی خوی: بو ہہ بوونی نیشانہی نہ خویندہ واریتی سہیدنا (محمد
-صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لہ تہوراتی بہردہستی جولہ کہ کانی ٹہو سہردہ مہدا،
دہفہ رموی:

﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾
العنكبوت: ۴۹.

واته: نیشانه کانی پیغه مبه ری تی (محمد - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که له ته و راتی به رده ستی اندا هه بوو، له سینهی زانا کانی شی اندا به له بهر کراوی هه بوو، به راستی ته وه هه زالم و سته مکارانن، که نکولی له ئایه ته کانی ئیمه ده کهن.

- بو خویندنه وهی ئایه ته کانی وه حی خوایی - به شیوه یه کی گشتی - بو ئه هلی کیتاب ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ البقرة: ۱۲۱.

واته: ئه وانهی، که وه حی خومانمان بو ناردن، ده یخویننه وه هه قی خوی ده ده نی، چونکه باوه ریان پییه تی.

- بو خویندنه وی ئایه تی قورئانه که شی ده فهرموی: ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَقِلَ الْفُرَّانَ تَزِيلًا﴾ المزمّل: ۴، واته: هی دی یانه و روشن و ئاشکرا قورئانه که بخویننه.

هه موو وشه و برگه یه کی ئایه تی قورئان، به لگه و نیشانه یه، که له لایه ن خوی گه و ره وه یه، بو زیاتر سه رنجدان و زانین، ده شی ت ئه و کتیبانه بخویند ری ت، که باس له (موعجیزه) یتی قورئان ده کهن، له لایه نه کانی ره وانی بیژی و یاسایی و میژوویی و زانستی و ژمی ریاری و لایه نه کانتری یه وه.^(۱)

که و ابوو لی ره دا، باس له ئه رکی یه که می پیغه مبه ری تی یه که یه، که خویندنه وهی (ئایات) ی قورئانه که یه، که بانگه وازی خواناسیی و خوا په رستی یه، تا عه بدایه تی سهر راستانه بو خوی تا کو پاک ئه نجام بدری ت.

﴿وَنُزِّلْنَاهُ﴾ چا و گه که ی (تزکیه) یه، که بریتی یه له: پالفته بوون و گه شه و نه شو نما.

(۱) له کتیبی (دید ی مه له کوتی) یه که دا باسی کی کورتم له سهر ئه م دیاردانه نووسی و وه والحمد لله.

پالڤته بوون: بژارکردنی دله له مه بهستی غهیری خوا پیببون، بژارکردنی گوڤتاره له ناشه رعی، بژارکردنی ره وشته له ناره وایی بزوت و هه لویست.

هه موو پالڤته بوونی کیش، هوکاری نه شونمايه، له بژارکردنی که سایه تیه وه، بو بژارکردنی ده غلودان، بو بژارکردنی کو مه لگه له ده غه لئی و گه نده لئی و خراپه کاری، بو بژارکردنی یاساو ریساو ده ستوری ده ولت له ناره وایی و ناشه رعیی.

- ثم پالڤته سازیهی، که له موسولمان داواکراوه:

۱- سه ره تا ده بی بزانی، که ته وه فزلی خوايه و، خوی گه وه ئیختیاری پالڤته سازیهی که ی بو ده کات و له به نه جامگه یاندن و کاملبوونییدا سه رکه وتوی ده کات.

وه کو کورد ده لی: ده بی خوا بیدات، چونکه ده فهرموی: ﴿بَلِ اللّٰهُ يُرِکِی مِنْ یَشاءُ﴾ النساء: ۴۹.

واته: خوی گه وه خوی پالڤته ی هه ر که سیک ده کات، که خوی (خوی په روه ردگار خوی) بیه ویت.. ته مه سه رکه وتوو کردنی عه بده کانه له پالڤته سازیهی که وه، قبول کردنی خوی گه وره یه لئی.

۲- سووننه ت و سیره ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم)، نمونه ی پالڤته سازیهی که یه، نه ک سوفیگه ریئیهی که ی (هیندوس و زرده شتی و مانه یی) و ته وهی له چه رخه تاریکه کانی مه سیحی تیه وه په رییه ناو ته هلی ئیسلام.

لاباسی یه که م: سوفیگه ریئیهی زاهدی تیهی که ی ئیسلام نیه:

سوفیگه ریئیهی دیدور و بزوت و موماره سه یه که، له ته لفه وه، تا یائی، پیچه وانه ی ئیسلامه. به تاییه تی ته وهی که له هه ندیک ”پیشه وا“ یانی سوفیگه ریئیهی که وه هاتووه. لیره دا مه به ستم سه رچاوه سوفیگه ریئیهی که یه، نه ک ته و (زاهدی تی) یه ی (شیخ حه سه نی به سریی) و (ئیه راهمی کوری ته ده هم) و (شیخ

عبدالقادری گهیلانی) و (ئیامی غه زالی)، (رهمه تی خویان لیبت)، ههروه ها ئه وهی، که هاوشیوه کانیاں گرتبوویانه بهر، ئه میان شهرعی یه و ئه ویان ناشه رعیه، به تایبه تی ئه وهی له (حه لاج) و (ئیبنوعه ره بی) و (ئیبنوالفارض) و. هاوشیوه یانه وه هاتووه.^(۱)

خوای گه وره باسی پیغه مبه ره پیشه واکه ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ کردوین، که جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریبه رو مامۆستای ئه و پالفته بوونه ی که سایه تیمانه، به وهی هیناوتی و به وهی دهیخاته بهرچاوان.

بۆیه لیره شدا دواى (به لاغ) ی قورئانه که ده فهرموی ﴿وَزَكِّيهِمْ﴾ له شوینی تریشدا وا ده فهرموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ آل عمران: ۱۶۴.

واته: به دنیاییه وه خوای گه وره، نازو نیعه تیکی زۆری به موسولمانان به خشی به وهی، که له ناو خۆیاندان نیراویکی بۆ هه لێژاردن، تا په یامی خوای گه وره یان پیرابگه ینیت و پالفته یان بکات و قورئانیان فیربکات، ههروه ها فیریان بکات، که چۆن بهم قورئانه له واقیعه که یاندا ده بزوون و، واقیعه که له جاهیلییه ته وه بۆ ئیسلامه تیی ده گۆرن، دیاره، که هه مووشیان پیشت له گومرایی دیارو ئاشکرادا بوون.

(ئیامی غه زالی)، (رحمه لله) به شیوه یه کی پوخت و پاک، پیناسه ی ئهم (ته زکیه) یه ده کات، که بریتیه له چوار بوار:

* پالفته کردنی رواله ت له پیسی و پیسای و له که و په له.

(۱) شیکارو ناساندنی دیدورپی ره وای ئهم مهیدانه و، جودا کردنه وهی له سه رگه ردانی و ئینحراف و شیرکیاتی سوڤیگه ریتی، پشودریژی و قال و قوولبونه وه و، هه لۆیستی شه رعیه یانه ده خوازیت به حوکمی سه ریپی ناکریت.

* پالفته کردنی ئەندامانی جهسته له تاوان و گوناح و ناره‌وایی.

* پالفته کردنی دَل و دەر وون و دیدو پروانگه، له ره‌فتار و ره‌وشتی لاسه‌نگ و به‌دکاری.

* پالفته کردنی ناخی نهیانی له په‌یوه‌ستبوون به‌غیری خوای گه‌وره‌وه.^(۱)

ده‌بینیت چهند گشت‌گیرو پارسه‌نگانه باسی‌کردووه، ئەمه‌گوشراوی ئەزموونیکی زۆر ده‌وله‌مه‌ندو چرو به‌رفراوانی خۆیه‌تی، (رحمه‌الله)، که له‌سه‌ر ده‌مانیکدا ئەم پیناسه‌ی کردووه، وه‌کو جیا‌کردنه‌وه‌ی زی‌ری پاک بوو له‌خشل و خاشاکی زه‌ردو مسی چه‌واشه‌کاری، که (باطنی)یه‌تی حاکی ئیسماعیلیه‌کان و سه‌رگه‌ردانی ویلی و چه‌واشه‌کاری سو‌فیزی هیندستان و، شیعه‌گه‌ریتی هینابوویانه‌کایه‌وه.

۳- ئالییه‌تی کاریگه‌ری پالفته‌بوون (عه‌قیده‌و عیبادت)ه‌ به‌مانا گشت‌گه‌کی خواناسیی و خواپه‌رستی له‌ئیسلا‌مدا، که بریتییه‌ له‌:

یه‌که‌م: ناسینی خوای گه‌وره‌به‌و سیفه‌ته‌بی وینانه‌ی خۆی. که (الربوبیة و الأسماء والصفات)ه‌که‌یه.

دووهم: په‌رستنی خوای گه‌وره‌به‌تا‌کو‌پاکی به‌و شی‌وا‌زانه‌ی، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرونی‌کردۆته‌وه، که (الألوهیة)ه‌که‌یه، هه‌روه‌ها به‌وه‌ی، که هه‌موو بزاون و سه‌رو‌تیکت بو‌خوا‌بیت و به‌س..

په‌رسته‌کان هه‌موو ره‌فتاره‌شه‌رعییه‌کانن، به‌لام زه‌کاتدان بو‌ته‌نیشانه‌ی پالفته‌ی دەر وون و ره‌فتار و مال و سامان، بو‌یه‌دهرباره‌ی زه‌کاته‌که‌ده‌فرموی:

﴿حٰذِمْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ التوبة: ۱۰۳.

واته: پشکه‌سامانی زه‌کاته‌که‌یان لی‌وه‌ر‌ب‌گه‌ره، تا ببیته‌مایه‌ی پالفته‌کردیان..

۴- ئینجا ده که ویتته سهر رهنجی موسلماننه که خوی، که تا چ رادهیه که پالفته سازی که سایه تی خویی ده ویت و رهنجی تیداده دات، تا سهر فزان ده رچیت:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ الأعلى: ۱۴، الشمس: ۹.

واته: به دنیاییه وه ئه و که سهی، که خوی پالفته ده کات سهر فزان ده بیت..

که و ابو: ئه مه ریگابه که سهره تای ئه مسهری لای عه بده موسولمانه که یه_ که ههنگاوی یه که می هه لده هیئتیه وه و به ره و خوی گه و ره ده بزویت_ سهره تای ئه و سهری ریگاکهش لای خوی گه و ره یه، که ده زانیِت ئه م عه بده سهر پرستانه پرووی له و کردو وه و به ره و ئه و ده بزویت، بویه حه تمه ن ده ستیده گریِت و ده یخاته ژیر چاودیری و ئاودیری خوی، له م روانگه وه یه، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (اللّٰهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ)^(۱).

واته: ئه ی خوی گه و ره! له سهر یاد کردن و سوپاسگوزاری و چاک په رستنت، یارمه تیم بده..

ئهم دوعایه باس له داوای یارمه تی وهرگرتن له خوی گه و ره ده کات، له پیناوی په رستنی زیاتریدا، که په رستنیشی زیاتر ده بیت، یارمه تیدانیشی زیاتر ده بیت، ئاوا (عیبادهت و ئیستیعانه)، ده بنه لازم و مه لزومی زیادکردنی یه کتریی.^(۲)

(۱) بوخاری له: (الأدب المفرد/ ۶۹۰)، ئه بوداود (۱۵۲۲)، نه سائی (۱۳۰۳)، حاکم (۲۷۳/۱) و ده فهرموئ: سه حیه، ئیامی ذه هه بیش ده فهرموئ: وایه. شیخی ئه لبانی رحمه الله له (صحيح الأدب المفرد/ ۵۳۴) دا به سه حیحی داناوه.

(۲) ئیامی ئیبنوته یمیه (رحمه الله) ئهم (العبادة والاستعانة) کردو وه به ریس سهره کییه که یه که خواناسیی خوا په رستنی (توحید الألوهیة) و، به دوو رو درژی بی باسیکی زور خواناسانه ی لیوه کردو وه، که هه موو به رگی یه که می (مجموع الفتاوی) که ی، بو شه رحکردنی ته رخان کردو وه. زور زه روو ره بگه ریئتیه وه سهری، تا زیاتر له م زوه ده بگه یت.

- ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ الجمعة: ۲

- (وَيُعَلِّمُهُمُ) فیر یانده کات.

لاباسی دووهم: زانین:

یه کهم: علم (زانین) په بیردن به حقیقه تی شت، بهو شیوه و ماهیه تهی، که هه یه: نه مهش دوو جوړه:

۱- په بیردن به شته که خوی.

۲- حوکمدان له سهر شتیک به هه بوونی شتیکتر، که بو ئه وه، یان نه فیکردنی شتیک که نه فیکراوه لی.

- زانینی هه موو دوژمنانی ئیسلام و په بیردن به پلان و پیلانیان له توانای موسولماناندا نییه، بویه خوی گه وره دهر باره یان دهفه موی: ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمُ﴾ الأنفال: ۶۰، ئیوه نایانسان، خوی گه وره ده یانناسیت.

- حوکمدان له سهر شتیک به هه بوونی شتیکتر وه کو:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ الممتحنة: ۱۰.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتانه یناوه! ئه گهر ئافره ته موسولمانه موهاجیره کان هاتنه لاتان (بو مه دینه)، تا قییان بکه نه وه، که داخو راسته و له بهر خاتری خوی گه وره هیجره تیان کردووه، یان بو مه رامیکی دنیایی؟، خوی گه وره ئاگای له باوه ره یینانه که یان هه یه و ده یزانیت، به لام زه رو رییه ئیوه لییان دلنیا بین، ئه گهر زانیتان موسولمان و له بهر خاتری خوی گه وره هیجره ته که یان کردووه، نه یان گپ نه وه ناو کافران..

- ئه گهر زانیتان موسولمان، سهره تا نازان، دواتر به تا قیکردنه وه یاندا ده گه نه په بیردن به حقیقه تی موسولمانیتیه که یان.

دووهم: زانین (علم) دوو چۆنیه تییه:

۱- تیۆریی: ئە گەر پە ی پێراو زانرا، ئەو زانستیه که تهواوده کات، وه کو زانینی هیزی راکیشانی نیوان زهوی و مانگ، یان دیارده فیزیکییه کانیتەر.

۲- زانینیک، که له کرده کردنییدا دهرده کهویت، وه کو زانینی نوێژو پهرستنه کانیتەر، که ده بیته ئه نجام بدرین، ته نهها زانینی نه زهریی بهس نیه بو حوکمدان له سه ریان.

سییه م: زانین (علم) دوو پۆله:

۱- پۆلیکیانی به ژیرو هزر درکی پیده کریت، بو نمونه: راستیهی کانی زانستی فیزییا.

۲- پۆلی دووهم له ریی بیستنی راستگۆوه درکی پیده کریت. وه کو زانستیهی کانی وه حی.

چواره م: ئەو زانینهی خیرایه و زوو دیت و ده روات، که هه والدانه (اعلام) ه: به لام (زانینی فی ربوون)، ده بی له سه رخو بیته و کاتی به سی خویی وه رگرتبیته.

بۆیه لی ره دا ده فهرموی: ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ﴾، ههر وه کو له شوینیتیشدا بو فی ربوون ده فهرموی: ﴿الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝﴾ الرحمن: ۱ - ۲.

واته: خوای گه وره که قورئانه که ی فی رکردوون.

یان ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ البقرة: ۳۱.

واته: خوای گه وره سه یدنا ئاده می (علیه السلام) فی ری هه موو ناوه کانکرد..

هه روه ها: وه کو سه یدنا (سوله بیان - عَلِيهِ السَّلَام) ده فهرموی: ﴿عَلَّمَنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ﴾ النمل: ۱۶.

واته: خوای گه وره زمانی بالنده ی فی رکردوون.

پینجه م: خه لکی له زانین و فیربوندا جیاوازن، هه یانه زیره که و زور خیرا فیر ده بیت، هه شیانه کاتی زورتری ده ویت: ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ۱۱.

واته: ئەوانه ی زانستییان پیدراوه، زور پله و ئاستی جیاوازن..

هه روه ها: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عِلْمٌ﴾ یوسف: ۷۶.

واته: له سه رو هه موو خاوه ن زانستیکه وه، شاره زایه کی تری ئە و زانستییه هه یه..

به لام خوی گه روه، که زانینه که ی زاتیه و له به رامبه ریکی وهر نه گرتوه، حه قیقه تی هه موو شتیک ده زانیت، که هه ر خو شی دروستیکردوون، بویه سیفه تی خوی گه و ره (عَالَمٌ وَعَلِيمٌ وَعَلَامٌ) ه، ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ التغابن: ۱۸ ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ البقرة: ۲۳۱، هه روه ها ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَالِمُ الْغُيُوبِ﴾ التوبة: ۷۸...

شه شه م: هه ر شتیک ببیته هوی زانینی شتیکتر، پیی ده و تریت: (عَلَم)، وه کو چیا، وه کو خوی گه و ره که شتی ناو ده ریا به چیا ده چوینیت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ الشورى: ۳۲.

له م پروانگه شه وه به ئالو به یداخ و تراوه: (عَلَم)، چونکه له دووره وه نیشان ددهات، که ئە وه سوپایه و، ئە وه دائیره ی حکومه ته.

(معلم) یش له مه وه یه، که مه شخه له و کویه که ی (مَعَالِم) ه، واته: ئە و نیشانه و عه لامه تانه ی ریگا که به رده و ام نیشانددهن.

- ﴿الْكِتَابِ﴾، که له سه ر کیشی (فعال) ه له ئە سلدا چاووگه، به لام دواتر به نوسراو (مکتوب) و تراوه: (کتاب)، که و ابو: (کتاب) لاپه ره ی نوسراوه و دم به ک دراو، چونکه ئە سلی (کُتِبَ) یش دوورینی ده می مه شکه و کونده و جه و نده یه، که ده فهرموی:

﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ النساء/ ۱۵۳.

واته: ئەهلی کیتابه ئاسمانیه کان (تەورات و ئینجیل) دەیانوت: با له ئاسمانهوه لاپه‌رهیه کی نوسراومان بۆ بێته‌خواره‌وه، که به‌میلینیت جه‌نابت نیراوی خوای گه‌وره‌یت.

۱- له‌قورئاندا، که ده‌وتریت: (الکتاب) به‌گشتی مه‌به‌ست له‌په‌یامی خوای گه‌وره‌یه، که به‌وه‌حی بۆ نیراوه به‌ریزه‌کان (علیهم السلام) هاتوون.. بۆ پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر وایه:

﴿الْمَرْءُ الَّذِي كَتَبَ لِرَبِّهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ البقرة: ۱ - ۲.

واته: (ئه‌لیف لام میم). قورئان ئەو کتیبه‌یه، که به‌هیچ کلۆجیک گومانی تیدا نییه، که له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌یه‌وه پارێزراو ده‌مینیت، چونکه رینمایی ته‌قواکارانه.. ناویتی‌شی هه‌یه وه‌کو: (القرآن) و (الفرقان)، لیره‌شدا مه‌به‌ست فی‌کردنی قورئانه‌که‌یه.

۲- دوا‌ی پیرا‌گه‌یاندنی قورئانه‌که‌و، پالفته‌کردنی که‌سایه‌تییان دیته‌سه‌ر فی‌کردنیان، که پرۆسه‌یه‌کی دوورو درێژه‌و، چاودیری و ئاودیری به‌رده‌وام ده‌خوازیت، چونکه سه‌ره‌تا قورئانه‌که‌ی ئایه‌ت به‌ئایه‌ت بۆ خۆیندنه‌وه، که ئا‌ئه‌وه‌یه دیدو ریبازو به‌رنامه‌تان فی‌ری بن. ئەوه مه‌به‌ست و ئامانجه‌کانیتی پیوه‌ی پابه‌ندبین و دینداریتی‌کی سه‌رپاستانه‌ی بۆ خوا‌ی تاکوپاک پی ئه‌نجامبده‌ن، وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ النحل: ۴۴.

واته: قورئانه‌که‌مان بۆ ناردیته‌خواره‌وه، تا ئەوانه‌ بۆ خه‌لکه‌که‌ روون بکه‌یته‌وه، که بۆیان نیراوه، تا بی‌ری لیبکه‌نه‌وه وه‌لو‌یست به‌رامبه‌ری وه‌ربگرن..

قورئانه‌که‌ی له‌سه‌ره‌تا بۆ خۆیندنه‌وه، پاشان بۆی روونکردنه‌وه، چونکه هه‌ر ئا‌واش بۆ جه‌نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاته‌خواره‌وه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْرَأْهُ قُرْآنَهُ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ القيامة: ۱۸ - ۱۹.

واته: که قورئانه که ت بو ده خوینینه وه، وه ریگروه پیوهی پابه ندبه وه کو خوی بیگه یند ره وه، پاشان ئیمه خویمان به یانی ده که ین (ئه حکامه کانی پرونده که ینه وه بو ت) ..

- ﴿وَالْحِكْمَةُ﴾ الجمعة: ۲.

(راغبی ئه صفه هانی) ده فه رموی: (الحكمة إصابة الحق بالعلم والعقل)^(۱) واته: پیکانی حه ق به زانین و ژیری (ئه قلیشکان) ده بی ت. ئه مه ش دانییه، که پیم وایه: دوولایه نی ته و اوکاری یه کن:

۱- (ئه صفه هانی) له دوا ی ئه و پیناسه کورته ده فه رموی: (حکمت) له خوی گه وره وه خه لقکردنی شته کانه، له مرو فیشه وه په یردنی تی به ماهیه تیان و به کاره ینانی تی له کار و کرده وه ی خیر خوازییدا.

ئه مه شه، که خوی گه وره وه سفی (لوقمان) ی (عَلَيْهِ السَّلَام) پیکردوه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ لقمان: ۱۲.

ئینو که شیر ده فه رموی: (واته: به دلیاییه وه تیگه یشتنی دین و هزی به کار و پیکانی بریارمان به لوقمان به خشی ..) تا دانیانه ره فتار بکات.

- حه سه نی به سری (رحمه لله) ده یفه رموو: (الحكمة) واته: سو ونه ت.

- (ئیامی مالک)، (رحمه لله) ده یفه رموو: واته تیگه یشتن و شاره زایی له دین.

- (ئینو عاشور) ده فه رموی: (حكمة) پله ی بالای تیگه یشتنه له قورئانه که و کار کردنه پیی، له گه ل تیگه یشتنی مه به سته شاراه کانیدا: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعُظُّكُمْ بِهِ﴾ البقرة: ۲۳۱.

هه ره ها ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

آل عمران: ۱۶۴...

پیّم وایه - واللّه اعلم- فیربوون و زانین و تیگه یشتنی قورئانه که، بۆ پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هه‌روه‌ها هه‌موو کتایبکی خوایی بۆ نیرراوه‌که‌ی، ئاساییه‌و ته‌واوه، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ فیریانده‌کات.

ئه‌مما حیکمه‌ته‌که‌ چه‌سپاندنی ده‌قه‌کانی وه‌حیه‌ له‌ واقیعی‌کدا، که‌ ده‌بیته‌ قالبی شیاووی ده‌قه‌ که، ئه‌مه‌ش ناسینی واقیعه‌ که‌و پیناسه‌ی شیاووی بزوت و هه‌لویستی خۆو به‌رامبه‌ران ده‌خوازیت.

له‌م پروانگه‌وه‌ پیّم وایه: (الكتاب والحكمة)، که‌ قورئان و سووننه‌تن، شیکارو ناسینی واقیعه‌ که‌ ده‌خوازن، که‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا پێیان ده‌وتریت: (فقه الواقع)، واته‌: سازدانی ئه‌و واقیعه‌ به‌ شیوه‌یه‌ک، که‌ حوکمی ده‌قه‌ که‌ ده‌یخوازیت. ئه‌وه‌ش بزاقیکی عه‌قائیدیانه‌ی ئوممه‌تیکی چاوکراوه‌ی دیندارو شاره‌زای واقیع ده‌خوازیت، که‌ ده‌بیته‌ ئالییه‌تی چه‌سپاندنی کتاب و سووننه‌ته‌که‌، به‌ ده‌ست سه‌رکردایه‌تی گۆرانکارییه‌ که‌و، ئاراسته‌وانانی بزاقه‌ عه‌قائیدییه‌ که‌وه‌.

ئه‌مه‌شه‌، که‌ ده‌بینن هه‌موو پیغهمبه‌رانی خوا (عليهم السلام) ده‌قی وه‌حیان بۆ ده‌هات، پێش‌ه‌روانیکی عه‌قائیدییان پێ په‌روه‌رده‌ ده‌کرد، ئینجا به‌ بزاقیکی شیاوو گونجاو _ که‌ ده‌ره‌قه‌تی واقیعه‌ که‌ بیته‌ _ ده‌که‌وته‌ گۆرانکاری پێشه‌یی کۆمه‌لگه‌و ده‌سه‌لاته‌ جاهیلییه‌ که‌.

که‌وابوو: بۆ ئیمه‌ قورئان و سووننه‌ت و ناسینی واقیعه‌ که‌یه‌، به‌ تواناو هێزی خۆمان و توانا و هێزی جاهیلییه‌تی به‌رامبه‌رمانه‌وه‌ (والله اعلم).

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ الجمعة: ۲

واته: نه گهرچی پیشتەر له گومراییه کی دیارو زه قدابوون.

۱- که وایبوو: گه ورهیی و فه زل و گرنگی ئەم وه حیه خوااییه، ههر له وه دا نییه، که ﴿وَنُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ به لکو پیش ئەوه وا له خالی چاره نوو سسازیی رزگار کردنیاندا، که له گومراییی و دید لیلی و پڕی ویلی قوتاریکردن. ئەوانه له گومراییی و تاریکستانی جاهیلییه تدا بوون، نه خویان _ له حهقیقه تدا وه کو سیفاتی خۆی _ ده ناسی و، نه خواشیان سهر راستانه ده په رست و، نه ئە حکامی شه ریه تیکی خواش حوکمیده کردن، نه رهفتارو ره وشت و قیه می پیغه مبه رانیشیان، کردبووه دابونه ریتی کۆمه لایه تییان.

- که ده فهرموئ: (لَفِي) واته تییدا نقووم بوو بوون، به ته وایی له ناو گومراییدا بوون، گومراییه که شی زهق و دیاربوو، له بهرچاوان بوو، دارو بهردیان ده په رست، که که سیکیان له سه فهردا ده بوو، خوی پینه ده بوو!! واته: بت، خورمای چارۆ که که خۆی ده کرد به خواو ده په رست! که برسیشی ده بوو ده بخوارد!! ئی گه وجیتی و گومراییی له مه زیاتر چیه و کو ییه؟!

خوی گه وره له م نه خوینده واری و په رته وازهیی و گومراییه وه، به م قورئانه و به چاودیری و ئاودیری ئەو پیغه مبه ره هه لئزارد ه پیشه وایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردنی بهو کۆمه لگه و ده وه ته ی، که دوا ی سه د سا ل له کۆچی دوا یی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نیوه ی سه رزه مینی ئەو کاته ی گرت ه وه، ته نها شه ریه تی خواش سه ره ره (ده سه لات ی با لای و لات) بوو.

ده وه ته تیکی به رفراوان له (چین) ه وه بۆ (ئهنده لوس)، له ده وره به ری روبراری (قۆلگا) وه له باکور، تا چیاکانی (نه وه) له خوارووی (سودان) و (چادی) ئەمرۆی گرت بۆ وه و، یه ك خه لیفه ش حوکمیده کرد. زه کاتی زیاده ی ویلایه ته کان هه مووی ده هاته وه پایته ختی خیلافهت! بوون به ئاراسته وانی شارستانییهت، که شارستانییتی رۆژئاوای سه رده م له زۆر بواری مرۆف سازیدا نه یگه یشتوتی و ناشیگاتی.

نایه تی سییه م:

﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿٣﴾ الجمعة: ۳

واته: ههروه ها خه لکانیکی تر، که هیشتا نه هاتوونه ته ریزی ئه مان، خوی گه ورهش به دهسه لاته و دانایه..

ئهم نایه ته، کورته خالی زۆر سه رسوریه نهری تیدایه:

۱- ئیامی (بوخاری - رحمه الله) به سه نه ده وه له (ئه بوهورهیره) وه (خوا لئی رازی بیت) ده گیریتیه وه: که فه رموی: (كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أُنْزِلَتْ سُورَةُ الْجُمُعَةِ فَتَلَّاهَا فَلَمَّا بَلَغَ: ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ قَالَ لَهُ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بَنَا فَلَمْ يَكَلِّمْهُ. قَالَ وَسَلَّمَانِ الْفَارِسِيُّ فِينَا. قَالَ: فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ بِالثَّوْبَةِ لَتَنَاولَهُ رَجُلٌ مِنْ هَؤُلَاءِ).^(۱)

واته: (ئه بوهورهیره) ده گیریتیه وه: له خزمه تی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشتبووین، که سورته تی (جومعه) ی بۆ هاته خواره وه، خویندی وه، که گه یشته ﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾، کابرایه ك عهرزی کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! ئه وانه کین، که هیشتا نه هاتوونه ته ریزی ئیمه وه؟ پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه لامی نه دایه وه، (سه لمانی فارسی) شمان له ناودابوو.

(ئه بوهورهیره) ده فه رموی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستی پاکی خسته سه ر (سه لمانی فارسی) و فه رموی: به وه ی گیانی منی به دهسته، ئه گهر ئیمان له ئه وجی ئاسانه کاندایه، که سانیك له قهومی ئه مانه دهستی ده گه یینی، دهست خۆیانی ده خه ن.

- له رپوایه تیکی مه رفوعی موسلیمیشدا هاتووه: (لَوْ كَانَ الدِّينُ عِنْدَ الثَّوْبَةِ لَذَهَبَ بِهِ رَجُلٌ مِنْ فَارَسٍ - أَوْ قَالَ - مِنْ أَبْنَاءِ فَارَسٍ حَتَّى يَتَنَاوَلَهُ)^(۲)

(۱) بوخاری (۴۶۱۵)، ترمذی (۳۲۶۱).

(۲) موسلیم (۲۵۴۶)، ترمذی (۳۹۳۳)، ئه حمه د (۷۸۹۰).

واته: ئەگەر دین لە ئەوجی بالای ئاسماندا بوايه، کابرایه کی (فارس) هەر دەستخۆی دەخست، یان کابرایه ك لە نهوهی (فارس) دەرۆشت بۆی و وازی لێنه دههینا تا دەست خۆی دەخست.

ئەمە ئاماژەیه که لە پیڤه مبهری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ گهلانی غهیره عه‌ره‌بی، که موسولمان ده‌بن. مه‌به‌ستیش لێی: گێردانی ده‌ستخستنی باوه‌ر نیه، ته‌نها له‌ گهلای (فارس) دا، به‌ لکو گه‌یشته‌نێتی به‌ ده‌یان گهلانی سه‌ر زه‌مین، نه‌ك هه‌ر نزیکه‌ کانی عه‌ره‌ب، وه‌کو: (کورد) و (فارس) و (به‌لوچ) و (به‌ره‌ر یان قیبت) و (ئه‌رمه‌ن)، ده‌یان گهلای دووری وه‌کو (ئه‌ندۆنسیایی) و (کۆریایی) و (پروس)، تا ده‌گاته‌وه‌ به‌ گهلانی (ئه‌فریقا). وا نازانم گه‌لێکی زیندوو ما بێت ئیسلامی پێنه‌گه‌یشته‌بێت.^(۱)

۲- زۆر له‌ ئەه‌لی ته‌فسیر موناقه‌شه‌ی ئەو (و) ه‌ یان کردووه‌، که له‌ ده‌ستپێکی ئەم ئایه‌ ته‌دايه، که ئامرازی په‌یوه‌ندییه (حَرْف عَطْف)، که ئایا ئەم خه‌لکه‌ ده‌چنه‌وه‌ ریزی عه‌ره‌به‌کان؟ که دیاره‌ عه‌ره‌بی ولاتانی تری وه‌کو: یه‌مه‌ن و ئەترافی عه‌ره‌بستان و تیره‌و هۆزه‌ به‌ربلاوه‌کانن، که دواتر موسولمان بوون.. یان خه‌لکێکی تری نه‌خوینده‌وارن و، ده‌چنه‌ ریزی ئەمانی نه‌خوینده‌واره‌وه‌؟ یان خه‌لکی غه‌یری عه‌ره‌بن، که ده‌چنه‌ ریزی ئەم عه‌ره‌به‌ نه‌خوینده‌واره‌وه‌، که په‌یامی خاویان پێده‌گات و، ده‌بێته‌ مایه‌ی پالڤته‌سازیی که‌سایه‌تی و فیروونیان؟

- عیکه‌مه‌، که قوتابی (ئینوعه‌بباس) سه‌ و خۆشی (به‌ره‌ره) ده‌فه‌رموی: مه‌به‌ست له‌مانه‌ نه‌وه‌ی تابعینه‌.

- (موجاهید) ی موفه‌سسیر ده‌فه‌رموی: هه‌موو ئەو خه‌لکه‌یه، که پیڤه مبه‌ری خاویان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ نێرراوه‌.

- (ئینوعومه‌ر) یش (خوا لیبان رازی بێت) ده‌یفه‌رموو: ئەه‌لی یه‌مه‌ن.

(۱) له‌ باکوری ئەم ولاته‌ی منی لێ زیندانم، دۆرگه‌یه‌ك هه‌یه‌ پێی ده‌لێن: (کارل شو)، که شه‌ش مانگی په‌به‌ق شه‌وه‌ و پۆژ نابین، شه‌ش مانگه‌ که‌ی تر پۆژه‌و شه‌و نابین، شازده‌ مائی لێیه‌ و هه‌موو موسولمان بوون.. نه‌رو یجین.. ئەمه‌ بنی دنیا به‌!

- (ئىبنوزەيد) و (سودد) یش هەر دەیانفەرموو: هەموو خەلکیکیترە، کە ئەم دینەیان پێدەگات و موسولمان دەبن.

پێم وایە: ئەمەیان گشتگیرترە، کە عەرەبەکانی دواتر و گەلانیتریش دەگرێتەو، هەموویان بە ھۆی موسولمانبوون و وەرگرتنی قورئانەو، دەکەوێت سەر پێی ھیدایەت و پالڤتەبوون و، شارەزابوون لە زانستییهکانی وەحی.

۳- یە کێک لە ماناکانی (لحوق) پەيوەستبوونە، کە وابوو ئەو گەلانی دەگرێتەو، کە راستەوخۆ لەسەر دەستی یاوەران موسولمانبوون لە تابعین و دواتریان، چونکە کۆتا یاوەر (ئەبو الطفیل) - (خوا لێی پازی بێت) سالی (۹۹ ک یان ۱۰۱ ک) کۆچی دوایی کردووە. ئەو سالی لەش پازدە - حەڤدە سال بوو، ئیسلام چوووە بوو (ئەندەلوس) و، لە رۆژھەڵاتی شەو گەشتبوو سەنوری (چین) و، لە باکوریشەو هەموو (ئەفغانستان) و (ئۆزبەکستان) - ی ئەمپۆی گرتبوو. بەلام بێگومان مانای ئایەتە کە ئەو دەبێت، کە ئەو کەسانەش، کە دواتر دینە ریزی یاوەرانەو، لەوانە دەبن، کە ئەم سێ فەزڵە خوازییە دەیانگرێتەو: ھیدایەتی قورئانی، پالڤتەو پارسەنگبوونی دینداریتی و، شارەزابوون لە شەرع، مەگەر چەندی وەکو ئیمامی (بوخاری - رحمەلله) لەوانە؟! کە تا سالی (۷۰۰ ک) میژووی ژیاانی نیوملیون و سیزدە ھەزار کەسی زاناو شارەزای ئەھلی ئیسلام و، سەردار و موحاھیدانی ناوداری ئیسلام تۆمارکراو!!

ئەدی پاش ئەوان چی؟ کە سەدانی وەکو: ئیمامی (زەھەبی) و (ئىبنوتەیمیه) و قوتابیەکانی و (سیوتی) تێدایە، (رحمهم الله).

بە ھەر حال، بە تەئکید هەموو موسولمانیکی پاك و سەر راست - لە ھەر نەوێیە کدا بێت - تا رۆژی قیامەت هەموویان دەگرێتەو، مادام دینە کەیان پێگەشتوووەو قبوولیانکردووەو، پێی پارسەنگ و شارەزابوون.

خوای گەورەش دەفەرموی: ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لَأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ الأنعام: ۱۹.

واتە: من ئەم قورئانەم بە وەحی بۆ ھاتوو، تا ھۆشداریی پێی بدەم هەموو ئەوانە ی پێیان دەگات.

ئایه تی چواره م:

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ الجمعة: ۴

واته: ئەوەش فەزلی خۆی گەورەیه، که دەیات بهو کهسانه‌ی، که خۆی دەیه‌ون. خۆی گەوره خاوه‌ن فەزڵ و چاکه‌ی زۆر مه‌زنه.

- (ذَلِكَ) ئەوه‌ی باسکرا: که بریتیه له: هه‌ڵبژاردنی پیغه‌مبه‌ریکی خۆایی له‌ناو مرۆڤدا به‌گشتی و، له‌ناو عه‌ربه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌دا به‌تایبه‌تی.

هه‌روه‌ها پێراگه‌یاندنی قورئان و پالڤته‌سازی که‌سایه‌تی و فێکردن و شاره‌زاییکردنی موسولمانان، له‌تەوحید و زانسته‌ شەریعه‌کان: له‌قورئان و سوننه‌ت و بزواتی شیای و واقعی.

ئهمانه هه‌موی فەزلی خۆی په‌روه‌ر‌دگارن: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ خۆی گەوره ئەم فەزله‌ی خۆی بهو که‌سانه‌ ده‌به‌خشیت، که خۆی ده‌یه‌ون، ئەوانه‌ش ئەو که‌سانه‌ن، که ویستی خواناسی و خواپه‌رستی و دینداریتی و زانی و کارکردنیان هه‌یه.

- حه‌تمه‌ن ئەمه هه‌ر فەزلی خۆی گەوره‌یه‌و، هه‌ر له‌ توانای ئەویشدا به‌پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌قه‌ومیکی نه‌خوینده‌واری بیابان نشین - که له‌ گوم‌راییه‌کی زه‌ق و ئاشکرادا بوون- ئەو گۆرانکارییه‌ ریشه‌یه‌، له‌ دیدورپ و بزوات و هه‌ل‌و‌یست و، ژیا‌نی تا‌کو‌کۆی کۆمه‌ل‌گه‌و ده‌سه‌لاتی په‌رته‌وازه‌و، دوژمن‌داریی ئەوسای عه‌ربه‌کاندا به‌ییت‌ه‌دی، که له‌ ماوه‌ی بیستو سێ سالی پیغه‌مبه‌ریتییدا - به‌به‌زیه‌ترین کۆمه‌ل‌گه‌و پارسه‌نگ‌ترین تا‌ک - ده‌وله‌تیکی مه‌رکه‌زیی له‌و ناوچه‌ دواکه‌وتوه‌دا دروستبکات، که دوا‌ی حه‌فتا سا‌ل له‌و گۆرانکارییه‌، دام و ده‌زگا‌و سو‌پا‌و ده‌وله‌تی دوو ئیمپراتۆریتی دنیا‌ی ئەو زه‌مانه‌ لادات و پادات، که فارس و رۆم بوون!! له‌ شوینی چه‌وسانه‌وه‌ی چینه‌ایه‌تی و سته‌می زۆرداراندا دادی شه‌ریعه‌ت و سایه‌ی ئەمان و، پرشنگی شارستانیه‌تی که‌ پارسه‌نگ به‌ دنیا‌دا په‌خش‌بکاته‌وه‌.

ئەممە ھەر فەزلی خۆی گەورەییەو، ھەر لە توانای ئەویشدا یەو، تەنھا بە چاودێری و ئاودێری ئەویش نەبێت، ناکرێت.

- ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خۆی گەورە خاوەن فەزلی مەزن و، ئیجگار گەورە و زۆرە. ھەر ئەمەشە، کە بە تەفسیلتر لە سورەتی (ئالی عیمران) دا دەفرموی:

﴿وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هَدَى اللَّهُ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ آل عمران: ۷۳.

واتە: بفرموو، کە پێنایی، ھەر ئەوێ خۆی گەورەییە، بەلام جوولە کە کان بە یە کتریی دەلێن: نە کەن ئەو زانستی و ھەییە ھەتەن، بیدەن بە کە ستر (بە عەرەبە کان)، تا دوا یی لای خۆی پەرورەدگارتان نەیکەنەو بە بە لگە دژتان.

بفرموو فەزڵ و چاکەو مەزنییی، ھەر ھی خۆی گەورەییەو بە دەست خۆیەتی دەیدات بە ھەر کە سێک، کە خۆی ھەزبکات بیداتی.. خۆی گەورە بە خەشی بەرفراوانەو شارەزایە.

دوا ی باسکردنی ئەم فەزڵ و چاکانە ی خۆی گەورە، لە پەیا مەندان و ھیدایەتدان و پەرورەدەکردن و فێرکردنی ئەو گەلە نەخوینەواری، کە خستنیە شوین و مەنزیلە ی ئەو ئەھلی کیتابانە ی لە دیدوری تەو حید لایندابوو، ھەر بە دەم لاف گەزافی خواو یستی و دینداری و پابە ندبوونیان بە شەریعەتی خواوە لێدەدا! بەلام ئەو ھەتا خۆی گەورە بە دیلیکی خواو یستی سەرپاست و بە ھیمەت و جوامیری بو ئەوان ھیناوە تە کایەو، کە بەرھەم و دەسلالت و پێشەوایەتی و ئاراستەوانی مرقایەتی دایە دەستیان.

ئەم ئەھلی کیتابانە گویدرێژ بوون! کەربوون، ئەقلیان پێنەشکا، یان ھەواو ھەوەسیان وای لێکردن، کە سەرزارەکی دینداربن و بو خۆبادان و شانازی بەتال و بیجی بفرموون. ئیمە لە سەر دینی خواین و خۆی گەورە ئیمە ی قبوول!! ئەو ھەتا خۆی گەورە لوتی شکاندن سووکیکردن، بچووکیکردنەو کە ناریدان!

چونکہ پەيامی خوايان هه‌ئە گرت و لە بەر دنیاویستی ئەو دنیايان فەرامۆشکرد.
ئەو هەتا لەم سورەتەدا دەیانچوینیت بە کەری ژێر بارە کتیب! و لە سورەتی
(ئەعراف) یشتدا بە سەگ:

﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ
﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ
إِنْ تَحِمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهٗ يَلْهَثَ﴾ الأعراف: ١٧٥ - ١٧٦

دەرسی سێیه‌م

ئایه‌تی پێنجه‌م:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الجمعة: ٥

واته: نمونه‌ی ئەو که سانه‌ی، که په‌یمان‌یان لێ وه‌رگیرا، که ته‌ورات له‌خۆب‌گرن و له‌ ژیا‌نیاندا پیا‌ده‌ی ب‌که‌ن، به‌لام پێوه‌ی پا‌به‌ندنه‌بوون و به‌ ئا‌راسته‌کانی ته‌ورات نه‌جوولانه‌وه، وه‌کو که‌ر/گو‌یدریژیا‌ن لێهات، که باره‌کتیی لێبنین! به‌راستی ئەو که سانه‌ی ئایه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره‌ به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه، که سانیکی به‌دو خ‌راپه‌ کارن، خ‌وای گه‌وره‌ش ه‌یدا‌یه‌تی سته‌م‌کاران نادات.

- (مَثَلُ) مَثَل: وه‌کو مَثَل: نمونه... نمونه: پێچ‌وێن‌راوه، که سیفه‌ته‌کانی ئەسلن و به‌خ‌ویه‌وه‌ن، شت‌یک‌تر، که هه‌ندێک سیفه‌تی لێوه‌ده‌رکه‌وت‌وه -مه‌رج نیه سیفه‌تی په‌سه‌نی خ‌وی بو‌وبن- وه‌کو نمونه‌که‌ی لێهات‌وه، نه‌ک له‌هه‌موو لایه‌ن‌یکه‌وه، به‌لام له‌زه‌ق‌ترین و دیا‌رت‌رین سیفه‌تا، که پێچ‌وێن‌راوه‌که هه‌یه‌تی، لێره‌دا پێچ‌وێن‌راوه‌که گو‌یدریژه (که‌ره).

له‌شو‌نێکی تردا سه‌گه‌ ﴿كَمَثَلِ الْكَلْبِ﴾ الأعراف: ١٧٦، له‌شو‌نێکی تردا جالجالۆکه‌و ما‌له‌ لا‌وازه‌که‌یه‌تی، که نه‌باو باران ده‌گیرێته‌وه، نه‌گه‌رماو سه‌رما: ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ﴾ العنكبوت: ٤١، یا‌ن به‌شتی تروه‌کو ﴿كَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ البقرة: ٢٦١ یا‌ن ﴿إِن مَّثَلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ﴾ آل عمران: ٥٩،

﴿كَشَلِ رِيحٌ﴾ آل عمران: ۱۱۷ وه ههروهه^(۱).

- (حُمِلُوا التَّوْرَةَ) واته: تهوراتيان خرابووه ئهستۆ، بهرپرستی دینداریتی و پیاده کردنیاں خرابووه سهرشان، چونکه تهوراتی ئهسلّی هه ر په یامی خوی گه وره بوو: (عه قیده) و (عیبادهت) و (شهریعت) ی تیدابوو، ههروهه (بانگهواز) و (ئوممهت) و (حاکمیتی شهرع) ی تیدابوو، بهلام جوله که کان بۆ دنیای خویان زۆر تهوهری سهره کی جهوهه رییان لیگۆپی، له بهر ههواو ههوهس (الشهوات) یان گومان و دوو دلی (الشبهات)، بهرپرستییه که یان هه لئه گرت و سهرراستانه به تهوراتی خواوه پابه ند نه مان.

له پابه ندیی به تهوراته وه ئه وه ده بوو، که باوه ر به پیغه مبه ریتی محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهینن، چونکه ئه وان سیفه تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و دین و ئوممه ته که یان له تهوراتدا دیوو، ههروه کو، که ئاماژه ی له ئینجیلی مه سیحیه کانیشدا هه بوو:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾
الأعراف: ۱۵۷.

واته: ئه و زانایانه ی ئه هلی کیتاب، که شوین پیغه مبه ره نه خوینده واره که ی خوا که وتوون، که نیشانه کانی پیغه مبه ریتییه که یان لای خویان، له تهورات و ئینجیلدا دیوو، ئه م پیغه مبه ره ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که فه رمانیاں به چاکه پیده کات و، به ره له لستی خراپه یان لیده کات وحه لالیان بۆ ده ستنیشانده کات و

(۱) ئیمامی (ئینولفه بییم - رحمه لله) (۵۷۱ هـ) کتبیکی نیایی له م باسه دا هیه به ناوی: (الأمثال فی القرآن) ده گمه نه.

پیشان راده گه ینیت و، هر امیان پیده ناسینیت و هوشداریان ده داتی، که نه که ونه ناویه وه.. ئەم پیغه مبه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کۆتی گهردن و زنجیره کانی پیشان لاده دات، که پشانه وه بوو.

ئەو که سانه ی باوهریان بهم پیغه مبه ره ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیناو بوونه پشتیوان و لایه نگیری و، شوین ئەو نووره که وتن، که بۆ جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتبووه خواره وه.. ئانه وانه سهرفران.

- ههردوو له فزی (حُمْلُوا) و (لَمْ يَحْمِلُوها)، وینای بهرپرستی هه لگرتنی دین و دینداری و، بانگه وازی خواویستی و، بزاقی کۆمه لکاری دینی ده نوییت، که وه کو کۆلیکه و ده خریته سهرشان، ئە گهر سهرراستانه هه لینه گرت، لیبی ده بیته باری کهر! چونکه ههردووکیان هه هه لگرتن (حَمَلْ)ه، ئە میان کۆل و، ئەویان بار.

- (ثُمَّ) پاشان، ئەم پیته ریزمانه وانان پیبی ده لئین: (للتراخی)، واته ماویه کی زه مان ده که ویتنه نیتوان کرداری پیش ئەم و، کرداره که ی دوا ی ئەم.

لیره شدا ئەم قه ومانه ی ئەهلی کیتاب، که ده بوو، هه ره له سهره تاوه سهرراستانه دینه که وه رگرن و، پیوه ی پابه ندبن، به لام وانه مان.

خوای گه وره بواری زۆری بۆ کردنه وه و مۆله تیدان، به لام دواتریش، هه ره نه گه رانه وه سهر سهرراستی دینداریتی و سه لماندن و چه سپاندنی ته ورات و ئینجیله که.

له وهش دواتر، که کۆتا په یامی خوای گه ورهش هات، که ده بوو ئەمان یه که مین پۆلی خه لکی بن، که باوه ری پیده هینن، که چی باوهریان پینه هینا.

دوا ی سیزده سالی پیغه مبه ریتیش (له مه کهه) جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی هینا بۆ مه دینه و له نزیکیشه وه دیتیان، که چی هه ره باوهریان پینه هینا.

ده ی دیاره که رو بی ئەقلن، ده نا ئە گهر دیندارو خواناس بوونایه، ده بوو به دینه که ی خۆیانه وه پابه ندبن و باوه ره به میش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهینن، به لام

دیاره گهلورو گهوج و گهویلن.

﴿ كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ﴾

ئەوانە ھەر وەکو کەرن، کە بارە کتیبی لی نرابیت!

کەروبار:

۱- لە ئەدەبیاتی ھەموو قەومێکدا، ھەندیک پۆلی مرۆف بە ھەندیک ئاژەل و گبانلەبەر دەچوینریت. بە ئازا دەلین: دەلێی شیرە، بە زۆرخۆر دەلین: دەلێی مانگایە! بە فیلباز دەلین: پڕیویە، بە موزعیج دەلین: دەلێی میشە.. کورد بە پیاوی گهلۆر دەلێ: کەرە! کە مندالیش بوو دەلین: کەرۆکەیه! بە ئافرەتی گهلۆریش دەلین: دەلێی ماکەرە.

۲- زەقتربین سیفەتی کەر: کەریتیە! واتە: گهوج و گهلورو بیئەقل! لە زۆر قەومدا وشە (کەر) بۆتە جنیو!

۳- کەر ھەر چەند باربکریت، ھەر چەند بارە کە قورسبیت، ھەر چەند ریگاکە ی دووربیت ھاواریکی لی بەرزنا بیئەو، لەقەیهک ناھاویت، لە ژیر باردا دەمی بیئەو، تا دەپسیت! بەلام ئیستر، ئەگەر بارە کە قورسبوو، خۆ رادەپسکینیت، جووتە دەھاویت، مان دەگریت!

۴- کەر، ئەگەر بزەری و، خاوەنە کە ی، یان بیسەرەن ئیزعاج بکات، مشتیک خۆل دەکەنە دەمیەو! ئیتر، یان دەبی و ابزانیت جۆیەو بە جووینیەو خەریک بیت! یان ھەر بە دان پاککردنەو ی خۆیەو خەریک دەبیت! (۱).

۵- ئەم نمونە ی کەرە، کە لیڕەدا بارە کتیبی ھەلگرتوو.

- کتیب قورسە.

- سوودی بۆ گویدریژە کە نییە، نە بە بۆنکردنی، نە بە ھەستپیکردنی.

(۱) کاروانچی کورد کە بەزیک رەبایە ی حکومەتە داگیرکەرەکاندا دەپوشتن، خولیان دەکرە دەمی گویدریژەکانیان، یان بن کلکیان چەور دەکردن!! وادیارە ئەوانەش، کە ئەھلی تەورات و ئینجیل و قورئان و ئینجیرافیانکردوو، پیویستە بەم شیوەیە ئەم رەفتارانە یان لە گەلدا بکریت!

- ئە گەر بارە کە ی لیکە نه وه و له بهر ده مییدا داینن، ناتوانیت ناخونه کیکشی لیدات! چ جای لئی بخوات، ته نانهت بونیشی پیخوش نیه و دیمه نه کەشی، هیچ هەزیکێ لا ناجولینیت!

۶- ئەم کەرە ی، کە بارە کتیبی هە لگرتوو، کە کتیبە کان باسی زانست و دین بن، یان فەلسە فە و ئە دەب، یان نوکتە و قسە ی پیکە نین، کەرە کە هیچ جۆرە سوودیکیان لیناکات. ئە و کە سانه ی دینیان به حەقیقە تی خۆ ی پیکە یشتوو، به ته وایی پیوه ی پابه ندنه بوون، وه کو ئەم کەرە ن، بارە کتیبیان بارکردوو، بیئە وه ی سوودی لیبینن.. له ته مه نی خوشماندا زۆرمان کەر مه لاو داعیی گویدرێژو، بهرپرسی دینفرۆش بینی، کە به ته نکید له کەر خراپتر بوون و، حەتمە ن کەر سزای بارە کتیبە کە ی ناکه ویتە سه ر، به لام ئە و دینفرۆشانه بهر غەزە بی خواده کە ون.

۷- (شەنقیطی -رحمه الله) ده فەرموی: ده بیت ئە هلی ئیمان زۆر به حەزەر بن ، به تایبه تی خویندکارانی زانستی شه رعیی و هە لگرا نی دین، نه بادا ئەم ئایه ته بیانگریته وه، چونکه خوای گه و ره دوا ی ئەم چواندنه به گویدرێژ ده فەرموی: (بِسْ مَثَلُ الْقَوْمِ) الجمعة/ ۵، واته به راستی نموونه ی ئە و کە سانه به دو ناقلۆ و دزیوه.

- ﴿بِسْ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ الجمعة: ۵.

- (بِسْ) پیتیکه بۆ زه مکردن، پیچه وانه ی (نعم) یه، واته: ئە و کە سانه ی، کە ئایه ته کانی خوای گه و ره یان به درۆخته وه، ره فتاریکی زۆر به دو ناپه سه ندیان کردوو، چونکه تاوانیکێ گه و ره ی باوه رنه هینانیان به قورئان و به پیغه مبه ریتی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئیزافه کرده سه ر تاوانه کانی تریان: له وه لکردنی حەقیقە تی دین و گوڕینی ته ورات و ئینجیل و، مشه خۆری به دین و دینداریی. ئەم ره فتارانه هه موویان له خانه ی (به درۆخته وه ی په یامی خوا) دان! مانای پوختی ئایه ته کە ئە وه یه: به راستی ره فتاری به درۆخته وه له خه لکیه وه به دو ناقلۆ و نه شیاه، ئە مانه ش نموونه ی ئە و خه لکه به درۆخه وه یه ن.

- ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ الجمعة: ۵.

خوای گه و ره رینهایی سته مکاران ناکات.

۱- ریسای گشتی نایه ته که ئه وهیه: که ههر که سیک سته مکارو زالم و موجریم بیت شایانی هیدایه تی خوی گه و ره نابیت. که و ابو هیدایه ت به لئ، به ده ست خوی گه و ره یه، به لام حه تمه ن ئه و که سانه رینمایان ناکات، که خویان شایسته ی هیدایه تی خوایی ناکه ن. سته مکردن و ده ستر یژییه که له و به ربه ستانه ی هیدایه تی خوایین.

ههروه ها سیفه تی تریش هه یه، که ده بیت به ربه ست، وه کو گیانی به ره لایی و نقو و مبون له خراپه کاری و لوتبه رزی و ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ﴾ المائدة: ۱۰۸ و، ﴿وَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوٰمِ السَّٰغِيْنَ﴾ يوسف: ۵۲ و، ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ النحل: ۳۷ و، ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ﴾ الزمر: ۳ و، ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ غافر: ۲۸.

۲- ئه و حاله ته ی ئه م قه ومانه ی ئه هلی کیتابی تیکه و تووه، به ربه ستی رپی هیدایه تدانی خوی گه و ره یه بویان، ئه گهر ئه وان و غه یری ئه وانیش ده یانه ویت رینمایی خوی گه و ره یان پبیریت، ده بیت دیدورپی و بزوت و هه لویستی ناشه رعیی خویان واز لیبه یین و، سه راستانه به ره و دینی خوی گه و ره بین.

ئهمما له و حاله ته یاندا، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، نایاته کانیا ن به دروخستوته وه، ئه وه به ته ئکید لوتفی خویان لیبراوه و له رینمایی خوایی مه حرو و مبون.

۳- (زه مه خشه ریی - رحمه الله) ده فهرموئ: خوی گه و ره له سی لاوه، لاف و گه زافی جوله که کانی به تالکرده وه:

أ- جوله که کان ده یانوت: ئیمه ئه ولیای خواین و گه لی تایبه تی ئه وین، خوی گه و ره ش به دروخیستنه وه، که ده ی ئه گهر وایه، خوزگه ی مردن بخوازن، تا زوو به دیداری خوی گه و ره شاد بین: ﴿فَتَمَوُّاْ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾ الجمعة: ۶.

ب- گوايه ئەوان ئەهلی کیتابی خوایین و، وه کو عه ره به کان نه خوینده وارنین، که هیچ کتیبیکی خواییان بۆ نه هاتوو! ئەو هتا وا قورئانیان بۆ هاتوو و له بهرده ستیاندايه و پارێزراوه، ئینجا ئەوانی چواند به کهر، که باره کتیبی هه لگرتوو!

ج- شانازیان ده کرد، که ناوچه که، که پۆژی شه ممانی قبول کردوو، که پۆژیکی پیروژو تایبەت به پشو و بیت، ئەو هتا خوای گه وره شه ممه ی ئەوانی ئیلغا کرده و، پۆژی ههینی پیروژ کرد، که بووه پۆژی پشووی هه فته.

دەرسی چوارەم

ئایەتی ۶_۷

ئایەتی شەشەم:

﴿قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّهُ أَفْلَسَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنُّوا الْمَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الجمعة: ۶.

واتە: بفەرموو: ئەو کەسانە، کە خۆ بە ھیدایەتدراو دەزانن و، لافى ئەو ھەڵبەدەن، گوايە: ئێوە ئەولایى خۆى گەورەن و، ئەو چاودێرو ئاودێرتانە، تەنھا ئێوە نەك خەڵکانىکیتەر! جا ئەگەر راستگۆن، دەخۆزگەى مەرگ بخوازن و، تەمەنناى مردن بکەن، تا زووتر بگەنەو بەخۆى گەورە.

- (يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا):

- جۆلە کەکان، کە خۆیان پێى لە ھەموو کەس چاکتر بوو (بەگومان ئیستاش ھەر وان) دەیانوت: ئێمە لەسەر پێى ھیدایەتى خوایین و، ئەو بەردەوام پێنایاندەکات، چونکە گەلى ھەڵبژاردەى خواين (شعب الله المختار) ..

لێرەشدا خۆى گەورە بە تەوسەو ھاوا بانگیاندەکات، وەکو بوتریت: ئادەى جەنابە ھیدایەتدراو کەکان، گەلە تاییبەتەکەى خۆى گەورە، چاکترین مەرووفى لەخۆنزیك، ئەگەر راستدەکەن و وان، فەرموون خۆزگەى مردن بخوازن!

- (إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ).

- (إِنْ): نه گهر: پییده وتریت: پیتی جازمه، که دوو کردار جه زم ده کات، وه کو: (انْ تَدْرُسْ تَنْجَحْ) واته: نه گهر سه عی بکهیت، دهرده چیت.. نه گهر سه عیت نه کرد _ واته مهرجه که ت نه هی نایه دیی _ که و ابو دهرنا چیت..

وه زیفه ی نه م (إِنْ)، په یوه سترکردنی کرداری مهرجه که و وه لامه که یه تی ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّصِرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ محمد: ۷.

واته: نه ی نه و که سانه ی باوه رتانه ی ناوه! نه گهر ئیوه دینی خوا سه رخنه، خوی گه ورهش سه رتانه خات.. سه رختنی ئیوه بو دینه که ی، مهرجه بو نه وه ی، که سه رتانه خات. نه گهر وانا که ن سه رکه و تنه که تان پینا دریت..

۱- (زَعَمْتُمْ) لاف و گه زاف لیدانه. که خو هه لکیشان و باسکردنی شتی که، که زیاتر نه گهری ناراستیتی هه بیت، له قورئانی شدا به و مانایه هاتووه. وه کو ده فهرموی:

﴿الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ النساء: ۶۰.

واته: مه گهر نه تر وانیوه ته نه و که سانه ی، لاف و گه زافی نه وه لیده دهن، گوايه: باوه ریان به و په یامه هی ناوه، که بو جه نابت هاتو ته خواری، هه روه ها به و په یامانه ش، که پیش زه مانای جه نابت هاتوونه ته خواری، که چی ده خوازن یه کلاییکردنه وه ی کیشه و نا کوکیه کانی نیوانیان بیه نه لای طاغوت!! له کاتی کدا فه رمانیان پیدرا بو، که ده بی شوین طاغوت نه که ون و لپی ته به رابن ..

- ﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ﴾ التغابن: ۷.

واته: نه وانه ی دیدور بی کوفریان گرتو ته بهر، لاف و گه زافی نه وه لیده دهن، که گوايه زیندو نا کرینه وه! به دیی، قه سه م به خوی په روه دگارم زیندو وده کرینه وه...

﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾

الکھف: ۴۸.

واته: ههه بهو شیوهو چۆنیه تییهی یه که مینجار خه لقمان کردن، ههه ئاوا هاتنه وه لامان، لافوگه زافی ئه وه تان لیده دا، که گوایه: ئیمه هیچ کاتی که بو لیپرسینه وه له گه ل ئیوه دا دیارینا کهین!

- (زَعِیمٌ): ئه وه مانای سه روک و ئوبالگرو که فیله، که به پرستی شتیکی ده که ویتته سههه، بویه سهیدنا (یوسف - عَلَیْهِ السَّلَام) فه رموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِیمٌ﴾ یوسف: ۷۲

واته: ههه که سیک (پیوه ره دزراوه کهی دانه ویله که) بدۆزیتته وهو بیهینیتته وه بۆمان، ئه وه باری حوشتریک خه لات وه دهه گریته، منیش که فیل (زامن)ی ده سته که وتنی ئه وه باره حوشتره خه لاتهم.

۲- جوله که کانی مه دینهش ئه م لاف و گه زاف لیدانه یان له خۆپه سه ندیاندا بوو، که له ره فتار (گوفتار و کردار و بریار) یاندا ده ده که وت:

أ- ده یانوت: ئیمه کوری تاییه تی خواین! ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ﴾ المائدة: ۱۸.

واته: جوله که و دیانه کان ده یانوت: ئیمه ئه ولادو ئه حباب (خۆشه ویستان)ی خوای گه وره یان!

له وه شدا خوای گه وره ره ددی لیدانه وه: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ﴾ المائدة: ۱۸.

واته: دهی ئه گهه وایه، بۆچی گوناح و تاوانکارییه کانتان، له سههه ژمارد ده کات و سزاتان ده دات له سههه ریان؟! نا ئیوه ههه وه کو ئه وه خه لکه یترن، که خه لقی کردوون.

ب- ده یانوت: ئیمه ئه هلی به ههشتین، هه ندیکمان نه بیت له وانیه گویره که که یان په رست! ئه مانه مان بۆ ماوه یه که سزا ده درین و به س.

خوای گه وره په ددی لیدانه وه و فهرمووی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ البقرة: ۹۴.

واته: به فهرموو: ئه گهر راسته و به ههشتان مسوگهره و، خوای گه وره به تاییهت ههر بۆ ئیوهی داده نیت و نایداته که س، ئه گهر راستگون، دهی سا خۆزگهی زوو مردنتان بخوازن، با زوو بمرن و بگه نه ئه و به ههشتیهی خوای گه وره!

ج- په فتاری هاوشیوه یان ئیجگار زۆر بوو، چونکه، تا دوا پله به رامبه ر خوای گه وره و نیراوه کانی (عليهم السلام)، بیته ده بیوون، به تاییه تی به رامبه ر سه یدنا (موسا و هارون)، (عليهما السلام)، له ده یان شوینی قورئاندا زه مکردنیان _ سه ره نجامی ئه و په فتاره لوتبه رزانه یان _ هاتووه.

۳- ئه گهر راسته که ن خۆشه ویستانی خوای گه وره و، ئه هلی به ههشتن و ئه ولیان و، له خوا نزیکن و پاداشتتانه مسوگهره، ئی چیتان له دنیا داوه؟ بۆچی داوای مه رگ ناکه ن؟ ئیوه، که به مردن یه که سه ر بگه نه خوای گه وره و به ههشت و پله و ریزه که ی، ئیدی بۆچی خۆزگهی مردن ناخوازن و، به پیچه وانه وه له هه موو که س سوورترن له سه ر ژیان! ههر جوړه ژیانیک و له ههر ئاستیکدا بیت!

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ﴾ البقرة: ۹۶.

واته: ده یان بییت سوورترین که سن له سه ر ژیان، ههر ژیانیک بیت! (۱)

(۱) (حَیَاة) لیره دا نه کیره یه، واته ههر جوړه حاله تیک بیت، ههر ژیان بیت، ئه گهرچی ژیانیه زه لیلی، وه کو ژیانیه سه گیش بیت! یان ژیانیه دووره په ریزی وه کو گورگیش بیت! سه یری ده وره به رت بکه و بیینه چه نه هه زار موسولمان ئه مه سیفه تیته!

لیره دا خوی گه وره ده یان خاته سهر گومان و دوودلی له قسه کانیان، تا هوشیان بیتته و هورپاگا راسته که بگرن، به مانایه کیتتر: ئیوه که مردن ناخوازن و، ههر سوورن له سهر مانه و هتان له ژیاندا، کهوا بوو ئه و هتان راست نیه. که ده لئین: ئه و لیاو ئه حبابی خوی گه و ره یین و به هه شتهان مسوگه ره! چۆن و به چ به لگه یه که ئه مه تان لا دروستبووه و لیشتان بوته به لگه نه ویست؟!

۴- پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموی: (مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ).^(۱)

واته: ههر که سیك حهز به دیداری خوی گه و ره بکات، خوی گه و رهش حهز به دیداری ئه و ده کات، ههر که سیك دیداری خوی گه و ره ببوغزینیت، خوی گه و رهش دیداری ئه و ده بوغزینیت.

۵- ﴿فَتَمَوُّا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ :

ئه مه دوو و اتا هه لده گریت، که ئه هلی ته فسیر لیکیانداوه ته و هه، ههر یه که یان یه کیکیانی پی په سه ند بووه:

أ- ئه گهر راسته کهن و ئه و لیاو ئه حبابی خوی گه و ره، دهی خۆزگهی مردن بخوازن، تا زووتر بگه نه خوی گه و ره.

ب- ئه مه داوای (موبا هه له) یه، واته: ئه گهر ئیوه راسته کهن ئه هلی دینی خوان و ئه و لیاو ئه و ن و، له سهر رینمایی خواییین و موسولمانان له سهر گومپرایین، دهی سا وهرن دو عای مردن له و که سه بکه یین، که له سهر گومپراییه، ئه مه ش لیکدان هه ویه کی په سه نده.

۶- داوایان لیده کات: که خۆزگهی مردن بخوازن! هەر ته مه نای بکهن، نه ک خۆیان به کوشتبدن!! که چی ئاماده ی ته مه ناکردنیشی نین، ئه مه کۆتا پله ی دنیاویستیانه، که کهسیان نایانه ویت به قسه ش بلین: ئاماده ی بمرین! ئه وه سیفه تی هه موو ئه هلی کوفره، ئیستا له پوژئاوا، له هه یج بواریکدا، ناهیلن مردیان بیته خه یال! هه ر باسینا کهن، ته نانه ت په نجا که س ناچه ناشتنی مردووه یه کیان! گوڕستانیشیان هه مووی باخ و گوڵ و چیمه ن و جوانی ژیانه، تا له ویش مردیان بیرنه که ویتته وه!

۷- خوای گه وره که به دوو جار مه رج به ﴿إِنْ﴾ ده فهرموئ: ﴿إِنْ زَعَمْتُمْ﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الجمعة: ۶، ده ی سا هه ر جارێک بلین: ده خوازین بمرین! به لام نایلین. بۆیه خوای گه وره له ئایه تی داها توودا ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا﴾ واته: هه تا هه تایه خۆزگهی مه رگ ناخوازن! (أَبَدًا)!

له سوپه تی (به قه ره) دا به هه موو شیوه کانی نه فیکردنی هه تا هه تایه (وَلَنْ) ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا﴾ ﴿يَمَّا قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوةٍ﴾ البقرة: ۹۴ - ۹۶.

واته: به فهرموو: ئه گه ر راسته و به هه شتتان مسوگه ره و، خوای گه وره به تاییه ت، هه ر بۆ ئیوه ی داده نیت و نایداته که س، ئه گه ر راستگۆن، خۆزگهی زوو مردنتان بخوازن، با زوو بمرن و بگه نه ئه و به هه شته ی خوای گه وره! به لام هه رگیزاو هه رگیز، هه تا هه تایه جارێک خۆزگهی مه رگ ناخوازن! چونکه خۆیان ده زانن، چه ندیان گوناخ و تاوان و سه ریپچییکردووه.. بۆیه ده یان بنیت سوورترین که سن له سه ر ژیا ن، هه ر ژیا نیێک بیت..

۸- موسو لمانیش، هه ر چه ند خواناس و خواپه رست بیت، هه ر چه ند پیاوچاک بیت، ناویریت بلی: به هه شتم مسوگه ره، چونکه خوای گه وره مو حاسه به یده کات و

ئەوانەى دەھىنیتەو بەردەم، كە كەردوونى و بىرىچوونەتەو! بەلام موحاھىدى نىەت پاك، كە چۆتە مەيدانى جىھادەكەو، تەمەنناى شەھىدبوونەكە دەكات، چونكە دەزانیت مادام نىەتى لەبەرخاترى خوا پاك كەردۆتەو، شەھىدبوونىش ھەموو گوناھەكانى دەسپۆتەو، پەزىمەندى خواى گەورە مسۆگەردەكات، بۆيە راستگۆيانە داوايدەكات. چەندەھا نمونەى ئەمە لە ياوەراندە ھەيە.

(عومەيرى كۆرى حومام -خوا لىي رازى بىت) بىگۆيدانە دنياو ژيان، خۆى خستە گۆنگەلى شەپە شمشىرەو و فەرموى:

رَكُضًا إِلَى اللَّهِ بِغَيْرِ زَادٍ ... إِلَّا التَّقَى وَعَمَلَ الْمَعَادِ
وَالصَّبْرَ فِي اللَّهِ عَلَى الْجَهَادِ ... إِنَّ التَّقَى مِنْ أَعْظَمِ السَّدَادِ
وَحَيْرٌ مَا قَادَ إِلَى الرَّشَادِ ... وَكُلُّ حَيٍّ فَإِلَى نَفَادٍ^(۱)

ب - (جەغفەرى كۆرى ئەبو طالیب -خوا لىي رازى بىت)، كە ئامۆزای پىغەمبەرى خوايە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرماندەى جەنگى (موتە) بوو، لە گەل خۆھەلدانە بەر شمشىرى رۆمدا فەرموى:

يَا حَبَا الْجَنَّةِ وَاقْتَرَبُهَا طَيِّبَةً بَارِدَةً شَرَابُهَا
وَالرُّومُ رَوْمٌ قَدْ دَنَا عَذَابُهَا عَلَىٰ إِنْ لَاقَيْتَهَا ضَرَابُهَا^(۲)

(۱) موسليم (۱۹۰۱)، ئەحمەد (۱۱۹۹۰). واتە:

— بە راكردن بى گەنجىنەى قىامەتم بەرەو خوا رادەكەم... غەيرى تەقواكارىي و كارى پاشكەوتەم بۆ قىامەتم ھىچىترەم پىننىيە.

— غەيرى ئارامگرتن لەسەر جىھادەكە شكنا بەم... بەپراستى تەقواكارىي لە پراستەرين ھۆكارى ھىدايەت و پابەندى سەرراستەنەى دىندارىيە.

— ھەر تەقواكارىيە، كە پىننىشانەرىيەت دەكات و، دەتبات بەرەو پەيپىردن و ئەقل پىشكان... برۆ، ھەر ھەموو زىندووئەك بەرەو ئەمانى دەپروات...

(۲) نەسائى: السنن الكبرى (۱۶۹۸۹)، ترمذى (۱۵۳۶)، ئەحمەد (۲۳۱۱۱)، سحیحى ئىبنو حىببان (۴۸۵۹). شىخى ئەلبانى رحمە اللہ لہ (صحيح سنن أبي داود/ ۲۵۷۳) دا دەفەرموى: ھەسەنە.

ج- هەر لهو جهنگه دا دواى (جه عفر)، (عبدالله كورى ره واحة -خوا لىنى رازى
بيت) بوو به فرماندهو، ئه ویش پيش شه هیدبوونى فهرمووى:

لَكِنِّي أَسْأَلُ الرَّحْمَنَ مَغْفِرَةً وَضَرْبَةً دَاتَ فَرْعٍ تَقْذِفُ الزَّبَدَا
أَوْ طَعْنَةً بِيَدَيَّ حَرَّانَ مُجَهِّزَةً بِحَرْبَةٍ تُنْفِذُ الْأَحْشَاءَ وَالْكَبِدَا
حَتَّى يُقَالَ إِذَا مَرُّوا عَلَى جَدِّي أَرْشَدَهُ اللَّهُ مِنْ غَاظٍ وَقَدْ رَشَدَا^(۱)

(۱) ابن هشام: السيرن النبوية ۲۱/۴ واته:

— به لام من داواى ليخوشبونيك له خواى به به زه يى ده كه م..... له گهل زه ربه يه كدا، كه وا پيم
بكه ويت خوينم فيحقه بكات و كه فى لى هستيت.
— يا شمشيريكى قورس، كه خاوه نه كه ي به ههردووده ستى وا به سكميداكات... كه بگاته
جهرگ و دلم و ريخوله كانم بيريت.
— وام لبييت، كه هه كه سيك به لاي گوړه كه مدا تيپه رى بلئ:..... خواى گه و ره پښاندهرى
بيت، به راستى غه زايكردو سه كه وتووبوو..

ئایه تی حه وته م:

﴿وَلَا يَتَمَنَّوْنَ اَبْدًا يَمَّا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ﴾

واته: هه تاهه تايه رازی نابن، خۆزگه يهك بۆ مه رگیان بخوازن، چونكه ده زانن چ گوفتارو کردارو بریار یکیان هه بووه، ده زانن چه ند دیدلێل و رێ و یل و، بزوت چه وت و هه لۆیست لارو سه رخوار بوون، چه ند نیه ت پیس و کرده وه پووچه لۆبون، بۆیه ته مه ننانا که ن بمرن، له ترسی لیپرسینه وه شیانه، که ئه وه نده سوورن له سه ر مانه وه نه مردن، خوای گه و ره ئاگاداری سته مکارانه.

- (يَتَمَنَّوْنَ) ته مه ننا کردن: خۆزگه خواستن، واته: به هیوا بوونی هاتنه دیی شتیك به و شیوه یه ی ده خوازی ت بییت. وه کو: خۆزگه خواستنی سه لامه تی و ده رچوون و قازانج و سه رکه وتن و هیت، زۆرینه ی خۆزگه خوازی، هه ر ئومید به ستنی که، بیته وه ی هۆکاره کانی هاتنه دیی، گیرایی ته به ر.

لێره دا، که داوا له جوله که کان کرا، که ئه گه ر راستده که ن ئیوه ئه ولیا و ئه حبابی خوای گه و ره ن و به هه شتتان مسۆگه ره، یان راستده که ن ئیوه ئه هلی هیدایه ت و دینی راستی خوای گه و ره ن و، خه لکیتر - به تایبه تی موسولمانه کان - ئه هلی گومرای و نادینی، ده ی سا خۆزگه ی مردن بخوازن، ئه گه ر خۆزگه که شتتان هاته دیی، ئه وه به ر په زامه ندی خوای گه و ره ده که ون و، ده چنه به هه شت و له ماندو و بوون ده حه سیته وه؟

ئه گه ر داوا ی مردنتان وا کرد، که خوای گه و ره بیدات به سه ر ئه و که سه دا، که خۆی وا داده نییت، که له سه ر دینی خواییه و به رامبه رانی له سه ر دینی هه وا و هه وه سن، با خوای گه و ره به رامبه ره کانتان بفه وتی نییت، به لام ئه مانه ناوێرن خۆزگه ی مه رگ بخوازن، هه تا هه تايه ش توخنی خۆزگه یه کی و نا که ون، چونکه له لایه که وه ده زانن، چ کارو کرده وه یه کی به دکاری و خراپیان کردوه، چ گونا و تاوانیکیان له ئه ستۆدایه، چ دیدوړی و بزوت و هه لۆیستیکی خوا نه ویستانه یان گرتۆ ته به ر، له به ر ئه وه نایانه وییت، نه بمرن و نه ته مه ننا ی مردنیش بکه ن، چونکه ده زانن دوا ی مردن مو حاسه به کردنی خوای گه و ره دیته پریان و، به ته ئکید ده که ونه به ر سزای خوای گه و ره.

له لایه کی تریشه وه ناوێرن دوعای وا بکه ن، که خوایه! هه ر کام له ئیمه، یان

ئەوان، لەسەر گومراییی و دوور لە دینی تۆیە، نابوو تی بکەو بەفەتارەتی بگەینە! ئەمە ناکەن، چونکە دەزانن خۆیان بەرامبەر خوای گەورەو پیغەمبەرەکانی (علیهم السلام) چەند بێ ئەدەب بوون، بەرامبەر سەیدنا (موسا) و سەیدنا (هارون)، (علیهما السلام) و، ئیستاش بەرامبەر کۆتا پیغەمبەرە کە ی خوا (علیه الصلاة والسلام). دەزانن چەندیان لە دینی خوا گۆرپیووەو چۆن و بۆچی؟ دەزانن چەندیان دین و تەورات و شەریعەت ئیستیغلا کردووەو، بەرژەوەندیی و هەواو هەوسای خۆیانیان پێھێناوە تەدی.

بۆیە نایانەوێت داوای مردن بۆ لادەران دینی خوایی بکەن، چونکە دلێان خۆیان دەگریتهو، چونکە قورئانیش ئەوێ خستبووە یادیان، کە حەتمەن ئەوانیش وەکو هەر خەڵکانیکتر، گیرۆدە ی گوناحیان دەبن و، خوای گەورە سزایان دەدات لەسەری، وەکو کە دەفەرموی:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ المائدة:

۱۸.

واتە: جوله کەو دیانە کان دەیانوت: ئیمە ئەولادو ئەحباب (خۆشەویستان) ی خوای گەورەین!

- (وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ) خوای گەورە ئاگادارە لە حال و نیەت و گوفتارو کردارو بریاری زالمەن، بێگومان جوله کە کانیش لەو زالمەنە، کە هەم زولمیان لە خۆیان و لە پەغیەتە کانیان دەکرد، هەم زولمیان لە موسولمانان دەکرد.

گەورەترین زولمیان: گۆرینی ئەحکامی دینە کە یە، کە دەبوو ئەوان - کە پەيامی خواییان بۆ هاتوووەو حەقیان بۆ روونکراوەتەو - پیوێ پاندن بوونایەو، ببوونایە بە شاھید لەسەر دیدورێ و بزوت و هەلوێستی خەڵکی لە دین و دینداری، بەلام ئەمان ئەوێان نە کردو راستی دینە کە یان بۆ بەرژەوەندیی خۆیان شار دەو، ئەمەش زولمێکی گەورە یە.

خوای گەورە دەفەرموی: ﴿أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ البقرة: ۱۴۰.

واتە: کێ لەو کەسە زالمترە، کە شاھیدیەکی حەقی خوایی لەلایە - لە جیاتی روونکردنەوێ - دەشارێتەو.

دهرسی پینجهم

ئایه تی هه شته م:

﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الجمعة: ۸.

واته: بفرموو: ئه و مردنه ی ئیوه له دهستی هه لدین، هه ر دیته ریستان، پاشانیش، هه ر ده گهریته وه لای خوای گه و ره، که ناگاداری نادیارو دیاره، شاره زاو زانای په نهان و ناشکرایه، جائه و کارو کرده وانه تان ده خاته وه پیشچاو، که نه نجامتانداون.

۱- هه لاتنتان له مردن ئه سته مه، خو دزینه وه شتان له موحاسبه ی لای خوای گه و ره، مه حاله، چونکه مردن دیاردهیه که و خو تان پوژانه ده یبین و، که سی لی که نارنه دراوه، نه سهیدنا (موسا) ی پیغه مبه رتان (علیه السلام) و، نه فیرعه و نی ده سه لاتداری دوژمنتان. ئیتر چو و ده زان مردنتان ناگاتی، که ده شزان موحاسبه به کهش به دوای مردنه که دا دیت!

شیخ (حه سه نی به سری - رحمه الله) له (سه موره) وه، (خوا لی رازی بیت)، فهرمووده یه کی (مه رفوع) ده گهریته وه: که نمونه یه کی جوانی هه لاتنه له مردن که ده فهرموئ: (مَثَلُ الَّذِي يَفِرُّ مِنَ الْمَوْتِ كَمَثَلِ الثَّعْلَبِ، تَطْلُبُهُ الْأَرْضُ بِدَيْنٍ فَجَعَلَ يَسْعَى حَتَّى إِذَا أَغْيَا وَابْتَهَرَ دَخَلَ جُحْرَهُ فَقَالَتْ لَهُ الْأَرْضُ: يَا ثَعْلَبُ دَيْنِي، فَخَرَجَ وَلَهُ

حَصَاصٌ فَلَمْ يَزَلْ كَذَلِكَ حَتَّى تَقَطَّعَتْ عَنْقُهُ فَمَاتَ).^(۱)

واته: نمونده‌ی تُو که سه‌ی که له مردن هه‌لدی، وه کو ریویه که، که زه‌وی داوای قه‌رزی لیبکات، ئه‌میش (ریویه که) له ده‌ستی هه‌لبیت و رابکات، تا ئه‌و کاته‌ی به‌ته‌واوایی ماندوو ده‌بیت و توانای پاکردنی نامینیت، خو ده‌خزینیت کونه‌کی خۆیه‌وه، هه‌ر به‌وه‌نده‌ی ده‌گاته‌ ناوی، زه‌وی پپی ده‌لبیت‌وه ئه‌ری ریوی، کوا قه‌رزه‌که‌م! له کون ده‌رده‌په‌ریت و دیسان ده‌که‌ویت‌وه پاکردن، تا هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر ده‌پریت و ده‌مریت.

مردن حه‌قیقه‌تییکی ره‌هایه، واته: بپراده‌و بیپرو بیسنوره، حه‌قیقه‌تییکه، هیچ که‌سیک گومانی تیدا نیه، که هه‌یه، چونکه له‌وه‌تای مرو‌فایه‌تی هاتوته سه‌رزه‌مین، مردنیش دیارده‌یه کی به‌رچاوانه‌و رۆژانه ده‌بینریت،

خوای گه‌وره به‌ئایه‌تی حه‌قیقه‌تی ره‌های خوی ده‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ آل عمران: ۱۸۵.

واته: هه‌موو خاوه‌ن رۆحیک ده‌بی شه‌رابی مه‌رگ بنۆشیت، جا له رۆژی قیامه‌تدا پاداشتی کرده‌وه کانتان وه‌رده‌گره‌وه.

شیخ (حه‌سه‌نی به‌سری - رحمه‌الله). - که به‌وه‌ش به‌ناوبانگ بوو، که وته‌کانی له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ران ده‌چن - رۆژیک له‌سه‌ر جه‌نازه‌یه‌ک فه‌رمووی: (مَا رَأَيْتُ يَقِينًا لَا شَكَّ فِيهِ أَشْبَهَ مَنْ شَكَّ لَا يَقِينَ فِيهِ مِنْ أَمْرِنَا هَذَا).^(۲)

واته: دلنیا به‌که نه‌دی گومانی تیدا نه‌بیت، وه‌کو گومانیک، که دلنیا به‌تیدا نه‌بیت، وه‌کو ئه‌مه‌ی به‌رده‌ستمان (واته: مردن).. چونکه مردن هه‌قه، به‌لام که‌س نازانیت، که‌ی و چۆن و بو کی دیت؟!

(۱) طه‌به‌رانی له: المعجم الكبير (۶۹۲۲)، ئه‌لعوقه‌یلی له (الضعفاء ۲۰۰/۴) دا هیناویته‌یه وه که زه‌عیفه.

(۲) ابن أبي الدنيا: اليقين ژماره (۴۳).

۳- مردن موعجیزه، کرداریکی خوی گه وره یه: ﴿حَقَّ الْمَوْتُ وَالْحَيَاةُ﴾ الملك: ۲.

واته: خوی گه وره مردن و ژیا نی خه لق کردوو.

مردن و مراندن، ژیان و ژیا ندن له هه موو سات و ئانی کدایه، له پوژیکدا سهدان هه زار حاله تی مردن و، سهدان هه زار حاله تی ژیان له مروژدا پرووده دات! ملیاره ها حاله تی ژیان و مردن له چرکه یه کدا پرووده دات!

هه ره له به ده نی خوژدا، هه ره (سی و شهش) پوژ، سیله کانی پیستت ده مرن و، سیلی زیندووی نوئ دینه شوینیان، سیله کان به زیندوویی دینه شوینیان، نهک جهسته زیندوویان بکات!! سیله مردوو کانیس، مردنیان به سه ردا دیت، جهسته به سه ریا ندا ناهینیت!

ئه ستیره هه یه، یهک ملیون سال له مه و بهر مردوو، که چی ئیستا تیشکه که ی ده گاته نزیک زه وی!!

پینج میرووله ی سپی، له به ردیکی کریستالییدا له (ئوسترالیا) دوزرانه وه، که پسپوران مه زنده یان کردوو، که (۶۵) شهست و پینج سال له مه و بهر له ویدا مردوون! له هه مان جوړی میرووله ی سپی ئه م سه رده مه شن!

ئیترا (داروین) بهیت و بالوره ی چی لیده دا، که گوایه: مروژ له مه یمون (شه مپانزی) یه وه هاتوو، ژیا نیس له میکروبیکیه وه یه، میکروبه کهش له ئه ستیره یه که وه پیش ملیونه ها سال هاتوو!!^(۱)

(۱) له مه لای مه شهووریان پرسی: ئه ستیره ی ئاسان چهن دن؟ وتی: ده هه زار.. به سه رسامیه وه وتیان: چۆن ئه وه موو ئه ستیره زوره هه ره ده هه زارن؟ وتی: من وا ده لیم، ئه وه ی باوه رم پیناکات، با بچیت بیانژمیریت..

(داروین) یش وا ده لی!!! ده لی: ئه وه ی باوه ری به (تطور) ه که ی من نییه، که هه ره موو ژیان و زینده و هه ران له میکروبیکیه وه هاتوون، که ئه ویش له ئه ستیره یه کی تره وه هاتوو، با خوی پروات به دوا ی ئه وه میکروبه داو خوی پی بناسینیت!!

۴- مردن له رواله تدا په یوه ندى به هوکاره وه هه یه، د ه نا له حه قیقه تدا فه رمانیکى
خوای گه وره یه و بریاریکى قه ده ریبه، که کات و شوینى هات، هوکار هه بیت، یا
نه بیت، مردنه که دیت و ژيانه که کو تایی پیدیت.

خوای گه وره ده فه رموى: ﴿أَيُّهَا تَكُونُوا يَذْرِكُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ النساء: ۷۸.

واته: له هه ر کو ییبه ک بن، با له قه لا و قولله ی مه حکه میشدا بن، مردن تان هه ر
ده گاتى.

هه موو ئایه ته کانى مردنیش ته ئکید له م حه قیقه ته عه قائی دیبه ده که نه وه، که
به داخه وه موسولان لیبى غافل بوون، ئاخر ئه وه ترسنوکیبه، که ده یان حه قیقه تی وای
له بیر بردونه ته وه.

ئیامى (شافیعى - رحمه الله) ده فه رموى:

تَزَوَّدْ مِنَ التَّقْوَى فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي إِذَا جَنَّ لَيْلٌ هَلْ تَعِيشُ إِلَى الْفَجْرِ
فَكَمْ مِنْ صَحِيحٍ مَاتَ مِنْ غَيْرِ عِلَّةٍ وَكَمْ مِنْ سَقِيمٍ عَاشَ حِينًا مِنَ الدَّهْرِ
وَكَأَنَّ فِي أَمْسَى وَأَصْبَحَ صَاحِكًا وَأَكْفَانُهُ فِي الْغَيْبِ تُنْسَجُ وَهُوَ لَا يَذَرِي^(۱)

(۱) گه نجینه ت له ته قواکاری پې، که چونکه نازانیت، که شهوت لیتهات ده ژیت، تا سپیده ی
سبه ی یان نا؟!

چه نده ها له ش ساغ، بى هه بوونى هیچ هو یه ک مردن، چه نده ها نه خوشیش ته مه نیکى دریژ تریان
برده سهر.

چه ندین لاو به پیکه نینه وه شه وو پوژى به سه ربرد ئاگای لینه بوو، که وا له نادیاردا کفنى
بو ده دورن!

نایه تی ۹-۱۰

نایه تی نۆیه م:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ الجمعة: ۹.

واته: ئەو ئەو کەسانە ی باوەرتانەیناوه! ئەگەر پوژی هەینی بانگدرا بۆ نوێژ (نوێژی جومعه)، خیرا خۆبگه‌یننه زیکری خوای گه‌وره‌و، کرین و فروشتنانی بۆ وه‌لکه‌ن، ئەوه‌تان چاکتره، ئەگەر په‌ی پێبهن و بزانه‌ن.

۱- ئەم نایه‌تانه، که ته‌وه‌ری سوپه‌ته‌که‌ن، په‌یوه‌ندی سه‌ره‌کیان به‌ چوار نایه‌تی پێشتره‌وه‌هه‌یه (۵-۸)، که وه‌کو (زه‌مه‌خشه‌ریی-رحمه‌الله) فه‌رمووی: په‌تک‌ردنه‌وه‌ی دیدو بۆچوون و بزاون و هه‌لوێستی جووله‌که‌کانه، له‌چه‌ندین هه‌لوێستیاندا، وه‌کو ئەوه‌ی، که گوايه: ته‌نها ئەوان له‌سه‌ر دینی حه‌قن و، سه‌یدنا محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ئەوان نه‌هاتوه، به‌لکو بۆ ئومه‌ته‌نه‌خوینده‌واره‌که‌ی عه‌ره‌ب هاتوه، هه‌روه‌ها ئەو لافوگه‌زاف لێدانه‌یان، که گوايه: ئەوان کورپی خواو خۆشه‌ویستانی و گه‌لی هه‌لبژاردی ئەون و به‌هه‌شتیان مسوگه‌ره، یا ئەوه‌ی، که پوژی شه‌مه‌انی ئەوان پیرۆزه، چونکه پوژی هه‌وانه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌یه! بۆیه ئەمانیش کردوویه‌انه به‌پوژی پشوودانی مڕۆڤ.

خوای گه وره له ئایه ته کانی پیشوودا دوو خالی یه که مین و دوو هینی ره تکرده وه، لیره شدا خالی سییه میانی پووچه لکردۆته وه، به وهی، که بریاریدا: رۆژی هینی پیروزییت و نوژی هینی تیدا بکریت.

۲- جومعه و جومعه ههردووکیان زاراوهی خه لکی نه و سهرده مهی حیجاز بووه، که پیشتر بهو رۆژه دهوترا: (عه روبه).

- (الصَّلَاةُ) نوژه. به لام نه و ئه لف و لامه ی له سه ریتهی (ال) نه لف و لامی عه هدییه. واته نوژه که ی جومعه، که ئه وانیش ده یانزانی کام نوژه مه به سته، چونکه پیش هاتنه خواره وهی ئه م ئایه ته ش ده کرا، به لام ئایه ته که ته نکیدی له فه رزبوونی نوژی جومعه کرده وه.

- (به یه یقی) له (زوهری) یه وه ده گیرته وه: که کاتیک (موصعه بی کوری عومه یر - خوا لئی رازی بیت) هاته لای خه لکی مه دینه، تا دینه که یان فیربکات، نوژی جومعه شی بو دامه زراندن. ئیتر موسولمانان پیش ته شریفه یانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی جومعه یان ده سته یکرد، که ده شیت هه والی گه وره یی رۆژی هینی به خه لکی مه دینه گه یشته ییت و، نه و بریاره یان به (موصعه ب) دابیت، یان ده شیت نه و ریوایه ته راسترییت، که (ئینوسیرین) ده گیرته وه: که پشتیوانانی مه دینه له ناو خویاندا ده یانوت: جووله که کان رۆژی شه مانیان لا پیروژه و بو خواپه رستی تییدا کۆده بنه وه، مه سیحیه کانیش رۆژی یه کشه ممان، ده ی سا با ئیمه ش رۆژیک دیاریبکه یین، تا بو خواپه رستی تییدا کۆبینه وه. ئینجا رۆژیک زۆر له م خاوه ن رایانه چوونه لای (ئه سعه دی کوری زوراره)، که له پیاوماقولا نی مه دینه بوو، ئه ویش رازیوو، که رۆژی هینی دیاریبکه ن و، ئه ویش نوژی هینی به دوو رکات پیکردن.

ئه ممان یه که مین نوژی جومعه، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به موسولمانانی کرد، وتمان: که رۆژی پینجه می هیجره ته پیروژه که ی بوو، که رۆژی دوو شه ممه ی دوا زده ی ره بیعی یه که م، ته شریفی گه یشته (قوباء)، رۆژی

هه یینی گه یشته دۆله کانی تیره ی (به نوسالم)، که مزگه وتی خۆیان له وی هه بوو، موسولمانان کۆبوونه وهو، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یه که مین نوژی جومعه ی له وی (که پیش گه یشتنی بوو بۆ مه دینه) پیکردن و، یه که مین وتاری هه یینی تێدادا. که ئیلامی (قورتوبی) هه مووی له ته فسیره که بدا هیناوه ته وه.

پیغمبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که تشریفی گه‌یشته (قوباء)، ده‌بویست بۆ رۆژی هه‌ینی بگاته ناو شاری مه‌دینه، به‌لام نه‌گه‌یشت و له دو‌له‌کانی (به‌نوسالیم) کاتی نو‌یژی هه‌ینی به‌سه‌ردا هات و کردی، هه‌ینی ئایینه‌له مزگه‌وته‌که‌ی خۆی له مه‌دینه نو‌یژی هه‌ینی کردو وتاری فه‌رموو.

۳- بانگدانی ههینی دواى ئهوهیه، که خهتیب دهچیتته سهه مینهه، له سهه ردهه می پیغه مبهه ری خوا دا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ههه ئهه بانگهه و، ههه لهه کاته دا هه بهه و، چونکه هه موو موسو لهان سوو ره بهه و له سهه ره کار نهه کردن لهه و پرۆژه دا و زو و دههاته نهه مزگهه و ت، تا لهه نزیکه وهه گوئ لهه و تاره که ی پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بگرن، پیغه مبهه ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو رکاته نوێژى جومعه ی لهه جیاتى چوار رکاته که ی نیوه رو ی بو دهه کردن.

تہوہ بیدعہ یہ، کہ ہندیٰ مہ لا، دوائِ نویژی جومعہ، چوار رکاتی نیوہ پو بہ
خہ لکی دہ کہ نہوہ، ہیچ بہ لگیہ کی لہ سہر نییہ۔ واللہ اعلم۔^(۱)

- ﴿ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ﴾ الجمعة: ٩.

۱- (السعي) واته: په له کردن له روښتن و خیراچوون، به لّام لیږدها مه بهست له سووربوونه له سهر خوگه یاندنه وتارو نویژه که، که خو ټاماده کردنی پیښوخت به غوسل و دهستنویژو پاکړی دهخوازیت، نه ک مه بهست له هله داوان و گورگه لوقه و راکردن بیت، که بهر ه لستی لپکراوه.

له ههردوو سه‌حیحی (بوخاری و موسلیم) دا هه‌یه، که (ئه‌بوهوره‌یره -خوایی رازی بیٚت) ده‌گیریتنه‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی:

(إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَاْمْشُوا إِلَى الصَّلَاةِ وَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ وَالْوَقَارِ وَلَا تُسْرِعُوا، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا).^(۱)

واته: کاتی‌ک گویتان له قامه‌ت ده‌بیٚت (به‌بانگیش ده‌وتریت قامه‌ت، هه‌روه‌کو، که به قامه‌تیش ده‌وتریت بانگ) به‌ره‌و نو‌یژه‌که برۆن، به‌لام به‌ویقارو هه‌ییبه‌ت و هیمنیی، په‌له‌له‌ رو‌یشتندا مه‌که‌ن، ئه‌وه‌نده‌ی گه‌یشتنی به‌جه‌ماعه‌ت بیکه‌ن و، ئه‌وی نه‌یگه‌یشتنی خو‌تان دوا‌ی سه‌لامدانه‌وه‌ی ئی‌یام، ته‌وا‌وی بکه‌ن.

ریوا‌یه‌تی تریش، هه‌ر له‌م بواره‌دا هه‌ن، که هه‌موو ته‌ئکید له‌سه‌رخو‌یی رو‌یشتن و، پاراستنی هه‌ییبه‌ت و هیمنیی و سالارو سه‌ه‌نگینی موسو‌لمان ده‌که‌ن.

۲- که ده‌فه‌رمو‌ی: (ذِکْرُ اللَّهِ)، چونکه‌ دوو وتار پ‌یش دوو ر‌کات نو‌یژه‌که‌ی جومعه هه‌یه، که ده‌بی موسو‌لمان هیمنانه‌ خو‌ بگه‌ن‌یته‌ وتاره‌کان، پ‌یشنه‌وه‌ی خه‌تیبه‌که‌ بچ‌یته‌ سه‌ر مینه‌ر.

که‌وابوو: داوا‌کراوه، که موسو‌لمان له‌ساته‌وه‌ختی جومعه‌دا، نیه‌ت و هه‌ست و هو‌شی لای وتارو نو‌یژه‌که‌ بیٚت و، به‌و شیوه‌ داوا‌کراوه پ‌یویسته‌ خو‌ی بگه‌ن‌یته‌ی، به‌ره‌چاو‌کردنی غوس‌لده‌رکردن و پ‌وشاکی پاک‌پ‌وشین و بو‌نی خو‌ش له‌خو‌دان و، چوونی سالارو سه‌ه‌نگینه‌وه‌ه‌نگاو هه‌لنه‌ه‌ینانه‌وه، به‌سه‌ر‌شان و ملی دان‌یشتواندا، هه‌روه‌ها ج‌یبه‌ج‌یک‌کردنی ئادابه‌کانیتری رو‌ژی هه‌ینی و نو‌یژی هه‌ینی.

- ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ الجمعة: ۹.

مامه‌له‌ وه‌ل (ته‌ر‌ک) بکه‌ن، واز له‌کرین و فرو‌شتن به‌ینن.

شه‌ر‌ع‌ناسان ده‌فه‌رموون: له‌گه‌ل ده‌ست‌پ‌یکی بانگی دوو‌ه‌مدا (که له‌دوا‌ی زه‌مانی

(۱) بوخاری (۶۳۶)، و موسلیم (۶۰۲).

سەیدنا (عوسمان) ەو ە (خوایی پازی بیت) بانگیکی پیشتر بۆ ئاگادار کردنەو ە ی ئەهلی بازار دەدرا، ەموو مامەلەیهك ەرامدەبیت، دەفەرموون: ئەگەر مامەلە ە ی پیش بانگە ە کردبیت، بۆی نییە، ە بانگیدا پارە ە ی ەربگریت، یان کریارە ە کالاکە ەلبگریت! لەم ساتە وەختە ی بانگەو ە (بانگی دوو ەم، ە لە خودی مزگەوتە ە دەدریت، دوا ی چوونەسەر مینبەر دانیشتنی خەتیبە ە)، تا کۆتایی سەلامدانەو ە لە نوێژی ەینی، ەموو سەودا و مامەلە و کار و کاسبییەك ەرامەو، ەموو کار و پیشە و راپەراندنیکی کاروباریش، ەر نەشیاوە.

- ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ .

(ذَلِكَ) ئەو وەلکردنی سەودا و مامەلە و کار و کردەوانەو، خۆگە یاندنە نوێژە ە ی ەینی یە، بە ئەنجامدانی داخوایی کانیەو ە، ەموو ئەمانە چاکترن لای خوا ی گەورە لەو رەفتاری کاسبییە دەیکەن.

کاسبیکردن چاکە، بەلام لەو ساتە وەختە دا چاک نامییت، یاد ی خوا ی گەورە چاکە، ە دەبیت ەشتان لایی بیت، ئەگەر پەیتان پیبردو ە، ئەگەر دەیزانن.

ئابیه تی دهیه م:

﴿ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ .

واته: که نوښه که ته و او بوو، بچنه وه سهر سهوداو مامه له ی خوتان، بو که سابهت و په یدا کړنی بژیوی بیاوبنه وه، به لام هوشتان له وه نه پریت، که له کاتی کاسی کړنیشدا به نییه و گوفتارو کردار، زیکری خوی گه وره بکه ن و، ئومیدتتان به فزل و پژ و پژی خوی گه وره بیت، یادی خوا زور بکه ن، تا سهر فراز بن.

- (فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ) ئاماژه یه کی گله بیانه یه، که ده ی سا ئه و ونده کاته بو نوښی جومعه تهر خان بکه ن (که سه عاتیک ناییت)، پاشان فهرمون به کات و شویندا وهل بن، بو پژ و پژی و دنیاتان بیاوبنه وه. ئه م هم موو کاته تان بو که سابهت و پاره و سامان و دنیا تهر خنده کهن، ده بوچی له و کاته که مه ی نوښه که ی جومعه شدا، ههر به و دنیا وه خهریک ده بن؟!

- (فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ) مه به ست ئه وه یه: که بگه پرینه وه سهر که سابهتتان و هه و له کانی پژی په یدا کړننتان، ئه وه کاتی زور و ئه وه ش سهر زمین تیدا وهرن و بچن و، بژیوی خوتانی تیدا په یدا بکه ن، نه ک ئه و ونده دنیاویست بن، که ته نانه ت له ساته وه ختی نوښه که شدا، ئه و ماوه که مه بو ی لینه پرین و، ههر خهریکی هه لپه ی دنیا بن!

- (وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا)

- (ئیبنو که ثیر - رحمه الله) ده فهرموی: واته له کاتی که سابهت و حالی کړین و فروشتن و بهرهمه ییان و وهرگرتن و دانا، هوشتان له زیکری خوی گه وره بیت. چونکه ئه میان بو قیامه تتان به سووده، نه ک هه و لدانه زوره که تان بو دنیا.

- موحاهید دهیفه رموو: عهبد ناچیتته ریزی ئه و که سانه وه، که یادی خوا ده کهن هه تا به پیوه و به دانیشتنان و به راکشانه وه، له زیکری خوادا نه بیته.

واته: له هه موو حاله تیکیدا زهروورییه، دهم به ویردو زیکری خوی گه و ره بیته.

- پیم وایه: مه به سستیکی تریش هه یه، ته ئکید له م زیکرو یاده ی خوی گه و ره ده کاته وه، که دوی نویژی هه ینی هاتوو، تا فه رامۆشنه کریت، چونکه خه لکی پیش نویژی هه ینی ده زانن، ئه وه ئه مرۆ هه ینییه و، ده بی خویان بۆ نویژ ئاماده بکه ن، که بانگی شه دریت بیرده خرینه وه، که ئیتر کاتی که سابه تتان ته و او بوو، ده سته لبرگن و روو له مزگه وت بکه ن بۆ نویژ، بۆ زیکری خوا، بۆ فیربوونی دینه که تان و بیرخستنه وه ی قیامه تتان، به لام دوی نویژه که ئیتر سه رگه رمی که سابه ت و ره نجدانیان ده بنه وه و، جاریکتر بانگنا کرینه وه بۆ زیکرو فیربوون و بیرخستنه وه که.

بۆیه لی ره دا به هۆشیان دینیتته وه، که نه کات دوی نویژی هه ینی له زیکرو ته سبیحاتی خوی گه و ره غافلبن، هۆشتان لی بیته و ئامۆژگارییه کانی خه تییه که تان فه رامۆشمه که ن.

بۆیه ده شفهرموی: (کشیړا) واته: زۆر یادی خوی گه و ره زیکرو ته سبیحات بکه ن، چونکه زۆریش مه شغول ده بن.

ده رسی حوتهم

ئایه تی یازدهیه م:

﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ﴾ الجمعة: ۱۱.

واته: هه ره به وهنده ی بازرگانیه کیان دی و گوییان له به زموره زم بوو، به هه له داوان به ره و پیری چوون و، جه نابتیان به تنها له نویژه که دا جیهیشت!! پییان بفرموو: ئه وه ی لای خوی گه وره یه، چاکتره له و که سابهت و به زموره زمه، خوی گه وره باشترین رۆزیده رانه.

هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته که:

۱- ئه هلی ته فسیره و سییره و زۆر له فهرموده وانان، له وانه: (ئه بولعالیه و حه سه نی به سیری و زهیدی کوری ئه سه له و قه تاده و موقاتیل و ئیامی ئه حمه د)، هه موو ریوایه تیان کردوه، که ئه م ئایه ته ده رباره ی ئه م رۆوداوه هاته خواره وه:

ههینی بوو، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه ر مینه ره بوو، وتاریده دا، له و کاته دا کاروانیکی بازرگانی _ که مو لکی (ده حیه ی کوری خه لیفه) بوو، که هیشتا موسو لمان نه بوو بوو _ گه یشته ناوبازار، تا بزنان، که کاروان له (شام) سه وه هاتۆته وه و، خَوْرَاك و کالای زۆری پییه.

هەر به‌وه‌نده‌ی ده‌نگی به‌زم‌وره‌زمی ته‌پل و هاوار گه‌یشته‌ مزگه‌وت،
 خه‌لکه‌ که ده‌ر په‌رینه‌ ده‌ری! دیاره، تا هەر که‌س فریا که‌وێت و شتیک بو‌ خۆی
 بکړیت، ته‌نها (دوازه) که‌س له‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّم) مانه‌وه!!

جه‌نابیشی ده‌یروانی، که‌ چند ده‌می‌ننه‌وه، پاشان فه‌رمووی:

(وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ تَتَابَعْتُمْ حَتَّى لَمْ يَبْقَ مِنْكُمْ أَحَدٌ لَسَالَكُمْ الْوَادِي نَارًا)^(۱).

واته: به‌وه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته‌ ته‌ گهر هەر وا یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك
 برۆ‌یشتنایه‌و، که‌ستان نه‌مانایه‌ته‌وه، ئەم دۆ‌له (ئه‌م شاره‌تان) بو‌ پر ده‌بو‌و له‌
 ئاگر!

۲- ته‌وانه‌ی، که‌ مانه‌وه‌ هه‌ندیک ده‌فه‌رمون: (دوازه که‌س) بو‌ون، هه‌ندیکی‌تر
 ده‌فه‌رموون ئەم (چواره‌)یه‌ بو‌ون: (سه‌یدنا ته‌بو‌به‌ کړو عومه‌رو عوسمان و
 عه‌لی و طه‌لحه‌و زوبی‌رو سه‌عدی کو‌ری ته‌بو‌وه‌ققاص و عبدالرحمانی کو‌ری
 عه‌وف و ته‌بو‌عه‌به‌یده‌ی کو‌ری جه‌رپ‌راح و سه‌عیدی کو‌ری زه‌یدو بیلالی
 حه‌به‌شی و عبدالله‌ی کو‌ری مه‌سعود و عه‌مه‌اری کو‌ری یاسر و جابری کو‌ری
 عبدالله)، (خوا لی‌یان رازی بی‌ت).

(داره‌قو‌طنی) له‌ (جابر)وه‌ (خوا لی‌ی رازی بی‌ت) ده‌گیریته‌وه‌: (لَيْسَ مَعَ
 رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا الْأَرْبَعُونَ رَجُلًا).

واته: ته‌نها (چل) پیاو له‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّم) مانه‌وه‌.

هه‌ندیک له‌ شه‌ر عناسانی مه‌زه‌به‌ی (شافعی) ده‌فه‌رموون: ئەمه‌ به‌لگه‌یه‌
 له‌سه‌ر ته‌وه‌ی، که‌ نویژ‌ی هه‌ینی به‌ (چل) که‌س داده‌مه‌زری‌ت.

به هه رحال رپوايه ته كان توژينه وهی زیاتریان دهویت، به تاییه تی ناوبراوه
به ریزه کان، هه رچه نده که من -هه ر موهاجیرانی مه که که سه د که سبوون- به لام
هه موو له موهاجیره کانن! نه وهش جی پرسیاره!

۳- ده شیت هه ندیکیان، به پالنه ری بازرگانی و ده سخستنی خوراک و کالاکه،
خویان گه یاندیته کاروانه که و، ده شیت هه ندیکیتریان به دهم به زموره زمی
ته پله که وه چووبن، نه که ئه م پرووداوه دووجار پرویدا بیت، جاریک چووبن بو
کالو جاریکتر بو سه یرکردن و به شداری به زموره زمه که.

۴- خوی گه وره، که ده فهرموئ: ﴿انْفِضُوا إِلَيْهَا﴾ واته: له تاو کاروانه که وا
ده رپه رین بوئ، ده ور به ری جه نابتیا چۆلکرد!! ئه مه گله ییه کی سه خته،
چونکه مه به سستیکی دوورووه کانی پیته ته دیی! که ده یانوت:
﴿لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾.

واته: مال و سامان به یاوه ران مه به خشن، تا هه ژار بن و ده ور به ری محمد
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆل بکه ن!!

- ﴿وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾ واوه که (حالية) یه واته: له کاتی که دا، که جه نابت
به پیوه بوویت و وتارت بو دده دان، نامۆژگاریتده کردن!! ئه مه جگه له وهی
نه شیاوه، زیانی ئه وه یان له خویاندا، که مه چومبوون له و ئاراستانه ی
ئه وساته ده تکردن.

نافه رموئ: (تَرَكُوا الصَّلَاةَ)، بویه شه رعناسان ده فهرموون: ناماده بوونی
وتاره کانی هه ینیش فه رزه، چونکه گرنگه.

- ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوَمِنْ التَّجَرُّعِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ﴾ الجمعة: ۱۱.

نامۆژگار یان بکه، بیران به ینه ره وه، که پاداشتی خوی -که له سه ر
خواپه رستی و زیکرو ته سبیحات کردنه- چاکتره له به زموره زم و له بازرگانی
و هه لپه ی که سابه ت. خوی گه ورهش خوی پروزیده ره، خوی پروزی هه موو

گیانله بهریکی دیاریکردووه. ئیتر بۆچی نوپژو زیکره کان ده که نه قوربانى
ته ماعکاریى دنیايتان؟!

ته و او بوو

والحمد رب العالمين

به چوار پوژ

۱۷ ی پهمه زانی ۱۴۳۵/

۲۰۱۴/۷/۱۵

زیندانی کۆنگس فینگهر - نه رویج

المُتَأَفِّقُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ * وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَدَّدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَتَى يُؤَفَّكَوتَ ﴿٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَايِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لِمَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

پيناسه سوره ته كه

سوره تي المنافقون: شهست و سييه م سوره تي قورئانه و، يازده ثايه ته و مه دهنه، واته: له مه دينه هاتوته خواره وه، كه به شيويه كي گشتي، ته وهره باسه كانيان ياساو ريسا دارشتنه، له گه ل ئيهالنه كردني ته وهره كاني عه قيده و، ئاراسته كردني گه شه ي كومه لگه موسولمانه كه ي مه دينه، كه له كوچكرو پشتيوانه كان پيكهات..

ته وهره باسي هم سوره ته ش، باسي دو ورووه كانه، كه له مه دينه دا بوونه توثيريكي كاريگه ري سلبى كومه لگه كه! بويه ناوه كه شي بوته نه و ناوه ئابرو و تكيته (سورة المنافقون)!

باسي دو وروويى و دو ورووه كان، له زور شوينيتري قورئاندا هاتووه، كه م سوره ت هه يه، به راشكاويى و راسته وخو، يان به ئاماژه ي لاوه كيى، باسيانى نه كردبيت، به لام هم سوره ته تاييه ت به وان كراوه و، ته نانه ت نه و يه ك دو و هره شه ي له كوتايى سوره ته كه دا، له موسولمانانيشى ده كات، كه نه كه ونه نه وه ي بو خوا ساغنه بو و بيته وه و، سه روه ت و سامان و مال و مندا له كانيان، نه وه نده به خويانه وه خه ريكيان بكهن، نه ركي سه رشانيان له هه لگرتني دينه كه و بانگه وازه كه يدا، لا سو و كبييت! پييان ده فهرمويت: هو شيارب ن! نه وه نده به دم هه واه وه وس و نه فسي خوتاندا نه چن، نه بادا بيئاگايانه سيفه تي دو ورووييتان پيوه بلكيت و، رواله ت و ره فترتان، وه كو هي دو ورووه كاني ليبيت و، بييته جيگوماني موسولمانانتر!!

هم سوره ته، هه رچه نده كورته، به لام تين و ته ورمي ره شه بايه كي به هيز له خوده گريت، كه په رده ي سه ر ناخ و داخي دو ورووه كان لا ده بات، كه چه ند كرمي و ره شداگه راوه! دل و دهروونيان ده رده خات، كه چون قين و بوغز په نگيتيدا خوار دوته وه، ره فтарو ره وشتيان فزه كات كه به رده وام پيوستيان به سويندي درو هه يه، تا موسولمانان قه ناعه تپييكهن، كه نه مانيش وه كو نه وان،

باوه‌ریان به ئیسلام هه‌یه و پێوه‌ی پابه‌ندن! درۆوده‌له‌سه‌و فاکوفیکیان ده‌خاته‌پروو، که له‌هه‌موو کۆرو کۆمه‌لێکی خۆیاند، دوور له‌چاوی موسولمانان، خۆی پێوه‌باده‌ده‌ن و به‌لاقرتیوه‌ به‌ جوامی‌ری و نازایه‌تی ده‌زان و ده‌ناسین!! هه‌روه‌ها بی‌غیره‌تی و ترسنوکی و گیلکه‌زاییان که‌شفه‌کات!

بزوتنه‌وه‌ی دوورووی، له‌گه‌یشتنی ئیسلامه‌وه‌ به‌ مه‌دینه سه‌ریه‌له‌دا، بووه بزاقی‌کی تابووری پینج و بلندگوی شه‌ری واته‌وات و وره‌پ‌وخاندن! تا کۆچی دوا‌یی پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌واش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قوناغ به‌ قوناغ لاوازبوو، به‌لام هه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌ شیوازیتر ده‌رده‌که‌وته‌وه، ئیستاش، هه‌ر وایه..

بزوتنه‌وه‌ی سلبی دوورووه‌کان، ره‌نج و کاتیکی زۆری موسولمانانی به‌فیرۆدا، زۆر باسکردنیان له‌ قورئان و له‌ فه‌رمایشته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به‌لگه‌ی زۆری و کاریگه‌ری ئه‌و بزاقه‌ سلبیه‌یه، که له‌ کاتی خۆیدا ریی له‌ بانگه‌وازی خوا‌یی گرت، که زووتر زۆتر بلاقونه‌بیته‌وه!

ماموستا (محمد عزه‌ت درۆزه) له‌ کتێبه‌ نایابه‌که‌ی خۆیدا: (سیره‌ الرسول صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.. صورة مقتبسة من القرآن الكريم) دا، باسیکی جوان و وردی بزوتنه‌وه‌ی دوورووه‌کانی مه‌دینه‌ی کردووه، شتیکی چاکه‌، که وه‌کو (سه‌یید قوتب) له‌ (في ظلال القرآن) ه‌که‌یدا لێیه‌وه‌ وه‌رگرتووه، ئیمه‌ش لێی وه‌ر بگرینه‌وه:

(هۆی ده‌رکه‌وتنی بزوتنه‌وه‌ی دوورووه‌کان له‌ مه‌دینه ئاشکرایه‌، چونکه پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانی یه‌که‌می مه‌که‌، ئه‌وه‌نده‌یان ده‌سه‌لات و هێز نه‌بوو، خه‌لکێک لێیانترسی‌ت، یان لێیان بسله‌میته‌وه‌، یان ته‌ماعی ئه‌مان و سامانیانی هه‌بی‌ت! تا خۆیان لێنزیکه‌نه‌وه‌ و مامه‌یی زاھیریان بۆ بکه‌ن، یان نه‌وی‌رن به‌ ئاشکرا و راسته‌وخۆ لێیانده‌ن و نازاریانده‌ن، تاناچاربن به‌ دزیه‌وه‌ پلانیان دژ دارێژن و فیلان لێکه‌ن! وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ دوورووه‌کانی مه‌دینه ده‌بینرا. ئه‌هلی مه‌که‌ به‌ ئاشکرا به‌ره‌هه‌ستی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوه‌رانیان ده‌کرد، هه‌ر که‌سیکیان له‌ موسولمانه‌ نوییه‌کان بگرتبایه‌،

به که یفی خویان _بیسله مینه وه له هیچ که سیك_ به ئاره زووی خویان
 ئەشکه نجه یانده دان.. به ئاشکراو به شانازی وه به هه موو هیزو تینی خویان،
 به ره لستی بانگه وازی ئیسلامیان ده کرد، بیته وهی که س رییان لیبرگیت!
 چونکه هه موو هیزو ده سه لاتیک به ده ست ئەوانه وه بوو، بۆیه موسولمانان
 ناچار بوون _بۆ قوتار کردنی دین و ژینیان_ له مه که هه لێن و، سه ره تا کوچ
 بۆ (حه به شه) بکه ن و، دواتریش بۆ مه دینه..

ئەوه بوو هه یانبوو له ژیر ئەشکه نجه و ئازاردا به زاهیری وازی له دینه که
 هیئاو، هه ندیکه تریان تر ساو تاسا! چونکه هه موو که سوکاره تیره و هۆزه کانیان
 له یه ک کاتدا، ته به پرایان لیکردن و ناچار بوون له گه ل ده سه لاتی موشریکه کاند
 برۆن! هه شیانبوو هه ر ته حه مولیکرد، تا له ژیر ئەشکه نجه و ناسۆردا گیانی
 ده رچوو!!

به لام له مه دینه، بارودۆخه که زۆر جیاواز بوو، چونکه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیشته وهی کۆچبکات بۆ مه دینه، کۆمه لیک پیاوماقولی خاوه ن
 ده سه لات و قسه رۆیشتووی، له هۆزه کانی: (ئەوس و خه زه ج) دا له مه دینه ییه کان
 په یدا کردبوو، کۆچیشی نه کرده لایان، تا له به یعه ت و په یمانیان دلنیا بوو، که خویان
 به قوربانی دین و هه لۆیسته کانی جه نابی ئەو ده که ن..

پیش ئەوهی ئەو ته شریف به یئیت بۆ مه دینه، مالی عه رهب نه ما بوو باسی
 دینه که ی ئەم و بانگه وازه که یان پیته گه یشتییت.. له بارودرخ وادا کاریکی ئاسان
 نه بوو بۆ ئەو که سانه ی، له نه زانییه وه، یان له گه لۆریه وه، یان له که لله ره قی
 خویانه وه، باوه ریان به ئیسلامه که نه هیئیا بیّت و، بکه ونه شه ره قۆچیکی بیئامان!
 یان هه ر له خۆوه جارێ هیچیان به رامبه ر نه کراوه بکه ونه به ره له لستی!

به لام دواتر، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی هیئاو
 ده سه لاتی گرته ده ست، که نوری که سایه تی ئەو، سایه ی هه موو که سیکیتری
 خاوه ن نفوزی سړیه وه، که ده سه لاتی ئەو، بالی به سه ر ده سه لاتی هه ر هه موو تیره و
 هۆزه کاند کیشا، که سنه بوو بویریت، هه لۆیستی دوژمندارانه ی دژی ئیسلام ئاشکرا

بکات، چونکه زۆرینهی زۆری به ره بابه کانی (ئهوس و خه زه ج)، سه رپاستانه موسولمانبووون و، هه موو جوړه په بمانیکی پشتگیری و سه رختنیان به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دابوو، که باوه ریان به پیغه مبه ریتی جه نابی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هی نابوو. ئیتر ته نها ئه ویان به سه ردارو سه روه ر قبولبوو! جیبه جیکردنی فرمانی ئه ویان لا خوا په رستی بوو.

بۆیه ئیتر بواریک له به رده م ئه و که سانه دا نه مایه وه، که کوفریان پی په سه نده تر بوو وهک له ئیسلام، ئه وانه ی له به ر ده روون نه خوشیی خویان، نه ده هاتن گوی له م دینه بگرن و واز له که لله پوتی و که لله رقی خویان به یئن و، به ده م بانگه وازه که وه بچن! رقی زۆریان له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانی مه که که ده بۆوه، له بلا و بوونه وهی دینه که و زۆر بوونی موسولمانان، ئیز عاجبوو بوون و، له ناخیاندا ده کولان، بی ئه وهی بویرن، هیچ ناره حه تیه کی خویان نیشان که سیك بدن، یان به یلن ناحه زییه کیان پیوه دیاریت!!

بۆیه ده بوو شیوازیکیتری نه ینی بگرنه بهر، که بریتی بوو له: هه لویستی دوو روانه.. ئه و زه مانه ش، هیشتا ده مارگیری تیره و هو زیه تی، کاریگه ری خوی له سه ر تاك تاکی تیره و هو زه کان هه بوو، زۆرینه ی زۆریان، هیشتا هه ر شوینکه و تووی هه لویستی سه رۆك هو زه کان یان بوون..

ئیترا ده بوو له رواله تدا خو به موسولمان نیشانده ن و، روکنه کانی به ناشکرابکه ن و، له گه ل موسولمانانی تیره و هو زه کانی خویاندا موسولمانانه بجو لینه وه!

ده بوو بیباوه ری خویان بشارنه وه، ده بوو مه کرو فیل و پلان و پیلانه کان یان، به نه ینی دارپژن و نه نجامیده ن.. گه رچی جاری واش هه بوو له شوینی کدا، یان له کاتی کدا، که هه ستیان ده کرد خویان زۆرن و موسولمانیکیان که و توت به رده ست، یان چه ند موسولمانیکی داماو یان لیوه نزیکه، یان موسولمانان تووشی ته نگر به که بوون، ده که وتنه لا قرتی و گالته پی کردن، گالته به دینه که، به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به موسولمانان.. زۆر جاریش به شیوه یه لاهه کی و ئاماژه ده یان کرد، بۆ ئه وهی له سه ر ییان نه چه سپیت! یان به ناوی پاراستنی به رژه وه ندیی

خەلکی و ھېمىنى بارودۇخى گشتىي و، پاراستنى پارسەنگىي ھەموو لايەكەوہ دەيانکرد!!

بە ھەر حال ئەو ھەندە ئازانە بوون، بویرن بە ئاشکرا کوفرو شیرکی خویان ئاشکرا بکەن، ھەرچەندە کوفرو شیرک و دوو پرووی و فاکوفیک و پلان و پیلانیان، لە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شاراوہ نەبوو، زۆر کەسیان لە موسولمانانیتى کۆچکەرەکان و ئەنسارەکانیش، ھەرناسراو بوون! بە تابیەتى، کە لە کاتى تەنگژەو کیشەکاندا، کە بەسەر ئەھلى ئىسلام دەھات، ئەوان ھەلویستی کوفرىنى خویان ئاشکرا دەکرد، زیاتر دەناسران و زیاتر لە کوفرو شیرکیان دلیادەبوون، بۆیە ئەو ھەندەیتەر دەبوغزێران، ئەو ھەندەیتەر گوشتەگیرە کران، ئەوانیش خویان پروویاننە دەھات لە ھەموو کۆرو کۆمەلێکدا، یان لە ھەموو کات و شویتێکدا، سەر بەرزکەنەو ھەو ھەو بە دەمراسەتە کەى جاران!!

ھەر لە ناخپاندا چاوبەرەو ژیر بوون.. ئینجا، کە ئایەتێک لەسەر یەکیکیان، یان کۆمەلێکیان، یان ھەلویستیکی دەستەجەمعیان، بۆ پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەھاتە خوارو، کە پەردەى لە پرووی ھەندیکیان، یان ھەلویستیکیان (بە ئامارە بۆکردن) ھەلدەمالی، ھەموو سەریان شۆردەبوو، یەك یەك لەو دەترسان، ئەمجارە ناویان ھاتیبەت و بە یەكجاریی فەزحبوون!

دەیانزانی، کە خوای گەورە چاکیان دەناسیبەت و ئاگاداری ھەموو ھەست و نەست و ھەلویستیکیانە، بەلام لەو دەترسان ئایەتێکیان لەسەر بنیڕیتەخوارو ھەو بە یەكجاری ئابروویان ببات! ئەو ھەشیاندەزانی و باوہریشیان نەدەھینا!! لەو ھەش دەترسان و، ھەر بەردەوامیش بوون لەسەر دوو پرووی خویان!!

لە ئایەتە مەدەنیەکانەو ھەندە کەوێت، کە کاریگەریی ھەلویستی دوو پروو ھەکان لە مەدینە زۆر جیددی بوو، پۆژانە تین و فشارێکی زۆریان ھەبوو، ئاسەواری سلبییان لە دل و دەروونی زۆر کەسدا بەجیدەھیشت!

بزاڤی دوو پرووه کان کۆل و کوول نه ده بوو!! هەر دهتوت: خه باتیکی هه قهه روه رانه ی نه پساوه یه و خاوه نه کانی ماندوونابن! له هه لۆیستی پرووه پرووه بوونه وه و به رهه لستیدا، دهتوت: سه رانی مه ککه ن و زه مانیا ن هینا وه ته وه دوا وه، هەر ئه وهنده یه کات و شوین و پۆل و ئه کته ره کان گۆرا ون!

له گه ل ئه وه شدا، که دوو پرووه کان یه ک بزاڤی یه ک دیدو، یه ک ری بازو، یه ک ئامانج نه بوون، یه ک سه رکردایه تی و یه ک ئاراسته نه بوون، له به رامبه ریشیا ندا ئیسلام یه ک دیدی خوا یی و یه ک ری بازو پیغه مبه رانه و، یه ک ئامانج بوو، یه ک سه رکردایه تی به هیژو یه ک ئاراسته بوو، به لام هه لۆیستی دوو پرووه کان، هەر کاریگه ربوو، چونکه به ره به سستیکی پۆژانه ی ماندوونه ناس بوو!! نا ریکیه که شی بوو بوو به کۆسپیکیتر! به لام کاریان به وه شلۆقه ده بوو، که ئیسلامه تی زیادیده کرد و دوو پرووی کورتی هه لدینا، ژماره ی موسولمانان زیادیده کرد، دوو پرووه کان که مده بوونه وه، ده سه لات ی ئیسلامی، به ها و په یمانیتی تیره و هۆزو هیژی نوی به هیژتر ده بوو، ئه وان شیرازیا ن زیاتر لیک ده پساو، متهانه یان به ریزی خۆیا ن و به ها و په یمانه کانیان له: قورپه ش و جوله که کان و، هه روه ها متهانه یان به داها تووی خۆیا ن که مده بووه ..

بزوتنه وه ی دوو پرووی له مه دینه هیژبوو، خا ون زه مینه و تیره و هۆز بوو، خا وه ن په یمانی ستراتیژیی بوو له گه ل قورپه ش، له گه ل جوله که کان، بۆیه دژواریتی له سه ره تا وه زۆربوو، دوو پرووه کان سوودیا ن له ده مارگیری تیره و هۆزه کانیان وه رده گرت، ئه و خوین و کوشتارانه ی رابوردوویان، ده کرده وه به کۆنه قین و ده یانوروژانده وه!

ئێ هیشتاش به ته وا ی فه زحه بوو بوون، ئه و هه موو ئایه ته ی دوا یی له سه ریا ن ها ته خواره وه، له سه ره تایانه وه هیشتا هیچی وا نه ها تبه و، هیشتا غه زای (به در) پروینه دا بوو! بۆیه ئومیدی به زان دنی ئیسلامیا ن له شاره که ی خۆیا ندا هه بوو!

له ملا شه وه هیشتا ده سه لات ی ئیسلامه که مابووی خۆبگری، هیشتا زۆرینه یه کی کاریگه ر مابوون موسولمانبن، ئه وانه ش، که موسولمانبوو بوون، هه ندیکیا ن مابوویان ته وا و تییدا قالبه نه وه!

پیغهمبه‌ری سه‌رۆ‌کیش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ستیده‌کرد، له‌هه‌ر چوار لاهه به‌شیرک و موشریکانی، به‌هیز گه‌مارۆ‌دراوه‌و کاتی زیاتری پێویسته..

له‌گه‌ڵ ئەم باره‌ده‌روونی‌ه‌شدا، که‌دوو‌پرووه‌کان دروستیانده‌کرد، جوله‌که‌کانیش تین و فشاری خۆیان هه‌بوو، رۆلی زۆر کاریگه‌رتریان به‌ناوی دینه‌وه‌ده‌بینی!! هه‌ر زۆر‌زوو نکوڵیان له‌راستی دینه‌که‌ی و راست‌گویی پیغهمبه‌ری خوا کرد‌بوو، به‌ئاشکراش دژایه‌ت‌یان نواند‌بوو، به‌رده‌وامیش بوون له‌سه‌ر گالته‌کردن به‌خۆی و به‌دینه‌که‌ی!

له‌مه‌که‌کش وه‌نه‌بی‌ت به‌چوونه‌ده‌ره‌وه‌ی پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسوڵمانان قوره‌یشیه‌کان و هاوپه‌یه‌نانیان، کۆلیان له‌دوژمنداری‌تی دا‌بی‌ت، نه‌خێر.. هێشتا هه‌ر خه‌ریکی پیلان بوون، خه‌ریکی هاندانی تیره‌وه‌ژه‌کانی عه‌ره‌ب و جوله‌که‌کان بوون!

ئێ قوره‌یش هێشتا، هه‌ر قبیله‌ی عه‌ره‌به‌کان بوو، (که‌عه‌)ش هه‌ر پروو‌گه‌ی هه‌موان بوو! شاری دیدارویه‌کتربینی هه‌مووشیان بوو..

بارودۆخی جموجۆل بۆ دوو‌پرووه‌کان له‌بار‌بوو، هه‌م خۆیان هیز‌بوون، هه‌م هاوپه‌یه‌مانیتیان کرده‌هیز‌کی ئیزافی.. چونکه‌دوای ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ته‌شریفه‌ینانی پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ مه‌دینه، دوو‌پرووه‌کان و جوله‌که‌کان و قوره‌یش، بوونه‌یه‌که‌به‌ره‌ی دژ به‌پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئیسلام و موسوڵمانان..

قوره‌یش به‌شه‌ری سه‌ختی ئاشکراو دیار، جوله‌که‌به‌پلان و پیلانی ژێر زه‌مینی و به‌ناوی دینه‌وه، دوو‌پرووه‌کانیش به‌چرپه‌و واته‌وات و شه‌ری ده‌روونی‌یه‌وه..

ئاوا نه‌بوا‌یه‌دوو‌پرووه‌کان ه‌ی ئەوه‌نه‌بوون، خۆ له‌به‌ر لافاوی باوه‌رو باوه‌رداریی بگرن، ئە‌گه‌ر ئاوا لایه‌نگیری جوله‌که‌و پشت‌گیری قوره‌یشیان مسۆگه‌رنه‌بوا‌یه، نه‌یانده‌توانی ئاوا بب‌نه‌بزاڤ‌کی به‌ره‌ه‌لستی کاریگه‌ر، له‌سه‌ر بانگه‌وازه‌خوا‌ییه‌که‌ی پیغهمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)!

ئەم بارودۆخە ھەر وا دەپۆشت، بەلام بەرەى ئىسلامىش پۆژبەپۆژ بەھىزتر دەبوو، لە رووى چۆنىتى و چەندىتيەو پۆژانە دەچوو پيش، تا ئەو زەمانەى ئىسلام ئەوئەندە بەھىزبوو، كە بتوانيت لوتى ھەمويان لە غەزاي (بەدر)دا بشكىنيت و چاوبەرەوژىريان بكات، تا گەيشتە ئەوەى، ئيتەر دوورووكان، ھىچ كاريگەرييە كى ئەوتۆيان لەسەر رەوتى دەولەتە كەى پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە مەدينە نەمىنيت..).

ئەمە كەش و بارودۆخى گشتىي ھاتنەخوارەوەى ھەموو سورەتە كەيە.. ھۆى تايبەتى ھاتنەخوارەوەى ھەندىك ئايەتيشى (عبداللەى كورى سەلوول)ە..

ھۆى ھاتنە خوارەھى سورەتەكە:

ھەموو موفەسسیرەكان، لە ھۆى ھاتنەخوارەھى بەشیک لە ئایەتەكانى ئەم سورەتەدا، لەسەر ئەو كۆن، كە دەرھەق سەرۆكى دوورپووەكانى مەدینەى ئەو زەمانە، كە (عبداللەى كورپى ئوبەى كورپى سەلۇل) بوو، ھاتۆتەخوارەھى، بەلام ھەیانە وەكو: (ئىمامى قورطوبى)، (ئىمامى بوخارىش ھەر وای گىراوەتەو)، كە روداو كە ھۆكارى ھاتنەخوارەھى ئایەتى یەكەم، تا ئایەتى ھەشتەمى سورەتەكە، بەلام ھەندىكىتر لەو بەرپزانە وەكو: (طەبەرى و ئىبنو كەئىرو بەغەوى و زەمەخشەرى و سەبید قوتب) ھەر ھەمان روداو وەك ھۆكارى ھاتنەخوارەھى ئایەتەكانى پىنجەم تا ھەشتەمى دەھیننەو.. زۆرىشیان رىوايەتى (ئىبنوئىسحاق) بە تەفسىلاتەكە یەو دەھیننەو..

من بۆچوونەكەى (ئىمامى قورطوبى)م لا بەھیزتربوو، چونكە راي (ئىمامى بوخارى) چۆتەپال، چونكە كەس وەكو (ئىمامى بوخارى) بە دووى ساغکردنەھى سەنەدى روداو كەدا نەچووە، بۆیە منیش وىستم ھەر لە پىش لىكدانەھى ئایەتى یەكەم و دووھەم، باسى ھۆى ھاتنەخوارەھى كە بكەم، نەك پىش ئایەتى پىنجەم و شەشەم..

ھەرچەندە روداویكىتریش ھەيە، كە ھۆكارى ھاتنەخوارەھى ئایەتى پىنجەم بێت، كە لەشوینى خۆیدا باسیدەكەین، رەنگە ھەندىك لەو بەرپزانە دوو روداو كەیان تىكەل یەك كرديت. بەھى وایانزانییت، كە ھەردووکیان مادام ھەر لەسەر (عبداللەى كورپى ئوبەى)یە، ھەر یەك روداون، بەلام وادیارە دوو روداوى جیاوازن، كات و شوینىان جیاوازە، وەكو دواتر (إن شاء الله) روونیدەكەینەو..

سەرەتا رىوايەتەكەى (ئىمامى بوخارى) دینمەو، ئینجا رىواتى ئەو بەرپزانەى دیکە، كە ئەوانیش ھەر لە زۆرىك لە زانایانى سەلفەو گىراویانەتەو، بەلام بەتەئكىد لىكۆلینەو توژینەھى سەنەدەكان، لای (ئىمامى بوخارى) بەھیزترە،

چونکه ئەو پێشەوی تەمەنی پیرۆزی بوو.

ئێمەش، ئەو هی لە ژیا نماندا کرد و مانە بە ڕەفتاریکی فیڕخوازییان ئەو هیە: کە بابەتی میژویی لە ڕۆژی ئەهلی حەدیسەو وەرە گرین، بێئەوی نكولی لە زانیاری خەڵکانیتریش بکەین.

(ئێمامی بوخاری) لە (زەیدی کۆری ئەرقەم) ئەو دەگیرێتەو، کە فەرموی: لە گەڵ مامدا بووم، گویم لیبوو (عبداللەهی کۆری ئوبەهی کۆری سەلول) وتی: سامان و خۆراکتان مەدەنە پێغەمبەرە کە ی خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هەر وەها وتی: (شەرت بێ ئە گەر گەراینەو مەدینە، دەبی پیاوماقوڵ و عەزیزە کان، زەلیلە کان لە شار وەدەرنین)! منیش بۆ مامم گیرایەو.

ئەویش چوو خەمەت پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بۆی گیرایەو، پێغەمبەری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردی بە شوین (عبداللەهی کۆری ئوبەهی) و هاوڕیکانیدا، کە هاتن هەموو سویندیانیخوارد، کە شتی وایان نەوتوو! ئیتر پێغەمبەری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە راستیدانان و منی بەدرۆخستەو!!

تووشی خەم و خەفەتیکبووم، کە قەت شتی وام بەسەردا نەهاتبوو، چوو مەو مالهەو، لەو بووم، کە ئەو ئایەتە دابەزینە خواری، هەر لە ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾، تا دەگاتە ﴿لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾، ئینجا پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردی بە شوینمدا و فەرموی: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَقَكَ)، واتە: خۆی گەر و بە راستگۆی دانایت.

(ئێمامی ترمذی) حەدیسێکیتر دەگیرێتەو، دەفەرموی: کە (زەیدی کۆری ئەرقەم) فەرمویەتی: لە غەزایە کدا لە خەمەت پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، دەشتە کیشمان لە گەڵ بوون، جاری وا هەبوو پێشئەو هی ئێمە بگەینە سەرچاوەی ئاو، کە، دەشتە کییە کان زووتر دەگەشتنی، ئاو کە یان هەڵدە کیشاو

دەيانكرده ھەوزە كەوھو، كە وشترەكانى خۇيان ئاودەدا، پىستەيە كيان دەدايەوھ بەسەر ھەوزە كەدا (بۇ ئەوھى كەسىتر بەكارىنەھىيىت)، چاوەرپىياندە كەرد، تا دەستەيە كىتر لە ھاوړپىكانيان دەھاتن..

جارپىكان كابرەيە كى ئەنسارىي ھات، جەلەوى ئەسپەكەى شلكرد، تا ئاوبىخواتەوھ، دەشتە كىيەك رىيلگىرت و نەيھىشت!

ئىنجا كابرەي ئەنسارىي بەردىكى لە لىواری ھەوزە كە لاداۋ ئاوە كەى لىوھ پڑايە چالپىكىتر، كابرەي دەشتە كى تەختەيە كى لەو ناوھ ھەلگرت و، كىشای بەسەرى ئەنسارىيە كەداۋ سەرىشكاندا!

(عبداللەى كورپى ئوبەى) سەرۆكى مونافىقەكان بە دەنگەوھەت و، كابرەي دەشتە كىي، كە دۆستىبوو، باسەكەى بۇ گىپرايەوھ.

(عبداللەى كورپى ئوبەى) زۆرتورەبوو، پاشان بە دەشتە كىيەكانى وت: (سامان و خۇراكى خۇتان مەدەنە ئەوانەى دەورى پىغەمبەرەكەى خوا، ئەگەر دىتان ئەوانەى دەورى لای ھەستان و چۆلىانكرد، ئەو كاتە خواردنىك بۇ (مەھمەد) خۇى بىەن!) چونكە دەشتە كىيەكانىش، ھەر دەھاتنە دەورى پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نانىان دەخوارد، (مەبەستى ئەوھ بوو: كە ئەو كاتەى قەرەبالغى ياوھرانى لايە، خواردنى بۇ مەبەن، كە ئەوان ھەستان و چۆلىانكرد، خىرا ئىوھ بچن و خواردنە كەش ھەر خۇتان لەگەلدا بىخۇن).

پاشان بە ھاوړپىكانى خۇى وت: (شەرت بى ئەگەر گەراينەوھ مەدىنە، دەبى پىاوماقۇلان و عەزىزەكان، ئەو زەلىلانە لەشار دەربكەن)!

زەيد دەفەرموى: منىش لە پشت مامەوھ بووم، گۆملىبوو چى وت، بە مامم وت: كە ئاۋاى وت، ئەۋىش چوۋە خزمەت پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و بوى گىپرايەوھ.

پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردی به (شوین عبداللهی کوری
ئوبه‌ی) دا، که هات نکولی لیکردو زوری سویندخوارد، که شتی وای نه‌وتووہ!
پیغمبه‌ری خوایش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموی راستدہ‌کیت! ئو
درویکردووہ!

ئیت‌ر مامم ہاتہ لامہ‌ووہ وتی: وا دہ‌زانم پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
زوری رق لیت ہہ‌ستاییت و موسولمانانیش..
ئیت‌ر خہم و پەژارہ‌یہ‌ک دایگرتم، کہ شتی وا تووشی کہس نہ‌بووہ، لہ خہ‌فہ‌تاندا
سہ‌رم قورسبوو.

کہ چی دواپی پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہاتہ نزیکمہ‌ووہ، دہ‌ستی
پاکی ہیئا بہ گویچکہ‌مداو بہ پروودا پیکنہ‌نی.. ئوہ‌ندہ خو‌ش‌حال‌بووم، رەنگہ بہ
نہ‌مریی لہ دنیا‌دا بمایاتہ‌ووہ، ئوہ‌ندہ خو‌ش‌حال نہ‌بوومایہ!

دواتر (ئەبوبە کری صدیق -خوا لپی رازی بیٹ) ہاتہ لامہ‌ووہ فہرمووی:
پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چی پیفہ‌رموویت!؟
وتم: ہیچی نہ‌فہ‌رموو، بہ‌لام دہ‌ستی پیروزی بہ گویچکہ‌مدا ہیئاو بہ پروودا
پیکنہ‌نی!

(ئەبوبە کر) فہرمووی: دہی مژدہ‌ت لیبت..

(عومہ‌ری کوری خہ‌ططاب) یش (خوا لپی رازی بیٹ) بہ دوامدا ہات، بہ‌ویشم
ہەر وا وت..

بو سبہ‌ینی بہ‌یانی، پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سورہ‌تی
(المنافقون) ی خویندہ‌ووہ!!

(ترمذی) دہ‌فہ‌رموی ئەمہ حە‌دیس‌یکی حە‌سەن و سە‌حیحہ..

ریوايه ته كانی ئیمامی (موسلیم) و ئیمامی (ئهحمدهد) یش هه ر به م شیوهیه
گیراویانه ته وه..

ئیمامی (ئینوکه ئیر) چه ندین ریوايه تی گیراوه ته وه له وانه ی، که ته فسیلاتیکی
له و دوو ریوايه ته ی سه ره وه مان زیاتره، که ئه مه ی خواره وه یه کیکیانه:

له غه زای (به نیلموسته له ق) دا بوو، که دوو که س له سه ر ئاو هه له ینجان،
لییانبوو به هه را، (عبداللهی کوری ئوبه ی کوری سه لول) یش بیته وه ی ئاگاداریت،
که (زهیدی کوری ئه رقه م)، که میرد مندالیکبوو، لایه وه وه ستاوه، وتی: له ولاتی
خومان ته نگیان پیهه لچنیوین، به خوا قه سه م، نمونه ی ئیمه و ئه م سیخخانه، هه ر
وه کو په نده که یه، که ده لی: سه گه که ت قه له و بکه، با بتخوات!! (والله)، ئه گه ر
ئه مجاره بگه ریینه وه مه دینه، ده بیت عه زیزو پیاوماقولا نی شار، ئه م زه لیلانه
له شارده ربکه ن!

ئینجا گه رایه وه لای تیره که ی خوی و وتی: چیتان به خوتان کرد؟! هینتانن بو
ولاتی خوتان، سهروه ت و سامانی خوتانتان له گه لدا به شکردن، (والله)، ئه گه ر
لییان بگه رانایه، ئیستا جییانده هیشتن و ده چونه شوینی کیدیکه..

(زهیدی کوری ئه رقه م) یش (خوا لیی رازی بیت)، (که مندالیک بوو، لای
(عومه ری کوری خه ططاب) بوو)، گوئی لیبوو، هه واله که ی له ری (عومه ری
کوری خه ططاب) له وه (خوا لیی رازی بیت)، گه یانده پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

(عومه ر) فه رمووی: ئه ی پیغه مبه ری خوا! فه رمانده به (عه ببادی کوری بیشر)،
با بچیت بوی و له گه ردنی بدات!

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (لا يتحدث الناس أن محمداً
يقتل أصحابه)^(۱) جا چون ده بیت، دواپی خه لکی بلین: (محمد) یا وه ره کانی خوی

ده کوژیت..

پاشان فەرمانیدا، هاوار لهو خه لکه بکات، تا لیپیچن بو روشتن! مهبهستی لهوه بوو پیشهوهی بجه سینهوه به روشتنیکتر ماندوو تر بین و، قسه که به ناویاندا بلاونه بیتهوه.

که قسه که گه یشتهوه به (عبداللهی کوری ئوبهی)، هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پوزشی هینایهوهو سویندیخوارد، که شتی وای نهوتوه!

ئیترو تیان: ئه ی پیغه مبهری خوا! له وانهیه (زهید)، که منداله، باش له قسه که ی حالینه بووبیت و وا تیگه یشتبیت..

ئیترو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لهو کاته ناوه ختهشدا، که کاتی قهیلولهی حه وانهوهی نیوه رو بوو، که وتهوه ری.

(ئوسهیدی کوری حوزهر -خوا لیی رازی بیت) پیگه یشت و، سلاوی به نازناوی پیغه مبهریتی لیکردو، فهرمو ی: ئه ی پیغه مبهری خوا! له ساته وه ختی کدا که وتوو یته ته ری، که له حاله تی ئاساییدا واتنه ده کرد!

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمو ی: (أَمَّا بَلْعَاكَ مَا قَالَ صَاحِبُكَ ابْنُ أَبِي؟ زَعَمَ أَنَّهُ إِذَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ سَيُخْرِجُ مِنْهَا الْأَذْلَ).

واته: نه تیستوه ئیبنو ئوبه ی هاو ری چ ی وتوه؟! لاف ی ئه وه لیده دات، که ئه گهر بگه ری نه وه مه دینه، زه لیله کان له شارده رده کات!

(ئوسهید) فهرمو ی: ئه ی پیغه مبهری خوا! به خواقه سه م، جه نابت عه زیزیت و ئه و زه لیله، به لام توخوا نه رمونیان به له گه لیدا، به خوا لهو کاته دا، که خوی گه و ره به م خیره وه به ری زتانی نارد، ئیمه خه ریکبووین تاجمان بو ئه و ده چنی، تا له سه ری بکه یین، ئیستا ئه و وا هه سته ده کات جه نابت پله و پایه که یت لی گرتوه..

ئیتیر پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به هموو یاوه رانه وه کهوته ری، تا
 ئیواره داهات، دواى ئیوارهش کهوته وه ری، تا به یانی هات! به یانیش، تا چیشته نگاو
 ههر رویشتن!! بوئه وهی قسه که به ناویاندا ته شه نه نه کات، ههر به وهنده ی
 فه مانیدا، که باربخه ن و بجه سیننه وه، ئه و خه لکه ش ههر به وهنده ی دابه زین
 خه ویان لیکه وت!! ئا له ویدا سورته تی (المنافقون) دابه زیه خواری..

ریوایه ته کانیت ریش، هموو جه خت له وه ده که نه وه، که ئه م روداوه و ئه م
 (عبدالله ی کوری ئوبه ی) ی سه روکی دوو پرووه کان، هو ی هاتنه خواره وه ی سورته تی
 (المنافقون) ه..

نایه تی ۴.۱

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يُحَسِبُونَ كُلَّ صَبِيحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾﴾ المنافقون: ۱ - ۴.

واته: ئە گەر دوورووه کان هاتنه لات و وتیان: شاهیدیده دین، که تو نیراوی خوات، خوا ده زانیت، که تو نیراوی ئەویت، خوا شاهیدی ئەوه دەدات، که دوورووه کان درۆزن، سوینده کانیاں کردووه به قه لغان، به وهش پریان له پریازە که ی خوا گرتووه، به راستی ئەوهی دهیان کرد خراپه بوو، ئەوهش به وهی، که باوه پریان هینا، پاشان کوفریان کرد، له بهر ئەوه بوو، که دلیان مۆری پیدانراو ئیدی حالینابن، که ده تبیین له شولاریان سه رسامی ده کردیت! که ده دوین قسه کانیاں ده بیستیت، هر ده لپی تهخته و داری کلۆری هه لپه سییراون، وا گومانده کهن، که هه موو هاواریک به سه ره ئەواندا ده کریت، ئەوانه دوژمنن هۆشیار به لیان، خوا بیانکوژیت، چۆن له پینمایی خوایی به ره و گومرای خۆ لا ده دهن!!

لِیْكَدَانِهَوِی ثَابِهَتِهَكَان

ثَابِهَتِی یِه کِه م:

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ ۱. المنافقون:

واته: ئە گەر دوو پرووه کان هاتنه لات و وتیان: شاهیدییده دهین، که تو نیروای
خوایت، خوا ده زانیت، که تو نیروای ئەویت، خوا شاهیدی ئەوه ددهات، که
دوو پرووه کان درۆزن.

إِذَا : که به مانای ئە گەر، له زمانی عەرپه بیدا سی جوهره:

- إِذَا التفسيریه: واته - إِذَای لِيْكَدَانِهَوِ، واته: (أَي)، که مهرجه کرداریکی
رپوردوو به دوایدا هاتبیت، که به دوینەر بیت، وه کو ده لیت: (إِسْتَكْتَمَتْهُ الْحَدِيثُ:
إِذَا سَأَلْتَهُ كِتْمَانَهُ).

- إِذَا الظرفیه: واته - إِذَای ئاوه لکردار: به مانای (ئهو کاتهی) بۆ کاتی داهاتوووه
مانای مهرجه ده گه یتیت، کرداری مهرجه وه لای مهرجهی دهویت، وه کو: (إِذَا رَأَيْتَهُ
فَأَخْبِرْهُ) خوی گه وه ده فرموی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا
أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ التوبة: ۹۲.

- إِذَا الفجائية: واته له پر، یان له ناکاو، مهرجه، که ناوی به دوایدا هاتبیت، وه کو:
(خَرَجْتَ لَيْلاً فَإِذَا الْاطْفَالُ يَلْعَبُونَ).. خوی گه وه ده فرموی: ﴿فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ
تَسْعَى﴾ طه: ۲۰

(إِذَا) لیره دا، که به کارهاتوووه بۆ ئیحتیالی زۆر پروودانه، ئە گەر ئیحتیالی
پروودانیکی کهم هه بوو (إِنْ) به کار دیت، وه کو: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾
الأنفال: ۶۱.

واته: ئە گەر کافرە کان بالیان بو ناستی راخست (ئە گەری ئە وەش کەمە لە وکاتی بە هیزە یاندا، داوای تەقە بەس و ناستی بکەن) تۆش بال راخه.. لە بەر ئە مە یە، کە پیتی (إن) ی بو بە کار هیناوه، بە لام لیڤه دا دوو پروووە کان موحاجی ئە وەن، زوو بینه خزمەت پیغە مەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا مەتانه ی ئیسلامە تی بە دەست بخەن، بۆ یە پیتی (اذا) ی بو بە کار هیناوه.. واللہ اعلم.

— الْمُنْفِقُونَ : دوو پروووە کان..

ئە مە ناوی بکەری (نافق) یە و ئە سلە کە ی: (نَافِقٌ يُنَافِقُ مُنَافِقَهُ أَوْ نِفَاقًا).

ئە سلّی وشە ی (نفاق) سی پیتی: (نون و فاء و قاف) ه، کە هە موویان رە گی ئە سلّی وشە کەن، وە کو (ئیبنفارس) دە فەر موی: دوو تە وەرە مانای هە یە: یە کە میان: پسان و قرتانی شتیک و کو تا پی هاتنی. دوو هە میان: شار دنە وە ی شتیک و پە نهان کردنی^(۱).. ئیمە لیڤه دا، باس لە تە وەرە مانای دوو هە میان دە کە ی، کە وشە ی دوو پرووی لیو وەر گیراوه..

النَّفَقُ: کونی کە لە زە ویدا، کە بە رپرە ویک ی ژیر زە میندا دە روات، بو کونی کیتەر لە شوینی کیتەر، کە عاده تەن بو خۆر زگار کردنه، وە کو: کونی مشک لە مالدا، یان کونی جرجی دەشت، کە دروستیدە کات، یان ئە و خە ندە قە ژیر زە مینا نه ی، لە کۆ نه وە وە ک رپرە و ی نهیتی دروستکراون، کە کورد پی دە لی: (لە غە م)، لە م سەر دە مە شدا وشە ی ئینگلیزی جیی گرتۆ تە وە، کە (تونیل) ه، یان عەرە بی، کە (نە فە ق) ه، کە رپرە ویک ی ژیر زە مینی و ناو چیا ییە و دوو جە مسەر کونی هە یە...

لە باسی ئە م کونە یە، کە خوای گە وەرە دە فەر موی: ﴿فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾ الأنعام: ۳۵.

گەر بتوانیت لە غە مێ ک لە ژیر زە و ی لیڤه دیت، یان پە یژە یە ک بو ئاسمان هە لّخە ی، تا نیشانە یە کیان بو بهیڤیتە وە!!

(۱) ابن الفارس: معجم مقاييس اللغة (ب ۵/ ل ۴۵۵) چاپی دار الجیل. بیروت- ۱۹۶۷/۱۳۸۹.

النَّافِقَاءُ: کونی دووهمی ئەو پرپهوه ژیرزه مینییه، که جرجیک دروستیکردووه، به لام وه کو کونی یه که میان نییه_ که ناشکرا که یه_، ئە میان پییده و تریّت: (القاصماء) هیشتا به ته وایی ئەم دیوودیوی نه کرده ووه، توژا لیککی ته نککی لی هیشته ووه، تا که شفته بیت، بۆ ئەوهی له کاتی پیوستیشدا ئاسان بتوانیت به سهر لیدانیکی، توژا له که له سهر (النَّفَقَاءُ)، که لادات و لیوهی هه لیت .

نافق: یه عنی جرجه که له کونی (نافقاء) هوه، چوو ه ناو پرپهوه نهینییه که یه وه..

زاراوهی نافق: دوو پروویی: له مه وه وه رگیراوه، چونکه دوو پرووه که ئەوهی له ناخیدا یه دهشاریته وه، شتیکتری پیچه وانهی ئەو بیروبا وهی خوی ده رده بریت.. پرپه ویککی نهینیشی بۆ هاتوچوی خوی به دزیه وه دروستیکردووه! وه کو ئەوهی که ریبازیکی دیکه ی نهینی بۆ خوی گرتوته بهر، که له لایه که وه به نهینی خوی له باوه رهینان و داواکاریه کانی قوتارده کات و، خوی لیانده دزیته وه، له لایه کی تریشه وه، که ی پیوستیکرد خوی به موسولمان نیشانده داته وه..

به م مانایه شه، که یا وه رانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خویان ده پرسیه وه، که نه بادا سیفه تی نیفاقیان هه بیت..

(حَنْظَلَةُ الْأَسِيدِيَّ، قَالَ: - وَكَانَ مِنْ كُتَّابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: لَقِينِي أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ: كَيْفَ أَنْتَ؟ يَا حَنْظَلَةُ قَالَ: قُلْتُ: نَافَقٌ حَنْظَلَةُ، قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَا تَقُولُ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَكُونُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ، حَتَّى كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيْعَاتِ، فَتَسِينَا كَثِيرًا، قَالَ أَبُو بَكْرٍ: فَوَاللَّهِ إِنَّا لَنَلْقَى مِثْلَ هَذَا، فَإِنِ انْطَلَقْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ، حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُلْتُ: نَافَقٌ حَنْظَلَةُ، يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «وَمَا ذَاكَ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَكُونُ عِنْدَكَ، تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ، حَتَّى كَأَنَّا رَأَيْ عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدَكَ، عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيْعَاتِ، نَسِينَا كَثِيرًا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَوْ تَدَوَّمُونَ عَلَيَّ مَا تَكُونُونَ عِنْدِي، وَفِي الذِّكْرِ،

لَصَافَحْتَكُمْ الْمَلَائِكَةَ عَلَى فُرُشِكُمْ وَفِي طُرُقِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةَ سَاعَةً وَسَاعًا^(۱).

(حه نزه له ی ئوسه یدی -خوا لئی رازی بیت)، که یه کیك بوو له نوسه رانی وه حی لای پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به (ئه بوبه کری صدیق -خوا لئی رازی بیت) گه یشته و، (ئه بوبه کر) لئی پرسى: ها حه نزه له چۆنى؟

فه رمووی: به خوا (حه نزه له) مونا فقیته کرد!!

(ئه بوبه کر) فه رمووی: سوبحان الله! کوره بزانه چ ده لیته؟!

(حه نزه له) فه رمووی: که له خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده بین و باسی به ههشت و دۆزه خان بو ده کات، ده لئی ده یانبینین و سه یریان ده که یین، که چی هه ره به و نه دهی کۆره که ی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جیده هیلین و، تیکه ل به مال و مندا ل و زه ویوزاره کانمان ده بینه وه و، ده که وینه وه یاری و مه زاقی خۆمان، کۆره که ی ئه ومان بیرده چیتته وه!

(ئه بوبه کر -خوا لئی رازی بیت) فه رمووی: به خوا راستده که یته، ئیمهش هه ره واین، با بچینه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

که چوونه خزمه تی، (حه نزه له) فه رمووی: ئه ی پیغه مبهری خوا! (حه نزه له) نیفاقی کرد!!

پیغه مبهری خوا یش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: به چی؟!

(حه نزه له) فه رمووی: ئه ی پیغه مبهری خوا! که له خزمهت جه نابتدا ده بین و، باسی به ههشت و دۆزه خان بو ده که یته، وامان لیدیت ده لئی به چاوی خۆمان ده یبینین، که له خزمهت جه ناییشته مه ره خه سده بین و تیکه ل به مال و مندا ل و زه ویوزاره کانمان ده بینه وه، زۆریمان بیرده چیتته وه!!

(۱) موسلیم (۲۷۵۰)، ترمذی (۲۴۵۲)، ئیبنو ماجه (۴۲۳۹)، ئه حمده (۱۸۵۶۶).

پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموی: بہو خواہیہ گیانی منی بہ دہستہ، ئە گەر چۆن ھەروا لای من دەر دەچن و، ھەر لە یادی خوادا بمانایاتەوہ، فریشتە لە سەر جی و ڕیتاندا، تەوقە ی لە گەڵ دە کردن! بە لām ئە ی (حەنزەلە)! ئیتر وایہ، ساتە نا ساتە (سی جاری ئاوا فہرموو)..

ئاشکرایہ، کہ ئە مە ی (حەنزەلە -خوا لپی رازی بیت) لە بەر ئەوہ بووہ، کہ زانیویتی نیشاندانی سیفە تیک بە سەرزارە کی - کہ وە کو خۆ ی نہ بیت - نیشانە یە کی دوور وویہ، بۆیہ خەمی بووہ و زوو بە ھەلە داوان خۆ ی و سە ییدنا ئە بوہ کر چوونە تە خزمەت پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ڕوونکردنەوہ و زانینی حوکمە شەرعیہ کہ ی.

زاراوە ی نفاق و مونا فیق، وە کو زمانەوانی گەورە: (ئیینومە نزور) دە فہرموی: زاراوہ یە کی ئیسلامیە و عەرەب پیشتەر وە کو زاراوہ نہ ییوہ) (۱)..
﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ المنافقون: ۱.

واتە: ئە گەر دوور ووہ کان ھاتنە لات و، وتیان: شاھیدی دەدەین، کہ تۆ نیڕاوی خوایت، خوا دە زانییت، کہ تۆ نیڕاوی ئە ویت، خوا شاھیدی ئەوہ دەدات، کہ دوور ووہ کان درۆزن.

ئەوان دینە لات و خۆیان بە موسولمان نیشاندەدەن و، سەرزارە کی ئیسلامە تی خۆیان ت بۆ دەر دە پرن، ئەو قسە یە شیان وە کو شاھیدیە ک دەدەن، کہ ئیعتیادە کاتە سەر دلتیایی دوای (بینین) و (زانین)!! بە لām خۆای گەورە، کہ بە درۆیان دە خاتەوہ و ڕوونیدە کاتەوہ، کہ ئەو شاھیدیە درۆیە، چونکە بە ھیچ کلۆجیک باوەر لە ناخیان نہ چە سپیوہ، بە لām بەر پەرچی ھەموو قسە کہ یان ناداتەوہ! بە لکو قسە کہ یان جیادە کاتەوہ، ئەم دہستە واژە راستە ی لیدەر دە ھیئیت:

(۱) ابن منظور: لسان العرب (ب ۱۰ ل ۳۵۹).

(وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ): به ته ئكيد خوا ده زانیت، كه جه نابت نیرراوی ئه ویت) به لئی، تۆ پیغه مبهری خوات، به لام ئه وان درۆزن.. نافه رمویت ئه وان درۆده كهن، تا ته نها ئه وه نه گه ینیت، كه ههر شاهیدیدانه كه ی ئه م قسه یه ی ئیستیان، كه وتۆته ریزی درۆكانیه وه، به لام سیفه تی ئه وان ده سه لمینیت، كه درۆزن، درۆزینتی بۆته سیفه تیکی چه سپاوی ئه وان.. درۆزن، چونكه ناخ و دهره و هیان وهك یهك نیه! خۆشیان ئه وه ده زانن بۆیه دین و سوینده خۆن..

خوا ده زانیت ئه وانه درۆزن..

آ- خوی گه وره شاهیدیدانه كه ی ره تکرده وه، چونكه به زانیاری خوی ده زانی، كه ئه وانه پیشت، كه داوای باوه رهینانیا لیده کرا ره فزاندیه کردو فشه یان به بانگه پیشته كه ده هات: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْا اَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ﴾ البقرة: ۱۳.

واته: كه پیاوێنه وتريت: ئیوهش وه كو ئه وه خه لكه باوه ره پیهین، ده لین: چۆن ئیمه وه كو ئه وه خه لكه گیل و گه مبوله باوه رده هینین!!

ههروهها خوی گه وره ده شیزانی، كه ئه وانه له ناخیاندا زانیاریان دهرباره ی وه حی و پیغه مبه ریتیی نیه، وهك له كۆتایی هه مان ئایه تی رابوردوودا فره می: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْا اَنُؤْمِنُ كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ ۱۳.

خوی پهروه دگار شاهیدیه که یان به درۆده زانیت، چونكه به زانیی و دانایی خۆی ئه وه ده زانیت، كه ئه وه درۆزانه له م شاهیدیدانه شیاندا درۆده كهن..

- زانین: بریتیه له گواستنه وه ی وینه و سیفه تی شتیک بۆ میشك، تا به ته واوی په ی پیبات و پیناسه یه کی راستی بکات و، حوکمیکی دروستی دهره ق بدات، مه رجه وینه و سیفه تی شته كه ی به راستیی نه ق لکر دیت.. وهك ئه وه ی تۆ سه رهنجامی بینیی روداوێك به ته واوه تی، زانیاریه كت لا گه لاله ده بیت.

ئەمما بۆ خۆی گەورە، هیچ شتێك شاراوەنیه، چونكە كردگاری شتەكانە!
ئەو سێ پەردەى نەزانینەى مەرۆف ھەيەتى، خۆی گەورە نیهتى، چونكە خۆی
دروستىكردوون، مەبەستم پەردەى شوین: وەك ئەو دیو دیوارەكەى تەنیشت تۆ.
پەردەى كات: وەك روداوەكانى سبەینى. پەردەى ماھییەت: واتە چییەتى شت،
وەك ئەوەى، كە تەفسیلاتى پێكھاتەى ئەو شتە نازانیت، كە دەیبینیت.

كەوابوو: شاھیدیهكەى خۆی گەورە _ كە لە زانینی كات و شوین و ماھییەتى
دوو پروووەكانەووە ھاتوووە _ شاھیدیهكى ھەقەو پراوپرى واقیعهكەیه، چونكە خۆی
گەورە، كە باسى ھەر شتێك دەكات، لە سیفەتى ئەو شتەووە باسیدەكات، وەك
باسى مەرۆف و فریشتەو شەیتان و بەھەشت و دۆزەخ و..ھتد

- ئەم ئایەتە، باسى (خبر و انشاء)ى رەوانیژی تیڤایە.. چونكە ھەوالدان،
ئەگەرى راست و درۆى تیڤایە، ھەوالدەریش، ئەگەرى راستگۆیی و درۆزینی
ھەيە.

ئەگەر ھەوالەكە ھاوجووت بوو لە گەل حەقیقەتدا، ئەووە راست و راستییە.

بەلام ئەگەر ھەوالدەرەكە قەناعەتى بە قسەكەى خۆى ھەبوو، ئەووە راستە،
با بە تەواویش ھاوجووتى واقیعهكە نەبیت، چونكە ھەوالدەرەكە سەرراستەو،
باوەریشى وایە: كە روداوەكە ئاوايە، ئەمە راستگۆیە، چونكە خۆشى باوەرى وا
بۆ دروستبوو.

بەلام لەبەرئەوەى ئەم لە گۆشەيەكەووە بینویتی، یان لەژێر کاریگەری
ئینفیعالیكى ترس و تورپیی و، یان ئازادى و زەلیلیدا، یان ھەزاریی و دەولەمەندیدا
بوو، ھەوالەكەى بە تەواویی ھاوجووتى واقیعهكە نەبوو، ئەمە راستى نیە، بەلام
ھەوالدەرەكە راستگۆیە..

نابینیت دایكە (عائیشە -خوالیى رازى بیّت)، كە پێیان وت: ئایا (ئیبینوعمەر)
لەو مەسەلەيەدا درۆیكرد؟!

فهرمووی: (ما کَذَبَ، لَكِنَّهُ وَهَمٌ) ^(۱).

واته: درؤی نه کردووه، ههواله که ی وا پیڭگه یشتووه!!

لیره دا خوای گه وره ده زانی، که نه ههواله که له دَل و دهرونیاندا وایه، نه خوشیان باوهریان به هیچ گۆشه یه کی پیڭه مبه ریتییه که ههیه!! بۆیه شاهیدیدانه که یان ره فزبۆته وه، چونکه هاوجووتی ناخی خویان نیه..

- شیخ (محمد مته وه للی الشه عراوی) ره حمه تی ده فهرمووی: پۆژه ه لاتنسه کان ده لَین: باشه خۆ دوو پرووه کان شاهیدیان له سهر شاهیدییه که ی خواوه داوه، که (محمد) نیرراوی خوایه، ئیتر چۆن ده بیّت بلیّت دوو پرووه کان درۆزن؟! که له گه ل زانیاری و شاهیدییه که ی خوادا یه کیانگرتۆته وه!! درۆش ئه وه یه، که له گه ل واقعیعا یه کناگریته وه، جا ئایا قسه ی دوو پرووه کان له گه ل واقعیعه که دا یه کی نه گرتۆته وه؟! ئه مه پیچه وانیه یه کن!!

ده بی لیره ئه وه ورد سه یربکریّت، که به درۆخستن وه ی خوای په روه ردگار بۆ دوو پرووه کان، له هه موو پرگه ی قسه که یاندا نیه، به لکو خوای گه وره شاهیدی ده دات، که دوو پرووه کان له و قسه یه ی، که ده لَین: ﴿نَشْهَدُ﴾ دا درۆزن!! چونکه شاهیدییه کی وانه، که قسه که یان له گه ل واقعی ناخی خویاندا یه کیگریتیته وه.. بۆیه له پالانتیه ی باوه ره ینانه که یاندا درۆده که ن.. چونکه شاهیدیدان ئه وه یه: که به قسه ئه و وینه بنه خشیینیته وه، که له دَل و درووندا هه یه..

که وابوو: جیاوازیه که لیره دا، له سهر شاهیدیدان و شاهیده کانه، نه ک له سهر شاهیدی له سهر دراوه که؟!

بۆیه به درۆخستن وه که پروونا کاته شاهیدی له سهر دراوه که، به لکو پرووده کاته وه سهر شاهیده درۆزنه کان و، خودی شاهیدیدانه درۆکه یان.. چونکه پیڭه مبه ریتی – که شاهیدی له سهر دراوه که یه – له سه داسه د راسته، به لام شاهیدیدانی دوو پرووه کان

(۱) موسلیم (۹۳۲)، ئه بوداود (۳۱۲۹)، نه سائی (۱۷/۴).

درۆیه، چونکه ئه‌وه‌ی ده‌یلین، هاو‌جووت نیه له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ ناخیاندا هه‌یه..

كه‌سیك، كه‌ وینه‌ی ناو موشه‌كێك (ساروخێك) ی له‌ مێشكدایه‌و، باسی فرۆكه‌یه‌ك ده‌كات، درۆده‌كات، با بۆ خۆیشی بڵی: راست وه‌سفده‌كه‌م، به‌لام ئیمه‌، كه‌ نازانین، په‌نگه‌ باوه‌ری پێبكه‌ین، به‌لام موشه‌كه‌وانێك، یان فرۆكه‌وانێكی شاره‌زا، به‌درۆی ده‌خاته‌وه‌و، ده‌لێ: قسه‌كانی نابنه‌ پێناسه‌ی ئه‌و وینه‌یه‌ی، ئه‌م باسی لێوه‌ده‌كات..

- ئیمامی ئیبنولعه‌ره‌بی (موفه‌سسیره‌ شه‌رعناسه‌ كه‌یه، نه‌ك سو‌فیه‌ كه‌، ئه‌میان ئیبنو عه‌ره‌به‌)، ده‌فه‌رموی: ئه‌مه‌ سی مه‌سه‌له‌ی له‌ خۆگرتوه‌:

یه‌كه‌میان: شاهیدیدان به‌ دل و زمان و ئه‌ندامانیتری له‌ شه‌، شاهیدیدان به‌ دل بریتیه‌ له‌: باوه‌رو قه‌ناعه‌ت‌کردن (هه‌ندێك فهرموویانه‌ بریتیه‌ له‌ زانین)، به‌لام من پیم وایه‌: (ئیبنولعه‌ره‌بی پێی وایه‌) باوه‌رو ئیعتیقاد‌کردنه‌، چونکه‌ یه‌كێك له‌وه‌ی ئیعتیقاد داده‌مه‌زینیت، په‌یپێردن و هه‌بوونی زانیارییه‌، شاهیدیدانیش به‌ زمان بریتیه‌ له‌: ده‌ربرین، هه‌موو ئه‌حکامی دنیا، به‌ خوین چه‌رامبوون و عوزر قبو‌لبو‌وبه‌وه‌، ده‌كه‌وێته‌ سه‌ر ئه‌م ده‌ربرینه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی:

(أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ، إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى)^(۱).

واته‌: فهرمانم پێکراوه‌ کوشتاری خه‌لکی، تا ئه‌و کاته‌ بکه‌م، كه‌ ده‌لین (لا اله الا الله)، ئه‌ گه‌ر وتیان، ئیتر خوین و سامانیان له‌ من چه‌رامده‌بێت، مه‌ گه‌ر به‌ حه‌قی خۆی، لێرسینه‌وه‌شیان مافی خوای گه‌وره‌یه‌..

دووه میان: که خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾.

واته: خوا ده زانیت، که جه نابت به ته ئکید نیروای ئه ویت، خوا شاهیدی ئه وهش ده دات، که دوو پرووه کان دروژن.. خوی گه وره زانیویتی و شاهیدیداوه..

ئهم ئایه ته، که رسته ی ئیعتیرازی پیده وتریت، فهرمایشتی خوی گه وره یه و، لیږدها بویه هاتووه، تا ره تکرده وهی قسه ی دوو پرووه کان، هه موو قسه که یان نه گریته وه، به لکو ته نها ئه وه ره تبکریته وه، که درویه، بو ئه وهی له ره تکرده وهی قسه که یاندا، ئه و لیتی کچوونه دروستنه بیټ، که چوئن ئه وان شاهیدی پیغه مبه ریتی محمد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده دهن، که چی خوی گه وره هه ره تیانده کاته وه..

چەند خالێك بۆ سەرنجدان

- بڕوانە دوورپووەکان، چونکە پێویستیان بەو هەیه جەخت لە باوەڕەکیان بکەنەو، واهییدیه کە بدن، کە لە ناخی دڵ و دەرونیانەو قەناعەتەو دەریدەبرن!! تا بە بێگومان دروستکردن، خۆ بە موسوڵمان نیشانەن، پیتی (إِنَّ) و (لَا)یان بۆ تەئکید بە کارهیناوە.

(ئەبو حەبیان)ی موفه سسیر دەفەرموی: بە کارهینانی (ئیننەو لام)ە کە، و تە کە دەباتە پلە ی سویند، کە سویندیش کۆتا پلە ی تەئکید و دنیاییە!! کە دەوتریت: (الامرُ سَهْلٌ) کارە کە ئاسانە، وەك: ئەو هەیه بڵیین: (إِنَّ الامرَ سَهْلٌ) بە تەئکید کارە کە ئاسانە، لەمیش بە هێزتر ئەو هیه بڵیین: (إِنَّ الامرَ لَسَهْلٌ)، واتە: دنیایە بە تەئکید کارە کە ئاسانە، ئاخر بۆیە خۆی گەورەش بە هەمان شیوازی تەئکیدەو بە (إِنَّ) و (لَا) دەفەرموی: ﴿وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾..

- نافەرموی: (انهم لکاذبون)، بە لکو جاریکیتر بە دوورپو و ناویان دەباتەو، ئەو سیفەتەیان بۆ دەکاتەو وەسفی چەسپاو و نەگۆر، دەفەرموی: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ).

- خۆی گەورە دەفەرموی: ئەگەر دوورپووەکان هاتن و وتیان، نافەرمویت: ئەگەر شایەتییاندا! چونکە ئەوان رەفتارە کە ی خۆیان ناویانناوە شاهییدان، بەلام لە حەقیقەتدا شاهییدی نیه، چونکە ئەو ی دەیلین، هەر شتیکی سەرزەرەکیە و لە ناخدا پەییان پینە بردووە، نەیانناسیووە و تەسلیمینەبوون.

کە وابوو باوەڕیان پینە هیناوە! ئیدی بۆچی ناوی دەنن شاهییدی؟! تا قەناعەت بە جەنابت بکەن، کە ئەوانیش وەکو موسوڵمانەکانی دەورو بەرت شاهییدی دەدن!! کە وابوو لەمەشدا، کە قسە کەیان ناوناوە: شاهییدی، هەر درۆدە کەن!!

- قسە کەیان بە درۆناختەو، بۆ ئەو ی لە گەڵ هەموو فعلیکی ئەواندا، فعلیکی خوایش نەیت، بە لکو بە (اسم) باسیاندا کات، تا هەرچی دەیلین، هەر بە گومانەو

بیروانیتى..

- به له فزى (نشهد) دهیلین، تا بلین: دلیشان پر باوهړه وړاستده کهین..

- خوى گه وړه برگه ی ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ ی خستوته پیش ﴿وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ بۆ ئه وې جارى پینغه مبهړتیه که ی پینغه مبهړى نازدار (صلی اللّٰه علیه و سلم) بچه سپینیت، ئینجا دووړووه کان به درو بخاته وه!!

- شاهیدیه که ی خوى گه وړه دهرهق ئه وان، پراوړې واقیعه که یانه، چونکه خوى گه وړه به پېی ئه وړپسا قورئانیه ی خوى فیرمانده کات: (ده بیت وه سف، یان له سیفه تی زاتی شته که خویه وه بیت، یان ده بیت له راستگو یه که وه بیت)، وه سفی خوى گه وړه، که دهرهق ئه مانه ده فهرموی: دروژن، پراوړ وه سفی حالى ئه وان ده کات، خوى گه وړه ش راستگو یه له نه قلکردنی وه سفه که یاندا، بویه له مسهریشه وه، سیفه تی دووړووی و دروژنی ئه وانمان زیاتر لا ده چه سپیت.

بۆ ئه وې ئه م خاله ئو صولیه فیکری و شه رعیه ت لا بچه سپیت، دوو نمونه دینمه وه، ورد سه رنجیان بده ری:

- کاتیک سه ییدنا (یه عقوب) ی باوکی سه ییدنا (یوسف)، (علیهما السلام)، کوره کانی بینى وا ئیواری هاتوونه ته وه و کراسیکیان سوور کردو وه و ده لین: ئه مه کراسی (یوسف) ی برامانه، که گورگ خواردو بیئتى!! سه ییدنا (یه عقوب) دیتی، که یه که م ئه و سووره خوین نیه! دووهمیش، کراسه که ساغه وه کو خوى ماوه.

خوى گه وړه ده فهرموی: ﴿وَجَاءَ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ یوسف: ۱۸.

واته: خوینیکى قهستینه یان کردبوو به کراسه که یه وه! به لام ئه و فهرموی: ئه مه ههر نفس و هه واهه وه سی خوتان ئه مه ی پیکردوون، سه بریکى بی نالین ده گرم، ئه وم چاکتره، خواش یاریده دهره له سهر وه سفه یده ی کهن. یه عنی ئه و وه سفی ده یکهن، له سیفه تی خوین و کراسه که وه نه هاتو وه..

- کاتیک سه ییدنا (یوسف - علیه السلام) له میسر، بوو بوو به کار به ده ستی بالای ولات و، براکانی هاتنه ئه وى و ویستی برا که ی گلداته وه، ته گیری ئه وې کرد، که

ئىغنىكىشە كە (كە وچكىكى قول و گەورەيە و بۆتە ئامىرى پىوانى دانە وئىلە) بخاتە ناو بارى براكەيەو، تا لەسەرى بگىرىن، بانگدە كرین: ئیوہ دزن!! كە ئىغنىكىشە كە لە بارى براكەى دەردەهینن، براكانى تری، كە نازانن ئەوہ سەیدنا (یوسف)ى برايانە، دەلین:

﴿قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا بِمَا تَصِفُونَ﴾ يوسف: ۷۷.

واتە: ئەو، كە ئیستا ئاوا دزیدەكات، ئەوہ برايە كىتریشى پىشتەر دزىكردووە، بەلام (یوسف) ئەو قسەيەى لای خۆى راگرت و دەرىنە برییهوہ بۆیان (بە درۆینە خستەنەو، چونكە (یوسف) تەنھا ئەو برايەى ھەبوو، كە ئیستا وا ھەردوو كیان لەلایەن براكانىتریانەوہ بەدز دەناسرین!)، ھەرمووی: ئیوہ پیاوخرپن، خوا زاناترە بەو ھەسفەى دەيكەن.. چونكە زانى ئەو ھەسفەى كردوویانە، ھاوجووتى رەفتارو رەوشتى براكەى نیە، چ جاي رەفتارو رەوشتى پىشینى خۆى، كە لە خۆشى دنیایە، كە قەت دزینە كردووە!!! ئیتر ئەم ھەسفە نارەوايە لە كوێوہ ھات؟! ئەم شاھیدیە درۆیە لەسەر چ بنەمايە كە!؟

بزانە، كە خوای گەورە ھەسفیك رەتدەكاتەوہ، كە لە سیفەتى زاتى ئەو باسكراوہوہ نەھاتبیت و، پراوپرى نەبووبیت، نابینیت لە بەرپەرچى قورەیشدا، كە دەیانوت: فریشتە كچی خوان، چۆن دەفەرموئ: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ الأنعام: ۱۰۰.

واتە: ئەوان پەرى و جنۆكەيان كردۆتە شەرىكى خوای گەورە، كە خوا خۆى ئەوانیشى دروستكردووە، ھەروەھا كۆرو كچیان بۆ خوا بریارداوہ، بێتەوہى ھىچ زانیاریە كیان ھەبیت، پاك و بى عەیبى بۆ خوای گەورە لەوہى، كە ئاوا ھەسفیە كەن.. چونكە ھەسفە كەيان لەسەر زانیاریى نیە، ئەوان چوزانن سیفەتى خوای تاكوپاك چيەو چۆنە، ئەدى چۆن ئاوا ھەسفیە كەن؟! كە وایوو: ھەسفە كەيان، ھەر قسەى بێجەییە..

وهسفی باوه رهینانی دهشته کییه کان:

- له م باسه دا سی شت هه یه: شاهدید، شاهدیدانه که، شاهدیدی له سه در او ه که. ئەمە ی سییه میان، که پیغه مبه ریتییه که ی پیغه مبه ری خوایه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له م باسه دا نیه. ئیره باس له شاهدیده کان ده کات، که درۆزن، شاهدیدییه که شیان درۆیه، چونکه قسه یه ک ده که ن، که له گه ل ناخی خۆیاندا یه کناگریته وه، واش نایکه ن، که بسه لمینیت، که قه ناعه تیان پییه بیت..

ئییامی (ئه حمده -رحمه الله) ده فهرموئ: ئەوی وه ک ئەمه، ئەو ئایه ته یه، که خوی گه وه باسی ده شته کیه کان ده فهرموئ:

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْمَأُكُلٌ وَالْمَآئِدَةُ الْإِيمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾

الحجرات: ۱۴.

واته: ده شته کیه کان وتیان: باوه رمانه ییناوه، پێیان بفهرموو: ئیوه هیشتا باوه رتانه هیناوه، بلین: موسولمانبووین، چونکه هیشتا باوه ر نه چۆته ناو دل و ده روتانه وه.

واته: زاهیرتان ئیسلامه تییه.. که مادام زاهیریان پراوپر هاوجوتی ناخیان نیه، ئاوا به و شیوه داناییه ی خوی بۆی رونه کردنه وه، بیته وه ی واشیان تیگه ینیت، که ئیوه له ریزی کافراندا ن، نا، ده فهرموئ مواتانه به باوه ردار حسیبن..

- ئییامی (ئه بوحه نیفه -رحمه الله) ده فهرموئ: ئە گه ر که سیك وتی: ئە شه ه دو، ئە وه سویندی خواردووه، چونکه له م ئایه ته دا خوی گه وه دوا ی ئە وه ی (اشهدی) ئە وانی هیناوه ته وه، له ئایه تی دواتردا ده فهرموئ:

﴿اتَّخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً﴾. واته: سوینده که یان کرده قه لغانی سه ریان!!

که وابوو: وتنی: ئە شه ه دو، یه عنی سویندم..

ئىمامى (شافىعى) دىفەرموى: (ئەشەھەدو) بە تەنھا نابىتتە سۆيىند، مەگەر كەسكىك بلى: (ئەشەھەدو باللە)، ئەوھە سۆيىندە..

ئىمامى (مالىك) دىفەرموى: ئەگەر وتى: ئەشەھەدو، بەبى نىيەتى سۆيىند، نابىتتە سۆيىند، بەلام ئەگەر وتى: (ئەشەھەدو باللە) دەبىتتە سۆيىند..

ئەمەى ئىمامى (مالىك) ناكۆيىيەكان چارەسەردەكات و بۆچوونىكى وردترە..

- شاھىدىدان گەورەترە لە سۆيىند، نابىنيت لە دادگاي شەرعىدا، سۆيىند لە مەسىحى و جولەكە وەردەگىرىت، بەلام شاھىتەتەيان، بۆ نمونە: لە تەلاقدانى موسولماندا، وەرنەگىرىت. وەك خواى گەورە دىفەرموى:

﴿وَأَشْهَدُواذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾ الطلاق: ۲.

واتە: دوو پىاوى دادپەرورەرى خۆتان بکەنەشاھىد..

ئایه تی دووهم:

﴿أَتَّخِذُوا يَمَنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

واته: سوینده کانیان کردوو به قه لغان، به وهش بهرنگاری دینه که ی خوی گه وره بوونه تهوو، رییان له ریباره که ی ئه و گرتوو، به راستی ئه و ی ده یانکرد خراپه بوو.

- **أَيَّمَنَهُمْ**: زۆرینه ی موفه سسیره کان به م شیویه ده یخویننه وه، که ده بیته کوی (یمین)، واته: سویند. واته: ئه و سویند خواردنه یان، یان ئه و شاهیدییه درۆیه یان، ده که نه قه لغانیک و خوی ده خه نه بهر..

هه شیانه به (إِيْمَانَهُمْ) خویندویتییه وه، واته: باوه رهینانه سه رزاره کیه کانیان کرد به مایه ی خۆپاراستن له سزای کافریتیان، چونکه کابرای دوورو له ناخیدا کافره، به لام بو ئه و ی حوکی کوفرو کافران نه یگریتته وه، باوه رهینانیکی ئاشکرا کردوو..

جُنَّةً: قه لغان، یان دیارده و دیمه نیکی دیار، که وه کو: (توقیه) به کارییهینن، که ئیمانداریی سه رزاره کییه، له ناخیشدا بیباوه رن..

- سه یری بکه چه ند لیچواندنیکی جوانیکردوو، که سویند خواردنه که یانی به قه لغان چواندوو.. قه لغان قورسه و، ناکریت جهنگاوه ری شه ره شمشیر داینیت، پیویسته و ده بی، له هه موو سات و کاتی هه سترکردن به شمشیری به رامبه ردا، خوی بداته به ری، بویه ئه م هه لوسته قورس و له قه ی دوورووه کانیش پیویستی به گرتنه به ری به رده وام هه یه، هه ر که موسولمانیک ده بینیت، هه ر که ئایه تیک داده به زیت، هه ر که داوا له موسولمانان ده کریت، برگه یه کی نویی دینه که وه رگرن و پیوه ی پابه ندبن.. وه هه روه ها.

- ئیامی (قورطوبی) ده فهرموی: ئه و سویند خواردنه یان لییره دا، ناگه ریتته وه بو ئه و ی، که وتیان: (جه نابت پیغه مبه ری خوایت)، به لکو وه کو (بوخاری) و (ترمذی) له (ئیبنوئوبه ی) یه وه ده گیرنه وه، بو هوی هاتنه خواره و ی سوپه ته که ده گه ریتته وه، چونکه ئه وان سویندیانه خوارد، که ئیمه قسه ی کوفرینان نه کردوو..

- شهرعناسان لهسەر ئهوهن، که ههر که سیڤ وتی: سویندم به خوا، یان قهسهه به خوا، یان به ناوی خواوه شایه تییدهدهم، به شیوهی رابوردوو بیت، وه کو: سویندم به خواخوارد، یان به شیوهی رانهوردوو، وه کو: سویند به خوادهخۆم، ئه مانه هه مووی سویندن و رایان لهسەر ئهوه کۆیه، که له پرووی ئه حکامی شهرعییه وه سویندخواردن.

ئیمامی (مالیک) و یاهه رانی دهفه رموون: ئه گهر ناوی خواشی تیدانه بات، ههر به سویند حسیبه، مادام مه بهستی سویندخواردن بووبیت، بۆ نمونه: ئه گهر وتی: سوینددهخۆم که ئه وه هه والّه ئاوايه.

ئیمامی (ئهبوحه نیفه) ی رهحه تهی دهفه رمووی: ئه گهر وتی: ئه شهه دو بیلا، ئه وه سوینده، ئه مئا ئه گهر ناوی خوی گهره ی له گه لیدا نه هیئاو، مه بهستی سویندبوو، ده بیته سویند.

ئیمامی (شافیعی) ی رهحه تهی دهفه رمووی: مادام ناوی خوی له گه لدا نه هییت، نیه تیشی سویند بیت، نابیته سویند.. چونکه ئه م ئایه ته ئاماژه یه بۆ ئه وه سوینده ی خواردوویانه، که خوی گهره له سوپه تهی (تهوبه) دا گیراویتیه وه، که وتوویانه:

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ التوبة: ۷۴.

واته: سویند دهخۆن، که ئه وان وایانه وتوو، به لام ئه وان وشه ی کوفریان وت و دوا ی باوه رهینانیان کافربوونه وه.

- ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ : واته به رهنگاری دینه که ی خوی گهره بوونه وه، مه بهستی له وه یه: که ئه وه دووروانه بۆیه وایانکرد، تا حوکمی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له خوین و ساماندا جیبه جینه کریت، یان به وهی، که ده یانو یست نه چنه جیهاد، به لکو خه لکی دیکه ش چاویان لیبکات و، به وهش ریزی موسولمانان لاوازیبت! له لایه کیتیشه وه به وهی، که رییان له موسولمانبوونی

کافرو مشریکه کان ده گرت و، ئیسلامیان لا ناشیرینده کردن و، ریبازه جاهیلیه که ی خۆیانیاں لا جوانترده کرد! بهوه ی، که پییانده وتن: ئەوەتا ئیمه هەر له گه‌لیانداين و کافریشین، ئەگەر دینه که یان راستبوايه، هه‌لبه‌ت ئیمه، که ئەوه‌نده لێیانوهه نزیکین، باوه‌رمان پییده‌هینا و پێوه ی پابه‌ندده‌بووین!

ئیتیر خوای گه‌وره‌ش ئەم حاله‌ته‌ ده‌رونی و هه‌لۆیست وره‌فتاره‌ی فه‌زحکردن.

- ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الْمَنَافِقُونَ: ۲.

به‌راستی ئەوه‌ی ده‌یانکرد خراپه‌ بوو، چ پالانته‌ی باوه‌ره‌ینان و موسولمانبوونیاں بی‌ت، چ ئەو هه‌لۆیست و ره‌فتاره‌یان بی‌ت، چ ئەو به‌ره‌نگاریکردنه‌ی بانگه‌وازه‌ که‌ی خوای گه‌وره‌ بی‌ت...

- هاتنی ئەو شیوازانه‌ی کردار (فعل) له‌ ئایه‌ته‌ که‌دا، له‌ باسی بیروباروه‌رو هه‌لۆیستیاندا وه‌کو: (أَتَّخَذُوا) (فَصَدُّوا) (سَاءَ) (يَعْمَلُونَ) به‌لگه‌ی ئەوه‌یه: که به‌رده‌وام پێویستیان به‌و ره‌فتاره‌ هه‌بووه، چونکه‌ کردار بو‌روداوو دوپاتکردنه‌وه‌یه، به‌لام ناو بو‌چه‌سپاویی و به‌رده‌وامبوونه..

وه‌کو هه‌میشه‌ له‌ باسی ئەم دووروانه‌دا، خوای گه‌وره‌ به‌و شیوه‌یه باسیان ده‌فه‌رمویت، چونکه‌ ئەوانه‌ روژانه به‌موسولمانان ده‌گه‌یشتن و ده‌بوو به‌رده‌وام بو‌ ئەوه‌ی که‌شف نه‌بن. سویندبخۆن، یان خیراخیرا بو‌ شارده‌وه‌ی هه‌لۆیستی دوژمنکارانه‌ی خۆیان، موسولمانیتی خۆیان نیشانده‌نه‌وه‌وه‌ جوختی لێبکه‌نه‌وه‌! بی‌ئه‌وه‌ی که‌س ناچاریکردبن!

- که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، واته‌: ئەو کارانه‌ی، که ده‌یانکرد به‌راستی خراپوو، به‌دبوو، ناپه‌سه‌ندبوو.. چونکه‌ درو‌کردنه‌، شایه‌تی درۆیه، فریودان و چه‌واشه‌کارییه، رێگرتیشه‌ له‌ موسولمانبوونی خه‌لکیت، له‌ بلا‌بوونه‌وه‌ی ئیسلام، ئیتیر چ هه‌لۆیستیک له‌مه‌ به‌دترو خراپتره‌؟!

ئابیه تی سییه م:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾

واته: ئه وهش له بهر ئه وهیه، که باوهریانیهینا، پاشان کوفریانکرد، بویه دلیان مۆری پیدانرا، ئیدی حالینابن.

- ذَلِكْ: ناوی ئاماژه (اسم اشاره)یه، ئاماژه یه بۆ هه لۆیسته که ی پیشوویان، که به هۆیه وه خوای گه وره فهرمووی: (إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) به راستی ئه وهی دهیانکرد خراپوو.. که بریتیوو له: باوهری سه رزاره کیی و لئی په شیانبوونه وهی.. ئه مهش بۆ هه موو که سیکیتر، هه ر وا ناشیرینه و نیشانه ی لاسهنگیی دهروونه..

- ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا : باوهریانیهینا و پاشان کافر بوونه وه..

باوهریانیهینانیا ن دهشیت:

- به شایه تمانیهینانه راشکاوو ئاشکراکه یان بووبیت، که به دوایدا هه موو داواکاریه کانی ئیمانداریان ئه نجامده دا، به لام دواتر به وهی، که کرده وهی کوفرینان لیده رده که وته وه کافرده بوونه وه.

بۆ نمونه: که دهیانوت ئه گه ر ئه وهی (محمد) دهیلێ راستییت، هه لبه ته ئیمه گویدریژین!!

یان که له غه زای (تبهووك) دا دهیانوت: ئه م کابرایه به ته مای کۆشکی قه یسه رو کيسرایه، هه یهووه یهوو..

یان گالته و لا قرتیکردنیا ن به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

بویه خوای گه وره قسه کانی هینانه وه و فهرمووی:

﴿يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ التوبة: ۷۴.

واته: سوینده خۆن، که ئه وان وایانه وتوو، به لام ئه وان وشه ی کوفریانوت و دوا ی باوه رهینانیا ن کافر بوونه وه..

ئینجا حوکمی کوفریشی دان: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾.

واته: پۆزش مه هیڤنه وه، ئیوه بهو قسانه ی کردتان، دوا ی موسولمانبووتان کافر بوونه ته وه.

- به وه ی لای موسولمانه کان خۆیان وا نیشانده دا، که موسولمانن و پابه ندی شه ریعه تی خوان، که چی له لای کافره کانی دۆستیان، گالته یان به ئیسلام ده کردو ده یانوت: هه ر بۆ گالته پی کردنیان به سه رزاره کیی باوه رمانه ی ناوه ..

ئه مه شه، که خوا ی گه وه ره ده ره قیان ده یفه رموو:

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤْنَ﴾ البقرة: ۱۴.

واته: کاتیك بهو که سانه ده گه یشتن، که باوه رپانیه ی ناوو، ده یانوت ئیمه ش باوه رمانه ی ناوه، که چی، که به شه ی تانه کانیان ده گه یشتنه وه، ده یانوت: نا، ئیمه هه ر له گه ل ئیوه داین و، گالته مان به وان دیت!!

- ئه مه ئه و که سانه ش ده گرێته وه، که دواتر له دینه که پاشگه زبوونه وه..

- ئه مه ئه و موشریکانه ش ده گرێته وه، که به هو ی تیکه لا یانه وه له گه ل جوله که کان، باوه رپان و ابوو: که پیغه مبه ریک بهو ناو نیشانانه ی له کتیه کانی ئه واندا نو سرا بوو، دیت و ئه مانیش هه ر ئه و کاته باوه رپان به وه هه بوو، که چی، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به په یامی خوا ییه وه هات، باوه رپان پینه هی نا..

ئایه ته که گشتگیره ده شی ت ئه مانیش و ئه و دو ور وانه ی ئه هلی کیتابیش بگرێته وه..

- ﴿فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ : له بهر ئه وه بوو، که مۆر به دل یاندا نرا. له کوردیشدا وه کو عاره بی وایه، که ده و تریت: مۆرکرا، یه عنی کون بر بووه، ئیتر پێی ئه وه نه ما وه، هه یچ بچیه ناوی، یان لیوه ی بیته ده ره وه، بۆیه بهو ته نه که نه وته ی سه ری له حیم

دە کرایه وه، دە و ترا: تەنە کە ی سەر مۆر.. لە مەشە وە یه، کە و ترا وە: نامە ی مۆر کرا و، یه عنی، کە دە پێچرایه وە و مۆری لێ دە درا، کە س بۆ ی نە بو و بیکاتە وە..

ئە م لێچواند نە لە رە وانبیژی عەرە بیدا پێیدە و تریت: مە جاز (لە جۆری ئیستیعارە یه) مە بە ست لە وە یه، کە لە لایە کە وە دلیان لە بەر نە فامی و گە لۆری و کە ل لە رە قی و عینادی خۆیان، و لە رۆ و حە قدا داخرا وە، تازە ریی ئە وە نە ما وە ئاهیکی گە شانە وە، یان تروسکاییه کی خواناسیی داخ ل بیت!

- ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ المنافقون : حالینابن.. ئە قلیان بە و بانگە وازە نە شکا، کە بۆ بانگە یشتە کران، ئە قلیان بە و شنه ی رۆح و ئاسوودە یی دەروون و چیژی جەستە نە دە شکا، کە ئە م دینه بۆ دەستە بە ر دە کردن!! درکیان بە کاریگەری ئە م بانگە وازە خوا ییە نە کرد، لە دارشتنە وە ی شە خسییه تی تاك و، پیکهینانی کۆمە لگە و بنیاتنانی دە سە لاتی سیاسی، پە ییان بە چارە نوسی دژواری خۆیان، لە دنیا و قیامە تدا نە دە برد، کە دە بو وە ئە نجام و سزای ئە و هە لۆیستە لاسە نگانە یان _ کە بە رامبەر ئە م دینه و پێشە واکە ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دە یانگرتە بەر _ لە بەر چا و نە بو و!!

چەند خالىك بۆ سەرنجدان

- سەيرى ئەو رەوانىيىيە بەھىزە بکە، کە لەم ئايە تەدایە، دەفەر موی: کە خوای گەورە دلی ئەو دووروانەى مۆرکردووە! رەنگە کەسینک بلیت: ئاخىر ئەو رېگرتنە لە وەرگرتنى حەقە کە، کە لە گەل دادى خوايیدا يە کناگرەوہ.

وہ لامي ئەمە ئەوہیە:

۱- خوای گەورە بەردەوام رپی بەرەوئیسلا مہاتنى بۆ خوشدە کردن، چونکە بەشیوہى کردار باس لە باوہرہینانہ کانیان دەکات، کە زووزوو دووپاتدەبۆوہ، بەلام ئەوان هیچ سوودیکیان لەو ھەموو ھەلە وەرەدەگرت، تا موسولمانبىن، ئیتر خوای گەورەش غەزەبى لیگرتن و وا رپی لیگرتن، کە دلیانى مۆرکرد، ئیتر کى ھەیە جورئەت بکات بلی: ھەلیتریان لەبەردەمدا بۆ دەرەخسینم، بەلکو باوہرہینن. نا، ئەمە نابیت، چونکە خوای گەورە بە زانینى پەھای خوی، بە دادى بیویئەى خوی، بە حەزى ھیدایەتدانى بەندەکانى، ھەموو رپیە کى بۆ ھیدایەتى ئەمانە پروونکردوہ، بەلام ھەر وەدەنگیەوہ نەھاتن و کویرایى زەین و دیدیان بەباشترزانى، وەك لە نوری ئیمان و بەرچاوپروونی دنیاو قیامەت.. ئەوہش ھەم ئەنجامى کاریانە، ھەم سزای خوايى..

۲- ئەم مۆرە، لە پرووی چۆنیەتیی و چەندیتیی و کات و شوین و ماھییەت و ھۆیەوہ، قابیلی موناقدەشەو بەدواداچوون نەماوہ، چونکە خوای گەورە ئەو کارەیکردوہ، ئیتر بوار بۆ کەس نەماوہتەوہ، تا لە ھالەتیکى ئەو مۆرلیدانە بکۆلیتەوہ، بەھیوابیت بگاتە ئەنجامینک، کالیکاتەوہ، چ جاي ئیلغاکردنەوہ، چونکە سزایە کى دادپەرورەنەى خوای گەورە، کە دواى ئیقامەھوججەو پروونکردنەوہى چاکەو خراپەو، چارەنووسى پابەندبوون بە ھەر یەکیکیانەوہى بۆ پروونکردبوونەوہ، بەلام ئەوان، ھەر باوہریاننەدەھینا، نابینیت خوای گەورە چۆن لە باسیاندا فەموویەتى:

﴿وَنُقَلِّبُ أَفْعَدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طَعْنِهُمْ يَوْمَهُمْ﴾ الأنعام: ۱۱۰.

واته: ههر وه کو چۆن ئەوان له یه که مینجاره وه باوه پریان پینیهینا، ئیمهش ئاراسته ی دَل و چاویان ده سورنن و، لیانده گهرین له گومرای خویاندا خولبخون..

ههروهها: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ الصف: ۵.

کاتیک، که ری هیدایه تیان نه گرت و لایاندا، ئیمهش لاماندان..

یان: ﴿وَنَظَبُعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ الأعراف: ۱۰۰.

واته: دلیان مۆرده کهین، ئیتر هیچ _ بۆ تیگه یشتن و په پێبردن _ نابستن!

ئهمانه هه موو ئەوه روونده که نه وه، که ئەو مۆرلیدانه ی خوی گه وه، به دلی ئەو دوور وانه وه، سه ره نجامی هه لویستی سه ره بستانه ی خویان بووه، نه ک خوی گه وه نه یو بستبیت هیدایه تیانبدا. وه کو خویان و دووروانی هه موو زه مانیکتر واده لێن، خۆ خوی گه وه فەرق و جودایی له نیوان بهنده کانی خۆیدا ناکات و، واسیته ی که سیش بۆ که سیکیتر قبوولناکات..

نابینیت پیغه مبه ری نازدار (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) _ وه کو (حوزه یفه ی کوری یه مان - ره زای خوی لیبت) لیوه ی ده گیریتته وه _ ده فهرموی:

(تُعَرِّضُ الْفِتْنَ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا فَآيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكْتُ فِيهِ نُكْتَةً سَوْدَاءَ وَآيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكْتُ فِيهِ نُكْتَةً بَيضاءَ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَبْيَضَ مِثْلَ الصَّفَا فَلَا تُضَرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مُرَبَّادًا كَالْكُوزِ مَجْخِيًا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ^(۱)).

واته: به لاو موسیبه تی تاکیکردنه وه _ وه ک دانه قامیشی ریزکراوی هه سیر _ به سه ر دلاندا دیت (یه عنی جوړه ها کیشه، که ده بنه مایه ی لاده ری و دین لاوازی،

پروو له دل و دهر وونه کان ده کهن، جا چۆن ئه و کهسه ی هه سیر دروستده کات، قامیشیک قایمده کات، ئینجا قامیشیکتری ده خاته پال و، ئه ویش قایمده کات، ئینجا سییه م وه ههروه ها..) هه ر دلیک هه ر یه کیك له وانه بگریته خو، خالیکی ره شی پئوه ده چه سپیت، هه ر دلیکیش وه رینه گرت و ره تیکرده وه، خالیکی سپی پئوه ده چه سپیت، تا ئه م دلّه سپیه یان وه کو چیا یه کی تاویر (یان وه ک کیوی (سه فا)، که له مه ککه یه) ساف و لوس ده بیّت و، هیچی پئوه ناوه ستیته وه و بریسکه یدیت، ئه و دلّه ش ئاوا ی لیدیت، که هه تا دنیا دنیایی و ئاسمان وزه وی بمینن، هیچ ته گه ره یه ک کارتی کردنی خرابی له سه ر ناییت، ئه ویتریان ره ش داده گه رپیت و وه کو کیته له (گوزه ی بچووک)ی ده مه ونخونکراوه ی لیدیت، (که هیچی پئوه ناگیرسیته وه)، ئیتر نه چاکه ده زانیّت چیه وه نه خراپه، مه گه ر هه ر ئه وه ی، که له گه ل هه واو هه وه سه که ی خویدا ده گونجیت..

- به کارهینانی شیوه ی مه جازی وا له دارشتندا، هیزیک ی زور ده داته ته عبیر، نابینی کورد، که شتیک بیئه سه ر ونبیّت ده لی: (که وته تونی باباوه)، یان (ناوی به کۆله که ی ئاشدا چوو)، یه عنی: ئومیدی ئه وه نه ما بدوزریتته وه..

لیره شدا، که خوی گه و ره وه به ده سه لات و زاناو دانا، مۆر له دلی که سانیك ده دات _ په نابه خوا _ ئیتر که س بۆی نییه قسه ی له سه ر بکات، چونکه که س ئومیدی سرینه وه ی ئه و مۆره ی نامینیت..

- دلیک که ئامیری هه ست و هوش و گوشتی نه ماییت، که رۆلی سه ره کی له په پیبردن و لیکه ه لاویردنی چاک و خراب نه ماییت، هیچ رۆلکی مرۆقایه تی بۆ خاوه نه که ی نه ماییت، وه کو دلی ئازه لی لیها تووه! که مادام خاوه نه که ی به ویستی ئازادو سه ره به ستی خوی وای لیکرده وه، با له پرووی فیزیکی شه وه هه ر بیمینیت، با وه کو دلی ئازه لیک خزمه تی زیندوویی خاوه نه که ی - تا کوتایی کاتی خوشی - بکات، دوا یی له و پرووه شه وه له لیدان ده وه ستیت و، هیچ فاعیلیه تیکی نامینیت..

- که سیک بارودوخی باوه رهینان و، که شی ئیپاندارانی دیبیت، له روانگه ی

بەرفراوانیەوه، هەستی بە هەموو ئاسۆو مەودای گەردوون و ژیان و مەروفاوەتی مەروفا کردییت و، خوای کردگاری ناسیییت، لە ناخیدا چێژی لە خواناسیی کردییت و گەشە ی پەوچی چێشتب، ئاهی تەقوای تیگەراییت و دەروونی لەژێر سایە ی ئیماندا حەواییتەوه، چاویک لەبەر نوری خواییدا، هەموو پەهەندە دژوارەکانی تاریکستانی جاهیلییەتی کەشف کردییت و، خۆی لێ لاداییت، پاشان گەراییتەوه بوویدی تەنگوتاری گومرایی کوفرو، بیری شەرەشوقی دارستانی جاهیلییەت، بوواییانی بیروونی کوفرو زۆنگاوی بەدەرەوشتیی و بەرەلایی، دەبی ئەقڵی بە چی بشکییت؟ پە ی بە چی ببات؟ درکی چ مەودایەکی خێرو شەر بکات؟ مەگەر شایانی ئەو سیفەتە ئائەمە ناییتە وەسفی پراویری، کە خوای زانا دەر بارە ی بفرموی: (فَهَمْ لَا يَفْقَهُونَ)..

ثابته تی چواره م:

﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَبََّعَكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يُحَسِّبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ يُؤَفِّكُوتُ﴾ المنافقون: ۴.

واته: که ده یانبینیت، له شولاریان سه رسامته دکات! که ده دوین، گوی له قسه کانیاں ده گریت، هه ر ده لئی کوتهری گهنده ل و ته خته و داری هه لپه سیپراون، وا گومانده کهن، که هه موو هاواریک به سه ر نه واندا ده کریت، ئانه وانهن دوژمن، هوشیار به لیان، خوا بیانکوژیت، چون له رینهای خوایی به ره و گومرایی خو لا ده ده ن !!؟

- تَبََّعَكَ: سه رسامده بیت پیی، العجب: عه جه ب: سه رسامبوونه، نه مه له کوردیشدا وه ک عه ره بیه که یه، مانای جیی تیرامان و واقورمانه. عوجب: لوتبه رزی و خو په سه ندیه..

- واقورمانه که ئینفیعالتیکی ده روونییه:

۱- به هوی نه زانیی ماهیه تی پیکهاته ی شتیکه وه دروستده بیت، که په پیینابریت، وه کو خوی گه وره باسی سه رسوپرمانی ژنه که ی سه یدنا ئیبراهیم ده کات، که به و پیری و نه زوکییه وه مژده یدرایه، که مندا لیده بیت!! که به روومه تی خوی کیشاو فره مووی:

﴿قَالَتْ يَوْلَيْتِيْ ءَالِدٌ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ﴾ هود: ۷۲.

واته: هه ی رۆ، چون مندا لمده بیت، که من ئاوا پیره ژنم و نه وهش میرده که مه نه وهنده پیره، به راستی نه مه جیی سه رسوپرمانه!

فریشته کانیش پیان فره موو: ﴿قَالُوا أَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ هود: ۷۳.

واته: چها له کاری خوا سه رت سو رده مینیت!!

۲- یان به هۆی نه زانینی هۆکاریی رودانی روداو یکه وهیه، وه کو دهر باره ی یاوه رانی
ئه شهکوت فهرمووی:

﴿أَمَرَ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ الكهف: ۹.

واته: یان وا ده زانیت باسی یاوه رانی ئه شهکوت، یه کیکه له نیشانه
سه رسوپهینه ره کانی ئیمه!

۳- یان سه یه یه گرتنه به ری هه لویستی که، وه کو له باسی هه لویستی سه یه یه کافره
نه فامه کاند، دهره ق وه حی و پیغه مبه ری ته یی ده فهرمووی:

﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ﴾ یونس: ۲.

واته: چما ئه وه جیی سه رسوپمان و واقورمانی خه لکیه، که وه حیمان بۆ پیاویک
له خۆیان ناردوو، که هۆشداریی بده خه لکی؟!

سه رچاوه ی هه موو ئه مانه ش، نه زانینی هۆکاره که یه.. هه روه کو، که خوای گه وره
باسی سه رسوپمانی کافره کانمان بۆ ده گیریتته وه، که له وه سه ریان سوپامبوو، که
چۆن محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ته نها یه ک خوا ده په رستیت! وه ک ده فهرمووی:
﴿أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾ ص: ۵.

واته: چۆن هه موو خوا کانی که ناردوو ته نها یه ک خوا ده په رستیت؟! به راستی
ئه مه شتی که، زۆر زۆر جیی سه رسوپمانه.. (عَجَبٌ له عَجِيبٌ زیاتره)..

- مانا که یه ریان، که بۆ سه رسامبوونی لوتبه رزیی و خۆپه سه ندیه، حاله تیکیتری
ده روونه، به لام سلبیه، نه خۆشیی و لاسه نگیه، وه کو دهر باره ی یاوه ران له غه زای
حونه یندا فهرمووی:

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَرْتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ التوبة: ۲۵.

واته: هه روه ها ئه و پۆژهی له (حونه ین) دا به زۆری ژماره ی خۆتان سه رسام
(عوجب گرتبوونی، موعجیب بوو بوون!)، به لام ئه وه هیه دادینه دان و سه ری

دنیا تان لیهاته وهیه ک و، پاشانیش پشتتانهه لکردو هه لاتن!!!

- ﴿حُشْبٌ﴾: کۆی حَشَبَه یه. واته داری گهنده ل و کلۆرم، که خۆرکه لییده دات و هه لییده کۆلیت، وشه که وه کو (بُدن) ه، که کۆی (بَدَنه) یه یان (ثَمَر و ثَمَرَة) ..

- ﴿مُسَدَّةٌ﴾: داری هه لپه سیپراو، پالدر او به دیواره وه ..

- ﴿صِيْحَةٌ﴾: له ئه سلدا به دره ختی بهرز دهوتریت، که له دووره وه ده بینریت، بۆیه به هاوارکردن و تراوه: (صِيْحَة)، ئینجا بۆ هاواری ترس و بیم و توقین و توقاندن به کارهاتوو، چونکه له دووره وه، که خاوهن دهنکه که و هاوار له بانگراوه کان ده کات، رایانده چله کینیت و و به هۆشیان دینیتته وه، که زۆر به بایه خه وه پروو له دهنکه که بکه ن. بۆیه خوای گه وره له قورئاندا ئاوا به کاریهیناوه وه ک:

﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صِيْحَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ خَمِدُونَ﴾ یس: ۲۹.

واته: هه ر ئه وهنده بوو، که هاواریکیان لیکرا، ئیتر هه ر هه موو خامۆشبوون ..

- ﴿فَأَحْذَرَهُمْ﴾: به هۆشبه لییان ..

- حَذَر: سلکردنه وهیه له شتیکی سامناک: وه ک خوای گه وره ده رهه ق پیاوچا کان ده فه رمویت:

﴿أَمَنْ هُوَ قَتِيلٌ أَمْ لَبَّيْ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ الزمر: ۹.

واته: یان ئائه وانه ی، که شه وان ملکه چی خوان و شه ونوژی بۆ ده که ن و له سوجدهدان بۆی، یان به پیوه ن و هۆشیان لای پۆژی دوا بیه و ئومیدیان به په حمه تی خوایه، پییان بهه رموو: مه گه ر ئه و که سانه ی ده زانن به و که سانه یه کسانن، که نازانن؟

- یان هۆش خستنه سه ر په فتاره، بۆ ئه وه ی نه که ویتته مه ترسیی و هه ره شه وه. وه کو، که خوای گه وره ده فه رموئ:

﴿وَيُحْذِرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ آل عمران: ۲۸.

واتە: خوای گەورە ھۆشتان بە لای خۆیدا رادەکیشت، تا سرك و سلبن و ھۆشتان لە پەفتاری خۆتان بێ.

یان قسە کە ی فیرەھون و دەستودایەرە کە ی خوای گەورە دەگێرێتەو دەفەر موی:

﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَازُونَ﴾ الشعراء: ۵۶.

واتە: ئێمە ھەر ھەموومان ھۆشدارین.

- آئی: لە کوپۆ: وەك خوای گەورە دەربارە ی سەیدنا (زە کەریبا) و (مەریەم) (علیھا السلام) دەفەر موی:

﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُكَ إِنِّي لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ آل عمران: ۳۷.

واتە: ھەر کاتێك (زە کەریبا) دەچوو جێ پەرستگا کە ی (مەریەم) بۆ سەردانی، دەیبینی خواردنی لایە! ئیدی لێی پرسی: مەریەم ئەمەت لە کوپۆ بۆ ھاتوو؟ ئەویش فەر موی: لە لایەن خوای گەورەو دە.

- ھەر وەھا بە مانای: (چۆن و کە ی و بە چ شیوەیەك) دیت: وەك خوای گەورە دەربارە ی سەر جیبی ژن و میرد (جیماع) دەفەر موی:

﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ البقرة: ۲۲۳.

واتە: ژنە کانتان کێلگە تان، چۆن ھەزتان لێ، وا بچنە کێلگە کانتان. واتە چۆن و کە ی و ھەر چۆنێك ھەزتان کرد (مادام لە پێشەو بەت) ..

- ﴿يُوقُونَ﴾ : الإفك: ھەموو شتێک، کە لەرووی راستەقینە ی خۆی وەرگیرا بێت.. بۆیە خوای گەورە لە تۆمە تبار کردنە کە ی (عائیشە) خاندە فەر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ النور: ۱۱.

واتە: ئەو کەسانە ی، کە ئەو تۆمە تە ناراست و درۆو دەلەسە یان ھەلەست، ھەر کۆمە لێك بوون لە خۆتان!!

لیکدانه وهی ئایه ته که

(ئینوعه بباس -خوا لییان رازی بیت) ده گیریتته وه: که (عبداللهی کوری ئوبه ی) _ که گه وره ی دو ورووه کان بوو، کابرایه کی که ته و چوارشانه یه کی تیگسمراو بوو، دهم پاراوو زمانلووس، ره وانییژو قسه زان بوو، چند که سیکیتریش له ناودارانی مه دینه _ که هر به دو وروویی مابونه وه _ هر وا بوون، ئه مانه، که ده هاتنه کوڤو کوڤونه وه ی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کاریکی وایانده کرد، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییان سه رسامبییت! حه ز به نزیک کردنه و هیان بکات، تا زیاتر بکه ونه ژیر کاریگه ری بانگه وازه که یه وه و، به ره و ئیسلامه که بین. ئه مانه له پیش هیجره تیشدا پیاوماقو لی کوڤه لگه که بوون، که قسه یان ده کرد، گوئیان لیده گیرا، بویه پیغه مبه ری خواش (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه روا گوئی لیده گرتن..

به لام خوی په روه ردگار له م ئایه ته دا، راستی ئه وانی نیشاندا و هوشداریبیدایه، نه بادا به و زمانلوسییه و سه رو سیما و هه یکه ل و هه یبه ته یان سه رسامبییت و، به قسه کانیا ن بروبکات، یان وا بزانیته ده گوڤین! بویه پیی فهرموو: که ده یانینیته به سه رو سیما و روا له تیان سه رسامده بیت، که قسه ده که ن تو گوئیان لیده گریته، هه ق نیه وا بیت!

ئه وانه وه کو کوته ره داری گه نده ل و کلۆرن، جیی هیچ ناگرن و به که لکی هیچ نایه ن.. کوته ره داری پزیوو و پوان، به لاروویری به دیواردا هه لپه سییراون! گهر سودیکیان پیوه بویه، ده کرانه کو له که، نیرگه، ته ژهی داره را!! هه ره نه بی نه بی ده بوو ببنه چیلکه و چه ویلی بانیزه، یا هه لیژگی گو یسوانه!!

ئاخر که لکی کوئیان پیوه یه، وا تو گوئیان لیده گریته! که ئه وان گو ی له توو په یامه که ت نه گرن، حه یف نییه تو گو ی له وان بگریته!! ئه وانه کلۆره دارن، ئایاتی قورئان و بانگه وازه که ی تو، وهك (با) له م گو ییانه وه ده چیته ژووری، له ویانه وه

دیته و ده ره وه..

ئه مانه چونکه باوه ریان له ناخدا نه چه سپیووه، ناچارن خو به موسولمان نیشاندهن، هه میشه بی وره، له ترسی که شنبوون ترساو و دهروون له رزوکن، هه هاواریک بیستن، وا ده زانن له گه ل ئه وانیا نه و راده چله کن!! له ناخیدا هه میشه خو به تاوانبارده زانن.. وه کو کورد ده لی: (دار هه لبره، سه گی دز دیاره)!!

جا که ئه مانه ئاوان، جه نابیشته به چه زهره، هوشت لیان بیته، به قسه ی لوس خوت لینه هیننه پیش، به سه رو قه لافهت، خو له و خه لکه ی دهرو به رت نه که نه پیاو ماقولی ئیسلام و، به رپرس و فرمانده!! نه بادا خه لکیکیان پی ده سخه رۆبیته.. حه زه رت له وه هه بیته، که خه لکانیکی بیئاگا، ساده، وا نه زانن ئه وی دیته کۆری جه نابت، ئیتر ته زکیه کراوه و پیاوی متانه پی کراوه.. ئه مانیش دواپی ئه و په ی پینه بردنه ی خه لکی بو خویان ده قۆزنه وه، خو له و خه لکه ده که نه ده مرستی ئیسلامه تیش!!

﴿قَتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ هه ی خوا بیان کوژیت، له ناویان بات، بیانفه و تینیت.. چ مه کربازو چه واشه کارو فریو و ده رن.. هه موو راستیه کان ده زانن، که چی هه ر سوورن له سه ر لاریبوون!! هه میشه هوشیان له وه یه، که چون راستیه کان له خه لکی بزرکه ن^(۱)..

(۱) ئه م ئایه ته، ره فتاریکی نه گۆری دوو پرووی هه موو سه رده مه یك، له پروی دهرو نییه وه ده خاته پرو، که ئه مپرو له دهرو و ناسییدا پی دهوتریت: که سایه تی له رزوک (الشخصية المهزوزة)، که باوه ری به وه نییه خو ی به زاتیتی خو ی کاریگه ر بیت، به لکو ده یه ویت هه لی له سایه ی که سانیترا ده سته که ویت و، ئاوا بگاته مه رامی نه خوشی خو ی.. ئه مه نه خوشی دهرو نییه، ئه مه جو دایه له و سیفه ته زاتییه ی، که په یه ندیی به (کاریزمایی) و کاریگه ری زاته وه هه یه.

بو نمونه: له کاری کۆمه لکاری و ریکخواه یی و حزبیدا ده بینیت، که سانیک هه ن کاریگه رن، کاریگه رتییه که یان زاتییه که سایه تی خو یانه و په یه ندیی به وه وه نییه، که له چ بواری ده زگا و پله و پۆستی کدا کاره که ده که ن، ئه گه ر له و بواری ده زگا و پله و پۆسته ش دوریان بخه یته وه، یان کارکه نار (ته قوتبین)، هه روا کاریگه ر ده مین. به لام کاریگه ری که سایه تی که سه که یتر، به و بواری ده زگا و پله و پۆسته وه یه، که دوور ده خریته وه، یان تا که ده که ویت کاریگه ری نامینیت. ئه مه نه خوشی دهرو نیی و جه سته یی نییه، ئه مه راده و بری توانایه. زانین و به گه ر خستنی زانینه که یه.

چەند خالێك بۆ سەرنجدان

۱. لە گەڵ باسکردنی ئەو دژوارییهی، که ئەم دوو پروانه دروستیده کەن، لە گەڵ ئەو پۆڵە خەتەرە وەك جاسوس و تابوری پێنجەم و ئەهلی واتە وات، لە ناو موسولماناندا بۆ دوژمنان دەبینن، سەیرکە خۆی گەورە غیرەتیانمان چۆن پێدەناسیئیت !!؟

ئەمانە هەر بە مەزەهەریان کە تەو زل و قسە زانن، ئە گینا سنگشیری ما کەر پشتن !! نابینیت خۆی گەورە بە موسولمانان رادە گەییئیت، کە ترسی ئەو شتان نەبیئیت بۆ: ئاخر ئە گەر خراپ لە گەڵیاندا رەفتار بکەین، دوایی دەچنە پال دوژمن و بەهیزی دەکەن !!! نا ئەمانە ترسنۆکن، بێ ورن، بەزیوون، روخاون !!

بۆیە لە جیبە کیتیشدا ئاوا وەسفیان دەکاتە وە، کە بوو ئەن و هیچیان لە باردانییه. ده فەرموی: ﴿أَشْحَۃٌ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَنَبُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوا كَمَا يَأْتِي السِّنَّةَ جَدَادِ أَشْحَۃٌ عَلَى الْخَيْرِ﴾ الأحزاب: ۱۹

واتە: پیسکە و چروک و رەزیلن بەرامبەرتان، هەر کە ترس و بیم نزیک دەبێتە وە، وا چاوت تێدەبرن و چاو بە دووی هەموو بزاوت و سەرەوتیکتدا دەگێرن، دەلێی ئەو کە سەن، کە لە گیانە لادایە و خەریکە بەلێ مەرگی بە سەردادیت !!! هەر بە وەندەش کە ترسە کە نەما، زمانیان پرندە دەبێتە وەو بۆ بەرەڵستی تیژی دەکەن وەو (وەك تیغی دەبان، وەك موس پێتاندا دەهینن و) بەرامبەرتان دەبخەن وەو کار !! ئەمانە لە کاری چاکە و خێریشدا، هەر چروک و دەستنوقاون !!

کە وایو: ئەمانە هی ئەو نین، کە موسولمان لێیان بترسیت و حسابی کوری نازیان بۆ بکات، بەلام لەبەر ئەو هی وەك: گەمالی نەینگرن و (حیزفرسەت)ن، دەبی لێیان بە حەزەربین ..

۲. که له کو تاییدا ده فەرموئ: ﴿هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ﴾ واتە: ئا ئەوانە دوژمنن، ھۆشدار بە لایان، ھەزەریان لاییکە و سرك و سلبە بە رامبەریان..

ئێمامی (قورطبی) دە فەرموئ: ئەمە دوو مانا دە بە خشییت:

یە کە میان: لەو بە ھەزەربە، کە بە قسە ی لوسیان باوەر پکەیت و متمانە یان پێکەیت.

دوو ھە میان: لەو بە ھەزەربە، کە وە لایان بو دوژمنانی خوا و پیغەمبەرە کە یە تی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، و، بو ھەل دە گەرین، تا نشوستی بە سەر خۆت و یاوە رانتدا بەینن!!

۳. دیسان، کە دە فەرموئ: ﴿هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ﴾، واتە: ئا ئەوانە دوژمنن ھۆشدار بە لایان، ئاگات لە خۆت بیت لایان.. بۆچی وا دە فەرموئ، لە کاتی کدا، کە ئاشکرایە، کە کافرو موشریکە کان دوژمنی سەرە کین، کە چی بە مان دە فەرموئ: ئا ئەوانەن دوژمن، ھۆشت بە لایانە وە بیت و لایان بە ھەزەربە، بۆچی؟

چونکە کافرو موشریکە کان، دیدو پریازو ھەلۆیستی دوژمنانە ی خۆیان ئاشکرا کردو وە، راشکاوانە بە رامبەر دینە کە و دینداران و ەستاون، ھەتمەن لە لایەن پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانانە وە کار دانە وە یان دە بیت، ھەر موسولمانیک کافرێک، یان موشریکێک ببینیت، لە ناخێ وە سڵدە کاتە وە و ھۆشی بە لایدا دە روات، مورا قە بە یدە کات، لێی بە ھەزەردە بیت، تێکە لێنا بیت، ھەل سۆکە وتی وای لە گەل ناکات، مە گەر زۆر زەروری بیت..

بە لام دوژمنایە تی ئە مان دژ و ارتەر، چونکە نە یینی، ئە مان ھەر ھە مان دیدو پریازی کافرە کانیان ھە یە، بە لام شار دو یانە تە وە، ئە مانە دینە کو پری پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا دواتر وە کو تە زکیە یە ک ئامادە بوونە کە بە کار بەیننە وە!!

ئە مانە کە تێکە ل بە موسولمانان دە بن، زۆر موسولمان گومانی باشیان پێ دە بات، چونکە ھەتمەن _ بە پێی دینە کە، کە حوکم لە سەر زاھیری خەلکی دە دات _ دە بی رەفتاری موسولمانانە یان لە گەلدا بکەن.

ئەمەش خەتەرە، چونکە دەچنە ھەموو کون و کەلە بەرێکی ریزی موسولمانان و، سەدان تاییە تمەندیتی موسولمانان دە کەوێتە بەردەست!!

بۆیە دژواری ئەمان وای پێویستکردووە، کە یەک یەک بەناوی خۆیان بە پیغەمبەری خویان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بناسین، جا دەبێت ناسینە وەیان لای موسولمانانتر چەند زەحمەتیی، کە وەحی نەماوە، ئەوانیش بە سیمای موسولمانیتی و لەبەرکردنی قورئان و شارەزابوونی شەرع، ئاسان دەتوانن دزەبکەنە - نەك ناو ریزی موسولمانانە - بە لکو ئاسان دەتوانن بێنە مەلاو داعی و بگەنە سەرکردایەتی و مەلەندی بریارو ئاراستەوانی!!

لە لایە کێترەو، سەرنجدە، کە وەکو ئیھامی (زەمەخشەری) دەفەرمو: (هُمُ الْعَدُوُّ: أَي الْكَامِلُونَ فِي الْعَدَاوَةِ!) واتە: دژمندانیتى ئەمان کۆتاپلەى دژمندانیتى!!

راستە، چونکە ئەمان لە ترسنۆکی خۆیان، لە بیجوامیری خۆیان نەیانویراوە ھەلۆیستە کەیان ئاشکرا بنوین، بۆیە کینە و بوغزێان زیاتر پەنگی خواردۆتەو وە رقتن!! دەى وەکو، کە خواى گەورەو کارزان فێرماندە کات بلیین: خوا دەستیانەدات و پەسوايانکات و لەناویان بەریت!! ئامین..

کە وابوو: جیی خۆیەتی درک بەو بەکەین و بزاین، کە کارى ئیسلامى ئەمپرومان، چەند سەختەو ریزی موسولمانانەى خۆمان، چۆن دەبێت ھۆشدارانە بپاریزین!!

۴. کە دەفەرمو: ﴿فَتَكْلَهُمُ اللَّهُ﴾ واتە: خوا بیانکوژیت.. (ئیبنوعەباس - خوا لییان رازی بێت) دەفەرمو: لەعەتەى خویان لیبت! واتە یاخوا لە رەحمەتى خوا دوورخرینەو! ھەموو ماناکانى ئەم وشەییە ھەر بۆ زەمکردن و سەرزەنشتکردنە، ئەگەرچی لە ھەندیک بەکارھێناندا ھاتوو، کە بۆ سەرسامبوون بێت، وەکو، کە بە یەکیکی زۆر ھەلکەوتووی شیعیان وتوو: (قَاتَلَهُ اللَّهُ مَا أَشْعَرُهُ) یەعنى ھەى خوا بیکوژیت، چ شیعرزانە!!^(۱)

(۱) لە کوردیشدا بۆ مەدح دەلین: (سەگبایە چەند دەنگی خوشە، یان لیزانە، یان زیرە کە یان ئازایە!)

۵. (ئىبنوعەبباس خوا -ئىيان رازى بىت) دەر بارەى: ﴿يُؤْفَكُونَ﴾ دەفەر موى: يەنى چۆن لە رېى حەق لادەدەن.. بە سەرسە و پمانە و دەفەر موىت: ئاخىر چۆن و بۆچى ئاوا ھەموو کاتە کە لەو حەقە خۆرادە پىسکىنن و نايەنە ژىر ئاراستە يەو؟! سەرسو پمانە، چونکە نەدەبوو لە گەل ھەبوونى ئەو ھەموو بە لگەو نىشانەى _ کە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيخستە بەردەستيان _ ئاوا لە حەق لادەن و نكولى لە پىغەمبەرىتيبە کە بکەن و، سووربىن لە سەر دىدو تىروانىن و ھەلوىست و پىناسەى جاھىلييان!

۶. ئىيامى (ئەحمەد) بە سەنەدەو لە (ئەبوھورەيەرە) وە (خوا لىي رازى بىت)، دەگىر يەو: کە پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موى: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ عَلَامَاتٌ يَعْرِفُونَ بِهَا: تَحِيَّتُهُمْ لَعْنَةٌ، وَطَعَامُهُمْ نُهْبَةٌ، وَغَنِيمَتُهُمْ غُلُولٌ، وَلَا يَقْرَبُونَ الْمَسَاجِدَ إِلَّا هَجْرًا، وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا دُبْرًا..)^(۱).

واتە: دوو پرووھە کان چەندىن نىشانەيان ھەيە، کە پىيانەو دەناسر يەو: سلا و کردنيان جنيو، خۆراکيان زە و تکر او و ماشر او يە، دەستکە و تى جەنگيان مالىدز او، نزيك مزگە و تان ناکە و نەو، حەزيان بە واز ليھينان و دوو رکە و تنەو يانە لىي، کاتيکيش خو دەگە يننە نوژنە کان، کە خەريکە کو تايي ديت!!

لەم سيفە تانەو سيفە تە کانيتريانەو، کە لە قورئان و فەر مودە يتردا ھاتوون، دوو پرووھە کان دەناسينەو، ئەگينا، کە وەحى نە ماوە چۆن بۆمان کەشف دەين!!

خوا يارمە تىدەرمان بىت لە سەريان..

(۱) ترمذى (۲۲۳۹) نە سائى (۱۸۱۱)، ئىبنوماجە (۴۲۵۶)، ئەحمەد (۷۷۲۶)، ئىبنوحىبان (۳۰۷۰). عەللامە (ئەحمەد شاكر -رحمە اللہ) لە توژينەو ھى مەسنەدە کەى ئىيامى ئەحمەد (۵۱/۱۵) دا دەفەر موى: سەحيحە.

ثایه تی پینجه م و شه شه م:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ المنافقون: ۵ - ۶.

واته: کاتیک پینانده وتریت: وهرنه خزمهت پیغهمبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا داوای لیوردنتان بۆ له خوا ی گه و ره بکات، مل باده دهن و ده یانبینیت به پرو و هرگیرانه وه (به بیبایه خیه وه سهر راده وه شینن!! ده یانبینیت لوتبه رزو فیزاویانه سهریان راده وه شینن)!! داوای لیوردنیان بۆ بکهیت و بۆ نه کهیت، ههر وه کو یه که، چونکه هه تاهه تایه خوا ی گه و ره لیان نابوریت.. خوا ی گه و ره رینهایی کومه لی لاری ناکات..

هۆی هاتنه خواره وهی

له سهره تای باسی ئه م سورته پیرۆزه دا، هۆی هاتنه خواره وهی هه موو سورته که م له ریوایاتی جیاوازو به سه نه دیانه وه هیئایه وه، ئاماژه م به وه دا، که هۆی هاتنه خواره وهی ثایه ته کانی پینجه م و شه شه م هۆکار یکتیرن، ههرچه نده، ههر له سهر هه مان سهرۆکی دوو پرووه کانی مه دینه یه، که (عبداللهی کوری ئوبه ی کوری سه لول)ه.

ئیامی (ئینوکه ئیر) له ته فسیره که ی خۆیدا، ریوایاتی جیاواز ده هیئیته وه، که هۆی هاتنه خواره وهی ئه م دوو ثایه ته بن، له ئه نجامی به دوو داچوونیدا ده فهرموئ: زۆرێک له زانیانی سه له ف فهرموویانه: که هۆی هاتنه خواره وهی ئه م دوو ثایه ته ئه وه بوو که: پۆرێک (عبداللهی کوری ئوبه ی)، که سهرۆکی دوو پرووه کانی مه دینه بوو، ههر وه کو عاده تی خۆی له هه موو کۆرپکی پیغهمبهری خوا دا، بۆ خۆناندن و دهربرینی دلسۆزیی درۆزانه ی خۆی، هه لده ستاو مه تحی پیغهمبهری خوا ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده کردو، پرووه و پروی خه لکه که ده یوت: خه لکینه!

ئەو (مەھمەد)ە، ئەو نېرراوی خاوە و ھاتۆتە شارە کە ی ئیو، باوەری پېھێن و ریزی لیبگرن و شوینی کە ون.

جاریک دوای شەری (بەنیلموستەلیق)، ناماقولی بەرامبەر پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردبوو، کە وتبوو: ئیمە پیاوماقولین و ئەو زەلیلە، بۆیە دەبیت لە مەدینە بکریتە دەرەو.

لە نوێژی ھەینیدا بوو، دیسان ھەستایە سەرپێ و بانگی لە خەلکە کە کردەو، کە باوەر بە پێغەمبەری خوا بەھێن و ریزیبگرن!! موسولماننیکى نزیکى خوى، عەباکەیان راکیشایەو پێیان وت: دانیشە ھە ی دۆزمنی خوا! ئیمە چاک دەزانین پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کییە و تۆش چیت!! ئیتەر رقی ھەستاو بە تورەییەو لە مزگەوت چوو دەرەو.

لە دەری موسولماننیک بینى و لى پرسی: بۆچی لە دەرەو یت؟

وتى: لە مزگەوت ھەستاوم، تا خەلکە کە ھاندەم بۆ پشتگیری (مەھمەد - صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کەچی یاوەرەکانى قسەیان پیتوووم و سوکایەتیاں پیکردووم! ھەر دەلیی خراپەییە کە بەرامبەر کردوون!!

موسولمانە کەش پیتوت: بگەرێرەو مزگەوت، تا پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوای لیبوردنت لە خواى گەرە بۆ بکات..

وتى: شەرتبیت نە گەریمەو، بۆچی چیە؟! وتان: باوەری پېھێنە، باوەرم پېھینا! وتان: زە کاتبە، دام، ھەر ئەو ماوە بچم و سوجدەشی بۆ ببەم!! نامەو یت، لیبوردنى ئەوم ناو یت!!

ئیتەر ئەم دوو ئایەتە لەسەر ئەو و لەسەر ئەو ھەلۆیستە ی ھاتنە خوارەو.

پیدەچیت ھۆی ھاتنە خوارەو ی ئەم دوو ئایەتە، کە ئاوا جیاوازە لە گەل ھۆی ھاتنە خوارەو ی ئایەتی دواتر، لە گەل سەرەتای سەرەتە کە، بەلام لەبەر ئەو ی ھەموویان، ھەر لەسەر ھەلۆیستى دووروو کە بە گشتی و لەسەر (عبداللہ ی کوری ئوبە ی) ھاتوونە تەخوارەو، پیدەچیت لە زۆر لە میژوونوسان و لیکدەرەوانی

قورئان تیکه لَبووبیت..

به هەر حال، هەر کام له توژیینه وه کان راستتر بیت، هەر لهو ته وه ره باسه
دهرناچن، که په یوه ندی به سه روکی دوو پرووه کان و هه لویسته کانیه وه هه بووه.
هه لویسته کانی، رهفتاری رۆژانه بوون و دوو پاتبوونه ته وه، یان هاوشیوهی
یه کبوون.. والله اعلم..

لێکدانه وهی ئایه ته کان

﴿يَسْتَغْفِرُ﴾: داوا ی لیبوردن و لێخۆشبوونه کات.

زۆرینه ی وشه ی عه ره بی سیینه یه، واته له سی پیت پیکدیت، به لام دۆزینه وه ی
سی پیته سه ره کیه که، _ که پیا نه و تریت: ره گ_ پتویسته، ئه وه ش به وه ده بیت،
که بزانیته که پیته کانی (سألتمونیها)، که له وشه ی (سألتمونیها) دا
کۆبوونه ته وه، به مانای لیتان پرسیم، جیا بکه یته وه له پیته سه ره کیه کانی وشه که،
ئینجا سی ئه سله که یته بۆ ده مینیتته وه، وه کو بۆ نمونه: (استفهام، استخراج)
(فهم و خرج) ه یان لیده مینیتته وه، ئیتر مانا که ی ئاسانتر ده بیت و، ئاسانتریش له
فه ره نگی زمانه وانیدا ده دۆزیتته وه.. ئه م وشه یه ش وایه، ئه سله که ی (غفر) ه یه،
که لێخۆشبوون و لیبووردنه..

﴿لَوْأ﴾: ئه سله که ی (لوی) ه، که لارکردنه وه و پێچ پیکردنه وه یه، له لار بوونه وه ی
لاسکی گیا وه ها تووه، که سیسده بیتته وه، پاشان بۆ پێچاو پێچی مار به کارها تووه،
ئینجا بۆ مل لارکردنه وه و سه ربادانی ره زامه ندیی ده نه برین..

عاره ب ده لئ: (یلوی عَنقَه)، یان (لا یلوی علی شئ)، یان (یلوی برأسه)، به لام
کورد ده لئ: (سه ری بۆ بادا)، یان (لوتی بلند کرد)، بۆ که سیك، که به فیزه وه وه لامی
نه خیری که سیکیتر ده داده وه!

﴿يَصُدُّونَ﴾: يَصُدُّ: بریتیه له بهر بهست بۆدانان و ڕیگرتن، ههروهها بۆ گوینه دان و پشتتییکردن، بۆیه خوای گهوره، هه میشه بۆ وهسفی هه لۆیستی کافره کانی به کارهیناوه، که بهرامبه ر بانگه وازی پینغه مبه ری خوا وه ستاونه ته وه، وهك بۆ ئه هلی کیتاب ده فه رموی:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنَءَ أَمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ آل عمران: ۹۹.

واته: ئه ری هۆ ئه هلی کیتاب! خاوه ن په یامه ئاسمانیه کان، ئیوه بۆچی ئاوا به ره له لستی ڕیبازه که ی خوای گه و ره ده که ن و، دژی ئه و که سانه ده وه ستنه وه، که با وه ڕیان پیهینا وه ده تانه ویت ئه وانیش لیبی لاده ن و ئینجیرافبکه ن؟! له کاتیکدا ئیوه ده زانن و ئاماده ن و واتان لی چا وه ڕوانده کریت، شاهیدی بده ن له سه ر راست و په وایی ئه م ڕیبازه، خۆ خوای گه و ره له وه غافل نییه، که ئیوه ده یکه ن..

یان بۆ دوو ڕووه کان ده فه رموی:

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ النساء: ۶۱.

واته: کاتیک بانگی شته کرین، که وه رن ئه وه وه رگرن، که خوای گه و ره نار دویتیه خواره وه، ده بینیت دوو ڕووه کان زۆر بیبایه خانه ڕووت لیوه رده گیرن!

بۆ کافرانی دیکه ش ده فه رموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ۱۶۷.

واته: ئه و که سانه ی دیدو ڕیی کوفریان هه لێژاردو وه، به ره له لستی ڕیبازه که ی خوای گه و ره ده بنه وه، به دنیاییه وه ئه وانه زۆر دژوار گو مپا بون..

﴿مُسْتَكْبِرُونَ﴾: له (استکبر) وه هاتو وه، که به مانای: (إِمْتَنَعَ عَنْ قَبُولِ الْحَقِّ مُعَانَدَةً وَتَكَبُّرًا) واته: به هۆی لوتبه رزیی و خۆ به زلزانینه وه، هه قی قبول نه کردو

که لهره قانه دژي وه ستايه وه..

ئەمە حالەتتىكى نەخۇشى دەروونىيە، كەكەسىڭ بەرامبەر ھەق دەيتتەو، نەفسى بۇ ناياتە ژېربار بۇ قېۋول كىردى، چۈنكى بە تەنازولى دەزائىت، ئىدى ھەروا لە نەفامىدا بە بېھۆيە كى رەوا دەمىننەتتەو.

ئەو دووروانەش وابوون، بۆيە لێرەشدا وا باسیان دەفرمویت، کە بۆیان بۆتە سیفە تێکی نە گوڕ، بۆيە نافەرموی (استکبروا)، بە لکو دەفرموی ﴿مُسْتَكْبِرُونَ﴾. ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ : یە کسانە، چون یە کە. داوای لێبوردنیان بۆ بکەیت، یان نە کەیت، تازە خوای گەورە بریاریداو، کە لێیان نابوریت.

ئەمەش لە دواى ئەو هات، که خواى گەوره فرموبووى:

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ التوبة: ٨٠.

واته: داوای لیبوردنیاں بۆ بکه‌یت، یان نه‌که‌یت، گهر هه‌فتا جاریش داوای لیبوردنیاں بۆ بکه‌یت، خوا‌ی گه‌وره‌ لیان خو‌ش‌ناییت.

پيغمبهري خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: ھەفتاجارو ھەفتاجارو
 ھەفتاجاريتريش بۆيان دەپاريمەو، بەو ھيوايەي خوای گەورە لايان خۆشيت،
 ئينجا خوای گەورە بەم ئايەتەيان کۆتايي بەو ئوميدە ھينا، کە ھەرچەند داوای
 لايوردنيان بۆ بکات، خوای گەورە تازە لاياننابوريت، چونکە بە فاسقي پويشتوون،
 واتە: خويان، تا مردن ھەر ھەزو مەيلان بە لای لە خواياخيونەو ھو ھو.

بۆيە ليرەدا فرموى:

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ .

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ (چونیه کیی)ه، وه کو له سه ره تای سو په تی (به قه ره) شدا ده ره هق کافه کان ده فه موی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ البقرة: ۶.

واته: ئەوانەى، كه كافربوون ھۆشدارىيان بەدەيتى، يان نہ يان دەيتى وەك يە كەو ھەر باوەرناھينن..

أَسْتَغْفَرْتَ : دەشیت ھەمزەى پرسىارکردنە کەى لادرايیت، واتە (أَسْتَغْفَرْتَ) بوو بىت، چونکە ھاتنى پىتى (أَمْ) بەلگەيە لەسەر ئەو، کە پىى دەوتریت: (يان)ى بەراوردیى (أَمْ المَعَادِلَة) .. دەشکریت بە (أَسْتَغْفَرْتَ) بخوینریتەو، کە تیرکردنى ھەمزە کەيە بۆ پرسىار..

﴿الْفَاسِقِينَ﴾ : فاسق ناوی بکەر (اسم فاعل) ى کردارى (فَسَقَ) يە، کە لە پرووى زمانەوانیەو ە بریتیە لە: دەرچوونى خورماى تەر (پروتەب) لە پىستە تەنکە کەى. پاشان بۆ دەرچوونى ھەموو شتێک لە شتێر بە کارھاتوو.

لە پرووى زاراوەییەو ە بریتیە لە: سەرپىچیکردنى فەرمانى خواى گەورە، جا بە گوناحى گەورە بىت، وە کو کوفرىک، کە خاوەنە کەى لە دین و میللەت دەباتە دەرەو، يان بە گوناحیتربىت، وە کو: (زینا و قەتل و نۆشینی شەراب و سوو خواردن) ..

(باسى زیاترى دیت ان شاء الله) ..

لیکدانه وهی ئایه تی پینجه م :

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ المنافقون: ۵.

واته: کاتیك پیاانده وتریت: وهرنه خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا داوای لیوردنتان بۆ له خوای گه و ره بکات، مل باده دهن و ده یانبینیت به پرو و هه رگێرانه وه، (به بیبایه خیه وه سه ر راده وه شیئن!! ده یانبینیت لوتبه رزو فیزاویانه سه ریان راده وه شیئن!! ده یانبینیت چه ند خۆبه زلزان و موسته کیرن!

هه ر که سیك پیاانبلیت: وهرنه لای پیغه مبهری خوا، تا داوای لیخو شبو و نتان له خوای گه و ره بۆ بکات.. هه روا به (مبني للمجهول)، یه عنی ئه وی داویان لیده کات، خاوه ن مه نزله بیٹ، یان عه وامی خه لکی بیٹ، ئه مان هه ر نایه ن!! ئاخه ر بۆچی نایه ن؟! پیوستیتان به ره زامه ندی خوای به ده سه لات نیه؟!

ئه مه نه زانینه، یان گه لۆری و که لله پووتی هه رایی و لوتبه رزییه!
ئاخه ر ئه مه، چه هه لۆیستیکه؟! به که سیك بلین: وهره دیداری کاربه ده ستیک، وه زیریك، پاشایه ک، غارده دات! ئه م ناحه زانه بۆ لای ئه و پیغه مبه ره پیشه و نمونه ییه نایه ن!

بانگده کرین تا قیامه تیان بۆ مسوگه رکات! که چی به غروره وه سه ریك راده وه شیئن: نایه ن!! پیوسته مان به پارانه وهی ئه و نیه!!

ئه دی چون رازیوونی خوا مسوگه رده که ن؟!
که خوای گه و ره ده فه رموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء: ۸۰.

واته: ئه و که سه ی گوپراهه لی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکات، گوپراهه لی خوای گه و ره ی کردووه!!

ئیدی بۆچی و پشتپهل که وتوون!

بروانه، که دهفه رموی: (لَوَّأَزُّوْهُمْ) دهیانبنیت لوتبه رزو فیزاویانه سهریان راده وهشین! بیزیان نایات ئه و پیغه مبه ره به ریزه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه نه هۆکاری به ره و خواچوون، به هۆکاری له خوا نزیکبونه وه! له کاتی کدا جار ان بتی به ردو داریان داده ناو دهیانپه رستن، به و هیوایه ی لای خوای ئاسمانه کان تکیان بۆ بکه ن! به و ئومیده ی له خویان نزیک بکه نه وه!!! ئه مه، چ هه رالبوونیکه، که ئاوا له حه نای حه قدا کویربوون؟! ئه مه کتومت هه رالیه که ی ئیبلیه، که له حه وت جیی قورئاندا، خوای گه وه به هه مان سیفیه ت باسی دهفه رمویت!! که له که له ره قی خویه وه، هه ر سووره له سه ر ئه وه ی، که خوی له سه ر هه قه!

سه یری ئه م هه لویسته ترسنو کانه، که که س دیارنیه، زماندریژو جنیو فروشن! به ده م هیچ ناهیلنه وه، که چی، که هه لویستیکیان لی ئاشکراده بیت، چون زه لیلده بن و ته به را له خویان و هه لویستیان ده که نه وه، چون سه د سوینده خون، که شتی وایان نه وتوو وه نه کردوو!!

ئه مه هه ر ئه و که سه یه، که پیش هیجره تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه ریکبوون تاجی شایانه یان له سه رده کرد! که چی ئیستا ئاوا زه لیل و ترسنو که، ناویریت بیته وه به خاوه ن هه لویستیکی خوی، که نه نجامیدا وه و شایه تیشی له سه ره یه!!

دیسان هه ر ئه م «پیاوماقولانه»، که بۆ خیره و خواویستی بانگده کرین، بۆ ئه وه چوون به شویناندا، تا داوای لیبوردنیان بۆ بکریت، نه ک خویان بیکه ن!! وهرن ﴿يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ با پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داوای لیبوردتان بۆ بکات!!

که چی به هه و او فیزه وه سه ریک ده جولننن، که نایه ی ن! ئاوا لوت ده گه یننه ئاسمان و، ئه و پیغه مبه ره سه روه ره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خوای کردگاری خاوه ن وه حیه که، به شایانی ئه وه نازان به ره و لایان بین و، داوای لیبوردنیان بۆ بکریت لایان!! سو بحان الله چه ند سه یره!

لیکدانه وهی ثایه تی شه شه م :

﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ المنافقون: ۶.

واته: هه رچه نده داوای لیبوردنیان بۆ بکهیت، یان بۆ نه کهیت، هه ر وه کو یه که، چونکه هه تاهه تایه خوای گه وره لییان نابوریٲ.. خوای گه وره رینایی کومه لی لاری ناکات..

ئه مه وه لامی ئه وه لویسته فیزاویه یانه یه، که نواندیان! که به وپه ری غروره وه به ئامازه ی لهش (نهك به قسه کردن)، وه لامی پیغه مبه ری خویان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دایه وه، بۆیه ئیستا شایانی ئه وه بوون، که خوای گه وره ش ئه م هه لویسته سه خته یان به رامبه ر بنوینیته وه، بیشیکاته حوکمیکی ئه به دیی: (داوای لیبوردنیان بۆ بکهیت، یان بۆ نه کهیت، هه ر وه کو یه که، چونکه هه تاهه تایه، خوای گه وره لییان نابوریٲ)..

ده سا بزانه کی زیانی لیکه وت؟! خواو پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، یان دوو پرووه گه وجه کان؟ که وایانده زانی به هه لویستی وا نه زانانه گه وره ده بن! نه یانزانی ئه وه ده به نگیه یان، چ سزایه کی پیوه یه!!

چەند خالێك بۆ سەرنجدان

- دەوتریت: باشە، کە ئەم ئایەتە لە سەر هەلۆیستی تاکی (عبداللەهی کوری ئوبەیی) ھاتۆتە خوارەو، بۆچی بە شیوازی کۆ دەفەرموی: (لَهُمْ لَكُمُ، لَوَّأ، رُؤُوسُهُمْ، وَرَأَيْتَهُمْ، وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ)، چونکە لە باسی یەك کەسەو ھاتۆتە سەر باسی توخمی دووڕوو کەن، کە ئەو هەلۆیستی ھەموویانە.. نابینیت، کە (حەسسانی کوری سابیت)ی شاعیری گەورەیی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە (ئیبینولئوبەیرەق)، کە شتی لە مەكکەییەکان دزیوو، ئەویش بە شیعر بەرامبەری فەرمووی:

ظَنَنْتُمْ بِأَنْ يَخْفَى الَّذِي قَدْ صَنَعْتُمْ..... وَفِينَا رَسُولٌ عِنْدَهُ الْوَحْيُ وَاضِعُهُ^(۱)

واتە واتان گومانەبرد، کە ئەو هی کردتان بۆتان دەشاررایەو، بەلام ئیمە پیغەمبەریکمان لە ناودایە، کە وەحی بۆ دیت و ھەوالیدەدات..

- (دە)دانه سالی پەبەق، ئەم دووڕوانە لە ریزی یاوەرانی پیغەمبەری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەھاتن و دەچوون و، ئەمە پەفتاریانبوو، لە پیش کۆچی دوایی پیغەمبەری خوادا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خوی گەورە ناوی ئەو دووڕوانەیی پیراگەیاندا، ئەویش تەنھا بە یەكێك لە یاوەرانی خۆی فەرموو _ کە (حوزەیفەیی کوری یەمان) بوو، (خوا لێی رازی بێت)_، بۆ ئەو هی نەیتنی باوەرھێنان و نەھێنانی خەلکی نە کەوێتە ناو ناوان و، خەلکی نە کەوێتە تیر و تەوانجگرتنە یەکترو، تۆمە تبارکردنی یەکتیری.

نابینیت تەنانت یەکیکی وەکو (عوامەری کوری خەططاب) دەھاتە لای (حوزەیفە) و لێی دەپرسی: کە ئایا ناوی من لە لیستی ناوی دووڕوو کاندانێه؟!

(۱) قورطوبی: الجامع لأحكام القرآن چاپی دووھم ۱۹۶۶/۱۴۱۶ ب ۱۸ ل ۱۲۳ توێژەرەو کانی لە پەرەوێزیدا نوسیویانە، کە (سیبەو هی) لە کتیبی: (الکتاب) ە کە ی خۆیدا بەسەنە دەو ھینا و یتیبیەو.

(حوزه یفه - خوالئی رازی بیت)، هه ر ئه وه نده ی پی ده فه رموو: ناوی توی تیدانیه..

یاوه ران، که ده یانبینی یه کیك کۆچی دواپی کردوو، سه یریانده کرد بزانی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوژی جه نازه ی له سه ر ده کات، یان نا؟ ئه گه ر له سه رینه کردایه، ده یانزانی ئه وه یه کیك بووه له دوو پرووه کان، چونکه به پیی فه رمانی خوی گه وره، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوی نه بوو نوژی له سه ر جه نازه ی دوو پرووه کان بکات.

وه ك ده فه رموی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ التوبة: ۸۴.

واته: نوژی له سه ر که سیان نه که یت، که مردن، نه شچیته سه ر گۆره که ی، چونکه ئه وانه باوه ریان به خواو پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه هیناو به کافری سه ر یاننایه وه..

دوای کۆچی دواپی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، که جه نازه یه کیان بۆ نوژی له سه ر کردنی ده هینا، (عومه ری کوری خه ططاب - خوالئی رازی بیت)، سه یریده کرد بزانی ت داخۆ (حوزه یفه) نوژی له سه ر ده کات، یان نا، ئه گه ر ئه وه نوژی له سه ر نه کردایه، ئه مپش نوژی له سه ر نه ده کرد..

- سه یربکه! ئه وه (عبدالله ی کوری ئوبه ی) یه وه له مه دینه یه، له سه ر ده می هاتنه خواره وه ی وه حیدایه بۆ پیغه مبه ری نازدار (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه وه نده ش له کۆرو کۆمه لگه ی پیغه مبه ری خواوه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نزیکه، که خه می ئه وه یه تی ئایه تی قورئانی له سه ر دابه زیت!! که چی هه ر باوه رناهییت و به کافری ده روات!! ئه م هه موو بارودوخه ئیمانیه نوییه کاریتیناکات و، ئه وه دلّه ره ش و ره قه ی به ره وه ئه م دینه نایات! هه ر له به ر ئه وه پله و پایه کۆمه لایه تییه، که به ته مابوون بیکه نه پاشای مه دینه، که به هاتنی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ده ستیچوو، رازیوو هیدایه تی خوایی له دنیاو قیامه تدا له ده ستدا!!

- له گه ل ئەم هه لۆیسته گومراییهی (عبداللہی کوری ئوبه‌ی) دا، هه لۆیستی ئیبارانه‌ی کورپه‌که‌ی بینه، که کاتیڤ بیستی باوکه دوورپوه‌که‌ی وتویتی: (ئه‌گه‌ر بگه‌رپینه‌وه مه‌دینه، ده‌بیٲ پیاوماقولان زه‌لیله‌کان ده‌ربکه‌ن)، چووه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و فەرمووی: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! به‌گه‌وره‌یی خوا، جه‌نابت پیاوماقول و عه‌زیزو سه‌روه‌ریت و، (عبداللہی کوری ئوبه‌ی) یه‌ زه‌لیله، ئە‌گه‌ر جه‌نابت بریارتداوه‌ بکوژریت، فەرمانم پێبکه، با خۆم بیکوژم، نه‌بادا که‌سیکیتری موسولمان بیکوژیت و، دوا‌یی منیش نه‌توانم هه‌ر ئاوا سه‌یری قاتلی باوکم بکه‌مه‌وه‌و بیکوژمه‌وه، به‌مه‌ش موسولمانیک به‌ کافرێک بکوژم، ئیتر ره‌نج به‌خه‌ساربیم.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: نا، له‌ قسه‌ی جوان زیاتر هه‌یجیتری پینالین..

ئینجا (عبداللہ) ی کوری زووتر خۆی گه‌یانده‌ ده‌روازه‌ی شاری مه‌دینه‌و، بوو به‌ چاو‌دی‌ری رێ! هه‌ر، که‌ باوکی نزیکه‌وته‌وه، رپی لیگرت و نه‌یه‌یشت داخلی شار‌بیٲ، فەرمووی: به‌ خوا قه‌سه‌م، به‌بی‌ پرسی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دوو پیٲی تی‌ناخه‌یت، ده‌بی‌ بچیته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پۆزشی بۆ به‌ینیته‌وه، تا ئە‌و رازی بیٲ، ئینجا ده‌توانیت بچیته‌ شاره‌وه!

نه‌شیه‌یشت، تا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: رپی‌ده، با داخلیٲ!!

ئه‌مه‌ هه‌ لۆیستی راست‌گۆ‌یانه‌ی دینداریی و، ئە‌وه‌ش هه‌ لۆیستی دینداریی سه‌رزاره‌کیی دوورپوه‌یی..

لیکدانه وهی ئایه تی چه وته م :

﴿ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَقْقَهُونَ ﴾ المنافقون: ۷.

واته: ئه وان، كه ده ئین: هیچ خیر و چا كه یه ك له گه ل نیراوه كه ی خوادا مه كه ن و، پارو سامانی مه ده نی، با ئه و كه سانه ی له ده ر و به رین لئی دوور كه ونه وه و بلا وه ی لیبكه ن! ئاخر خو گه نجینه ی هه ر هه موو ئاسپانه كان و زه مین، هی خوای گه و ره ن، به لام دوور و وه كان په ی به وه نابه ن..

لیکدانه وهی ئایه ته كه:

أنفاق: كه له زمانی عه ره بیدا له (نفق) هه وه هاتوو: به خشینه، ئه سله كه ی زیاده ی سامانه و، هه ر بو ئه وه ته ر خانكراوه، كه بدریته كه سانیت، كه چی دوور و وه كان ناهیلن، ئه و مال و سامان و پارو زیاده یه ش بدریته موسولمان!!

موسولمان، كه سهیری هه لویستی دوزمنانی خواویستی ده كات، ئه م هه لویسته له هه موو نه وه كانیا ندا و به رامبه ر به هه موو پیغه مبه ران و نیراوانی خوای گه و ره (عليهم السلام) و شوینكه وتوو كه انیان ده بینیت.. پیش ئه م دوور وانه، قوره یش، پیغه مبه ری نازدار (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و شوینكه وتوو ده سكه و ته كانی، له دۆله كانی (ئه بو طالیب) دا گیر دا بو، گه مارۆی ئابوری خسته و نه سه ر، نه یانده هیشت كه س به فروشتنیش هیچیان بداتی!!

ئێستاش هه مان پلان و ره فتار و هه لویست ده بینینه وه، ئیداره ی سی حومه تی یه ك له دوای یه كی ئه مریكا به درێژایی سالانی نه وه ده كانی سه ده ی رابورد و گه مارۆی عیراقیاندا، نان و ده رمانیان به كرنیش لی قه ده غه كردن، تا نزیکه ی یه ك ملیۆن مندال له برساندا مردن!! (۳۰ سی) نه خو شی _ كه هیچ ئاسه واریان له عیرا قدا نه مابوو _ هه مووی گه رایه وه!! ئه مه له و عیرا قه دا، كه (۱۱٪) ئیحتیاتی

پېترۆلى جېھانى تېدايە!!^(۱)

ئەگەر موسولمانان ھەزارو دەستكورت ھېلرەنەو، پېرى كەسابەت و دەولەمەندىيان لىگىرا، سامانىيان موسادەرەكرا، ناچار دەبن، ھەوللىكى زىاتربەدن، كەمتر دەپەرژىنە سەر فېربوونى دىنە كەو، ھەلگرتى بانگەوازە كەي!! ئەو كاتەي، كە كەسكى كاسب و ماندوو بۇ تىگەيشتنى دىنە كەي و، كارى بانگەوازە كەي دەيمىنىتەو، زۆركەمدەبىت، خۇى زىاتر ئاتاجىتى، تا تىيدا بھەوئەتەو..

ئەگەر لە بەرامبەر ئەم پلان و رەفتارو، ھەلوئىستە نەگۆرەي ئەھلى كوفرو دوژمنانى ئىسلامدا، كۆمەللىك موسولمانى دىلئۆزۇ شارەزا، بۇ بارى ئابوورىي بانگەوازە كە مۇتەفەرپىغ نەبن و، ئەركى خەرجىي كارى ئىسلامىي نەخەنە سەرشانى خۇيان، بانگەوازە كە زۆر سىست دەروات، موسولمانان لەبەر پارسەنگەردنەو، بارى ئابوورىي خۇيان و خىزان و خانەوادە كانىيان، ناچار دەبن، ھەموو كاتە كانىيان بۇ بژىوى تەرخانكەن..

بە پىچەوانەشەو، ئەگەر ھەرىكە لە موسولمانانى شوئىئىك بىريارىندا، بىرك پارەي مانگانە لە خەرجىي خۇيان بىگرنەو، بىدەنە سەركردايەتى و پىشەواي خۇيان، رىژەيە كى زۆر كارىگەرىي لى پەيدادەبىت..

بۇ نمونە: ئەگەر ھەزار موسولمانى كورد لە ئەوروپا، يەككى رۆژانە يەك يۆرۇ، كە ناكاتە نرخی ساردىيەك، بىخەنە بەيتومالەو، يەئنى ھەرىكەيان بىئەو، زۆر بايەخ بە ئەنجامە كە بدات، بىرى (۳۶۵) يۆرۇ لە سالىكدا خىستوتە بەيتومالەو، مادام ھەزار كەسپىش، يەئنى بىرى (سېسەدو شەست و پىنچ ھەزار) يۆرۇ، _ بىئەو، كارىگەرىي لەسەر پارەو سامانى كەس ھەبىت _ كۆبۆو!! ئەم پارەيە

(۱) (مادلىن ئۆلبىرايت)ى وەزىرەي دەرەو، ئەمىرىكا، لە بەرنامەي (نىو سەعات)ى كەنالى (فۇكس نىوز)دا وتى: فەوتانى ئەو مىندالانە ھەنچەتى ھەيە!! ئەمە ھەر ھەمان ھەلوئىستى كۆمۇنىستەكانە، كە لە شورەوي پىشودا كۆپنى خوار دەمەنىيان لە موسولمانەكان دەگرتەو، سەرىشكىيان دەكردن: يان مردن، يان نان و كافربوون! ھەموو جۆرەكانى گەمارۆدانى ئابوورىي ئەم سەردەمەش، ھەر ئەم پلانەيە..

سەرمايهی کردنهوهی چیشتهخانهیه که!! خو ئه و مسته و طه نه ئیسرائیلیانهی له فهلهستینی داگیرکردا قوتکراونه تهوه، هه مووی به پارهی جول که ی دهره وهیه!! ئهوانه ی له سهر سنوری (غهزه) و (قودس) دهژین، ههر له و پاره کۆکراوه دا، معاشی مانگانه یان ده دریت، تا بمیننه وه!!

بۆیه ئیسلام پشکیکی زه کاتی بۆ ئهوانه تهرخانکردوه، که نه موسولمانن، تا دلیان به هاوکاری و براههتی ئیسلام خوش بیت، تا پلان و رهفتارو هه لۆیستیکی ئیمانی بیت و، بهرامبهه به پلان و رهفتارو هه لۆیستی دوورو و کافره کان بوهستیتهوه، که دهیانه ویت ئه و موسولمانانه به وه بترسین، که ئه گهر ئیسلامیان وه رگرت و بۆیان بووه سیمای ناسینه وه، نانیانده پریت و ئه مانیان له دهسته ده چیت! ههر وه کو ئیستا هه موو موسولمانانی جیهان به گشتی و، موسولمانانی رۆژئاوا به تایبه تی و، موسولمانانی ئه مریکا به تایبه تیت، ههستی پیده که ن!

ئایه ته که به و برگه یه کۆتاییدیت، که پتویسته له ناخی موسولماندا بچه سپیت، ئه ویش ئه وهیه: رزق و رۆزی و بژیوی، له لایه ن خوی خاوه نه وه دیاریکراوه، ئه و زاته پاکه کارزانه، که ئاگاداری هه موو ههست و نهستی که، خوی خاوه نی گه نجینه ی ئاسانه کان و زهویه، ئیدی ئه و دووروانه رزق له کێ ده گرنه وه؟!

ئه و دووروانه گیلن و په ی به م هاوکیشه ئیمانیه نابهن! چونکه ماددیانه دهروانه یاساو ریساکانی گهردوون و به چاویکی بهرژه و نهندی و، کاریگه ریی ماده ده شه وه دهروانه دینی پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیان، ههر وا دهزانن وه کو بیرو باروه ری خۆیان، وا له بواری ئالمه و سالمه ی کرین و فروشتن و تهنازول پیکردندا!! به لام لای موسولمان ئه وه به لگه نه ویسته، که سهری بی رزق وا له ژیر گله وه!!

ئه وه له قه ناعه تی موسولماندا جیگیره، نه ک ههر له ههست و نه ستیدا، که خوی کردگارو خاوه نی رۆزیده ریتی.. به لام ئه م بانگه وازه خواییه پتویستی به به خشین و پارسهنگی ئابووری ههیه، بۆ کاریگه ریی سه رکرده که ی سه ره خویی بریاری و راگرتنی شوینکه وتوووه کانی..

لیکدانه وهی ئایه ته که :

لِخَرْجَنَّ: به چه ندین شیوه ده خوینرینه وه، وه کو: لِيخَرْجَنَّ: واته: ده بیټ خویان بچنه دهره وه، لِيخَرْجَنَّ: ده بیټ بکرینه دهره وه، لَتُخَرْجَنَّ: ده بیټ ئیوه بیانکه نه دهره وه، یان عه زیزو زه لیله کان لیک هه لاویردرین و له یه کتریی جوی بکرینه وه!

الْأَعَزُّ: ئه وی خاوهن هیزو ده سه لاتی زۆرتره.. عه زیز: له زمانی عه ره بیدا به مانای خاوهن هیزو ده سه لاته، به لام مه رج نیه، هه ر هیزی ماددی بیټ، به لکو ده شیټ ویست (ئیراده) ی به هیز بیټ، بویه، که له سه یدنا (حه سه نی کوری عه لی کوری ئه بو طالب) یان پرسى: ده لئین: سه رکه شیه کت تیدایه؟! فه رمووی: نا سه رکه شیه نیه، ویستی به هیزه! به لام عه زیز، که کراوه به کوردی، بۆته مانای خۆشه ویست.. وه ک دهوتریت: برای عه زیزم. ئه مه به مانا عه ره بیه که ی نییه.

الْأَذَلُّ: ئه وی له هه موان لاوازو بی ده سه لاتره! ئه میس مه رج نیه، هه ر بیهیزی ماددی بیټ، به لکو ده شیټ وره روخواوی و نه بوونی ویستی پته و بیټ.. ئه مه مانا عه ره بیه که یه تی، به لام، که بۆته وشه یه کی کوردی و دهوتریت: زه لیل، ژێرده سه ته کراو.

که خوی گه وره ئه و قسه پووچ و بیبه هایانه ی سه روکی دوو پرووه کانی گیرایه وه، که له کاردانه وه ی له ده ستدانی سه روهری فشه له وه هاتبوون و، به و شیوه یه ده ربرابوون، به ره ره چیدانه وه، که ئه وان به هه له داچوون، که واده زان هیزو ده سه لات و ویستی به هیزو لاواز، به گویره ی پله و پایه یه کی زه و تکرای سته مکارانه یه.. بویه بۆ ئه وان و موسولمانانی پروونکرده وه، که ئه و پله یه وه کو هه ر شتیکیتر، که له م ژیا نه دا نیعه تن و مایه ی خۆشین، یان مایه ی نا ره حه تین، هه مووی لای خوی گه وره وه بۆ خه لکی، به پیی شایانی خویان پیانده دریت.. عیززه ت و زه لیلی، وه کو رینمایی و ری بزبوون، یان به رفراوانی رۆزی و ته سکبونه وه ی، یان وه کو فه رمانه وایی و ژێرده سه ته یی، هه مووی لای خوی گه وره وه بۆ مروّف دیاریده کرین.

به پئی زانستی خوایی، کئی شایانی چی بوو دهیدریتی و، خوای گه وره سته م
له که س ناکات.. بۆیه فه رمووی: ئەو دوورپوانه نازانن.. چونکه ئەوان ئیپاندارین،
تا ئەم هاوکیشه خواییه تیگه یشتبن و قه ناعه تیان بۆ دروستبوو بیت، که بکه ری
کاریگه ری هه موو بزوات و سکونه تیک خوای گه وره یه.. دهسه لات و هیزو ویستی
به هیزیش هی خوای گه وره یه، به لام که لپی به خشراره به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و موسولمانان، له بهر ئەوه یه، که باوهریان بهو خوای خاوه ن و
کردگارو کارگیره ی بوون و، ژیا نی زینده وهران و گه ردوونه هیناوه و ته سلیم به
ویستی به هیزو زالی ئەو بوون، ئەویش له لوتفی خویه وه، به ئەرکی خۆی زانیووه
سه ریانبخات!! ئەمهش که سیک ئەقلی پیده شکیت و دهیزانیت، که له هاوکیشه
ئیمانیه که گه یشتییت و، خۆی ته سلیم به قه ده ری خوایی کردییت.. به لام ئەمه،
هه رچه نده به لگه نه ویسته، به لام دوورپووه کان دید لیل و بیرکولن، ئەمه نازانن و
په ی پینابه ن..

ئینجا خوای گه وره به واقعی نیشانیدا، که دهسه لات هی کییه، که بینی
به فه رمانی پیغه مبه ری خوا نه بیت (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ته نانه ت کورپی خویشی
ناهیلیت بجیتته مه دینه وه!! بینی، که دهسه لاتنی وه چی، له شوینکه وتوانی ئەو
به هیزتره!

ئەوهش جیی سه رنجبوو، که دوای چوونه وهی مه دینه ی دوای ماوه یه کی
که م، ئەوه نده ی خه م و خه فته خوارد، به لادا هات و مرد!! ئەوه ندهش زه لیلی له
چاوه پروانی خه لکیدا بینی، که سات به سات بچوو کتر ده بووه، ئەوهش بۆی ده بووه
جیخه م، ده شبینی، که سات به ساتیش پیغه مبه ری پیشه وا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
و یاوه رانی، عه زیزتره بن!!

کئی خاوه ن دهسه لاتبوو؟! (ئینوسه للول)ی دوورپووه دهسه لاتنی به سه ر کوره که ی
خویشیدا نه ما!! ته نانه ت ئەوه نده زه لیلکه وت، که له بهرچاوی ئەو هه موو خه لکه،
کورپی خۆی پئی چوونه وه مال و شاری خۆی لیبرگرت!! که رۆژانیک بوو تاجیان
بۆ دهنه خشان، تا بیکه نه پاشای مه دینه!! به لام ئەم زه لیلییه ی له کوپوه هات؟!!

که کورە که ی خوۆشی گوی لەم ناگریت و، ئاوا بۆتە شوینکە و تووی دلسۆزی ئەم غەریبە مە کەکیبە (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)!! که بە فەرمانی ئەم (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ڕی بەو دەدات بچیتەوێ مائی خوۆ، که دایک و خوشک و برای خوۆشی لەوین و، چاوەروانی گەڕانەوێبێ!!

خوای گەورە ئاوا دەیسەلمینیت، که عیززەت بە باوەرەوێبە، هەردووکیان نیعمەتی خوان و ئەو بە رەحمەت و بەزەیی خوۆ دەیبەخشیته ئەوانە ی شایەنیان، ئەوێ سەلمان، که وەک چۆن باوەر ئەم عەبدە بە خواوە پەیوەستدە کاتەو، عیززەتیش لە خواوە بۆ عەبدە که دیت و بۆی دەبیتە مایە ی پشت ئەستووری!!

جا چۆن ئەو باوەرە ی ناخی ئەم موسولمانە، تا خوۆ بە گوناح و تاوان و سەرپیچی لاوازی نە کات و لە دەست خوۆ نەدات، ئەم عیززەتە خوایبە، خەلاتی خوایبە و پێیداو، تا پشتی بەو بەستیبت و پرووی لەو بیت لیی ناسەنیتەو، لە کام شوینە ی پر ناسۆرو ژانە، لەویدا ویستی بەهیزتردە کات و، گیانی زالیی و ورە بەرزیی تیدا رادەگریت..

ئەمە بەرھەمی ئیمانداریبە، دووروو _ که ئیماندار نیبە _ پە ی پینابات.. چۆن ئەو کەسە ی دووروو و لەرزۆکانە لە مسەر و سەردایە دە گاتە ئەو پلەبە؟!

چۆن، که ئەو خوۆ بۆ خوا ساغنە کردۆتەو شایانی ئەو باوەر و عیززەتەبە؟!

نا ئەمە پلەبە که شایانی ئیماندارەو، عیززەتیکیشە ئیماندار دوا ی لوتفی خوابی رەنجی خوۆشی بۆ خستۆتە کار .

ئایه تی نۆیه م:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ المنافقون: ۹.

واته: ئه ئه و كه سانه ئى باوه رتانه ئيناوه! سهروه ت و سامان و زاروكتان ئه وهنده مه شغوكتان نه كه ن، له يادى خواتان دا برن، ئه وانه ئى وا ده كه ن حه تمه ن زه ره رمه ند ده بن.

لێكدانه و هى ئایه ته كه:

خوای پهروه ردگار داوا له موسوڵمانان ده کات، كه يادى خواى گه و ره بېته خولياى سهريان و جى مه شغه له تى ژيانيان، نه ك ئه وهنده خو به چيژى دنيا وه خه ريکكه ن كه يادى خويان له بير بچي ته وه، با ئه و چيژه له حه لايشدا بيت، وه كو: سه ره پره شتي كرده ئى سهروه ت و سامان و مال و مندا له كانيشيان.. با ره واش بيت بويان، كه هه ولى بژيو يى و خو ده و له مه ند كردن و بازرگانى و، شه هاده هينانه وه و پاره پهيدا كرده شيان بيت، يان سه ره پره شتي زورى مال و مندا ل و به خه مه وه بوونيشيان بيت، ئه مه ش ده بيت بکري ت، به لام ناي ت له سه ر حسابى خوا په رستى بيت، ناي ت له سه ر حسابى يادى خوا بيت..

ناشيت کا برا پيشه وهى گريه ستي کارىك له گه ل خوا وه نه كهيدا ئيمزا بکات، نه زانيت داخو نوژو رۆژو وه كانى له کاتى کار کردنىدا بو ئه نجام ده ريت، يان نا؟! ئايا ئه وهنده ئى کات بو ده مي نته وه، تا خوا په رستيه كانى له کاتى خو ئيدا بکات!؟

ئه گه ر نا، ئه وه چ سو ودي که پاره پهيدا کات و نوژى له ده ست بچى؟!؟

ئه وه ديدو ره فتار و هه لو يستی موسوڵمانى قيامه تخوا زنيه، ئه وه پيشه و نه ريتى دو ورو وه كانه.. بۆيه ده فهرموى: هه ر كه سيك وا بکات، حه تمه ن ده چي ته ريزى ئه و كه سانه وه، كه زيانيان لي كه و تو وه.. خوا ده زانيت، كه چ زيانىك له و كه سه ده كه وي ت! زيانه كه ش هى ئه وه نيه جار يک بيت و لييهه ستيت ته وه، نا، ئه گه ر

وابوايه، به شیوهی ناو (خاسر) نهیده فهرموو، به لکو دهیغه فهرموو (یخسر)، به لام، که ده فهرموو: (خاسر)، یه عنی سیفه تی زیانکرده که ی، لی ده بیته سیفه تی کی چه سپاو نه گور!! ده ست ده داته هر کاریک به زیان بوی ته واده بیته.. زیانی هره گهره شی له پوژی دوا بیدایه، که ده بینیت خه لکی باری چاکه یان لیخستوو و سوو دمه ندن، که چی ئەم کیسه خیر کی نییه و زهره رمه ند که وتوو!!

یادی خوا، هه موو خوا په رسته که: نوژه، پوژوو، زه کاتدانه، حه جه، قورئان خویندنه، ته سبیحاته، خویندنی ئەزکاری ئیوارو به یانیانه.. بویه (حه سه نی به سری - رحمه الله) دهیغه فهرموو: یادی خوا، هه موو بزوات و سکونه تی که، که ملکه چی بو خوی گهره تیدا بیته دی..

هاندانی موسولمان له سهر ئه وهی، که دلی هه میسه به یادی خواو زمانی هه میسه به زیکی خوا پاراو بیته، که به ره و خیرتری ده بن، چاکتره وه که له وهی به که سابه تی زیاده و خه ریکبوونی زور به یاری و مه زاقی مندالانیه وه خه ریک بیته، که تا زیاتر تی یاندا قالبیته وه، به ره و مه شغه له تی زیاتری ده بن..

دلی زیندووی موسولمان، چون هه میسه له جیاتی ئەوانه له خه می ئەم ئیسلامه یدا نابیت، که بانگه وازی شه و پوژوی پیغه مبه رانی خوا بووه و، بو سه رخستنی ئوقره یان لی هه لده گیراو شه و نخوونیان بو ده کیشاو، به پشووی دریزه وه به رده وام ده بون له سهری و، هیچ شتیک له م ژیا نه دا، ئەوه ندهی به خووه خه ریک نه ده کردن، که بو ساتیک هوشیان له یادی خواو سه رخستنی خواو یستیه که یان دابریته!!

موسولمان ده بیت هه میسه له خولیای ئەوه دا بیت، که ئەمی به ندهی لاواز و بیده سه لات، چ مه نزیله یه کی ده سته که وتوو، که خوی کردگاری به تواناو کارزان هیدایه تی بو دینی خوی داوه و، ئەوه ندهی پیزلیناوه، که به رنامه ی رینمایی خوی بو ناردوو، تابزانیته چون به ندایه تی خواده کات و، چون ژیا نی خوی و کومه لگه که ی و په یوه ندیه کانیا ریکده خات!؟

چون ده بیت شتیکتری ئەوه نده له دل و هه ست و هوش و په فتاردا، لا به نرخ بیت، که له زیکی ئەو خوا خو شه ویسته ی که مکاته وه.. ئاخو دوا یی زیانی

لیده که ویت، یه که مین زیانی ئه وه یه: که خوی گه وره به بهنده یه کی خواناسی
قبو وئنه کات!

ئه مه وه کو (سه یید قوتب) ده فهرموی: (سومعه شکانه، سوو کبونه!)^(۱).

چه ند خالیک بو سهرنجدان

۱- ﴿لَا تُغْلِبْكُمْ﴾: لا تشغلکم: به خۆتانه وه خهریکنه کات، به لام بۆچی نه یفه رموو: لا تشغلکم؟! ئه مه نه یینه کی جوانی تیدایه.. ئه وی پیوه ی خهریکه بیت، شهرت
نیه ههر کات به فیرۆدانی بیسوود بیت، چونکه له وانه یه کاریکی به سوودو
کاریگه ربیت.

پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: ﴿إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا﴾^(۲).

واته: کار هه یه له نوێره که شدا به خۆیه وه ت خهریکه کات..

به لام (إِلْهَاء) هه یخ خیرو بیریکی تیدا نیه، چونکه ههر مه شغو لکردنه که یه وه به س..

۲- بر وانه مه شغو لکردنه که ی خستۆته پال سهروه ت و سامان و مال و منداله که.
یه عنی: ئه وان وا ده توان به خۆوه خهریکتانه کن، که زیکری خواتان له بیر به نه وه!
به و شیوه یش نامۆزگاری موسولمانه کان ده کات، که راسته وخۆ نه یانتر سینیت. بویه
فه رموی: ئه وان به خۆیانه وه مه شغو لتان نه که ن، که له راستیدا، ههر خۆمانین،
که به وانه وه مه شغو لده بین! ئه مه ش له ره وان بیژیدا پیی ده وت ریت: به ره له لستی له
شتیک، که شتیکتری پیمه به سته.

وه ک خوی گه وره له سوره تی لوقماندا ده فهرموی:

﴿فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ لقمان: ۳۳.

(۱) سید قوتب: فی ظلال القرآن ب ۶ ل ۳۵۸۰.

(۲) بوخاری (۱۱۴۱)، موسلیم (۵۳۸).

واته: نه کهن ئه وهنده بوار بکه نه وه، که دنیا هه پالتان بکات، وافرئو نه خوئن، که خوای گه وره لیتان ناپرسیتته وه!! ده بینیت ده فهرموئ: دنیا مه غرورتان نه کات، له راستیشدا مه بهسته که ئه وه یه، که ئه ی موسولمان! نه که ی واه دنیا وه هه پال بیت، که خوای گه وره و حالی قیامه تت له بیر بچیتته وه!!

۳- بۆچی ئه و شیوازه لاهه کیه ی به کارهینا وه؟! ئه وه وه کو ئه وه یه، که خوای گه وره بهرگری له موسولمانه که بکات، بۆیه به سهروهت و سامان و زارۆک و مال و منداله کان ده فهرموئ: ئه م موسولمانه ی بهنده ی خواویستی من، به خوئانه وه واه مه شغولمه کهن، زیکری منی پینه کریت..

ئه وه ش ئه وه ده گه ینیت، که سهروهت و سامان و مال و منداله کان، ئه م بهنده یان ده ویت و پیویستیانه، بۆیه بۆ خوئیانی راده کیشن، به لام خوای گه وره له زانیی نا قبییهت و خیرخوازیی خوئی بۆ ئه م عه بده ی، ده یه ویت پرووی له خواناسیه که وه رنه گیریت، نه بادا زانیی لیبه که ویت!

هه ره شه یه کیشی بۆ موسولمانه که تیدایه، که نه که یت بکه ویتته داوی سامان و زارۆک و واه که مه ندکیش ببیت، پیویست، راتکیشنه جیهانیکی مه شغه له تیه وه، ئه مه ش هۆشدا نه وه یه کیتری موسولمانه که یه، که ئاگادار به! هه ره وه کو ئه وه ی پیی بغه رموئ: ئه وه بزانه، که سامان و زارۆک ته له یان بۆ داناویت، تا پیوه بیت، وریابه.. ئه وه ش له پرووی ره وان بیژییه وه ئه وه یه، که سامان و زارۆک کانی هۆشدار و ژیر کردوه، که ئه ی موسولمان! بزانه، که به ره ی به رامبه ریشته ئه قلی پیده شکیت، چۆن راتکیشیتته ناو داوی خوئی و، له زیکری خوای گه وره دوور تخاته وه..!!

(شیخی ئالوسی - رحمه الله) ده فهرموئ: (مه به ست له به ره له ستی کردنی سهروهت و سامان و مال و منداله که، که موسولمانه کان مه شغولنه کهن، هه ره به ره له ستی کردنی موسولمانه، که به و شتانه وه مه شغولنه بن، به لام ئه وانی کردوه به بکه ر، تا مانای ئه وه بدات، که ئه وان مه شغه له تبازن و، توئی موسولمانیش ری ئه وه مه یدانهت نه دراوه، خو بخه یتته ناوی و واشبزانیت به سه لامهت بۆی ده رده چیت! ده نا مانا که ی وایه، که ئه وهنده خو به و سهروهت و سامانه وه خه ریک

مه كه ن).

ئىمامى (بهيزاوى - رحمه الله) ده فهرموى: (ئه وه ئاراستهى موباله غهيه، بۆ زۆر هۆشداريدانه).

۴- پىتى (لا) دواى پىتى به ستنه وه (عه طف) هاتوه: ﴿لَا تَلِهْكُمُ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾ نهك (أَوْلَادُكُمْ وَأَمْوَالُكُمْ)، بۆ ئه وهى ئه وه به سملينيت، كه ههريه كه له وه دوو باسكراوه بۆ خۆى ده توانيت بپيته مايهى مه شغه له تىكى وا، زىكرى خوات له بير بكات!! ئه گهر پىتى (لا)ى دووباره نه كردايه ته وه، ئه گهرى ئه وه ده بوو، كه به ههردوو كيان پىكه وه خاوه نه كيان له يادى خوا بكن، ئه و كاتش، ئه وى، ته نهايه كى كيانى ده بوو، ده بوى: نا ئه وى تريانم نيه، تا ئه و نه ده به ههردوو كيان وه مه شغو لبم، كه بگه مه ئه و ئاستهى مه ترسى زيان لىكه وتنى لای خوام هه بپت!!

۵- سامانى پيش مال و منداڵ خستوه، چونكه ئه ويان زياتر مرؤف مه شغو لده كات، سامان كۆكردنه وه وه كه سابه تى زياترو گه شه پيدانى، كاتى زياترى ده وپت، كه له وانه يه زۆر كه س بۆ كه سابه ت و پاره په يدا كردن له مال و منداڵى دا برپت!

۶- ئه وى باشه، كه سهروه ت و سامانه كه يه، خستو پتیه پيش باشتريه كه وه، كه مال و منداڵه، چونكه سهروه ت و سامان بۆ مال و منداڵ خه رجه كرپت و، بۆ ئه و انيش پاشه كه وتده كرپت و، ده بپته وه به سامانى ميراتى ئه وان..

ئه مه بۆ موسو لمانى مه شغو ليش ده بپت بپته رپسا، نهك وه كو كافران مال و مندا لىيان بۆ ده و له مه ند كردنى خۆيان بخه نه وه كار!

بۆيه له ئايه تى دواتردا، بۆ ئه وهى خۆى قوتار بكات، هاوارد ه كات: خوايه! مۆله تىترم بده رى، با سهروه ت و سامانه كه م هه مووى به خشم و قوتار مپيت و، بچمه ريزى پياو چا كانه وه!!

۷- خه ریککردنی جهسته و دهر وون، به سامان و مال و مندالوه، حه تمه ن مه شغولبوونی که له سهر حسابی گه شه ی رُوح! که له خُوشه ویستی خوی گه وره و زیکرو یادی ئه و دایه.. ئه وه ش یه عنی: لاوازکردنی نیوان خوی و خوی خاوه نی، به مه شغولبوونی به نیوانی خوی و سامان و مال و مندالی!!

ئه مه ش بازرگانیه کی سهیره! چونکه زیانی حه تمی پیوهیه، چونکه به هیزکردنی له زه تی جهسته یه له سهر حسابی له زه تی رُوح.. ئه مه وه کو مه شغولبوونه به کاریکی سه خته وه، له بارود و خیکی ناته ندروستدا، وه کو کار له کانه خه لوزی ژیرزه ویدابکات، که له گه ل پاره په یدا کردندا تووشی نه خوشی ده بیت! دوی تووشبوون و چاره سهر نه بوون هه ست به زیانه گه وره که ده کات و په شیمانده بیته وه، به لام که ی؟ کاتیک که سوودینا بیت!! له بهر ئه وه شه، که کوتایی ئایه تی دواتر، که باس له به خشینی سهروه ت و سامانه که ی ده کات و، ده یه ویت لا کات به لای زیکری خواوه. ده لی: تا بیهه پیاوچاک، به لام هه ل له ده ستچووه!

۸- لیره شدا ههر سهروه ت و سامانی پیش مال و مندال خستووه، ئه مه ش له هه موو قورئاندا وایه، جگه له یه ک ئایه تی سوپه تی ته و به دا، که باس له به خشین له پیناوی خوا دا ده کات و، به ریز به ندیی ئه وانه پیشت ده خات، که به نرخرن، که باوک و ئه ولادو براو هاوسه رو عه شره تن، ئینجا دیته سه رسامان و بازرگانیی و کُوشک و ته لار، چونکه یه که مین هه نگاوی سه رخستن و بهرگریکردن له دینه که، به گیانبه خشینه.

ئیره ش ساحه ی جیهاده و شوینی فه خرو شانازی نیه، تا خه لکی خوی پیوه باده ن! وه ک ده فه رموی:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ التوبة: ۲۴.

واته: بفرموو: ئەگەر خۆشه‌ویستی بابوباپیران و ئەولادو نه‌وه‌و خوشکوبرایان و هاوسهران و کەسوکارو تیرەو هۆزو ئەو کەسابەت و بازگانیی و سەروەت و سامانە ی کۆتانکردۆتەوه‌و _ کە دەترسن برەوی نەمیئیت و لەدەستتان بجیت _ هەر وه‌ها ئەو کۆشک و تەلارانی دلتان پێیان خۆشه، ئەگەر ئەمانەتان بە لاوه خۆشه‌ویستەرە وەك له‌ خوای گەوره‌و پێغه‌مبەرە کە ی (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و جیهادکردن له‌ پێناوی خوادا، دە ی سا چاوه‌روانی غەزەبی خوابن بێتەسەرتان، خوای گەوره‌ر پێنایی مەنحەریف و لادەرو فاسقان ناکات ..

۹- کە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ نافەرموی: (وَمَنْ تَلَّهْ تَلَك)، چونکە لی‌ره‌دا دەبی‌ت کارێک ئەنجامبدریت و بکەرە کە بناسریت، تا زیانە کە دیاریبک‌ریت، کە دەکەوێتە سەر کی؟!

نەبادا کابرا خۆی لی‌ پ‌زگار بکات، بە‌وه‌ی بلی‌ت: خوایه! خەتای ئەو سەر‌وه‌ت و سامان و مال و منداڵەم بوو، کە ئاوا له‌ یادی بە‌پ‌زتان مەشغولیانکردم!! بۆ پ‌ی‌گ‌رتنی‌ت ی لەم فی‌ل‌ه‌ی نەفس، کە دەفەرمی: هەر کەسی‌ک و ابکات.. مادام کردنە، دەبی‌ت ئە‌وه‌ت له‌بیربیت، کە هەموو کردارو گو‌فتاری‌کی موسول‌مان پاداشت، یان سزای دەکەوێتەسەر..

بۆیه لەمەشدا دەبی‌ت کابرای موسول‌مان، ئە‌وه‌ی له‌بەرچاو بی‌ت، کە ئەم هە‌ل‌وێستە ی له‌سەر حسی‌یه..

۱۰- پ‌روانه ئەو شی‌وازه‌ جوانه، کە کرداری رانه‌بوردوی (يَفْعَلْ) ی بۆ بە‌کاره‌یناوه! بۆ ئە‌وه‌ی مانای دووبارە‌بوونه‌وه‌ی بە‌رده‌وام‌بات، تا موسول‌مان حالی‌بکات، کە ئە‌مه‌ ر‌ه‌فتاری‌ک نییه‌و جاری‌ک ر‌وویدایی‌ت و تە‌واو، دە‌نا دە‌یفەرموو: (وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ)!

نا، ئە‌گەر زۆر هۆشیارنە‌بن _ نەك هەر لی‌تان دووبارە‌دە‌بی‌تە‌وه‌ _ بە‌لكو لی‌تان دە‌بی‌تە‌ ک‌رده‌وه‌ی بە‌رده‌وامی ر‌ۆژانه!! چونکە له‌ دادی خواییش ناوه‌شی‌تە‌وه‌، کە ئەو زیانە گە‌وره‌یه‌ له‌ کەسی‌ک بکەو‌یت، هەر بە‌وه‌ندە‌ی جاری‌ک ئە‌وه‌ندە‌ مەشغولی حە‌زی خاوه‌نی‌تی و دنیا‌یی خۆی بوو، کە له‌ یادی خوای گە‌وره‌ غافل‌بی‌ت.

نا، ئەو سزای ئەو کەسە، کە قیامەتی بۆ ئەو ئەم دنیایە وە لکردووە یادی
خوای وازی نەتواناوە!

۱۱- دەفەر موی: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ کۆتاییەکی زۆر پەوانی ئیترییە، کە
شیایوی ئەو پەنجە گەوجانە، ئەو دنیاویستە، هەر لە پەنجی کەسابەت و
قازانجی دنیایدا بوو، بۆیە ئەو تا ئەنجامە کە ی ئەو زیانە گەورە! ئەو بۆیە
مەشغولی سەر وەت و سامان و مال و مندالی بوو، تا لە پێی ئەوانەو ئەو ئەندەیتەر
کەسابەت بکات و، سوودی دنیایی دەستکەوێت، کەچی ئەو تا لە جیبی قازانج، ئەو
زیانە گەورەیی تووشدێت، کە ئەو ئەندە لەسەر دلی گرانی، کە ئامادەییە هەرچی
سەر وەت و سامان و مندالی هەیه، لە پێی خوادا ببێەخشیت، تا بچیتە ریزی
پیاوچا کانهو!! بەلام تازە رۆیی! هەرچی هەلکی هەبوو لە دەستیدا!!

ئایامی (زەمە خەشەری) دەفەر موی: (مەزنی نە مری، بە سووکی پوو کاو دا).

۱۲- هینانی پاناوی (هُم) لە نیوان موبتەداو خەبەرە کە دا، پاشان ناساندنی
زیانی کە و توان بە (الی) ناساندن (الْخٰسِرُونَ) مانای کورت کردنەو و
جەخت کردنەو و ماناکە دەبەخشن.

واتە: لە راستیدا هەر ئەوانە زەرەرمەندن، نەك کەسانیتەر! ئەوان شایانی ئەو
پێیان بوتریت: زەرەرمەندان! ئەگەر بێفەر موی: (فأولئك خاسرون)، مانای وادەبوو،
کە ئەوان زیانیان لێدەکەوێت، بەلام ئەوانەییە زیانە کە کەمبیت، یان لەوان و لە
غەیری ئەوانیش بکەوێت!

۱۳- فەر موی: ﴿لَا تَلِهْكُمُ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، نەیفەر موی: (عن
الصلاة)، یان (عن الجهاد)، یان خواپەرستیە کێتر، چونکە یادی خوا گشتگیرتر و
هەموو ئەو جوړە خواپەرستیانە دەگریتهو، هەر کاریکی چاکە، کە دەیکەیت و
هۆشت لەو هەیه لەبەر خاتری خوا بیت، بە یادکردنی خوا حسیبە!

که و ابو: له وانه یه زیگری خوا نیه تیکی پاکبیت، که له دلدایه، هه وه کو، که ده شیت ناوهینانی خوی گه و ره و لپیپارانه وهی بیت، که به زمان ئه نجامده ده ریت، یان سوجه بۆردنی بیت، که به ئه ندامانیتری له ش ئه نجامده ده ریت..

نابینیت خوی گه و ره له باسی زیگری خۆیدا فرمان ده کات:

﴿وَأَذْكُرُّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ الأعراف: ۲۰۵.

واته: یادی په و ره دگاری خۆت له دل و دهرووندا بکه، به پارانه وه و لالانه وهی کزو په نهان، هه و وا به چرپه و بلندی، به یانیان و ده مه و ئیواران زیگر بکه، تا نه که ویته ریزی بیتا گایانه وه..

ته نانه ت نوێه که ش بۆ یادی خوایه، بۆیه ده فهرموئ:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه: ۱۴.

واته: نوێژ بۆ یادی من بکه..

(حه سه نهی به سری - رحمه الله) ده فهرموئ: هه موو فهرزه کان زیگری خوان.^(۱)

ثایه تی دهیه م :

﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ المنافقون: ۱۰.

واته: لهوهی پیمان به خشیوون ببه خشن، پیشتهوهی مردن بگاته یه کیکتان، نهوسا هاواری لییه لدهستیت، که خواجه! نه گهر ماویه کی تریش مردنه که مت دواده خست، تا خیر و خیراتم بگردایاو بچو و مایه ته ریزی پیاو چا کانه وه!!

لیکدانه وهی ثایه ته که :

دوای نهوهی دوو پرووه کان به یه کتریان دهوت: که خیر و خیرات نه دهنه شوینکه وتوانی محمد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وه کو خوی گه وره له سه ری تو مار کردوون:

﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾ المنافقون: ۷.

واته: نهوانن، که ده لین: هیچ خیر و چا که یه که له گهل نیراوه که ی خوادا مه که ون، پاره و سامانی مه دهنی، تا نه و که سانه ی له دهرو به رین لیی دوور که ونه وه و بلا وهی لیبکه ن!

خوی گه وره فرمانیدا به موسولمانان، که ببه خشن و خیر و خیراتی زیاتر بکه ن، تا له واقعی حالدا نه هلی جاهیلییه ت نه و جیاوازیه گه وره یان بو ده رکه ویت، که چون موسولمانان هرچی هه یانه بیخه م و سلکردنه وه له هه ژاری به ئومیدی پاداشتی لای خوا ده ببه خشن، له به رامبه ر نه و ده ستچو قاننده ی جاهیلییه تدا، نه مان ده بیت ئاوا سه خاوه ت بنوین!

بروانه نه م شیوازی ئاراسته کردنه، که له جیی به ره له سستی به خشین، فرمان به به خشین دیت!! به ره له سستی که له دوو پرووه کانه وه دیت، که زور یه کگرتوو نین، که چی فرمانی به خشینه که له خوی کردگارو خاوه نه وه دیت!

پاشان خوی گه وره ی زانا، که د فهرموئ: ئە گەر نه به خشن په شیمانده بنه وه!
 ئە مهش ئە وه ههستی دلنیا ییه له ناخدا ده چه سپینیت، که ئە مه هه تمه ن دیته دیی..له
 کاتی کیشدا ده بیت، که سه ره مه رگه و کات به سه رچوه!

چەند خاڵێک بۆ سەرنجدا ن

۱- د فهرموئ: ﴿مِنْ مَّارَاقَتِكُمْ﴾ واته: هه ندیک له وه ببه خشن، که خوی گه وره
 پیداون، هه ندیک نه ک هه مووی! هه نده کهش له پیناوی هه مان خوادا ببه خشن،
 که پیداون!

به م شیوازه، دهروونه کان زیاتر به لای به خشینه که دا کیشده کات، هه ره و ک
 ئە وه ی بلین: جا که خوا خوی ئە م هه مووه ی پیداون و، د فهرموئ: هه ندیک
 له به ر خاتری من ببه خشنه وه، ئیتر چه سپله یی و بیوه فاییه که، چه نه زانیی و ئە قل
 پینه شکانیکه، چه ره زیلیه که نه ببه خشین!

دیسان بویه د فهرموئ: هه ندیک له و سامانه ببه خشن، که پیداون، چونکه
 خوی کار جوان ده زانیت، ئە گەر داوای به خشین هه موو سامان و ماله کانیا ن
 لیبکات، وه لامدانه وه یان نابیت، به مهش گونا هه بار ده بن! چونکه له جیه کیترا
 د فهرموئ:

﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ إِنْ تَوَمَّنُوا وَتَقُولُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ
 ۳۶﴾ ۳۷- محمد: ﴿أَصْغَنَكُمْ﴾

واته: ئە گەر باوه ره پهنن و پارێز کار یی که ن، ئە وه هه تمه ن خوی گه وره به
 چا که پاداشتنان ده داته وه، خو خوا داوای به خشین هه موو سه ره و ته و سامانتان
 لیناکات! ئە گەر داوای ئە وه تان لیبکات، به ته نکید پیسکه و چا و برسیی ده بن و
 ره زیلی ده که ن، به وهش رق و کینه تان دیته ده ری و سه رده کات!!

۲- که دہ فرموی: (رَزَقَكُمْ) بُو تہوہیہ، بیریانہختہوہ، کہ تہوہی ہیانہ، ہی خوی گہورہیہ، رُوzy تہوہو بہ لوتفی خوی تہمانی کردوہ بہ خاوہنی! بہمہش دلنہرمتریاندہ کات و بہرہو بہخشینہ کانیان دہبات، چونکہ لہ لایہ کہوہ دہلین: دہی تہو خاویہی خاوہنمانہو سامانہ کہی پیبہخشیوین، دہفرموی: بہبخشن، تہو خاویہی، کہ دادپہروہرہ، تا تیمہ لہریی تہودا بہبخشین، تہو زیاتر لہبہرچاوی دہبیت و حہتمہن پاداشتہان بہزیادہوہ دہداتہوہ! پاشان، کہ تہو فرمانمان پیدہدات، کہ بہبخشین، ئیتر، کہ نہمانبہخشی، چُون رُوومانبیت داوای زیاتری لیبکہین؟!

۳- دہفرموی: (مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ)، پیشئہوہی مہرگ ریتان پیبگریٹ! ہاتنی تہو (مَنْ) لہویدا، ئاماژہیہ بہ نزیکیی مردنہ کہ لہ مَرُوَقہوہ!

کہواہو: موسولمانہ کہ دہبی بزائیت، کہ لہ کیپرکیبی تہوہدایہ زوو بہبخشیت، پیشئہوہی مہرگہ کہی بگاتی! چونکہ مانای (مَنْ) لیڑہدا، وہکو زانایانی زمانہوانی فرموویانہ: (تفید ابتداء الغایۃ الزمانیۃ) واتہ: سہرہتای دہستپیکی زہمانیک رُووندہ کاتہوہ!! یہعنی کاتہ کہ نزیکہ لہ ہاتنی مردنہوہ، ہەر پیکہوہ ہاورین!

بہلام لابرہنی (مَنْ) لیڑہدا، ہەر مانای ہاتنی مہرگہ کہ دہگہینیت، بہلام نازانریت نزیکہ، یان دوور! دیسان وہکو بلینیت: دہی تہوہش مَوَلہتیکتری رہخساو لہبہردہستدا پیشئہوہی مہرگت بگاتی! ہەرچہندہ تہجہل، کہ ہات دواناکہویت، بہلام وہکو بیرو ژیری بزواندن و دواندنیت، کہ دہی بہبخشہ، خُو کاتی تہواوت لہبہردہستدا ماوہ!!

۴- کراو (مفعول بہ) پیش بکہر (فاعل) ہیناوہ (مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ) الموت؛ فاعیلہ کہیہ، بہلام لہ رستہ کہدا دواکہوتوہو! چونکہ تہوہی جی باسہ کہیہ، موسولمانہ ئاراستہ کراوہ کہیہ، نہک مردن! موسولمانہ، کہ داوای لیکراوہ ہوُشی لہ مردنہ کہ بیت و، زوو توبہبکات و بہبخشیت! دیسان لہبہر تہوہی ہہموو کاریک لہ ژیاندا دہکریٹ و، مردن کوٹایی بہ ہہموو ہہلوِستیک

ده هیئت، بویه ده بیت بکه ویتته کو تایی رسته که وه!!

بروانه ئه و ره وان بیژییه!

۵- ده فهرموئ: ﴿فَيَقُولُ رَبِّ﴾، (فاء) له لایه که وه بۆ خیرایی و دوا به دوا هاتنی

یه کسه ریه، له لایه کیت ره وه بۆ و ونکردنه وهی هویه که وه به ستنه وهی رسته که شه،

بویه نه یفه رموو: (ثُمَّ يَقُولُ)، که کاتی دواتری توولده کیشتی، یان (ویقول) یش بۆ

ریزه ندیی و پیکه وه به ستنه وهی گشتیه، بیگودانه کات..

واته: مردنه که ده بیتته هوی په شیانبوونه وه تان و ئه و داوا نابه جیه تان، که

سا خواجه که میکیترمان دوا بخه، با خیر و خیرات بکه یین!

ئه گهر له جیی ئه و فائه (ثُمَّ) بهاتبا، ئه و مانا قوول ره وان بیژییه نه ده دا!

۶- بۆ ئه وهی بیسه لمیئت، که ئه وه نده خیرا هاوارده کریت و په لهی تیداده کریت،

فریانا که ون بلین: (یا ربی)! بویه خیرا ده لین: ﴿فَيَقُولُ رَبِّ﴾ فریای ئه وه ناکه ون

(یا) یه که بلین!! وه کو ئه و که سانهی، که له تاواندا هاوار ده که نه که سیک و،

ناوی دژواریه که ده یین! وه کو که ده لین: ئاگر ئاگر، بیته وهی بلیت که وته وه، یان

سوتاندتی!

۷- فهرموئ: ﴿لَوْلَا آخِرَتِي﴾ نه یفه رموو: (لو آخرتی)، چونکه (لَوْلَا) بۆ داوا کردنیکی

به هیتره، بۆ داوا کردنی بهرده وامی یه که له دوا یه کی که م شه رمتره!! چونکه

هه لو یسته که وا ده خوازیت، تا به ههر پارانه وه و داوا کاریه که بیت بگیڕیتته وه

دنیا، تا بکه ویتته خیر و خیرات! به لام (لو) ده شیت، ههر بۆ یه کجار بیت و

داوا یه کی نه رمونیانیا نه یه، جگه له وهی مانای ته مه نناو خۆزگه ش ده گه ییت،

وه کو ئه وه یه کاره که ی له ده ست در چوو بیت و بیئومید بوو بیت، ئینجا بلی:

خۆزگه ده تگیڕامه وه دنیا! ده شزانییت، که نایگیڕیتته وه، چونکه ریساکه وایه، که

ههر که س مهرگی گه یشتی، ده بیت ته سلیمی بیت!! نابینیت کابرای شاعیریش،

که دلنیا شه له وهی گه نجیتییه که ی ناگه ریتته وه، که چی ههر به خۆزگه وه ده لی:

أَلَا لَيْتَ الشَّبَابُ يَعُودُ يَوْمًا فَأَخِرُهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبُ

واته: ئای خۆزگه گهنجیتی ده گه رایه وه، تا هه والی بدهمی، که پیریتی چی کردوه!!

۸- له داوی (لولا) کرداری رابوردوی هیناوه ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾، نهك (لولا تؤخرني)، چونکه رابوردو و رویداوه و لی بۆته وه!

یه عنی: ئەمە ی ئەم حەزەری لێدە کردو بە هیوا ی هاتنە وه یه تی، تازه بوو بەبەشیك له رابوردو، هی ئەو نیه بێته وه!! جا ئە گەر کرداری رانه بوردووی بهینایه، ئومیدی گه رانه وه که، هه رچه ند که م بوایه، هه ر ده ما! وه کو خوی گه و ره بۆ نیعمه تی ئاو فەرمووی:

﴿لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَافًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ الواقعة: ۷۰.

واته: ئەو ئاوی بارانه سازگاری ئیمه، له هه و ره وه هینا و مانه ته خواره وه، گەر ئاره زو و مان لیبوایه ده مان کرده خویاو یکی تال و تفت!! یه عنی: هیشتا ئومیدی ئەو ماوه نه ی کاته سویرا! یان: ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النمل: ۴۶.

واته: ده ی خۆ بواری کاتی ئەو ده تان ماوه، داوی لیبووردن له خوی گه و ره بکه ن، تا به زه یی پیتاندا بێته وه و بتانه خشی ت!

۹- بروانه چۆن داوی ماوه یه کی که می کاتی کردوه، تا چاکسازیه کی حالی خۆی بکات! له کاتی که ئاشکرایه، که ئەو له ژياندا ئەو هه موو ته مه نه زۆره ی له به رده ستدا بوو، هه ی چ چاکسازیه کی وای نه کرد، که خوی گه و ره پێخو شبی ت! کات، سامان، ته مه نی خۆی به هه ده رده دا، بێته وه ی تی فکری ت، بێته وه ی یاد یکی ئەم پۆژه ی بێته سه ر!

ده لی: ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ نه یوت: (إِلَىٰ أَجَلٍ)، چونکه ئیحتیالی ئەو ی هه یه، که داوی کاتیکی زۆری کردوه و قابیلی ئەو یه، خۆی تیدا ئیسلاحبکات!!

۱۰- که ده فەرمو ی ﴿فَيَقُولَ﴾ هاتنی فائە که بۆ خیرایی و ریزه ندیی و دوا به دوا دا هاتنه! هه ر وه کو بلێیت: له په له په لی خۆیدا، له عه زه رت ئەو حاله ته ده روونییه

قورسهی تییډایه، له لایه که وه فائە که ی بۆ خیرایی هیڼاوه، له لایه کی دیکه وه (یا) ئە که ی لا بردووه بۆ ئە وه ی زوو (فَيَقُولَ) ه که بلّی!! ئەم دوانه شی له گەل (لَوْلَا) دا هیڼاوه، که داوا کردنه به ئیلحاحی یه ک له سه ر یه که وه!!

۱۱- لیره دا، که ده فه رموی ﴿أَخَرْتَنِي﴾، یائە که ی هیڼاوه، که چی له سوږه تی (ئیسراء) دا، له باسی ئیبلیسدا نه یه یناوه، که ده فه رموی:

﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَخْتَنِكَ زُرَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ الإسراء: ۶۲.

واته: ئە گەر مۆلە تی، تا قیامه تم ده دیتی، شه رتبی نه وه وه چه که ی گومرا ده که م، مه گەر که میکیان له ده ستمده رچن..

له (مونافیقون) دا یائە که ی بۆیه هیڼاوه ته وه، چونکه سوودی هیڼانه دیی داوا که ی دیته وه سه رخۆی، بۆیه ده یه ویت به یائە که تاییه تی بکاته وه به خۆیه وه، زیاتر جه ختی لیبکاته وه، به لام له (ئیسراء) دا، سوودی داوا که به قازانج بۆ (ئیبلیس) ناگه ریته وه، خو هه موو مرؤفایه تی گومرا بین، له عنه ته که ی ئەو ناسر نه وه، هیچ سوودی ک به (ئیبلیس) ناگات، بۆیه له (ئیسراء) دا پیویست به هاتنی یائە که نه بو..

دیسان له راستیدا داواکاریه که ی ئیبلیس، داواکاری حه قیقی راسته وخۆ نییه، هه ر که له ره قی و خۆه لکیشانی که، بۆیه به شیوه ی مه رج و سویندی ناواخن ده یلّیت: ﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ﴾، به لام ﴿لَوْلَا أَخَرْتَنِي﴾ داواکاریه کی لالانه وه یه، بۆیه جیاوازیه کی ئاوا ره وان بیژی، له نیوان هه ردو له فزه که دا هه یه..

۱۲- لیره دا ده پرسیت: بۆچی کرداری کی مه جزوم، عه طفکراوه ته سه ر کرداری کی مه نصوب؟! فه رموی: ﴿وَأَكُنْ﴾ مه جزومه وه عه طفه له سه ر کرداری ﴿فَأَصْدَقْ﴾، که مه نصوبه؟ ئە مه ئە وه یه، که ریزمانه وانانی عه ره بی پیی ده لّین: عه تفی له فز له سه ر مانا، کرداری یه که م مه نصوبه به فائە که و کرداری دووم مه جزومه به وه لامی مه رجه که.

وه کو، که ده لّیت: ﴿هَلَّا تَدُلَّنِي عَلَى بَيْتِكَ أَزُركَ﴾. أَزُركَ مه جزومه به وه لامی

داواکه و ماناکه. واته: (إِنْ تَدَلَّنِي عَلَى بَيْتِكَ أَزْرُكَ)، نه گهر فائی بۆ بهیئیت نه ویش مه نصوصوب ده بیئت، ده لیئت (فَأَزْرُكَ)..

که و ابو و ده کو ئیامی (زه مه خشه ری) ده فهرموئ: ماناکه ی بۆته (إِنْ تُوْخِرْنِي أَصْدَقْ وَأَكُن).. الکشاف ۲۳۶/۳.

ئینجا نه شی کردوون به یه ک ناست، چونکه سه ده قه و خیر و خیرات کردن به س نییه، بۆ نه وه ی ره زامه ندی خوی گه و ره ی ده ست بخت، به لام سالح بوونه که ده شیئت سامانی شی نه بیئت و، بییته مایه ی لیبور دنی خوی گه و ره..

بۆیه له ویاندا ده فهرموئ: خیر و خیرات ده که م بۆ چاکسازیه که ی به مهرج، ده لی: شهرت بیئت بیه پیاوچاک!! بۆ نه وه ی مهرجه که ش بییته هاندانی وه لامدانه وه ی خوی گه و ره!! به لام ئه ی هاوار له من ههر نابییئت!!

۱۳. که خوی گه و ره فهرموئ: له وه ی پیمان به خشیون بیه خشن ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ کابرای چاوچنۆک و پیسکه _هه و ره کو کافرو دوورو وه کانی کردو نه بییه خشی_ ئیتر تووشی ئه م چاره نوسه سه خته هات، بۆیه ئیستا په شیانه و ده به ویئت سه و ره و سامانه که ی، وه کو سه ده قه و خیر و خیرات بیه خشیئت، ئینجا مهرجی سالحبوونه که دابینبکات!

ئێ پیشئه وه خوی گه و ره پییده فهرموو: مَال و مندالتان هۆشتان له به رنه برن و یادی خواتان له بیر به نه وه: ﴿لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، پیش ئه میشیان، باسی له هه لویستی دوورو وه کان کرد، که ده یانوت: خیر به و که سانه مه که ن، که له خرمه ت پیغه مبه ری خوادان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ﴿هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، بۆیه ئیستا ئاوا هاواری لی هه ستاوه، که نه گهر مؤله تیکی که می بدریته وه، زۆر زوو ده به خشیئت و ده چیته ریزی پیاوچاکانه وه.. ئه م هه موو هات و هاوار هه ده کات، به لام له کاتی فه و تا و دایه!! ﴿فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾

۱۴- ئینجا پروانه ده لئ: (فَأَصْدَقَ) نالئ (فَأَتَصَدَّقَ)، که ئەسلە که یه! زۆر هو هه ن بۆ ئەمه، له وانه:

- برکه کانی (فَأَصْدَقَ) که متره له برکه کانی (فَأَتَصَدَّقَ) یه که میان: (فه، ئەس، سه د، ده، قه) پینج برکه یه، به لام ئەوی دیکه شه شه: (فه، ئە، ته س، سه د، ده، قه) ئەمیش له بهر خیرا وتن و ئومیدی خیرا وه دهنگ هاتنه وه یه، بۆیه پیت و برکه کانیشی که مکر دوته وه!! جا پروانه ئەو ره وان بیژییه؟!

- له (فَأَصْدَقَ) دوو جمکردن (تەشدید)ی تێدایه، که له سه ر صاد و داله که ن، به لام له (فَأَتَصَدَّقَ) یه که تەشدید تێدایه، که له سه ر داله که یه.. ئاشکراشه، که تەشدید له زمانی عه ره بیدا، بۆ زیاد ئەنجامدان و مه حکه مکردنی کاره که یه! یه عنی: دوو جار جهخت له سه ر ئەوه ده کاته وه، که به س مۆله ته که ی بۆ دواخریت! حه تمه ن خیرو خیراتیکی زۆر هه ر ده کات!

- داوا ی ماوه یه کی زۆر که م ده کات، که چی شهرت له سه ر خۆی ده گریت، که خیرو خیراتیکی زۆر بکات!!

ئەوه ره وان بیژی قورئانه! که هه ر پیتیک له هه ر وشه یه کدا، هه ر وشه یه ک له هه ر پرسته یه کدا، جیی خۆی زۆر به مه حکه می گرتووه، که نامومکینه جیگۆرکی به پیت و وشه کانی خۆشی بکریت، چ جای ئەوه ی پیت و وشه ی دیکه یان بخریته جی!

هه ک هه ر ئەوه ش، تەشکیله ئیعرابییه که شی (سه ر و بۆره که ی)، هه ر نیشانه ی به هیزی ره وان بیژییه بیۆینه که ی قورئان.. ده با ئەو چاوه هه ر نابینا بی، که به وشه ی ئەم قورئانه دا هه لئایات و، به نوری ئەم قورئانه نابینیت..

ثایه تی یازدهیه م :

﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ المنافقون: ۱۱.

واته: به هیچ کلوچیک خوی په روه ردگار ئاکام (ئه جهل) ی که سیک دواناخات،
ئه گهر ساتی مهرگی هات، خوی گه وره شاره زای ئه و کرده وانه یه، که ئه نجامیانده دهن.

لیکدانه وهی ثایه ته که :

دوی ئه و په شیمانی و هاوارو هانا بوخواهینانه که: با بو ساتیکیش بیت
مردنه که مان دواخه و، مؤله تی ساتیکی زور که ممان بده روه و، تا پیاوچاک بین،
خوی گه وره به شیویه کی زور توندو سهخت و، بو بنپرکردنی هه موو هیواو
ئاوات و ئومیدیکیان له و پرووه ده فهرموی: (وَلَنْ) .. ئه م پیته بو نه فیکردنه، به لام
نه فیکردنه که ی ئه م وه کو (لا و لم) نیه، ئه میان په یوه سته به کاتیکی نه پراوه ی
هه تاهه تاییه وه!!

یه عنی: به هیچ شیویه ک، به هیچ کلوچیک، ئومیدی ئه وه تان نه بیت بو
چرکه یه کیش خوی گه وره ئه جهل تان دواخات! چونکه بریاری نه گوری خوی داوه و
فهرموویه تی: (وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا)، ئه گهر ساتی مهرگی که سیک هات،
خوی په روه ردگار به هیچ کلوچیک ئاکام (ئه جهل) ی دواناخات..

له هه موو قورئانه که ی خوی گه وره دا ئه م بریاره بنپره ده بینینه وه، وه ک
ده فهرموی:

﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى
أَجَلٍ قَرِيبٍ يُحِبُّ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أُولَٰئِكَ كُفُّوا قَسَمَتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا
لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ﴾ إبراهيم: ۴۴.

واته: هۆشدارى ئەو پۆژە بدە بە خەلکی، که سزایانده گاتى، جا ئەوانه ی سته میان کردووه هاواردە کەن: خوايه! بۆ ساتیکى نزیک مردمان دواخه، تا به دهنگ بانگه وازه که ته وه بیین و شوین پیغه مبه رانت بکهوین!!

ئەدى له وه و پیش سویندتان نه ده خوارد، که هیچتان لێنايات و نافه وتین!!

یان ده فەرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝۹۹ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰.

واته: جا ئەو ساته یه کیکیان مردنی ده گاتی داوا ده کات: خوايه بمگه پرینه ره وه بۆ دنیا، تا کرده وه یه کی چاکه به وه بکه م، که جیمه یشتوو! هه رگیزا وه رگیز ئەوه نابیت.. ئەوه بریاریکه و خوی گه وه داویتی (که ئاکامی هه ر کهس هات، ده بیت ده سته جی ته سلیمیت و بمیّت)، جا ئیدی به ره و به رزه خیک (قوناغی دوا ی مردن) ده که وه نه ری، که پۆژی زیندوو بوونه وه یانی به دوا دا دیت!

بۆیه به و شیوه توندو سهخت و بنبره، به پیتی (لن) پێیانده فەرموی: که دواخستنی ساتی مردن ئەسته مه، تا بزائن، که هیچ بواریکی موناوهره و خۆخافلان دنیان له به رده ستدا نه ماوه و، له بنه سته کدا گیریان خواردوو، که غهیری خۆبه ده سته وه دانی زه لیلانه چاریکی دیکه یان نه!!

پاشان ده فەرموی: که خوی گه وه شه رزه یه به وه ی کردوویانه و ده یکه ن، بۆیه متمانە و باوه ر به و به لێنه شیان ناکات، که ده لێن: هه ر ساته وه ختیکی که ممان بده ره وه، تا خیرا بیینه پیاوچاک!!

فەرمووی: (خیر)، نه ک (علیم)، چونکه (خیر) بۆ زانینی په نهان و ئاشکرایه، به لام (علیم) بۆ شه رزه یی زاهیرییه..

باسی فیسق

باسی فیسق، باسیکی گرنکه، چونکه یه کهمین کیشی عه قائییدیوو، کهوته ناو ئوممه تی موسولمانه وه، باسیکه له ههردوو خانیه: عه قیده و ئه حکامدا ده هیتریتیه وه، چونکه شهرعناسان، که له لایه نی کرده وه وه باسیان لیوه کردوه، ده سته جی فهرمووشیانه له رووی عه قیده شه وه ئاویه، یان ئاوانیه.

ههروه ها مه سه له ی فاسقبوون خه له لیکی گه وره یه، زۆرینه ی زۆری موسولمانانی ئه مپۆی، به شیوه یه که له شیوه کان گرتوته وه! به سه بۆ ئه وه ی بزانی، که خوی په روه ردگار ئه و کاتی، قورئانی بۆ پیغه مبه ره نازداره که ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ناره خواره وه، فهرمووی:

﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾ المائدة: ۴۹.

واته: به راستی زۆرینه ی زۆری خه لکی فاسقن.

(ئیبنوکه شیر - رحمه الله) ده فهرمووی: (یه عنی زۆرینه ی خه لکی له گوپرایه لی خوی گه وره ده رچوون و، پیچه وانیه ی حق په فترده که ن)..

ده بی ئه مپۆ ئه و زۆرینه زۆره ی زه مانی (ئیبنوکه شیر) چه ند به رابه ر زیادیکرد بیت.. له بهر گرنگیی باسه که، جیی خویه تی به پاشکویه کی کورت باسیک له (فسق) بکه ین..

- فَسَقَ له رووی زمانه وانیه وه: (فَسَقَ يَفْسُقُ وَيُفْسِقُ): خوی لیکیشایه ده ری، بۆ خورمای ته ر (پوته ب) ده لین: (فَسَقَتُ الرَّكْبَةَ) واته: خورما تازه پیگه یشتوه که له پیسته ته نکه که ی هاته ده ری.^(۱)

ئه مه شه بۆته مانای خۆراپسکان له گوپرایه لی و ملکه چیی، وه کو خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿وَإِنَّهُ لَفَاسِقٌ﴾ الأنعام: ۱۲۱، واته: ئه وه حه تمه ن له گوپرایه لی

دەرچوونه .

فَسَقَ: به مانای (فَجَرَ) هاتوو، که وابوو: مانای (فسوق و فجور) یه ك شتن.. که دهوتریت: کهسیکی فاسق، یان فاجر، هەر بهو ماناییه، که خوی له خیرخوازی دامالیوو، خوی له گوپرایه لپی و ملکه چیی فهرمانی خوا راپسکاندوو.

(فسق) له رووی زاراوه ییه وه: مانا زمانه وانیه که ی (فسق) گشتگیره، هه موو ده رچوونیک، که خراپی لییکه ویتته وه ده گریتته وه، به لام له رووی زاراوه ییه وه، هه رچه نده (فسق) هه موو سه رپیچیه کی فهرمانی خوایی ده گریتته وه، به لام شهرع مانای تاییه تی بو دیاریکردوو، تا بیته پیوه ری موسولمانان. ئه ویش به وه یه، که (فسق) ئه نجامدانی گوناحی گه وره یه، یان به رده وامبوونه له سه ر گوناحی بچووک. که دهوتریت: فلانکس فاسقه، یه عنی: (سقطت عدالته)، واته: جیمته نه نه ماوه.. بویه هه ر که سیك گوناحیکی گه وره ی ئه نجامدا، با بو یه کجاریش بیت، یان له سه ر گوناحی بچووک، با یه ك گوناحیش بیت، به رده وام بوو، حوکی (فاسق) دهیگریتته وه، چونکه له فهرمانی خوی گه وره ده رچوو، که ده بوو واکات و نه یکردوو، یان وا نه کات و کردویتی ..

زاراوه ی (فاسق) بو کافرو دوورو و موسولمان به کاردیت، چونکه هه ر یه که یان به جوریک سه رپیچی فهرمانی خوی کردوو، گوپرایه لیتیه که ی پشتگو یخستوو.. به لام هه میشه ئه وه مان له به رچاو بیت، که زانایانی شهرع له پیشه وایانی سه له ف، که فه رموویانه: فاسق، مه به ستیان پی کافربوون بووه، به لام زانایانی شهرع له وانی، که دوی ئه وان هاتوون، ده فه رموون: فاسق موسولمانیکه، که به هو ی ده رکه وتنی گوناحی گه وره وه لپی، یان سووربوونی له سه ر ئه نجامدانی گوناحی بچووک، جیمته نه نه ماوه..

له م روانگه وه یه، که زانایان فه رموویانه: زاراوه ی (فاسق)، وه کو زاراوه ی کافره، واته حوکی شه رعیه و، تا که سیك شایانی نه بیت، ناتوانریت پیی بوتریت: فاسق.

له به ر ئه مه شه، که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی: (لَا يَرْمِي

رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ، وَلَا يَرْمِيهِ بِالْكَفْرِ، إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ، إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ^(۱)

واته: هەر کهسیک که سیکی دیکه به فاسقیتی، یان به کافریتی ناوزه دبات و کابرا وانه بیت، حه تمه نئه و قسه یه ده گهریته وه سه ر خوی..

گومانی تیدانیه، که قورئان له چه ندین شویندا باسی فسق و فاسقانی به شیوازی کردار، وه کو (فَسَقٌ، فَسَقُوا)، یان بکه ر (فَاسِقٌ و فَاسِقُونَ)، یان چاووگ وه کو (فَسَقٌ و فُسُوقٌ) کردووه..

ئیامی (ئیینولقه ییم - په حمه تی خوی لیبت) ده فهرموی: زاراوه ی (فسق) له قورئاندا به دوو جوړ هاتووه: تاکی ره هاو ئه و فیسقه ی په یوه نده به گوناچه وه..

تاك دوو جوړیتره:

- جوړه فاسقبوونیکیان، بکه ره که ی له دین و ئوممه ت ده باته ده ره وه، ئه ویش ئه وه یه، که خوی گه وره ده ره قی ده فهرموی:

﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ البقرة: ۹۹.

واته: ئیمه به ته ئکید به لگه و نیشانه ی خو مانمان بو ناردو ویته خواره وه، به لام ئه وانه ی، که فاسقن، هەر باوه ری پیناهینن..

هه ره ها ئیه تی تری وه کو البقرة/ ۲۷، السجدة/ ۲۰..

- جوړه که ی دیکه له دین و ئوممه تی ناباته ده ره وه، وه کو خوی گه وره ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ الحجرات: ۶.

واته: ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتانه ییناوه! ئه گه ر فاسقیک هه والیکی بو هینان ئییکو ئنه وه.

ئهما ئه و فیسقه ی به گوناچه وه په یوه نده، وه کو ئه وه ی، که خوی گه وره له م ئیه ته دا ئامازه ی پیکردووه:

﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَبٌ إِلَيْكُمُ الْإِيمَنَ وَرَيْتَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ الحجرات: ۷.

واته: به لام خوی گه وره باوره ره که ی لا شیرین کردوون و له دلتاندا جوانیکردووه، له به رامبه ریشیدا کوفرو فسوق و گوناکاری لا بوغزاویکردوون، ئه وانه ی خاوه نی ئه و پایه ندیه ن ئه وانه بیرکاملن..

(ئه بولبه قائی که فیه وی) له کتیبه نایابه که ی خویدا: (الکلیات/ ل ۶۹۲) پروونتر ده فهرموئ: فسق: که هه ره به مانای فجووره، وازهینانه له فهرمانی خواو گوئ پیینه دانیتتی، یاخیبوونه، سه ریپچییه، له ریلا دانه..

ئیدی جاری واهیه، ئه و فیسقه سه ریپچییه که، که له بواری عه قائیدو کرداریدایه و، بکه ره که ی پی کافرده بیت، فسقی واش هیه، هه ره له بواری کرده و دایه و، نه گه یشتوته بواری کوفر..

فاسق زاراویه کی گشتگیرتره له کافر، کافیش گشتگیرتره له فاجر.. که و تراش: فاجر، ئه وه هه ردوو زاراوی فاسق و کافر ده گریته وه، ئه مه ش راسته وایه، چونکه فسق له قورئاندا چه ندین جوړه:

- هیه به مانای کوفره، وه کو خوی گه وره ده فهرموئ:

﴿أَمَّنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا﴾ السجدة: ۱۸.

واته: چا ئه وی موسولمانه، هه ره وه کو ئه و که سه یه، که فاسقه؟!.

- هیه به مانای گوناچه، وه کو خوی گه وره ده فهرموئ:

﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ المائدة/ ۲۵.

واته: خواجه ئیمه له قهومی فاسقان هه لاویره..

- هیه به مانای درو کردن دیت، وه کو خوی گه وره ده فهرموئ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾ الحجرات: ۶.

واته: ئه گهر فاسقیك هه واییکی بو هینان لیبی بکۆلنه وه، هوی هاتنه خواره و هی ئه م نایه تهش نشان ده دات، که هه واییکی درو بوو.

- ههیه ههر به مانای گشتی گوناح و تاوانه ، وه کو خوای گه وره ده فهرموئ:

﴿وَأَنْ تَقْعَلُوا فِائَةً فُسُوقٌ بِكُمْ﴾ البقرة: ۲۸۲.

واته: ئه گهر ئیوه بیکه ن به گوناح له سه رتان حسیب ده کریت..

- ههیه ههر به مانای خراپه کاریی دیت ، وه کو:

﴿فَلَا رَفَتْ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَيِّ﴾ البقرة: ۱۹۷.

واته: نه خراپه کاریی، نه جهنگو جیدال نابیت _ له کاتی ئه نجامدانی مه راسیمی

حه جدا _ هه بن..

که وابوو: زاراوه ی فاسق، زیاتر به مانای موسولانی گونا حکاره.. ئه مهش به لگه ی فهرمووده ی زوری له سه ره، وه کو، که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموئ: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۱).

واته: جنیودان به موسولان فسقه و کوشتاریشی کافربونه.

زانایان و شه رعناسان له سه ره ئه وه ریکن، که ئه وه کوفری بچوو که و خاوه نه که ی

له دین و ئوممهت ناباته ده ره وه.

سیفاتی فاسیقان:

به شیوهیه کی گشتی کۆمه لیک سیفهت هه ن، که خاوه نه کانیا ن ده خه نه ریزی فاسقانه وه، ئیهامی (ئیینولقه ییم - رحمه الله) ده فهرموئ: (فسوق دوو جۆره: یه که میان: فیسقی رهفتاره، دووهمیان: فیسقی عه قیده تیه، فیسقی رهفتار، یان له گوشتاردایه، یان له کرداردا:

- فیسقی گوشتار: وه کو درۆکردن، سویندی درۆخواردن، شایه تی درۆ، تۆمه تبارکردن به زیناو داوینپیسیی، دوو زمانیی، جنیو به یاوه رانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، شین و شه پۆرگیپرانی پرسه، قسه کردن به دهم شه رعی

خواوه .

- فېسقى رەفتار: وه كو نوپۇزىنه كردن، پۇژوونە گرتن بېعوزرى شەرىعى، كوشتن، دزى، شەرابخۇرى، زىنا كىردن، سووخواردن، خواردنى مالى ھەتيو، تۇران و ياخييونى بى ھۆى ژن لە مېردى..

فېسقى ئىعتىقادىش بېدەچىتىيە، ئىمامى (ئىبنولقەيىم) دەفەرموى: فېسقى ئىعتىقاد، وه كو فېسقى بېدەچىيە كانە، كه باوهرىيان بە خواو پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پۇژى دوايى ھەيە، بەلام نكولى لە ھەندىك سىفات دەكەن، كه خوى گەورەو پېغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسيانفەرموۋەو، چەسپاندوويانە، يان ھەر ئەوھى، كه تەقلىدى شېخ و مشايەخە كانيان دەكەنەو، سىفاتي وا دەدەنە خوى گەورە، كه قورئان و سوننەت باسيان لېوۋە نەفەرموۋە، جا ئىتر ئەمە سەرەنجامى نەزانينيان بىت، يا سەرەنجامى ھەلە لىكدانەوھىيان بىت^(۱).

سىفاتي متمانە پېكراوان:

لە بەرامبەر ئەم سىفەتانەى فاسقاندا پېويستە سىفاتي متمانە پېكراوانىش بزائىن، چونكە ئەمانىش زياتر سىفاتي فاسيقانمان بۇ ئاشكرا ھەكەن..

متمانە پېكردن يەنى (عەدالەت)، كه مەبەستيان لىي پابەندبوونى ئەو موسولمانەيە بە شەرىعى خواو. بۇيە فەرموويانە: عادل _ كه متمانە پېكراو: ئەو كەسەيە، كه دىندارىكى سەرپراستە، ئەو موسولمانەيە، كه گوناخى گەورەى لىدەرنە كەوتوۋەو، سوورنىيە لەسەر ئەنجامدانى گوناخى بچووك و، خاۋەن بېدە نىيە.. دەشېت كابرا كاتى خۆى، گوناخى گەورەى ئەنجامدا بىت، بەلام بە ئاشكرا تۆبەى لىكردوۋەو، خەلكى دواى تۆبە كردنە كەى، دەكەنە پېوھرى متمانە پېكردنەوھى، نەك پېش تۆبە كەى..

ناوەرۆك

- ۶..... پېشكەشە
- ۷..... تەفسىرى سورەتى الصف
- ۱۰..... پېناسەى سورەتەكە
- ۲۰..... ھۆى ھاتنە خوارەھەى
- ۲۵..... دەرسى يەكەم : ئايەتەكانى ۱-۴
- ۲۵..... ماناى گشتى ئايەتەكان
- ۲۷..... لېكدانەھەى ئايەتەكان
- ۲۷..... ئايەتى يەكەم :
- ۳۱..... ئايەتى دووھەم :
- ۳۵..... ئايەتى سىيەم :
- ۳۹..... ئايەتى چوارەم :
- ۴۷..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان
- ۵۱..... كۆمەلكارى و ھەستى
- ۵۵..... دەرسى دووھەم : ئايەتەكانى ۵-۶ :
- ۵۵..... ماناى گشتى ئايەتەكان
- ۵۷..... لېكدانەھەى ئايەتەكان
- ۵۷..... ئايەتى پېنجەم :
- ۶۲..... ئايەتى شەشەم :
- ۶۵..... دەرسى سىيەم : ئايەتەكانى ۷-۸-۹ :
- ۶۵..... ماناى گشتى ئايەتەكان
- ۶۶..... لېكدانەھەى ئايەتەكان
- ۶۶..... ئايەتى ھەوتەم :

- ۷۰..... ئايەتى ھەشتەم :
- ۷۴..... ئايەتى نۆيەم :
- ۷۷..... دەرسى چوارەم : ئايەتەكانى ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ :
- ۷۷..... ماناى گشتى ئايەتەكان.....
- ۷۹..... لىكدانەوھى ئايەتەكان.....
- ۷۹..... ئايەتى دەيەم :
- ۸۱..... ئايەتى يازدەيەم :
- ۸۵..... ئايەتى دوازەيەم :
- ۸۸..... ئايەتى سىازدەيەم :
- ۹۱..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان.....
- ۹۵..... دەرسى پىنجەم : ئايەتى ۱۴ :
- ۹۵..... ماناى گشتى ئايەتەكە.....
- ۹۶..... لىكدانەوھى ئايەتەكە.....
- ۹۹..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان.....
- ۱۰۱..... تەفسىرى سورەتى الجمعة.....
- ۱۰۳..... پىناسەى سورەتەكە.....
- ۱۰۳..... ناوى سورەتەكە:
- ۱۰۷..... مەبەست لە سورەتەكە:
- ۱۰۸..... ماناى گشتى سورەتەكە.....
- ۱۱۱..... دەرسى يەكەم : لىكدانەوھى ئايەتەكان.....
- ۱۱۱..... ئايەتى يەكەم:
- ۱۱۵..... دەرسى دووھم : ئايەتى ۲_۳.....
- ۱۱۵..... ئايەتى دووھم:
- ۱۲۷..... لىباسى يەكەم: سۆفىگەرئىتى زاهدئىتىيەكەى ئىسلام نىيە:
- ۱۳۱..... لىباسى دووھم: زانين:
- ۱۳۸..... ئايەتى سىيەم:

- ۱۴۱..... ئايەتى چوارەم:
 ۱۴۵..... دەرسى سىيەم : ئايەتى يىنجەم:
 ۱۵۳..... ئايەتى ۷_۶.....
 ۱۵۳..... دەرسى چوارەم : ئايەتى شەشەم:
 ۱۶۱..... ئايەتى ھەوتەم:
 ۱۶۳..... دەرسى يىنجەم : ئايەتى ھەشتەم:
 ۱۶۷..... دەرسى شەشەم : ئايەتى ۱۰_۹.....
 ۱۶۷..... ئايەتى نۆيەم:
 ۱۷۲..... ئايەتى دەيەم:
 ۱۷۵..... دەرسى ھەوتەم : ئايەتى يازدەيەم:
 ۱۷۵..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكە:
 ۱۷۹..... **تەفسىرى سورەتى المنافقون**
 ۱۸۲..... پىناسەى سورەتەكە
 ۱۹۰..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى سورەتەكە:
 ۱۹۷..... دەرسى يەكەم : ئايەتى ۴_۱
 ۱۹۸..... لىكدانەوھى ئايەتەكان
 ۱۹۸..... ئايەتى يەكەم:
 ۲۰۸..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان
 ۲۱۱..... ۋەسفى باۋەرپەينانى دەشتەككەكان:
 ۲۱۳..... ئايەتى دووہەم:
 ۲۱۶..... ئايەتى سىيەم:
 ۲۱۹..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان
 ۲۲۳..... ئايەتى چوارەم:
 ۲۲۷..... لىكدانەوھى ئايەتەكە
 ۲۲۹..... چەند خالىك بۆ سەرنجدان
 ۲۳۳..... ئايەتى يىنجەم و شەشەم:

- ۲۳۳..... ھۆى ھاتنہ خوارہوہى
- ۲۳۵..... لىكدانہوہى ئايہ تہ كان
- ۲۴۱..... لىكدانہوہى ئايہ تى شہ شہم :
- ۲۴۲..... چہند خالىك بؤ سہرنجدان
- ۲۴۵..... لىكدانہوہى ئايہ تى ھوتہم :
- ۲۴۸..... ئايہ تى ھەشتہم :
- ۲۴۹..... لىكدانہوہى ئايہ تہ كہ :
- ۲۵۲..... ئايہ تى نۆيہم :
- ۲۵۲..... لىكدانہوہى ئايہ تہ كہ :
- ۲۵۴..... چہند خالىك بؤ سہرنجدان
- ۲۶۱..... ئايہ تى دہيہم :
- ۲۶۱..... لىكدانہوہى ئايہ تہ كہ :
- ۲۶۲..... چہند خالىك بؤ سہرنجدان
- ۲۶۹..... ئايہ تى يازدہيہم :
- ۲۶۹..... لىكدانہوہى ئايہ تہ كہ :
- ۲۷۱..... باسى فيسق
- ۲۷۳..... تاك دوو جۆريترہ :
- ۲۷۵..... سيفاتى فاسيقان :
- ۲۷۶..... سيفاتى متمانہ پىكراوان :